

การจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย
แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาบัติ

โดย

นายฉัฐดนัย คำโต

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย
แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ต และ อาปัติ

โดย

นายฉัฐดนัย คำโต

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วารสารศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

THE MANAGEMENT OF FILM MAKER AFTER THE FILM WAS
BANNED IN THAILAND CASE STUDY: SANGSATTAWAT,
INSECT IN THE BACKYARD AND ARBAT

BY

MR. CHATDANAI KHAMTO

AN INDIVIDUAL STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS PROGRAM
IN MASS COMMUNICATION ADMINISTRATION
FACULTY OF JOURNALISM AND MASS COMMUNICATION
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2015
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

การค้นคว้าอิสระ

ของ

นายฉัฐดนัย คำโต

เรื่อง

การจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย
แสงศตวรรษ อินเทอร์เน็ตอะแบ็คการ์ด และอาปัติ

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารสื่อสารมวลชน)

เมื่อ วันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2559

ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

(อาจารย์ ดร.นันทพร วงษ์เชษฐา)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ โสธนะเสถียร)

กรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

(อาจารย์ ดร.พิรยท ฮอร์พันธ์)

คณบดี

(รองศาสตราจารย์พรทิพย์ สัมปตตะวานิช)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	การจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะแบ็คยาร์ด และ อาปัติ
ชื่อผู้เขียน	นายฉัฐดนัย คำโต
ชื่อปริญญา	วารสารศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	การบริหารสื่อสารมวลชน วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	ศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ โสธนะเสถียร
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะแบ็คยาร์ด และ อาปัติ” (1) เพื่อศึกษาการจัดการภาพยนตร์ของผู้ผลิตจัดการเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทยและ (2) เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ผู้ศึกษาใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ใช้การสังเกตการณ์ (Observe) ควบคู่ไปกับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) ในการเข้าสู่ข้อมูลตามปรากฏการณ์ที่มีลักษณะเฉพาะของผู้ผลิตธุรกิจภาพยนตร์ผ่านระเบียบวิธีวิจัย โดยแบ่งผู้ให้ข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่ม โดยผู้ให้ข้อมูลในครั้งนี้จะประกอบไปด้วยกลุ่มผู้บริหารและปฏิบัติงานในองค์กรสื่อภาพยนตร์ กลุ่มนักวิชาการด้านภาพยนตร์ กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย และได้ทำการจัดระเบียบหมวดหมู่ การวิเคราะห์ และการนำเสนอให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาและตรวจสอบจากทฤษฎี

ในการศึกษาการจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย พบว่าการจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ขึ้นอยู่กับสภาพปัจจัยภายในและภายนอกโดยมีความสำคัญเป็นระดับมาก ระดับน้อย และไม่ส่งผลเลย ปัจจัยภายนอกกองการ ไต่แก แรงกดดันทางการเมืองและสังคม (Social and political Pressure) ในส่วนนี้จะเห็นได้ชัดว่ามีความสำคัญในระดับมาก ในส่วนของกฎหมายข้อบังคับ และพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 โดยมีกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้ดูแล ต่อมาแรงกดดันทางเศรษฐกิจ

(Economic Pressure) ในที่นี้จะเกี่ยวข้อง พันธมิตรทางการค้า หรือ กลุ่มผู้ร่วมลงทุน นั้นมีส่วนสำคัญ แต่ก็ต้องมองที่จุดประสงค์ด้วยว่า พันธมิตรทางการค้า หรือ กลุ่มผู้ร่วมลงทุน นั้นมีความต้องการอย่างไรในการทำภาพยนตร์ บางกลุ่มต้องการเพียงแค่นับสนุนผลงานในทางด้านการมีชื่อเสียง หรือบางกลุ่มอาจจะมองที่ทางด้านผลกำไรที่มีความสำคัญในระดับปานกลาง ต่อมาแหล่งข้อมูลเหตุการณ์และวัฒนธรรม (Events & Constant Information and Culture Supply) นั้นกระบวนการบริหารภาพยนตร์ ต้องดูความเชื่อถือและระเบียบประเพณีของสังคมในแต่ละสมัย ซึ่งมีอิทธิพลโดยตรงและโดยอ้อมต่อกระบวนการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย คือ ปัจจัยภายในด้าน การจัดการ (Management) พบว่าปัจจัยด้านการจัดการต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่นั้น ทุกฝ่ายจะต้องทำงานสัมพันธ์กันโดยขั้นตอนการสั่งการของกลุ่มบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์มีการสั่งการจากผู้บริหารระดับสูง สุทธิกรรมการบริหารและผู้บริหารปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นการ สั่งงานแบบรายบุคคล ทำให้เกิดการสั่งการที่รวดเร็วฉับไว ในส่วนของการดำเนินงานและความสามารถทางวิชาชีพ (Media Professional) การศึกษาพบว่าผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสวนงานต่าง ๆ ซึ่งหากทุกสวนงานสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมบูรณ์ที่สื่อถูกผลิตออกมาก็ย่อมที่จะมีประสิทธิภาพมากที่สุดโดยเฉพาะหากบุคลากรมีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนั้นก็มีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่นั้นเป็นอย่างมากเพราะจะเป็นในส่วนของวางแผนการรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ในส่วนของ เทคโนโลยี (Technology) การศึกษาพบว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคในการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่เนื่องจากปัจจัยด้านเทคโนโลยีทางการสื่อสารและสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้การเข้าถึงข้อมูลของผู้บริโภคในการหาข้อมูลเป็นไปอย่างสะดวกสบายขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ในการเข้าถึงข้อมูล ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป มีการเปิดรับข้อมูลที่เยอะขึ้น ทำให้รับรู้ข่าวสารได้มากขึ้น ทำให้มีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่เป็นอย่างมากเป็นการปิดโอกาสทางการรับรู้ต่าง ๆ ต่อประชาชน

แนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ผู้ศึกษาพบว่าสาเหตุหลักที่มีผลต่อการ ปรับแก้ไขภาพยนตร์ กลับมาจากปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ การวางแผนดำเนินงานในการปรับแก้การเตรียมตัวรับมือต่อปัญหาที่เกิดขึ้น จากการสัมภาษณ์บริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ทั้ง 3 บริษัท ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการปรับแก้เพื่อเผยแพร่ภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้าม

เผยแพร่ในประเทศไทย ประกอบไปด้วย ปัจจัยแวดล้อมภายนอกหลายประการ ปัจจัยทางสังคมและการเมือง ส่งผลโดยตรงต่อการดำเนินงานขององค์กร โดยเฉพาะด้านกฎหมายที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการบังคับใช้หรือปัญหาทางด้านการเมืองต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการดำเนินงานของผู้ผลิตภาพยนตร์ยอมทำให้การบริหารงานต่าง ๆ ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ เขามามีส่วนเกี่ยวข้องกับแนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์กในสวนของกฎหมายที่รัฐคุ้มครองผู้บริโภคโดยมีพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 คณะกรรมการเซ็นเซอร์ ก็มีส่วนในการในการพิจารณาการปรับแก้ หรือไม่อนุญาตให้ฉายภาพยนตร์ในประเทศไทย และอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญคือ ปัจจัยทางสังคมจะเห็นได้ว่าในปัจจุบัน ประชาชนมีการเปิดรับข่าวสารมากขึ้น มีความนึกคิดและแสดงออกมากขึ้นทำให้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการปรับแก้ภาพยนตร์ ยกตัวอย่างเรื่อง อาบัติ จะเห็นได้ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้มีการแสดงทางสังคมค่อนข้างมากยิ่งบอกกับการเปิดรับข่าวสารที่รวดเร็วและมีการแสดงความคิดเห็นในโลก social เป็นอย่างมาก ทำให้เกิดกระแสการกดดันจากสังคมไปสู่คณะกรรมการเซ็นเซอร์ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเราต้องคำนึงถึงผู้ร่วมทุนในการตกลงแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นพันธมิตรทางการค้าเหล่านี้ทำให้การดำเนินงานของ บริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ในการมีพันธมิตร ทางธุรกิจจะทำให้การบริหารงานองค์กรมีความยากลำบากขึ้น เนื่องจากต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ ของพันธมิตรทางธุรกิจควบคู่ไปกับการทำงานด้วย โดยเฉพาะหากมีพันธมิตรที่เกี่ยวข้องในการ ทำงานด้วยเป็นจำนวนมากก็อาจทำให้การตัดสินใจล่าช้า

คำสำคัญ: การบริหารงานภาพยนตร์, ภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่, แนวทางแก้ไข

Individual Study Title	THE MANAGEMENT OF FILM MAKER AFTER THE FILM WAS BANNED IN THAILAND CASE STUDY: SANGSATTAWAT, INSECT IN THE BACKYARD AND ARBAT
Author	Mr. Chatdanai Khamto
Degree	Master of Arts
Department/Faculty/University	Mass Communication Administration Faculty of Journalism and Mass Communication Thammasat University
Individual Study Advisor	Assistant Professor Dr.Vikanda Pornsakulvanich
Academic Years	2015

ABSTRACT

The objectives of the independent study on “Management of Film Production Companies on the Banned Movies in Thailand: Syndromes and a Century, Insects in the Backyard and Arbat” are to (1) study the management of the film production companies when the films are banned in Thailand and the solutions of the film production companies when the films are banned in Thailand. This study applied observation method by observing the problem solving procedures of the film production companies and qualitative research method through in-depth interview of three interviewee groups consisted of the group of executives and film-making personnel, group of film academics and group of officials in order to gain the information regarding the management of film production companies when the films were banned in Thailand. The results were analyzed according to the theories and presented in accordance to the study objectives.

The independent study found that the management of the film production companies was depended on the internal and external factors. Each factor had different significant effect to the management. As the social and political pressure

which was an external factor, the laws, regulations and Film and Video Act B.E. 2551 enforced by Ministry of Culture had high effect to the executed management. The other factor was economic pressure concerning to business partners or venture capital groups. The executed management must consider to the investment objectives of each business partner or venture capital group. Some needed to support only for the purpose of the success of the film, but some needed profit in return. Events & Constant Information and Culture Supply had both direct and indirect effects to the executed management as social believes and tradition must be considered.

The external factors affecting to the management of the film production companies were firstly the management which was found out that all departments had to work in harmonizing way in which the order was derived from the executives to executive boards and then to the officers as an individual assignment so that the execution is immediate, secondly the media professional which was found out that the effectiveness of the management was depended on the skill and professional of each department and individual and lastly the technology which was found out that the advancing of technology allowing the audiences to easily access the information via internet, mobile phones and computers had effect to the executed management of the film production companies.

The study found out that the factor affecting to the edition of the films was from the planning of the executed solution which was the internal factor. According to the interview of three film production companies, the external factors affecting to the edition of the films were social, political and economic factors. The social and political factors had the direct effects to the management of the companies, especially laws and political situations. Film and Video Act B.E. 2551 and film censorship committee played important roles for the edition of the films as well as the approval of film releasing in Thailand. The social factor which was the exposure to information and the involvement of the audiences also had the effect to the edition of the films. For an example, the social stream for the Arbat movie had sent its pressure to the film censorship committee. The last factor was the economic. As the film production

(6)

companies had to consider to the interests of the business partners, the decision for the management was more complicated and delayed.

Keywords: Flim management, The film was banned, Solution

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาปัติ” ฉบับนี้เสร็จ ลุล่วงลงได้ ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในบุญคุณของคณาจารย์หลายท่านของคณะวารสารศาสตร์และ สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ได้หมั่นเพียรพยายามหาความรู้มาเพื่อมอบให้แก่ข้าพเจ้า ด้วยความตั้งใจจริงโดยไม่ได้หวังผลใด ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ โสธนะ เสถียร อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาและแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขในรายงานของข้าพเจ้าจนการค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ และ ยังเป็นห่วง ดูแลและใส่ใจทุกคนที่ท่านได้เข้ารับเป็นที่ปรึกษาในเรื่องอื่น ๆ ในการใช้ชีวิตอีก และ ขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. นันทพร วงศ์เชษฐา ที่กรุณาให้เกียรติมาเป็นประธานกรรมการการค้นคว้า อิสระและยังเปรียบเสมือนแม่คนที่สองของผู้ศึกษาที่คอยให้คำปรึกษาทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นเรื่องเรียน และเรื่องส่วนตัวคอยแนะแนวทางอันเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้ศึกษาเสมอ และ อาจารย์ ดร.พีระยุทธ โอโร พันธ์ ที่กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการการค้นคว้าอิสระ พร้อมให้คำแนะนำแก้ไขเนื้อหาจนเสร็จ สมบูรณ์ รวมทั้งแง่คิดดี ๆ ในการทำงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเรียนและเรื่องธุรกิจ นอกจากนี้ ขอขอบคุณพี่ ๆ เจ้าหน้าที่ของคณะที่ช่วยเหลือเรื่องเอกสารต่าง ๆ มาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน จนถึงวันจบการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่กรุณาสละเวลาและให้ความร่วมมือในการให้ สัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาในครั้งนี้ในทุก ๆ ด้านอย่างดียิ่งจนกระทั่งทำให้การค้นคว้า อิสระฉบับนี้มีเนื้อหาที่สมบูรณ์และครบถ้วนมากยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณ นายกัญฉกาจ ตรีการบุญชัย ถ้าพี่ไม่ชวนก็ไม่มีผมในวันนี้ และนายนิชคุณ ตูพลางกูร ที่คอยชวนสนับสนุนทุกอย่างเวลามีปัญหา และคำแนะนำที่ดีเสมอ และนายอรรถพล อุมะวิภาต พี่ชายที่แสนดีที่คอยสนับสนุนทุกอย่าง ตลอดเวลาที่ทำงานร่วมกันรวมทั้งสมาชิกในครอบครัวที่เข้าใจและเป็นกำลังใจให้เสมอตลอดเวลาที่ ผ่านมา และคุณฉัฐธร อภิรมย์พงศ์ และคุณเอกวิสรรค์ นิธิศสิทธิ์ศักดิ์ ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจ ในทุก ๆ เรื่องอย่างดียิ่ง ตลอดจนเพื่อน ๆ ทุกคน (MCA 16,MCA 17,MCA 18 และใจใจที่เราไม่เคย ทิ้งกันไม่ว่าเจอปัญหาอะไร) ที่คอยให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด ตลอดจนบุคคลต่าง ๆ ที่ ให้ความช่วยเหลืออีกมาก ที่ผู้ศึกษาไม่สามารถกล่าวนามได้หมดในที่นี้ จึงขอขอบพระคุณและขอบคุณ ไว้ในโอกาสนี้

นายฉัฐดนัย คำโต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญภาพ	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 ปัญหาวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 นิยามศัพท์	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ทฤษฎีการบริหารองค์กรสื่อสารมวลชน	7
2.2 ทฤษฎี กระบวนการบริหาร POSDCoRB	10
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	20
3.1 แนวทางการศึกษาวิจัย	20
3.2 เครื่องมือการศึกษา	21

3.3 ภาพยนตร์ที่มีปัญหา	22
3.4 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	27
3.5 การจัดกระทำข้อมูล	30
3.6 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล	32
บทที่ 4 ผลการศึกษา	33
4.1 การบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่	33
4.2 แนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่	62
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
5.1 สรุปผลการศึกษา	77
5.2 อภิปรายผล	80
5.3 ข้อเสนอแนะ	83
รายการอ้างอิง	85
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก กรณีศึกษา กรณีภาพยนตร์ที่ถูกห้ามฉายในประเทศไทย	88
ภาคผนวก ข กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ ในราชอาณาจักรไทย	100
ประวัติผู้เขียน	161

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แบบจำลองแสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องขององค์กรสื่อสารมวลชน	8
2.2 แบบจำลองแสดงกระบวนการบริหาร POSDCoRB	11
4.1 แสดงโครงสร้างการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์ เรื่อง แสงศตวรรษ	58
4.2 แสดงโครงสร้างการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์ เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด	59
4.3 แสดงโครงสร้างการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์ เรื่อง อาบัติ	60

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

เนื่องจากสื่อภาพยนตร์สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้อย่างกว้างขวาง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ภาครัฐต้องมีกฎหมายที่ใช้คัดกรองภาพยนตร์ที่นำมาเผยแพร่ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็ภาพยนตร์ที่สร้างจากต่างประเทศตลอดจนภาพยนตร์ที่ถูกสร้างโดยคนไทยก็ตามต้องเข้าสู่กระบวนการคัดกรองโดย คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ โดยใช้พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตั้งแต่ พ.ศ. 2473 เป็นฉบับแรกซึ่งคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์อยู่ใต้อำนาจของกรมตำรวจและมีการปรับแก้ไขจนถึง พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 โดยมีกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้ดูแลใน พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 มีเพื่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อเป็นการปรับปรุงการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ รวมไปถึงมีวัตถุประสงค์ที่จะรวมสื่อสองประเภทเข้าด้วยกัน ได้แก่ สื่อภาพยนตร์และสื่อวีดิทัศน์ แต่ในทางปฏิบัติ ได้รวมเกมคอมพิวเตอร์ และคาราโอเกะเข้ามาอยู่ภายใต้การควบคุมของพระราชบัญญัตินี้ด้วย ในการคัดกรองเนื้อหาของภาพยนตร์ก่อนภาพยนตร์จะเข้าฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรจะต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการ ไม่ให้มีเนื้อหาที่เป็นบ่อนทำลายขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมของประชาชน หรืออาจจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ทั้งนี้ “คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์” ซึ่งประกอบไปด้วยกรรมการไม่เกิน 7 คน โดยการแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์ ศิลปวัฒนธรรม หรือการคุ้มครองผู้บริโภค โดยการแต่งตั้งนี้ ถูกกำหนดให้เป็นหน้าที่รัฐจำนวนไม่เกิน 4 คน และภาคเอกชนจำนวนไม่เกิน 3 คน โดยมีหน่วยงานผู้รับผิดชอบได้แก่ สำนักภาพยนตร์และวีดิทัศน์ซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ มีหน้าที่รับผิดชอบธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประเภทภาพยนตร์ มีรายละเอียดปลีกย่อยของกฎหมายที่จะเข้าไปควบคุมเนื้อหาของภาพยนตร์ที่จะถูกฉายในประเทศไทย คณะกรรมการสั่งให้แก้ไขหรือตัดทอนเนื้อหาบางส่วน of ภาพยนตร์ที่ขัดต่อกฎหมาย หรือบางเรื่องอาจจะถูกตัดสินไม่ให้เผยแพร่ เนื่องจากเนื้อหาหลักนั้น เข้าข่ายผิดกฎหมาย

คณะกรรมการชุดดังกล่าว นอกจากจะมีอำนาจในการสั่งแก้ไขภาพยนตร์แล้วยังมีหน้าที่กำหนดประเภทของภาพยนตร์ตามการประกาศใช้พระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2551 ได้เปลี่ยนจากระบบตรวจพิจารณา

ภาพยนตร์ รวมทั้งหนังสือ สารคดี ละคร ที่อาจอยู่ในรูปของหนังที่ฉายในโรงภาพยนตร์หรือฟิล์ม และหนังแผ่นประเภทวีซีดี วีซีดี ซีดีรอม มาเป็นการจัดประเภท โดยกำหนดภาพยนตร์ไว้ 7 ประเภท คือ

- 1) ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู
- 2) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป
- 3) สื่อภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุและวุฒิภาวะตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป
- 4) สื่อภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุและวุฒิภาวะตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป
- 5) สื่อภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุและวุฒิภาวะตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป
- 6) ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้มียุ่ต่ำกว่า 20 ปีดู (ยกเว้นผู้บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส) และ
- 7) ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร นางฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร (12 สิงหาคม 2552) กำหนดสัญลักษณ์เรตติ้งทั้ง 7 ประเภท (ไทยรัฐ, สืบค้นจาก <http://www.thairath.co.th/content/edu/25775>)

ทั้งนี้โดยมีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เป็นผู้ตรวจพิจารณาและกำหนดประเภทภาพยนตร์ว่าอยู่ในประเภทใด เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาประเภทภาพยนตร์ถูกกำหนดไว้ในกระทรวง กำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ. 2552 โดยสามารถสรุปได้ คือ เนื้อหาที่น่ากลัวของขวัญ หรือแสดงการกระทำที่รุนแรง ทารุณ โหดร้าย หรือขาดมนุษยธรรม เนื้อหาที่แสดงพฤติกรรมทางเพศที่สื่อไปในทางลามกอนาจาร เนื้อหาที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์ที่เห็นอวัยวะเพศ เนื้อหาที่แสดงวิธีการก่ออาชญากรรมหรือใช้อาวุธซึ่งอาจชักจูงหรือส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ เนื้อหาที่แสดงวิธีการใช้สารเสพติด เนื้อหาเกี่ยวกับลัทธิหรือคำสอนที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดีหรือขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งอาจชักจูงให้ผู้ชมหลงเชื่อ ใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในลักษณะของคำหยาบคายหรือลามก เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสถาบันพระมหากษัตริย์หรือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยสาระสำคัญของเรื่องเป็นการเหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนาหรือไม่เคารพต่อ ปุชนียบุคคล ปุชนียสถาน หรือปุชนียวัตถุ และเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศ เกณฑ์ที่ควรเพิ่มเติมเพื่อนำมาใช้ในการพิจารณาได้แก่ ลักษณะเนื้อที่เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทางศีลธรรม เช่น ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาของการเป็นขู้ จะถูกจัดอยู่ในประเภทใด เพราะ “การเป็นขู้” ถือว่าเป็นพฤติกรรมไม่เหมาะสมทางศีลธรรม แต่ก็ได้เป็นลักษณะที่ต้องห้าม ดังนั้น คณะกรรมการจะสามารถพิจารณาได้ตั้งแต่ประเภทภาพยนตร์ที่เหมาะสมสำหรับผู้ดูทั่วไปจนถึง ประเภทภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ถึง พ.ศ. 2558 มีภาพยนตร์ไทยที่ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศจำนวน 9 เรื่อง ได้แก่ ทองปาน คนกราบหมา แสงศตวรรษ อินเซอินเดอะแบ็คยาร์ด เช็คสเปียร์ต้องตาย ฟ้าย่ำแผ่นดินสูง ปิตุภูมิพรหมแดนแห่งรัก และ อาปัติ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาเลือกภาพยนตร์

ที่ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย มา 3 เรื่อง โดยมีการการปรับแก้ไขที่แตกต่างกัน คือ แสงศตวรรษ อินเซคอินเดอะแบ็คยาร์ด และ อาปัติ ผู้ศึกษาต้องการจะศึกษาถึงกระบวนการแก้ไขของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ว่ามีกระบวนการแก้ไขและทางออกอย่างไร ประเด็นของเนื้อหากฎหมายต่าง ๆ ที่ถูกนำไปใช้ตัดสินนั้นบางครั้งมีความรู้สึกคลุมเครือต่อการตีความของคณะกรรมการ มีนักวิจารณ์ ตลอดจนผู้คนในโลกออนไลน์ต่างก็เข้ามาวิพากษ์วิจารณ์การตัดสินอยู่หลายต่อหลายครั้ง

ภาพยนตร์เรื่อง แสงศตวรรษ (อังกฤษ: Syndromes and a Century) เป็นภาพยนตร์ไทย กำกับโดย อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล เป็นหนึ่งในผลงานรวมของผู้กำกับทั้ง 6 คนจากทั่วโลก ร่วมกับผู้กำกับจากประเทศปารากวัย ประเทศอิหร่าน ประเทศซาอุดีอาระเบีย ประเทศไต้หวัน และประเทศอินโดนีเซีย ที่ได้รับเชิญให้ร่วมผลิตภาพยนตร์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของเทศกาล “นิว คราวัน โอบ” ในโอกาสเป็นปีแห่งการเฉลิมฉลองของวันคล้ายวันเกิดครบรอบ 250 ปีของโมสาร์ท คีตกวีชาวออสเตรีย กรุงเวียนนา เป็นปีของโมสาร์ทโดยที่ประเทศออสเตรียได้ติดต่อเชิญศิลปินแขนงต่าง ๆ อาทิ ดนตรี การแสดง โอเปร่า วรรณกรรม และภาพยนตร์ เพื่อที่จะสร้างงาน สำหรับการเฉลิมฉลอง อันยิ่งใหญ่ เมื่อ พ.ศ. 2549 โดยได้รับการสนับสนุนทุนในการผลิตภาพยนตร์จากทางการกรุงเวียนนา และออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ในเทศกาลภาพยนตร์เวนิส

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีกำหนดฉายในประเทศไทย ในวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2550 แบบจำกัดโรง จำนวน 2 โรง แต่ภาพยนตร์ไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ โดยมีเงื่อนไขให้ทำการตัดฉากที่สำคัญออกไปจำนวน 4 ฉาก ซึ่งทางคณะกรรมการพิจารณาให้เหตุผลว่า มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ขององค์การศาสนาและองค์การแพทย์ จึงจะอนุญาตให้ฉายเรื่อง แสงศตวรรษ ได้ ซึ่งคุณเจ้ย อภิชาติพงศ์ ได้ตัดสินใจที่ไม่ฉายภาพยนตร์เรื่องนี้ในประเทศไทยฉากที่ไม่ผ่านการพิจารณาจากกองเซ็นเซอร์คือ 1) ฉากพระกำลังเล่นกีตาร์ 2) ฉากหอมอ้อมเกล้าในโรงพยาบาล ขณะกำลังปฏิบัติหน้าที่ 3) ฉากหอมชายจูบแสดงความรักกับแฟนสาวที่แวะมาเยี่ยมที่โรงพยาบาล ก่อนจะต้องจากกันเมื่อฝ่ายหญิงต้องย้ายไปทำงานต่างจังหวัด และเกิดอารมณ์ทางเพศจนเห็นความผิดปกติของเป่ากางเกง (ในกางเกง) และ 4) ฉากพระเล่นเครื่องร่อน ทางผู้ผลิตภาพยนตร์ตัดสินใจไม่ปรับแก้เพราะจะทำให้เนื้อเรื่องของภาพยนตร์เสียไป จึงไม่ได้ทำการปรับแก้ไขภาพยนตร์ และกลับส่งไปฉายที่ต่างประเทศและได้รับรางวัลลำดับภาพยอดเยี่ยม จากงานเอเชียฟิล์มส์ อวอร์ดส์ ที่ฮ่องกง และรางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยม Lotus du Meuilleur Film-Grand Prix ในงานเทศกาลภาพยนตร์เอเชียโตวิลล์ ครั้งที่ 9 ประเทศฝรั่งเศส

ภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะแบ็คยาร์ด (อังกฤษ: Insects in the Backyard) เป็นภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคม กำกับโดย ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ เป็นภาพยนตร์อิสระในโครงการ

Indy Spirit Project ของนิตยสารไปโอส์โคป ออกฉายครั้งแรกในเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติแวนคูเวอร์ 2010 และได้รับเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Dragons and Tigers Competition ต่อมาได้เข้าฉายในเทศกาลภาพยนตร์โลกกรุงเทพ เมื่อ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 เนื้อเรื่องเป็นการเล่าชีวิตของตัวละครที่พบเจอประสบการณ์ต่าง ๆ ที่แปลกออกไป

โดยหลังการฉายภาพยนตร์เรื่องนั้นเป็นครั้งแรก ภาพยนตร์ไม่ผ่านการอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ กระทรวงวัฒนธรรม ด้วยเหตุผลว่า มีเนื้อหาขัดต่อศีลธรรมและจริยธรรมในสังคม เนื่องจากบางส่วนมีเรื่องเกี่ยวกับความเหมาะสมทางเพศในการนำเสนอภาพของของอวัยวะเพศชาย การมีเพศสัมพันธ์ และการขายบริการทางเพศ และประกาศไม่อนุญาตให้ภาพยนตร์เผยแพร่สู่สาธารณชน ต่อมาผู้ผลิตภาพยนตร์ได้มีการปรับแก้ไขภาพยนตร์และได้ทำการขออนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาอีกครั้งและก็ไม่เป็นผลสำเร็จ ทางผู้ผลิตภาพยนตร์จึงตัดสินใจทำการฟ้องร้องต่อศาลหลังหนังโดนแบน 5 ปี โดยตุลาการผู้แถลงคดีมีความเห็นให้ชนะคดีพร้อมให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ชดเชยค่าเสียหายเป็นเงิน 10,000 บาท สำหรับการตัดสินจริงโดยองค์คณะตุลาการเจ้าของสำนวนจะมีมติตัดสิน พร้อมอ่านผลในวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2558

ภาพยนตร์เรื่อง อาบัติ หรือชื่อเดิม อาบัติ (อังกฤษ: Arbat) เป็นภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ ผลงานสร้างเรื่องของ สหมงคลฟิล์ม อินเตอร์เนชั่นแนล และ บาแรมยู กำกับโดยชินชญาขวัญอยู่ มีกำหนดฉายในวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์สะท้อนเรื่องบาป บุญ หรือกรรมเวรที่ปัจจุบันเราหาตัวตนของมันยาก

ภาพยนตร์ที่ไม่ได้รับการพิจารณาการอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ กระทรวงวัฒนธรรม ด้วยเหตุผลที่ว่า ภาพยนตร์ดังกล่าวกลับไปแก้ไขเนื้อหาใหม่เพราะมีเนื้อหาที่เป็นบ่อนทำลายขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมของประชาชน หรืออาจจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ โดยฉากที่ไม่ผ่านการพิจารณาจากกองเซ็นเซอร์คือ 1) ปรากฏภาพสามเงรเสพของมินเมา 2) มีภาพสามเงรใช้ความรุนแรง 3) พูดถึงความสัมพันธ์และใช้คำพูดเชิงชู้สาวที่ไม่เหมาะสม 4) มีการแสดงความไม่เคารพต่อพระพุทธรูป โดยผู้ผลิตภาพยนตร์ได้ทำการปรับแก้และส่งคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ อีกครั้งจนทำให้ออกเผยแพร่ได้

ในกรณีศึกษาที่กล่าวมา เรื่อง แสงศตวรรษ อินเซก อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาบัติ มีกระบวนการจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ที่มีการปรับแก้ไขจนสามารถนำออกฉายได้ และตัดสินใจว่าจะไม่ปรับแก้เพื่อฉาย แต่ตัดสินใจนำภาพยนตร์ส่งประกวดในต่างประเทศ จนได้รับรางวัลมากมาย จึงได้นำเรื่อง การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย เพื่อศึกษาการจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่มีวิธีจัดการอย่างไรใน

ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจของการจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย จึงเป็นเหตุผลให้ผู้ศึกษามีความสนใจ การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ในครั้งนี้

1.2 ปัญหานำวิจัย

การศึกษานี้สนใจศึกษาถึง การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อ กระบวนการปรับแก้ภาพยนตร์เพื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ว่ามีวิธีการแก้ไขอย่างไรในแต่ละเรื่องตลอดจนมุมมองทางการผลิตภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาการจัดการภาพยนตร์ของผู้ผลิตจัดการเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย

1.3.2 เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาปัติ ผู้ศึกษาจะศึกษาถึงการจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ว่ามีกระบวนการแก้ไขอย่างไรในการปรับแก้ภาพยนตร์โดยการทำการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและนักวิชาการรวมถึงกระทรวงวัฒนธรรม ตลอดจนสืบค้าข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่เดือน เมษายน พ.ศ.2559 ถึง เดือน กรกฎาคม พ.ศ.2559

1.5 นิยามศัพท์

การบริหารงานภาพยนตร์ หมายถึง การจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์ในการสร้างภาพยนตร์ 1 เรื่องต้องมีกระบวนการยังไงบ้าง ในการบริหาร การแจกแจง การแบ่งฝ่าย และหน้าที่

ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย รวมไปถึงการหาเงินสนับสนุนการผลิตและการวางแผนเพื่อออกเผยแพร่

ภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ หมายถึง ภาพยนตร์ที่ผิดต่อพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 โดยคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือตัดทอนก่อนอนุญาต หรือจะไม่อนุญาตก็ได้

แนวทางแก้ไข หมายถึง กระบวนการในการแก้ไขภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ ว่ามีกระบวนการแก้ไขอย่างไร ให้ภาพยนตร์สามารถออกฉายได้ โดยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการศึกษาเรื่อง การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาปติ ผู้ศึกษาใช้แนวคิดเชิงประยุกต์ในการมองปัญหาแบบปรากฏการณ์จริงจากกรณีศึกษาโดยหวังประโยชน์ ดังนี้

1.8.1 ทำให้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ที่มีการถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย

1.8.2 ทำให้ได้รับรู้ถึงกลยุทธ์และวิธีการ รวมถึงปัญหา อุปสรรคและแนวทางในการแก้ไขเมื่อสื่อภาพยนตร์มีการถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย

1.8.3 เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบธุรกิจสื่อภาพยนตร์เมื่อถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษา “การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาปัติ” ผู้ศึกษาได้กำหนดแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องไว้เป็นกรอบการศึกษา ในครั้งนี้ไว้ดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีการบริหารองค์กรสื่อสารมวลชน
- 2.2 ทฤษฎี กระบวนการบริหาร POSDCoRB
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีการบริหารองค์กรสื่อสารมวลชน

ในการศึกษาเรื่อง การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาปัติ ผู้ศึกษาได้ใช้ ทฤษฎีการบริหารองค์กรสื่อสารมวลชน เดนิส แมคควอล (Denis McQuail) มาในการวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาและกระบวนการแก้ไขที่เกิดขึ้น ในกระบวนการทำงานหรือการผลิตสื่อของผู้ผลิตสื่อเหล่านั้น ต้องอยู่ภายใต้กรอบและข้อจำกัดจากปัจจัยภายนอกองค์กร เช่น การควบคุมดูแลของรัฐ ภายใต้อำนาจของระบบธุรกิจ ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่มองสื่อมวลชน ในฐานะที่เป็นระบบย่อย (Internal System) ระบบหนึ่ง ในระบบสังคม (Social System) ที่ดำเนินงานอยู่ภายใต้ระบบใหญ่ภายนอก (External System) จึงควรมีการพิจารณาปัจจัยทั้งสองด้านที่มีผลต่อการสร้างผลงานขององค์กรผู้ผลิตสื่อ เนื่องจาก องค์กรผู้ผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงถือได้ว่าเป็นสถาบันสังคมย่อยสถาบันหนึ่งในสังคม ดังนั้น การทำงานขององค์กรสื่อหนึ่ง ๆ จึงต้องเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายนอกอยู่ตลอดเวลา (อรรถัย รุจิราธร, 2541, น. 21-22)

เดนิส แมคควอล (Denis McQuail) ได้กล่าวถึง การบริหารงานองค์กรสื่อสารมวลชน ว่าโดยทั่วไปสื่อมวลชนจะถูกควบคุมโดยปัจจัยต่าง ๆ ของสังคมทั้งภายในและภายนอกองค์กร ดังนั้น สื่อมวลชนจึงไม่สามารถปฏิบัติงานโดยอิสระด้วยตัวของตัวเอง แต่ต้องดำเนินงานอยู่ท่ามกลางความกดดันจากตัวแปรต่าง ๆ เหล่านั้น ที่ส่งผลการตัดสินใจในการกำหนดนโยบาย และหลักการในการปฏิบัติขององค์กร (Denis McQuail, 2005, น. 280-281) ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แบบจำลองแสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องขององค์กรสื่อสารมวลชน

Source: McQuail's Mass Communication Theory : An Introduction (5th Edition, p. 282), by Denis McQuail, 2005, London: Sage Publications Ltd.

เมื่อพิจารณาจากแผนภาพองค์การสื่อสารมวลชนท่ามกลางสภาวะแวดล้อมทางสังคมของ เดนิส แม็คควอล พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อองค์กรผู้ผลิตภาพยนตร์สามารถแบ่งปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานสามารถแบ่งได้เป็น 2 ปัจจัย

2.1.1 ปัจจัยภายใน หมายถึง ปัจจัยที่เกิดขึ้นภายในตัวองค์กรสื่อใหม่ ได้แก่

2.1.1.1 การจัดการ (Management) หมายถึง การบริหารงานและนโยบายการผลิตงานขององค์กรนั้น ๆ ซึ่งเนื้อหาขององค์กรต้องนำเสนอให้สอดคล้องกับนโยบาย รวมถึงการจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด การจัดการทรัพยากร หมายถึง ปัจจัยในการบริหารจัดการว่าถือมูลเหตุที่สำคัญในการช่วยให้ผู้บริหารสามารถดำเนินงานไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งประกอบด้วย คน หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการผลิต ทีมงานผลิต ผู้เขียนบท ผู้กำกับภาพ นักแสดง หรือวัตถุดิบ หมายถึง อุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการผลิตงาน ไม่ว่าจะเป็นกล้องหรืออุปกรณ์เข้าฉากต่าง ๆ เงินทุน หมายถึง งบประมาณในการผลิตภาพยนตร์ การบริหารหรือความสามารถในการจัดการ หมายถึง แนวคิด การวางแผน นโยบาย การมอบหมายงานการดำเนินงานต่าง ๆ

2.1.1.2 เทคโนโลยี (Technology) เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผลิตและประสานงานต่าง ๆ ให้การทำงานในแต่ละส่วนนั้นเกิดความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้ที่มีการพัฒนาทางด้านการสื่อสารและการวางระบบการทำงาน ทำให้องค์กรที่มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยและใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่าย่อมประสบผลสำเร็จในการทำงานได้ง่าย

2.1.1.3 ความสามารถทางวิชาชีพ (Media Professional) หมายถึง แนวความคิดพื้นฐานด้านความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และประสบการณ์ของการทำงานในแต่ละฝ่าย ที่จะทำให้อุณหภูมิที่ผลิตมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น และมีประสิทธิภาพมากที่สุดด้วย

2.1.2 ปัจจัยภายนอก หมายถึง ปัจจัยที่เกิดจากภายนอกองค์กรสื่อและส่งผลกระทบต่อดำเนินงานเป็นสิ่งที่อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในช่วงนั้น ๆ ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรสื่อได้แก่

2.1.2.1 แรงกดดันทางการเมืองและสังคม (Social and Political Pressure) การดำเนินงานขององค์กรสื่อมวลชน แรงกดดันทางการเมืองและสังคมมีผลโดยตรงไม่ว่าจะเป็นเรื่องกฎหมาย ข้อบังคับ พระราชบัญญัติต่าง ๆ หรือแม้แต่ปัญหาทางการเมืองในขณะนั้นก็ทำให้การดำเนินงานมีลักษณะที่ต่างออกไป

2.1.2.2 แรงกดดันทางเศรษฐกิจ (Economic Pressure) แรงกดดันทางเศรษฐกิจนั้นจะประกอบไปด้วยคู่แข่งและผู้โฆษณาที่การดำเนินงานจำเป็นต้องรู้คู่แข่ง ตรวจสอบการผลิตของรายการที่มีรูปแบบเดียวกัน เพื่อทั้งนี้จะได้นำข้อมูลมาพัฒนาในการปรับตัว ให้การนำเสนอเป็นไปอย่างเหมาะสม ไม่นำเสนอด้านลบเกี่ยวกับผู้โฆษณา ทั้งนี้ก็เพื่อให้มีผู้ฟังและผู้โฆษณาเพิ่มมากขึ้น

2.1.2.3 แหล่งข้อมูลเหตุการณ์และวัฒนธรรม (Events & Constant Information and Culture Supply) หมายถึง การผลิตงานสื่อสารมวลชนต้องถ่ายทอดความรู้สึกความคิดเห็น ความประพฤติของคนในสังคมที่แสดงออกมาในลักษณะของภาษา ศิลปะ ความเชื่อถือ ระเบียบประเพณีของสังคมในแต่ละสมัย ซึ่งการผลิตงานสื่อสารมวลชนถือเป็นหนึ่งในผลิตผลของส่วนรวมที่ทำให้คนในสังคมได้เรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลโดยตรงและโดยอ้อมต่อกระบวนการผลิตเนื้อหาขององค์กร ซึ่งเป็นหน้าที่ขององค์กรสื่อสารมวลชนที่จะต้องนำเสนอผลงานออกมาให้สอดคล้องกับความเชื่อ ระเบียบประเพณีของคนในสังคม

2.1.2.4 ความสนใจและความต้องการของผู้รับสาร (Audience Interest/Demand) หมายถึง ความคาดหวังของผู้ฟัง ความสนใจของผู้รับสาร และกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อผลงานขององค์กรสื่อสารมวลชน ซึ่งความสนใจและความต้องการของผู้รับสารมีอิทธิพลโดยตรงและโดยอ้อมต่อ

กระบวนการผลิตรายการขององค์กร นอกจากการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้ององค์กรสื่อสารมวลชนต้องนำเสนอผลงานที่อยู่ในความสนใจและความต้องการของผู้รับสารอีกด้วย

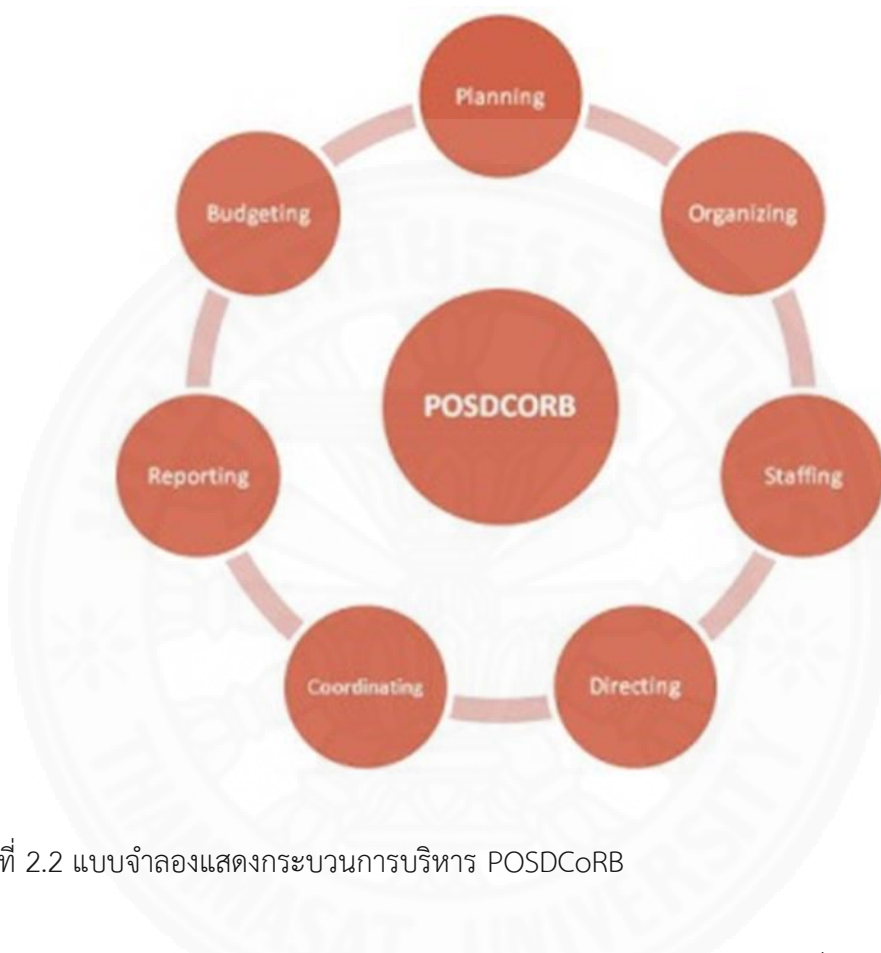
ในการศึกษาเรื่อง การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาบัติ ผู้ศึกษาได้ใช้ ทฤษฎีการบริหารองค์กรสื่อสารมวลชน เดนิส แมคควอล (Denis McQuail) มาในการวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาและกระบวนการแก้ไขที่เกิดขึ้น พบว่า ปัจจัยภายในและภายนอกมีส่วนร่วมในกระบวนการปรับแก้ไขภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย โดยปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบ ได้แก่ แรงกดดันทางการเมืองและสังคม (Social and Political Pressure) แรงกดดันทางเศรษฐกิจ (Economic Pressure) และ แหล่งข้อมูลเหตุการณ์และวัฒนธรรม (Events & Constant Information and Culture Supply) ส่วนความสนใจและความต้องการของผู้รับสาร (Audience Interest/ Demand) แทบจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปรับแก้ภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่เลย ในส่วนของปัจจัยภายใน ที่มีผลกระทบต่อกระบวนการปรับแก้ภาพยนตร์ ได้แก่ การจัดการ (Management) ความสามารถทางวิชาชีพ (Media Professional) ในส่วนของเทคโนโลยี (Technology) มีความเกี่ยวข้องค่อนข้างน้อย นอกจากการศึกษา ทฤษฎีการบริหารองค์กรสื่อสารมวลชน เดนิส แมคควอล (Denis McQuail) แล้ว ผู้ศึกษาได้นำแนวทฤษฎีกระบวนการบริหาร POSDCoRB มาช่วยในการร่วมศึกษาในส่วนของปัจจัยภายใน เรื่องการจัดการ (Management) อีกด้วยเพื่อให้ได้บทสรุปที่ชัดเจนมากขึ้น

2.2 ทฤษฎี กระบวนการบริหาร POSDCoRB

ในการศึกษาเรื่อง การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาบัติ ผู้ศึกษาได้ใช้ ทฤษฎีกระบวนการบริหาร POSDCoRB มาในการวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาและกระบวนการแก้ไขในส่วนของจัดการ (Management) ซึ่งเป็นปัจจัยภายในที่เกิดขึ้น POSDCoRB ใช้เป็นเครื่องมือบริหารงานครบวงจรของฝ่ายบริหารระดับสูง เพื่อบริหารองค์กรอย่างมีระบบ โดยเริ่มจากการวางแผน ตั้งเค้าโครงเป้าหมายที่จะทำ จัดโครงสร้างองค์กร จัดคนเข้าตามโครงสร้าง อำนาจการ สั่งการ ตามลำดับชั้น ให้งานเดินไปสู่เป้าหมาย จากนั้นจะต้องมีการประสานงานระหว่างฝ่าย แผนกต่าง ๆ ให้มีความต่อเนื่องกัน โดยมีการรายงานเพื่อให้ทราบผลการปฏิบัติงาน และสุดท้ายมีงบประมาณไว้คอยควบคุมทางการเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย

กระบวนการ (Process) คือหน้าที่หรือกิจกรรมขั้นพื้นฐานที่ผู้บริหารต้องกระทำ กลิก และเออร์วิก (Gulick และ Urwick) เห็นว่ากระบวนการจัดการประกอบด้วย การวางแผน (Planning)

การจัดองค์การ (Organizing) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงานผล (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) ซึ่งนิยมเรียกก่อนว่า POCDCoRB (ดังภาพที่ 2.1)

ภาพที่ 2.2 แบบจำลองแสดงกระบวนการบริหาร POSDCoRB

2.2.1 การวางแผน (Planning) เป็นเทคนิคกระบวนการบริหารที่สำคัญจำเป็นต้องทำเป็นขั้นตอนด้วยการประเมินที่ระมัดระวังมีความหมายสำคัญ ดังนี้

- การวางแผนเป็นการใช้สามัญสำนึกอย่างมีเหตุผล
- การวางแผนเป็นการมองปัญหาที่มีอยู่และพยายามหาวิธีแก้ไขปัญหานั้น
- การวางแผนเป็นการหาทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับการปฏิบัติงานใด ๆ ภายในเวลาที่กำหนด

กำหนด

- การวางแผนเป็นการจัดสรรทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- การวางแผนเป็นความพยายามต่อเนื่องในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย
- การวางแผนเป็นการใช้ความรู้ความสามารถวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคต โดยมีขั้นตอนในการวางแผน ดังนี้

2.2.1.1 ชั้นเตรียมการ เป็นการเตรียมข้อมูล บุคลากร ทรัพยากร วัตถุประสงค์ เป้าหมายในการดำเนินการ รวมทั้งสรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

2.2.1.2 ชั้นวิเคราะห์สรุปวิเคราะห์ข้อมูลข้อเท็จจริงต่าง ๆ

2.2.1.3 ชั้นดำเนินการวางแผนกำหนดว่าจะทำอะไร (what) อย่างไร (how) ใคร ทำบ้าง (who) ที่ไหน (where) และเมื่อไร (when)

2.2.1.4 ชั้นประเมินผลเป็นการสรุปผลการวางแผน เช่นบอกเวลาที่ได้รับทั้ง ทางตรงและทางอ้อมผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นสุดท้ายนำเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติ

2.2.2 การจัดการองค์กร (Organizing) เป็นภารกิจของหน่วยงานหรือองค์กรที่จะ ร่วมกันจัด ทรัพยากรเพื่อทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นมีเป้าหมายที่แน่นอนมีการจัดการที่เป็น รูปแบบ ทุกคนในหน่วยงานมีความรู้ความเข้าใจกลไกการดำเนินงานภายใต้ระบบองค์การอย่าง ชัดเจน

เอกภาพในการบังคับบัญชา (Unity of Command) การจัดการองค์การจำเป็นต้อง กำหนดเส้นทางเดินของงานตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงจุดสุดท้ายของการทำงานอำนาจในการตัดสินใจชั้น สุดท้ายอย่างมีประสิทธิภาพขององค์กรนั้น เอกภาพในการบังคับบัญชามีความสำคัญหน่วยงาน ต้อง จัดให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานส่วนต่อการปฏิบัติและรายงานการวิเคราะห์ประเมินผล สิ่ง สำคัญในการสร้างความเป็นเอกภาพในการบังคับบัญชาอยู่ที่ความชัดเจนในการวินิจฉัยสั่งการ การรับรู้ ในความรับผิดชอบร่วมกันของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการรับรู้เป้าหมายวัตถุประสงค์สูงสุด ของงานโดย หลักเกณฑ์เงื่อนไขที่ผ่านการวิเคราะห์การวางแผนเป็นอย่างดีแล้ว องค์ประกอบในการจัดการ ประกอบไปด้วย

- 1) ภารกิจและวัตถุประสงค์ขององค์กร
- 2) ขอบข่ายความรับผิดชอบของงานในองค์กร
- 3) สายการบังคับบัญชาการไหลของสายงาน
- 4) จำนวนบุคลากรหรือผู้รับผิดชอบในแต่ละงานแต่ละหน้าที่
- 5) การประเมินผลและการควบคุมงาน

ลักษณะองค์กรที่มีความสำคัญในปัจจุบันมี 2 ส่วนคือ

1) การจัดการในภาคราชการ (Bureaucratic Section) ภาคราชการให้ ความสำคัญกับโครงสร้างการบริหาร การจัดลำดับชั้นของสายการบังคับบัญชา ลำดับชั้นการ ตัดสินใจ เป็นรูปเจตีย์ คือ ผู้บริหารสูงสุดอยู่ยอดแหลมของเจตีย์แล้วผู้มีอำนาจ ตามภารกิจรองลงมาตามลำดับ จนถึงหน่วยปฏิบัติการดำเนินงานเน้นที่ความสำเร็จของงานเป็นประเด็นหลัก

2) การบริหารงานธุรกิจเอกชน (PrivatesSection) ภาคธุรกิจเอกชนจะไม่ซับซ้อน เหมือนภาคราชการ องค์กรจะมีปลายแหลมที่ยอดแต่ฐานจะแยกเร็วกว่าของภาคราชการ เอกชน จะเน้นที่ภาคบริการ ความพอใจของลูกค้ามากกว่า ความสำเร็จของงาน ดังนั้น การจัดองค์กร จึงมีลักษณะเหมือนหมวดนักรบไทยโบราณผู้จัดการหรือเจ้าของกิจการอยู่บนยอด และมีผู้ปฏิบัติหรือ รองผู้จัดการอยู่ในชั้นรองลงมาไม่มากนัก ส่วนผู้ปฏิบัติจะมีแต่รองผู้จัดการลงไป

2.2.3 การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับบุคคลในการทำงานให้หน่วยงานหรือองค์กรเพื่อให้บุคลากรมาปฏิบัติงานตามที่ต้องการ และให้บุคคลได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งมีกระบวนการสำคัญดังนี้

2.2.3.1. การกำหนดนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เพื่อเป็นกรอบในการบริหารนโยบายจะเริ่มตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบาย จากรัฐบาลนโยบายในแผนพัฒนาระดับกระทรวงมติคณะรัฐมนตรีส่วนภาคธุรกิจเอกชนที่เน้นนโยบายและระเบียบที่จำเป็นแก่การดำเนินงาน

2.2.3.2 การวางแผนกำลังคน (Man Power Planning) เป็นกระบวนการวางแผนว่า หน่วยงานมีกำลังคนกี่คน แต่ละคนปฏิบัติอย่างไร มีความรู้ความสามารถด้านใดบ้างเพื่อความเหมาะสมกับงาน ซึ่งเริ่มตั้งแต่การวางแผนความต้องการ การวางแผนการให้ได้มาของกำลังคน และการวางแผนการใช้กำลังคน

2.2.3.3 การสรรหาคูคลองให้ดำรงตำแหน่ง (Placement & Recruitment)

- การสรรหาคูคลอง เป็นกระบวนการที่จะประชาสัมพันธ์หน่วยงานเพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมสำหรับองค์กรให้มาสมัครเพื่อคัดเลือก (Selection) คนที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่สุดเข้าร่วมปฏิบัติงานในองค์กร

- การจัดบุคคล (Placement) หมายถึง การจัดบุคคลที่ผ่านการเลือกให้ดำรงตำแหน่งที่หน่วยงานวางแผนไว้แล้วเพื่อให้บุคคลปฏิบัติหน้าที่เกิดประโยชน์ต่อองค์กรสูงสุด

2.2.3.4 การพัฒนาบุคลากร (Human Resource Development) เป็นกระบวนการเกี่ยวกับการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของบุคลากรที่จะปฏิบัติงานในองค์กร การพัฒนาบุคลากรสามารถพัฒนาโดยองค์กรเองหรือให้หน่วยงานอื่นช่วยพัฒนาก็ได้ ทั้งนี้ยึดความรู้ความสามารถที่บุคลากรที่ได้รับประโยชน์ต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุดแก่องค์กร

2.2.3.5 การให้เงินเดือนและค่าตอบแทน (Salary or Compensation) ถือเป็นภารกิจสำคัญที่ผู้บริหารเจ้าของกิจการต้องจ่ายให้ข้าราชการหรือลูกจ้างเพื่อเป็นค่าจ้างชดเชยทดแทนการทำงาน ถือเป็นรางวัลสำหรับการทำงาน การให้ค่าตอบแทน เงินเดือน โดยยึดถือระบบคุณธรรมดังต่อไปนี้

- หลักความสามารถ (Competence) ยึดผลงานตามความสามารถเหมาะกับ
เงินค่าตอบแทน

- หลักความเสมอภาค (Equality) ให้โอกาสคนเสมอกันไม่เลือกชั้นวรรณะ

- หลักความมั่นคง (Security) ถือว่าการเข้าทำงานในองค์กรเป็นอาชีพ อาชีพ
หนึ่งการกำหนดค่าตอบแทนเงินเดือนให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต การเข้า-ออก จากงานมีกฎหมาย
กฎเกณฑ์รองรับที่ชัดเจนและความเป็นธรรม

- ความเป็นกลางทางการเมือง (Political neutrality) คือการทำงานไม่
เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองหรือการเปลี่ยนรัฐบาล

- หลักสำคัญในการให้เงินเดือน คือ งานมาก งานยาก รับผิดชอบสูง ให้
เงินเดือนสูง หรืองานน้อย งานไม่ยาก รับผิดชอบน้อย ให้เงินเดือนน้อย

2.2.3.6 งานทะเบียนประวัติหรือข้อมูลบุคลากรเป็นงานธุรการของบุคคลข้อมูล
การเข้ามาทำงานของบุคลากรตั้งแต่ ข้อมูล ส่วนตัว การศึกษา การทำงาน การเลื่อนตำแหน่ง การ
พัฒนา ศึกษาอบรม เงินเดือน งานข้อมูลทะเบียนประวัติมีความสำคัญมาก คนที่ออกจากงานเพื่อไป
ทำหน้าที่ในตำแหน่งใหม่หากได้รับคำรับรองหรือหลักฐานการผ่านงานเดิมมาด้วยมักได้รับการ
พิจารณาว่าเป็นผู้ที่มีประสบการณ์มีความชำนาญต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานต้องการ

2.2.3.7 งานประเมินผลการปฏิบัติงานหรือการพิจารณาความดีความชอบ การ
ประเมิน ความดีความชอบของบุคคลเป็นวิธีการสำคัญที่ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพธรรมชาติของ
คนเมื่อทำงานไปย่อมเกิดความเฉื่อยเมื่อได้รับการประเมินผลเป็นระยะและได้ขวัญกำลังใจย่อมทำให้
เกิดประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น

2.2.3.8 งานวินัยและการดำเนินงานทางวินัยเป็นกิจกรรมสำคัญในการควบคุม
พฤติกรรม ของบุคคลไม่ให้ทำความผิดแบบแผนธรรมเนียมปฏิบัติขององค์กรเป็นภารกิจสำคัญของ
ผู้บริหาร ในการสอดส่องดูแลความประพฤติ การรักษาวินัยของบุคลากรในองค์กรให้ดำเนินงานตาม
วัตถุประสงค์ เป้าหมายขององค์กรที่วางไว้ถ้ามีบุคคลละเมิดต้องดำเนินการตามแบบแผนตามสมควร

2.2.3.9 สวัสดิการประโยชน์เกื้อกูลและสิทธิประโยชน์

2.2.3.10 การให้ออกจากราชการและการรับบำเหน็จบำนาญข้าราชการพนักงาน
องค์กรเอกชนมีข้อตกลงข้อกำหนดอายุในการทำงานเป็นข้อกำหนดข้อตกลงก่อนการทำงานหรือ การ
จ้างงานการออกจากงานเป็นบทสุดท้ายของการบริหารงานบุคคลสำหรับการออกจากงานมี 2 กรณี
สำคัญได้แก่ ออกตามประสงค์พนักงาน เช่น ลาออก และออกเพราะความต้องการของ หน่วยงาน เช่น
เกษียณอายุ ยุบเลิกตำแหน่ง ออกเพราะทำผิดซึ่งองค์กรต้องให้ออกตามข้อตกลง

2.2.4 การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การส่งเสริม ช่วยเหลือ ปรีกษา แนะนำ สั่งการประสานกิจกรรม การติดต่อการมอบหมายภารกิจต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กร บรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายหรือแผนที่วางไว้

2.2.5 การประสานงาน (Coordinating) การประสานงาน หมายถึง การจัดระเบียบวิธีการ ทำงานเพื่อให้ผู้ปฏิบัติรู้ถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดของงานจนสามารถปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายงานให้เกิดความต่อเนื่องกันจนเสร็จสิ้นภารกิจของหน่วยงานที่เข้าร่วมกันวางไว้ โดยการประสานงานเป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหาร หมายถึง เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้น ตั้งแต่การวางแผน เรียกประสานแผน เพื่อให้คนวางรูปแบบการทำงาน ตามความรู้ความสามารถเรียกว่า ประสานและประสานความเข้าใจทางความคิด โดยเรียกการประสานทั้งหมดว่าการประสานงานเป็นหน้าที่ของผู้บริหารหรือผู้จัดการ การแสวงหาความร่วมมือ การติดต่อสื่อสาร กิจกรรมที่อยู่ในทุกขั้นตอนการทำงาน และเกี่ยวข้องกับสื่อสัมพันธ์

วัตถุประสงค์ของการประสานงาน

- 1) ลดความขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติกับองค์กร
- 2) ช่วยให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงาน
- 3) เกิดประสิทธิภาพประหยัดแรงงานเวลาและวัสดุอุปกรณ์

2.2.6 การทำรายงาน (Reporting) หมายถึงการที่ผู้มีหน้าที่เสนอผลงาน หรือกิจกรรม ให้ผู้บริหารหรือผู้ร่วมงานได้ทราบซึ่งมีลักษณะสำคัญ 2 ลักษณะได้แก่

- รายงานขณะปฏิบัติงานเป็นการรายงานตามขั้นตอนการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงาน การรายงานอาจรายงานด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร ปัจจุบันมีการรายงาน สาธารณชน เช่น ทางสื่อมวลชน เพื่อสร้างความเข้าใจ ความพอใจแก่ประชาชน
- การรายงานเมื่อสิ้นสุดแผนงานเป็นการรวบรวมผลการดำเนินงานทั้งหมดและสามารถสรุปออกมาเป็นรายงานผลการดำเนินงานได้

2.2.7 การงบประมาณ (Budgeting) มองที่การจัดการจัดทำและการบริหาร งบประมาณ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่องบประมาณ (Budget) หรือต้นทุน (Cost) คือ เงินหรือทรัพย์สิน ของที่ใช้ในการดำเนินงานขององค์กร หมายถึง ทุนในการดำเนินงาน แบ่งลักษณะงบประมาณไว้ 2 ภาค ได้แก่

- งบประมาณภาครัฐราชการ (Bureaucratic Budgeting) การจัดสรร การจัดทำ โดย กระทรวงทบวงกรมต่างๆไปตามความจำเป็นโดยจัดสรรตามแผนงานโครงการ
- งบประมาณของภาคเอกชน (Private Budgeting) เป็นทุนที่บริษัทห้างร้านได้มา จากการระดมทุนเช่น หุ้น เงินกู้จากแหล่งธุรกิจหรืออาจมาจากทุนส่วนตัว การ บริหาร จัดสรรมาจาก

คณะกรรมการ (Board) ตามแผนงานที่คณะกรรมการได้ กำหนดนโยบายหรือการกำหนดกลยุทธ์ไว้ล่วงหน้า งบประมาณ ถือเป็นปัจจัย สำคัญในการบริหาร การดำเนินงานต้องอาศัยเงินงบประมาณ ส่วนราชการไม่สามารถผลิตได้เอง เช่น เงินเดือน การก่อสร้าง รถยนต์พาหนะต่างๆ จำเป็นต้อง จัดหา ด้วยเงินงบประมาณทั้งสิ้น (ชัยวัฒน์ เพชรทับ, 2548, น.19)

ผลลัพธ์ (Output) คือ เป้าหมาย (Goals) หรือวัตถุประสงค์ (Objectives) ของ องค์กร ที่นำออกมาจากกระบวนการแปรรูปในขั้นตอนที่สอง เป้าหมายขององค์กรสามารถแบ่ง ทยาบได้ เป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ องค์กรที่มีเป้าหมายที่มุ่งแสวงหากำไร (Profit) และองค์กรที่มี เป้าหมายไม่มุ่งแสวงหากำไร (Non – profit) หรืออาจแบ่งเป็นองค์กรที่วัตถุประสงค์เพื่อการผลิต สินค้ากับองค์กรที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการ (Services) ก็ได้ การจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้การ ดำเนินงานบริหารงานคุณภาพบรรลุเป้าหมาย และ วัตถุประสงค์คุณภาพจะต้องคำนึงถึงหลักการ สำคัญต่อไปนี้

1. ความต้องการใช้ทรัพยากรต้องจัดสรรจำนวนขนาดคุณภาพและคุณลักษณะ ของทรัพยากรให้เหมาะสมตรงกับความต้องการของหน่วยงานในการสร้างผลงานคุณภาพ ดังนั้น การ จัดสรรจึงต้องมีหลักเกณฑ์พิจารณาอย่างรอบคอบดังนี้

1.1 มีข้อมูลจากหน่วยงาน แสดงความต้องการ จำนวน ขนาด คุณภาพ และ คุณลักษณะของทรัพยากร

1.2 ฝ่ายจัดสรรทรัพยากรก็ต้องวิเคราะห์สถานการณ์ความต้องการของ หน่วยงานที่ต้องการทรัพยากรว่าเป็นข้อมูลความต้องการที่ถูกต้องและเหมาะสมจึงอนุมัติให้ฝ่ายจัดหา ดำเนินการจัดหาต่อไป

1.3 ฝ่ายจัดหาทรัพยากรก็ต้องมีแผนการจัดหาที่มีประสิทธิภาพสามารถ จัดหาทรัพยากรได้ตรงกับความต้องการทันเวลาและมีประสิทธิภาพ

2. ระยะเวลาของการใช้ทรัพยากรหรือการจัดหาที่มีความเหมาะสม

3. การเพิ่มปริมาณคุณภาพหรือประสิทธิภาพของทรัพยากรเพื่อใช้ในกระบวนการ ปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง ฝ่ายจัดสรรทรัพยากรต้องพิจารณาอย่างรอบคอบถึงวิธีการจัดหาให้ได้ ทรัพยากรคุณภาพสูงต้นทุนต่ำ

4. มีการวางแผนจัดสรรทรัพยากรทั้งระยะยาวตามแผนการขยายงานและแผน ระยะสั้นหรือแผนกลยุทธ์เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยใช้ต้นทุนต่ำที่สุดด้วย

5. การจัดทำแผนงบประมาณต้องมีความสอดคล้องกับแผนการจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรดำเนินการได้ไม่เกิดปัญหาขาดแคลนงบประมาณ

6. การจัดสรรทรัพยากรต้องคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้ง ภายในองค์กรและภายนอก คือ สิ่งแวดล้อมซึ่งมีกฎหมายสิ่งแวดล้อมควบคุมอยู่แล้วการจัดทรัพยากรต้องนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาด้วย

7. การจัดสรรทรัพยากรต้องคำนึงถึงความประหยัดเพราะต้นทุนการผลิตต่ำได้สินค้า ราคาต่ำลูกค้าพอใจแต่ความประหยัดมิได้เกิดจากการลดคุณภาพสินค้า ดังนั้นการจัดสรรทรัพยากรต้องก่อให้เกิดคุณภาพสูงต้นทุนต่ำลูกค้าพอใจ

มีระบบประเมินผลการจัดสรรทรัพยากรและการใช้ทรัพยากรเป็นระยะโดยใช้หลักเกณฑ์ 7 ข้อข้างต้น

ในการศึกษาเรื่อง การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาปัติ ผู้ศึกษาได้ใช้ ทฤษฎีกระบวนการบริหาร POSDCoRB มาช่วยวิเคราะห์ในส่วนของการจัดการ (Management) ในหน้าที่ต่าง ๆ ในการรับแก้งานภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ภาพยนตร์ พอว่า การวางแผน (Planning) การจัดการองค์กร (Organizing) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การประสานงาน (Coordinating) และการทำรายงาน (Reporting) มีส่วนในการปรับแก้ภาพยนตร์เป็นอย่างมาก และปัจจัยที่มีส่วนในการแก้ไขภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ประกอบไปด้วยปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ในส่วนของปัจจัยภายใน ความสามารถทางวิชาชีพ การจัดการ และ เทคโนโลยี เพราะในเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ ทางผู้ผลิตต้องมีกระบวนการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ถูกนำออกไปฉายได้ โดยหลัก ๆ ในการจัดการภายในบริษัทที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะในการทำภาพยนตร์ หากมีการต้องตัดบางฉากบางตอนออก อาจทำให้เนื้อเรื่องเปลี่ยนแปลงไปได้ดังนั้น ต้องใช้คนที่มีความสามารถทางวิชาชีพและประสบการณ์เข้ามาแก้ไข นอกจากนี้ การจัดการภายในองค์กร ยังมีส่วนสำคัญอย่างมาก เพราะถ้ามีการแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน จะทำให้สถานการณ์เหล่านี้ถูกแก้ไขไปในทางที่ดี เพราะ ถ้าต่างฝ่ายต่างรู้หน้าที่ในการทำงาน จะไม่มีการทำงานทับซ้อนกัน ทำให้งานที่แก้ไขออกมา เป็นงานที่มีคุณภาพ และอีกปัจจัยที่สำคัญคือเทคโนโลยี เพราะถ้าเรามีเทคโนโลยีที่ดีมีคุณภาพ ก็จะช่วยประหยัดเวลาในการทำงานได้อย่างมาก ในการที่ภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ ทางกระทรวงวัฒนธรรม จะให้เวลาปรับแก้ไขมา และต้องส่งตรวจให้ตรงเวลาเพื่อพิจารณาอีกรอบว่าภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถออกฉายได้ไหม ในส่วนของปัจจัยภายนอก ที่สำคัญที่สุดคือด้านของแรงกดดันทางการเมืองและสังคม เพราะแรงกดดันทางการเมืองและสังคมมีผลโดยตรงไม่ว่าจะเป็นเรื่องกฎหมาย ข้อบังคับ พระราชบัญญัติต่าง ๆ หรือแม้แต่ปัญหาทางการเมืองในขณะนั้นก็ทำให้การดำเนินงานมีลักษณะที่ต่างออกไป

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมบัติ เตชะรัตนประเสริฐ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง “การบริหารงานองค์กรภาพยนตร์ของกลุ่มบริษัทสหมงคลฟลอมอินเตอร์เนชั่นแนลจำกัด” พบว่าการบริหารงานและจัดองค์กรในรูปแบบของบริษัทขนาดกลางที่มีการแบ่งฝ่ายการทำงานออกเป็นสวนต่าง ๆ ตามลักษณะของงานที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงาน โดยมีรูปแบบของคณะผู้บริหารที่จะบริหารงานในส่วนต่าง ๆ โดยมีประธานกรรมการเป็นผู้นำขององค์กรที่จะเป็นผู้ชี้ขาดในการทำงานและตัดสินใจ โดยการศึกษาวิจัยยังศึกษาไปถึงความเป็นผู้นำ วิสัยทัศน์ในการทำงานและปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลทำให้ประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับของประชาชน รวมถึงการศึกษาปัจจัยที่เป็นข้อด้อยของ องค์กรที่อาจทำให้องค์กร อาจประสบปัญหาในอนาคต รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการทำงาน และบริหารงานองค์กรของกลุ่มบริษัท สหมงคล ฟลอม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม (2549) ได้ศึกษาเรื่อง “โครงการวิจัยทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย” พบว่าผู้ชมภาพยนตร์ต้องการชมภาพยนตร์ที่มีคุณภาพโดยภาพยนตร์ไทยได้รับการตอบรับที่ดีขึ้นโดยเฉพาะภาพยนตร์ที่สามารถสร้างได้อย่างสนุกสนาน ซึ่งการวางแผนการตลาดเป็นสิ่งสำคัญในการนำผลงานออกสู่ผู้ชมมวลชนผลต่อรายได้และการรับรู้ของประชาชน

ธีรยา สมปราชญ์ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การสร้างสรรคและการดำเนินธุรกิจภาพยนตร์ไทยของกลุ่มฟลอมบางกอก” พบว่า องค์กรกลุ่มฟลอมบางกอกนั้นมีการกำหนดนโยบายและการผลิตผลงานตามลักษณะของผู้นำองค์กร ซึ่งให้ความสำคัญกับคุณภาพของการผลิตโดยการผสมผสานศิลปะและพาณิชย์เข้าด้วยกัน โดยมีการสื่อสารทางการตลาดที่ให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์องค์กร และการเพิ่มช่องทางเพื่อให้เกิดการตลาดแบบเชิงรุกเพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำตลาดและปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการก็คือ เรื่องทุน ระบบการเงิน การ เซนเซอร์จากภาครัฐ ปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง อันมีผลทำให้ปัจจัยทางการตลาดมีตัวแปรมากมายหลากหลายซึ่งล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อการบริหารงานธุรกิจภาพยนตร์

ชลธิศ แกวประเสริฐสม (2549) ได้ศึกษาเรื่อง “การบริหารงานสื่อวิทยุ-โทรทัศน์ด้วยกลยุทธ์พันธมิตรทางธุรกิจ” พบว่าการบริหารงานองค์กรที่จำเป็นต้องมีการสร้างพันธมิตรเฉพาะกิจขึ้นเพื่อทำงานร่วมกันโดยทำให้เกิดผลในแง่ของการประชาสัมพันธ์ และเป็นความช่วยเหลือในด้าน การลงทุนซึ่งในกิจการวิทยุ-โทรทัศน์นั้นยังเกิดความไม่แน่นอนในการบริหารงานเนื่องจาก ปัญหาทางด้านการเมืองและกฎหมายที่มีผลทำให้เกิดความไม่แน่นอนในการประกอบกิจการและ ทำให้การบริหารงานในด้านต่าง ๆ มีความยากลำบากขึ้น

จากงานวิจัยดังกล่าวทำให้เห็นถึงการจัดการองค์การของสื่อสารมวลชนประเภทต่าง ๆ และการบริหารงานขององค์กรสื่อโดยเฉพาะในด้านของภาพยนตร์ในกระบวนการทำงาน กลยุทธ์ในการดำเนินการผลิตภาพยนตร์ แนวทางการแก้ปัญหา รวมไปถึงกระบวนการบริการงานต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการและการแข่งขันที่สูงขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันโลกยุคไร้พรมแดนเป็นตัวกำหนดบทบาทหน้าที่และการทำงานขององค์กรต่างๆที่จำเป็นต้องก้าวทันความเจริญและต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเพื่อความอยู่รอดขององค์กรและทำให้องค์กรพัฒนาไปได้อย่างมั่นคงในโลกยุคใหม่ที่ต้องแข่งขันกับสิ่งต่าง ๆ มากมายโดยเฉพาะองค์กรสื่อซึ่ง จะต้องไม่ล่าหลังและปล่อยให้กระแสวัฒนธรรมอื่น ๆ เข้ามามีบทบาทต่อการทำงาน และทำให้องค์กรของตนเองประสบปัญหาจนในที่สุดต้องปิดกิจการ ดังจะได้นำมา ศึกษาในครั้งนี้

โดยสรุป จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานองค์กรภาพยนตร์ในการบริหารการผลิตภาพยนตร์พบว่า การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาบัติ จะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของผู้วางแผน วิเคราะห์การผลิต จะทำหน้าที่วิเคราะห์ภาพยนตร์ พิจารณาการสร้างภาพยนตร์จากบท และปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ส่วนที่ 2 คือ ส่วนของการบริหารการผลิต มีหน้าที่ควบคุมการสร้างสรรค ภาพยนตร์ให้พร้อมฉาย โดยควบคุมตั้งแต่ส่วนของบุคลากรในการผลิต งบที่กำหนดในการผลิต จนถึงจบขั้นตอนการผลิตและส่งมอบให้ส่วนของการจัดจำหน่ายโดยสมบูรณ์

ทั้งนี้ทฤษฎีแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวถึงและได้นำมาอ้างอิงข้างต้นเป็นแนวทางสำคัญต่อการศึกษา การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาบัติ ซึ่งจะนำมาสรุปและอภิปรายผลในบทต่อไป

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาบัติ ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้รูปแบบงานวิจัยแบบวัฒนธรรมพรรณนา จากสังเกตการณ์ และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) รวมถึงการศึกษาจากเอกสาร (Document Research) ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย โดยมีระเบียบการศึกษาวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 3.1 แนวทางการศึกษาวิจัย
- 3.2 เครื่องมือการศึกษา
- 3.3 ภาพยนตร์ที่มีปัญหา
- 3.4 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล
- 3.5 การจัดการกระทำข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แนวทางการศึกษาวิจัย

ในการศึกษานี้ เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ว่าเมื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ได้มีการวางแผนจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นและมีเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อให้ภาพยนตร์สามารถเผยแพร่ได้อย่างไร ดังนั้นการศึกษานี้จึงเสมือนการตรวจสอบกระบวนการทำงานของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เพื่อหาคำตอบว่าเมื่อเกิดการห้ามเผยแพร่ภาพยนตร์ในประเทศไทยผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์มีกระบวนการแก้ไขและแนวทางอย่างไรในการแก้ไขปัญหา

ผู้ศึกษาได้เลือกศึกษา ผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่อง แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะแบ็คยาร์ด และ อาบัติ ที่มีความแตกต่างกันของปัญหา เนื่องจากเห็นว่าผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ ทั้ง 3 เรื่อง แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะแบ็คยาร์ด และ อาบัติ มีแนวทางแก้ปัญหาก็แตกต่างกันในกระบวนการที่แตกต่างกันจึงทำให้ประเด็นของการศึกษาเรื่องเมื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทยมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นเครื่องมือ

การศึกษาเพื่อนำไปสู่ข้อมูลในการแก้ปัญหา และกลุ่มเป้าหมายโดยอาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์เป็นหลักควบคู่ไปกับการสำรวจเอกสาร และการพิสูจน์ความน่าเชื่อถือ ซึ่งผู้ศึกษาได้แบ่งกรอบการศึกษาออกเป็น 2 ขั้นตอนหลักที่มีความเชื่อมโยงกันตามลำดับ และขั้นตอนดังกล่าวยังสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษาอีกด้วย ได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตจัดการเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย และ แนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย

3.2 เครื่องมือการศึกษา

ในการเข้าถึงข้อมูลในการ ศึกษาเรื่อง การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซก อินเดอะ เบ็คเคอร์ต และ อาปัติ ครั้งนี้ ได้อาศัยผู้ศึกษาเป็นเครื่องมือหลักเนื่องจากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้เทคนิคในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสัมภาษณ์ (การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก) การสังเกตการณ์ และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการค้นคว้าหลักฐานจากเอกสารต่าง ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นการรวบรวมข้อมูลหลักผ่านการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการเพื่อหาคำตอบจากผู้ให้ข้อมูลที่เป็น “ผู้รู้” (key informant) เป็นรายบุคคลในประเด็นที่แตกต่างกันเนื่องจากบทบาทและความรับผิดชอบที่แตกต่างกันตามระดับการบริหารจัดการ ได้แก่ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในองค์กรสื่อภาพยนตร์ ในฐานะที่เป็นผู้ผลิตผลงาน มีความรู้ ความเข้าใจ ในกระบวนการทำงานของสื่อภาพยนตร์ ผู้ศึกษาได้แบ่งผู้ให้ข้อมูลตามกลุ่มคำถามของวัตถุประสงค์การศึกษาดังนี้

3.2.1.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตจัดการเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย การศึกษาการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตจัดการเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทยได้แก่การกำหนดกรอบการดำเนินงานแนวทางการแก้ไขการจัดการกระบวนการสื่อสารตามทฤษฎีการสื่อสารผู้ส่งสารผู้รับสารและสิ่งรบกวนการจัดการเกี่ยวกับความขัดแย้งและการสร้างบรรยากาศการสื่อสารและการทำงานให้มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย

3.2.1.2 เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ได้แก่ ปัจจัยที่มีผล

ต่อการแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ได้แก่ ปจจัยแวดล้อมภายนอก(สภาพ การเมือง กฎหมาย เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและเทคโนโลยี) และปัจจัยภายในองค์กร (กลยุทธ์ โครงสร้าง ระบบและกระบวนการ และวัฒนธรรมองค์กร) ผู้ศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบการวิธีการศึกษาโดย การสัมภาษณ์อย่างเปนทางการกับผู้ที่มีบทบาทในการควบคุมการผลิตและผู้ปฏิบัติงานในองค์กรสื่อ ภาพยนตร์ได้แก่ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์

3.2.2 การสังเกตการณ์และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม ทำควบคู่ไประหว่างการสัมภาษณ์ ทั้งกิจกรรมที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการซึ่งผู้ศึกษาได้ใช้การขอศึกษางานเป็นเวลา 5 วันในการ เก็บข้อมูล ดังนี้ การสังเกตการณ์ ได้แก่ การสังเกตกระบวนการทำงานประชุมการแบ่งหน้าที่ใน แต่ละงาน การสังเกตการแสดงออกและพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้ร่วมงานในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็ นกริยาอาการ ท่าทางต่าง ๆ รวมไปถึงภาษาที่ใช้ในการสื่อสารและการสังเกตตำแหน่งการใช้ระยะห่าง ระหว่างสารสนทนา ตลอดจนบริบทโดยรอบสวนการสังเกตแบบมีส่วนร่วมนั้น ผู้ศึกษาใช้การสังเกต จากการแสดงออกกิจกรรม ความหมาย การมีส่วนร่วม ความสัมพันธ์ และสถานที่ ซึ่งทั้งหมดนี้ผู้ศึกษา กระทำจากการเขาประชุมและปฏิบัติงานและกิจกรรมต่าง ๆ ขององคการ เบนตน

3.2.3 หลักฐานจากเอกสารต่าง ๆ หลักฐานจากเอกสารต่าง ๆ ได้มาจากสื่อ ไม่ว่าจะ เป็ เอกสารสรุปการประชุม หรือจดหมายเวียนทางอีเมลล์อื่นที่ประกอบเอกสารสาธารณะ แบบ ชึ่งหนาเรื่องกลยุทธ์องคการ ได้แก่ การนำเสนอในพาวเวอร์พอยท วีซีดี วีดิทัศน์ เอกสารการประชุม สื่ออื่นที่เป็ นสื่อสนับสนุน ได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต คือเว็บไซต์ขององคการต่าง ส่วนหลักฐานรองอื่น ๆ ได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต เช่น youtube รายการข่าวย้อนหลัง

3.3 ภาพยนตร์ที่มีปัญหา

การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีสึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาบัติ ในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวข้องกั บการจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ซึ่งมีผลต่อการ เผยแพร่ภาพยนตร์ เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อภาพยนตร์ ทั้งที่มีผลประโยชน์ ร่วมกัน ผู้ที่ได้รับผลกระทบบุคคลที่อยู่ใน แวดวงวิชาการ และผู้รับสาร เพื่อนำความคิดเห็นจากคนทุก ฝ่ายมาวิเคราะห์หาแนวทางแก้ไขปัญหาของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ใน ประเทศไทย ซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

3.3.1 แสงศตวรรษ (Syndromes and a Century)

แสงศตวรรษ (อังกฤษ: Syndromes and a Century) เป็นภาพยนตร์ไทย กำกับโดย อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล เป็นหนึ่งในชุดผลงานของผู้กำกับ 6 คนจากทั่วโลก ร่วมกับผู้กำกับจากประเทศระเทศปารากวัย ประเทศอิหร่าน ประเทศซาอุดีอาระเบีย ประเทศไต้หวัน และประเทศอินโดนีเซีย ที่ได้รับเชิญให้ร่วมผลิตภาพยนตร์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของเทศกาล “นิว คราวัน โฮป” ในโอกาสเป็นปีแห่งการเฉลิมฉลองของวันคล้ายวันเกิดครบรอบ 250 ปีของโมสาร์ท คีตกวีชาวออสเตรีย กรุงเวียนนา เป็นปีของโมสาร์ทโดยที่ประเทศออสเตรียได้ติดต่อเชิญศิลปิน แขนงต่างๆ อาทิ ดนตรี การแสดง โอเปร่า วรรณกรรม และภาพยนตร์ เพื่อที่จะสร้างงาน สำหรับการเฉลิมฉลอง อันยิ่งใหญ่ เมื่อ พ.ศ. 2549 โดยได้รับการสนับสนุนทุนในการผลิตภาพยนตร์จากทางการกรุงเวียนนา และออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ในเทศกาลภาพยนตร์เวนิสและภาพยนตร์เรื่องแสงศตวรรษ ได้รับรางวัลลำดับภาพยอดเยี่ยม จากงานเอเชียฟิล์มส์ อวอร์ดส์ ที่ฮ่องกง และรางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยม Lotus du Meilleur Film-Grand Prix ในงานเทศกาลภาพยนตร์เอเชียโตเกียว ครั้งที่ 9 ประเทศฝรั่งเศส

เรื่องย่อ เรื่องของ หมอสองคนที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง หมอที่เป็นพ่อและแม่ ของผู้กำกับหนังเรื่องนี้ จากนั้นมันจึงค่อย ๆ กลายเป็นเรื่องเล่าอีกเรื่องหนึ่ง เรื่องเล่าที่พอจะเล่าคร่าว ๆ ได้ว่า เป็นเรื่องของ คุณหมอสาวคนหนึ่ง ในโรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่ง ที่กำลังสัมภาษณ์คุณหมอคนใหม่ที่เข้ามาทำงาน เป็นวันแรก เธอกำลังถูกจีบจากเพื่อนร่วมงานอีกคนหนึ่ง เสรีจากสัมภาษณ์ เธอเข้าไปตรวจรักษา พระรูปหนึ่ง ซึ่งมีเรื่องเล่าของตัวเอง เกี่ยวกับวิญญาณแก่ พระหนุ่มที่มาด้วยกัน ไปทำฟัน และเล่าเรื่องสมัยยังไม่บวชให้หมอฟันฟัง และหมอฟันก็เล่าเรื่อง ตัวเองด้วยเช่นกัน ย้อนกลับมาที่คุณหมอสาว เธอเองก็มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับ เกษตรกรหนุ่มและกล้วยไม้เรืองแสงของเขา ก่อนที่เรื่องทั้งหมดจะไปผูกบังเกิดอีกครั้งในอีกสถานที่หนึ่ง อีกมุมมองหนึ่ง ไหลเวียน ย้อนทวน ถอยหลังและเดินไปข้างหน้า เรื่องเล่าบางเรื่องเปลี่ยนมุมมอง บางเรื่องบังเกิดซ้ำ บางเรื่องก็เกิดขึ้นใหม่

เหตุผลของการสั่งห้ามฉาย ภาพยนตร์เรื่องนี้มีกำหนดฉายในประเทศไทย ในวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2550 แบบจำกัดโรง จำนวน 2 โรง แต่ภาพยนตร์ไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ เมื่อวันที่ 2 เมษายน และ 10 เมษายน พ.ศ. 2550 โดยมีเงื่อนไขให้ตัดฉากสำคัญออกไป 4 ฉาก ซึ่งทางคณะกรรมการชี้ว่ามีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ขององค์กรศาสนา และองค์กรทางการแพทย์ จึงจะอนุญาตให้ฉายได้ ซึ่งอภิชาติพงศ์ ได้ตัดสินใจที่ไม่ฉายภาพยนตร์เรื่องนี้ในประเทศไทย

แสงศตวรรษ เป็นภาพยนตร์ไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ 2550 โดยมีเงื่อนไขให้ตัดฉากสำคัญออกไป 4 ฉาก ได้แก่ ฉากพระเล่นกีตาร์ ฉากพระเล่น

เครื่องร่อน ฉากหมอต้มเหล้าในโรงพยาบาลขณะกำลังปฏิบัติหน้าที่ และฉากหมอชายจูบแสดงความรักกับแฟนสาวที่แวะมาเยี่ยมที่โรงพยาบาล โดยทางคณะกรรมการมีความเห็นว่า ได้มีความผิดตามกฎหมายกระทรวง กำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ. 2552 อาศัยอำนาจตามความผิดในมาตรา 6 และมาตรา 26 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 และกฎหมายเซ็นเซอร์ อันเป็นกฎหมายที่มีบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ทั้งนี้จากความผิดดังกล่าว หากพิจารณาจากทั้ง 4 ฉากที่ห้ามเผยแพร่ นั้น จะพิจารณาได้เป็นดังนี้

1) ฉากที่พระเล่นกีตาร์และฉากพระเล่นเครื่องร่อน

- มีความไม่เหมาะสมในเนื้อหาส่งเสริมการศึกษาจริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีหรือศีลธรรม

- มีสาระสำคัญของเรื่องเป็นการเหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนาหรือไม่เคารพต่อปูชนียบุคคล ปูชนียสถาน หรือปูชนียวัตถุ

2) ฉากหมอต้มสุราที่โรงพยาบาลในเวลาทำงาน และฉากหมอชายแสดงความรักกับแฟนสาวโดยการจูบเมื่อแฟนสาวแวะมาหาที่โรงพยาบาล ก่อนจะต้องจากกันไปเพราะว่าฝ่ายหญิงต้องย้ายไปทำงานต่างจังหวัด และมีภาพที่สื่อถึงการเกิดอารมณ์ทางเพศที่เป่ากางเกง

- แสดงให้เห็นถึงความไม่เหมาะสมต่อวิชาชีพ เนื่องจากแพทย์ควรมีพฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างที่ดี อีกทั้งในฉากที่หมอจูบปากกับแฟนสาว ถึงแม้ว่าจะเป็นการแสดงออกทางความรัก แต่ทางคณะกรรมการก็ตัดสินว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่ควรที่จะปฏิบัติในสถานที่ราชการ โดยเฉพาะในสถานโรงพยาบาลและต่อวิชาชีพ

ทางคณะกรรมการพิจารณาจึงมีความเห็นที่จะให้ต้องตัดบางฉากออกไปเมื่อได้ทราบเรื่องทางทีมงานจึงได้ทำการติดต่อกับคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ เพื่อขอรับฟิล์มภาพยนตร์คืนหลังจากคณะกรรมการลงความเห็นไม่ให้เผยแพร่หากไม่ทำการตัดบางฉากออกเมื่อวันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2550 ปรากฏว่า คณะกรรมการฯ ไม่คืนฟิล์มภาพยนตร์ให้ โดยชี้แจงว่า ถ้าจะรับฟิล์มคืนได้ก็ต่อเมื่อผู้ผลิตภาพยนตร์ต้องทำการแก้ไขฟิล์มโดยทำการตัดฉากทั้ง 4 ฉากทิ้งออกเสียก่อน โดยคณะกรรมการพิจารณาให้เหตุผลว่า ถ้าหากทำการส่งฟิล์มในสภาพสมบูรณ์คืนแก่ผู้ผลิตภาพยนตร์ ผู้ผลิตภาพยนตร์อาจถือโอกาสนำฟิล์มที่ได้กลับไปโดยยังไม่ได้แก้ไขกลับมาตัดเองแล้วส่งเข้าสู่กระบวนการอุทธรณ์อีกครั้ง อันจะทำให้คณะกรรมการตรวจพิจารณาฯ มีความผิดในการปฏิบัติงานทันที อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่า แสงศตวรรษ จะถูกห้ามฉายในไทย แต่ได้ถูกนำเสนอออกต่างประเทศ และผลตอบรับดีทั้งในเนื้อหาการนำเสนอฉากที่สะท้อนให้เห็นการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างครบถ้วน จนได้รับจัดอันดับหนังแห่งศตวรรษ ล่าสุดนิตยสารวัฒนธรรมร่วมสมัยสหรัฐฯ จัดให้อยู่ในอันดับ 18 แสงศตวรรษได้รับการจัดอันดับเป็นหนังที่ดีที่สุดในศตวรรษแรกของคริสต์ศตวรรษที่ 21

จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาพยนตร์ทั่วโลก โดยศูนย์จัดฉายภาพยนตร์แห่งเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติโตรอนโต ประเทศแคนาดา และเป็นหนึ่งยอดเยี่ยมอันดับที่ 44 ของการจัดอันดับภาพยนตร์แห่งทศวรรษโดยเว็บไซต์ใหม่ เอาร์ท นิวยอร์ก

3.3.2 อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด (Insects in the Backyard)

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคม เป็นภาพยนตร์อิสระในโครงการ Indy Spirit Project ของนิตยสารไบโอสโคป และออกฉายครั้งแรกในเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติแวนคูเวอร์ ปี 2010 และได้รับเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Dragons and Tigers Competition ต่อมาได้เข้าฉายในเทศกาลภาพยนตร์โลกกรุงเทพ เมื่อ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

เรื่องย่อ ภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด เป็นภาพยนตร์แนวดราม่าที่นำเสนอเรื่องราวของความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งเล่าเรื่องผ่านครอบครัวหนึ่ง อันประกอบด้วยพ่อ (ธัญญา) แม่ ลูกสาว (เจนนี่) และลูกชาย (จอห์นนี่) แต่แม่เสียชีวิตเมื่อคลอดลูกชาย พ่อจึงทำหน้าที่ดูแลลูกทั้งสองคนตามลำพัง พ่อมีลักษณะทางกายภาพเป็นชายแต่มีเพศสภาพเป็นหญิง ชอบแต่งตัวเป็นผู้หญิง และมีจินตนาการทางเพศกับเพศชาย แม้ว่พ่อจะพยายามให้ความอบอุ่นแก่ลูก ๆ ทำหน้าที่ในครอบครัวให้สมบูรณ์มากเพียงใด แต่ลูกทั้งสองก็ไม่ยอมรับสถานภาพของพ่อ และบอกกับคนอื่น ๆ ว่าเป็นพี่สาวชื่อ ธัญญา ความไม่เข้าใจความหลากหลายทางเพศของพ่อ ทำให้เด็กทั้งสองเลือกออกจากบ้านและพยายามใช้ชีวิตในโลกของตัวเอง ลูกสาวออกไปคบหากับเพื่อนชายที่ขายบริการทางเพศ ส่วนเธอก็อาสาช่วยหารายได้ด้วยการขายบริการทางเพศเช่นเดียวกัน ลูกชายที่กำลังเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นอยู่ในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อถูกภาวะความสับสนในใจที่มีต่อพ่อผลักดันให้เขาเจริญรอยตามพี่สาว โดยเลือกขายบริการให้คนรักเพศเดียวกัน สุดท้ายเกิดจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ว่าไม่ว่าจะมีเพศสภาพแบบใด สิ่งสำคัญ คือ ความรัก ความผูกพันที่มนุษย์มีให้กัน

เหตุผลของการสั่งห้ามฉาย หลังการฉายรอบปฐมทัศน์ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ฉายภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด โดยให้เหตุผลว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้มีเนื้อหาโดยรวมเกี่ยวกับการร่วมเพศระหว่างชายกับชาย หญิงกับหญิง และชายกับหญิง มีการสูบบุหรี่ ดื่มสุราในขณะแต่งกายเครื่องแบบนักเรียน และยังมีภาพเสนอขายบริการทางเพศในขณะแต่งกายเครื่องแบบนักเรียน สาเหตุสำคัญของภาพยนตร์มีการแสดงออกไปในทางที่ไม่ถูกต้อง คณะกรรมการเห็นว่า สาเหตุสำคัญของภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายทอดเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม อาจทำให้สังคมและผู้ชมเกิดความเข้าใจผิดและเกิดการเลียนแบบในพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือการขายบริการทางเพศ รวมทั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอื่น ๆ จึงให้เหตุผลว่า เนื้อหาภาพยนตร์เรื่องนี้ ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ต่อมาได้มีการพยายามฉายภาพยนตร์เรื่องนี้รอบจำกัดผู้ชมแม้ผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อ

คณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์คณะใหญ่แต่คณะกรรมการได้มีมติ 13 ต่อ 4 มิให้ฉายภาพยนตร์เรื่องนี้ในประเทศไทยทุกกรณี นับเป็นภาพยนตร์เรื่องแรกของไทยที่ถูกห้ามฉายหลังจากพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พุทธศักราช 2551 มีผลบังคับใช้ ขณะนี้ผู้กำกับได้ยื่นเรื่องไปยังศาลปกครองเพื่อขอให้มีการสั่งคุ้มครองชั่วคราวต่อไป ต่อมาได้มีการยื่นคำขออนุญาตนำภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แแบ็คยาร์ด ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์อีกครั้ง โดยขออนุญาตให้จัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภท ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีดู (เรท ฉ 20) และเพิ่มคำเตือนเข้าไปในภาพยนตร์ว่า “ภาพยนตร์เรื่องนี้สร้างขึ้นจากจินตนาการของผู้สร้าง พฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวละครในเรื่องเป็นเพียงเหตุการณ์สมมติไม่ได้อ้างอิงบุคคลใดทั้งสิ้น โปรดใช้วิจารณญาณในการรับชม” และในวันเดียวกัน คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ คณะที่ 2 ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการชุดเดิม มีมติออกคำสั่งไม่อนุญาต เนื่องจากมีเนื้อหาขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หลังหนังโดนแบน 5 ปี ตุลาการผู้แถลงคดีมีความเห็นให้ชนะคดี และตัวหนังได้เรท 20+ ตามที่ผู้สร้างยื่นขอไว้แต่แรก พร้อมให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ชดเชยค่าเสียหายเป็นเงิน 10,000 บาท สำหรับการตัดสินจริงโดยองค์คณะตุลาการเจ้าของสำนวนจะมีมติตัดสิน พร้อมอ่านผลในวันที่ 25 ธันวาคม 2558

3.3.3 อาบัติ (Arbat)

อาบัติ หรือชื่อเดิม อาบัติ (อังกฤษ: Arbat) เป็นภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ ผลงานสร้างเรื่องของ สหมงคลฟิล์ม อินเตอร์เนชั่นแนล และ บาแรมยู กำกับโดยชนิษฐา ขวัญอยู่ มีกำหนดฉายในวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์สะท้อนเรื่อง บาป บุญ หรือกรรมเวรที่ปัจจุบันเราหาตัวตนของมันยาก

เรื่องย่อ ชัน (ชาลี ไตรรัตน์) เด็กหนุ่มวัย 19 ปีผู้เอาแต่ใจตนเอง ไม่สนใจใคร และใช้ชีวิตคึกคะนองอย่างสุดขีด เขาจึงถูกพ่อบังคับให้มาบวชเณรเพื่อตัดนิสัย การบวชอย่างไม่เต็มใจ ไร้ศรัทธา และด้วยความรู้สึกที่ไม่เข้าใจว่าตนเองทำผิดอะไรนักหนา จึงทำให้ชันยังคงใช้ชีวิตเหมือนปกติทั่วไปแม้จะอยู่ในผ้าเหลืองแล้วก็ตาม รวมถึงการแอบคบหากับฝ่าย (พลอย ศรนรินทร์) สาววัยรุ่นรุ่นน้องที่ผู้ชายโหยหาในความรักซึ่งเหมือนเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวเดียวที่ทั้งคู่มิให้แก่กันและเชื่อมั่นว่าไม่ใช่เรื่องผิดแต่อย่างใด ทุกการกระทำที่ทำทลายการอาบัตินี้ ทำให้เณรชันต้องเข้าไปพัวพันกับเหตุการณ์ลึกลับชวนขนหัวลุกที่ถูกปกปิดไว้ภายในวัด ทั้งเรื่องราวความสัมพันธ์ของสีากับพระ การเผชิญหน้ากับผีเปรตที่ตามมาขอส่วนบุญและทวงคืนชีวิตที่ต่างเชื่อมโยงกันอย่างคาดไม่ถึงรวมทั้งความผิดที่เขากำลังวังหนี ก็เข้ามาตอกย้ำให้เขาต้องชดใช้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

การประกาศห้าม เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2558 อาบัติไม่ผ่านการพิจารณาให้เข้าฉายจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม สังกัดกระทรวง

วัฒนธรรม เนื่องจากมีภาพที่รุนแรงและไม่เหมาะสม เชิงดูหมิ่นศาสนาพุทธ โดยมีภาพสามแฉกในขณะเสพของมินเมา สามแฉกจับเศียรพระพุทธรูปในลักษณะไม่ให้ความเคารพ ฯลฯ จึงทำให้กำเนิดฉายาเดิมในวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ต้องถูกเลื่อนไปจนกว่าจะผ่านการพิจารณาอีกครั้ง โดย ภาพยนตร์เรื่อง "อาบัติ" ถูกสั่งห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย หลังจากที่มติสั่งห้ามเผยแพร่ จนเกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์ เผย 4 เหตุผลที่ต้องแบน เพราะมีเนื้อหารุนแรงและไม่เหมาะสม เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์ยกใหญ่เลยทีเดียว ในวันที่ 12 ตุลาคม 2558 ทางผู้อำนวยการสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ได้ประกาศสั่งระงับการเผยแพร่ ภาพยนตร์เรื่อง "อาบัติ" โดยเผยว่าหากต้องการจะให้ฉายต่อก็ต้องนำภาพยนตร์ดังกล่าวกลับไปแก้ไขเนื้อหาใหม่และในวันที่ 13 ตุลาคม 2558 มติของทางคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ ได้ระบุถึงเหตุผล 4 ประการที่ทำให้ต้องสั่งแบนภาพยนตร์เรื่องนี้ คือ 1. ปรากฏภาพสามแฉกเสพของมินเมา 2. มีภาพสามแฉกใช้ความรุนแรง 3. พูดยถึงความสัมพันธ์และใช้คำพูดเชิงขู่สาวที่ไม่เหมาะสม และ 4. มีการแสดงความไม่เคารพต่อพระพุทธรูป หลังจากเกิดเป็นกระแสในสังคมอย่างหนักสำหรับหนังเรื่อง อาบัติ ของค่ายสหมงคลฟิล์มฯ ถูกห้ามฉายเนื่องจากมีเนื้อหาไม่เหมาะสม อาจส่งผลเสียต่อศาสนาพุทธได้เป็นเหตุให้ทางผู้สร้างต้องกลับไปแก้ไขเนื้อหาและภาพบางส่วนออก และทำการเปลี่ยนชื่อจาก "อาบัติ" เป็น "อาบัติ" ซึ่งเป็นคำที่เขียนตามภาษาบาลี แต่มีความหมายเหมือนเดิม เพราะว่าถ้าทำเรื่องเสนอชื่อเก่า จะไม่สามารถให้อนุญาตได้เพราะมีการตัดสินใจไปแล้ว ได้นำมาส่งให้สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ตรวจสอบพิจารณาใหม่อีกครั้งในวันนี้ 16 ต.ค. และได้มีการปรับแก้จนผ่านการพิจารณาด้วยเรท 18+ มีการปรับปรุงและเพิ่มคำบรรยายทางศาสนาเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นโดยจะเริ่มฉายทันทีทาง โรงภาพยนตร์ตั้งแต่วันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป

3.4 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้แบ่งผู้ให้ข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่ม ตามกลุ่มคำถามตามวัตถุประสงค์การศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับความรับผิดชอบตามระดับการบริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

3.4.1 กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในองค์กรสื่อภาพยนตร์ ในฐานะที่เป็นผู้ผลิตผลงาน มีความรู้ ความ เข้าใจ ในกระบวนการทำงานของสื่อภาพยนตร์ จำนวน 6 คน

- คุณชนิษฐา ขวัญอยู่ ผู้กำกับภาพยนตร์ (อาบัติ) มีความสำคัญอย่างมากในการผลิตภาพยนตร์ทุกกระบวนการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของบทภาพยนตร์ การถ่ายทำ และการตัดต่อ โดยคุณชนิษฐา ขวัญอยู่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีนิเทศศาสตร์ สาขาวิทยุกระจายเสียง วิทยุ

โทรทัศน์และภาพยนตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และเป็น อาจารย์พิเศษวิชา Art of Story Telling , Screenwriting Workshop ภาควิชาภาพยนตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต ผลงานที่ผ่านมา หนังสือเรื่อง "เวลา...รัก" เข้ารอบสุดท้ายรางวัลข้างเฟือก จากเทศกาลหนังสือสั้นมูลนิธิหนังสือไทย ครั้งที่ 12 และได้รางวัล รางวัล Popular Vote อันดับที่ 2 เรื่องน่าสนใจตรงที่เป็นความรักของตายาย ในช่วงบั้นปลายชีวิต จนเป็นต้นแบบและแรงบันดาลใจของภาพยนตร์ขนาดยาวเรื่อง "ความจำสั้นแต่รักฉันทาย" โดยบริษัท GTH ผู้กำกับและเขียนบทภาพยนตร์สั้นเรื่อง "ร้อยเรียงชีวิต" โดยสมาคมผู้สูงอายุโรงพยาบาลรามาธิบดี "ชีวิตที่เป็นไปได้" จากโครงการ บ้านคือลมหายใจแห่งชีวิต โดยธนาคารอาคารสงเคราะห์ “ณ กระบี่” โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และยังเป็นผู้ช่วยผู้กำกับมิวสิกวิดีโอเพลง “ก่อนบอกเลิก ขอบอกรัก” ของ เต๋ วิทย์สรุส GMM และ เพลง “ขอความสุขคืนกลับมา” เนื้อร้องโดย นิติพงษ์ ห่อนาค

- คุณปรัชญา ปิ่นแก้ว ผู้ควบคุมการผลิต (อาปัติ) ที่จะดูในเรื่องของหน้าหนังที่จะออกมารวมไปถึงการติดต่อกับนายทุนในการผลิตภาพยนตร์รวมไปถึงการคัดเลือกบุคคลเข้ามาผลิตภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องว่าใครเหมาะสมกับเรื่องลักษณะไหน รวมไปถึงเป็นคนที่จะคอยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการผลิตภาพยนตร์ โดย คุณปรัชญา ปิ่นแก้ว เป็นผู้ประกอบกิจการด้านการผลิตภาพยนตร์เป็นเวลานาน โดยเริ่มจากการเป็นผู้กำกับศิลป์ ในปี พ.ศ. 2530 และต่อมาได้ทำตำแหน่งอาร์ท ไดเร็คเตอร์ และตำแหน่งครีเอทีฟ โดยเป็นผู้กำกับมิวสิกวิดีโอที่ บริษัทอาร์เอส โปรโมชั่น ได้รับรางวัลจากการประกวดอยู่หลายหน โดยเฉพาะได้รับรางวัลโทรทัศน์ทองคำจากการเป็นผู้กำกับมิวสิกวิดีโอยอดเยี่ยม 4 ครั้ง จากเพลงเก็บตะวันของอิทธิ พลางกูร เพลงลูกผู้ชายของฉัตรชัย เปล่งพานิช เพลงกระจกร้าวของไฮร็อก และเพลงไวกว่าแสงของคุณหญิง ร็อคเคสตรา ในปี พ.ศ. 2535 และได้เริ่มกำกับภาพยนตร์เรื่องแรกคือ รong ต๊ะแลบแปล๊ิบ ที่มีคุณตึก บริบูรณ์ เป็นนักแสดงนำ จากนั้นก็ได้กำกับภาพยนตร์ และเป็นอำนวยการสร้างภาพยนตร์อีกเป็นจำนวนมากไม่ว่าจะเป็น เกิดอีกที่ต้องมีเธอ, 7 ประจัญบานภาคหนึ่งและภาคสอง, เสียน, คน ผี ปีศาจ, บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม, เกิดมาลุย, รักเธอเท่าฟ้า, เข้ม, มนุษย์เหล็กไหล ฯลฯ และภาพยนตร์ที่สร้างชื่อ คือ องค์บาก ต้มยำกุ้ง และ ช็อคโกแลต ปี 2551 ภาพยนตร์เรื่อง ผิน-หวาน-อายุ-จูบ (4 Romances) กำกับตอน “หวาน”

- คุณฉัญฉวีวาริน สุขะพิสิษฐ์ ผู้กำกับภาพยนตร์ (อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด) เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ และเป็นนักแสดงในเรื่อง (อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด) และมีความสำคัญอย่างมากในการผลิตภาพยนตร์ทุกกระบวนการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของบทภาพยนตร์ การถ่ายทำ และการตัดต่อ นอกจากนี้ คุณฉัญฉวีวาริน สุขะพิสิษฐ์ ยังลงไปดูถึงเรื่องการหานายทุนในการผลิตและการวางแผนในการ ออกฉายภาพยนตร์ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนายกสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์แห่งประเทศไทย คนปัจจุบัน

- คุณวริทธิ์พล จิวะสุรัตน์ ผู้ควบคุมการผลิต (อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ต) ที่จะดูในเรื่องของ หน้าที่ซึ่งจะออกมารวมไปถึงการให้คำแนะนำคุณธัญญวาริน สุขะพิสิษฐ์ ในการติดต่อกับนายทุนในการผลิตภาพยนตร์ เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ต รวมไปถึงคอยช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการผลิตภาพยนตร์

- คุณอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ผู้กำกับภาพยนตร์ (แสงศตวรรษ) มีความสำคัญอย่างมากในการผลิตภาพยนตร์ทุกกระบวนการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของบทภาพยนตร์ การถ่ายทำ และการตัดต่อ ใน พ.ศ. 2543 ภาพยนตร์สารคดีเรื่องยาวเรื่องแรกของเขา ดอกฟ้าในมือมาร (Mysterious Object at Noon) และได้มีโอกาสเข้าร่วมเทศกาลภาพยนตร์ต่าง ๆ มากมาย และได้รับคำชมจากนักวิจารณ์ภาพยนตร์พร้อมทั้งได้รับรางวัล 4 รางวัลและได้เป็นหนึ่งในภาพยนตร์ที่ดีที่สุดในปี พ.ศ. 2543 โดยนักวิจารณ์ภาพยนตร์จากนิตยสาร The village voice ต่อมาคุณเจ้ย อภิชาติพงศ์ได้ทำการเปิดบริษัทภาพยนตร์ Kick the Machine โดยได้ทำการผลิตภาพยนตร์เรื่อง สุดเสน่หา (Blissfully Yours) และได้คว้ารางวัล ในเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์คือรางวัล Un Certain Regard ประจำปี พ.ศ. 2545 ที่ประเทศฝรั่งเศส และถูกจัดเป็นหนึ่งในภาพยนตร์ที่ดีที่สุดที่คานส์โดยนิตยสาร Le Cahiers du Cinema นิตยสารภาพยนตร์ของประเทศฝรั่งเศสในปี พ.ศ. 2547 ต่อมาภาพยนตร์เรื่อง สัตว์ประหลาด! (Tropical Malady) ซึ่งร่วมทุนกับบริษัท Anna Sanders Films ของประเทศฝรั่งเศสก็ได้รับรางวัล Jury Prize ของเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์และเป็นภาพยนตร์ไทยเรื่องแรกที่ได้รับการคัดเลือกในสายการประกวดหลักของเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์ ในปี พ.ศ. 2551 ต่อมาคุณเจ้ย อภิชาติพงศ์ ได้รับเกียรติให้เป็นหนึ่งในคณะกรรมการเพื่อตัดสินรางวัล ในเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์ 2008 (ส่วนของภาพยนตร์สายหลัก)

- คุณพันธุ์ธัมม์ ทองสังข์ ผู้ควบคุมการผลิต (แสงศตวรรษ) ที่จะดูในเรื่องของหน้าที่ซึ่งจะออกมารวมไปถึงการให้คำแนะนำ คุณธัญญวาริน สุขะพิสิษฐ์ ในการติดต่อกับนายทุนในการผลิตภาพยนตร์ เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ต รวมไปถึงคอยช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการผลิตภาพยนตร์

3.4.2 กลุ่มนักวิชาการด้านภาพยนตร์ ในฐานะผู้มีความรู้ความเข้าใจในสื่อภาพยนตร์ ใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกผู้ที่มีหน้าที่หรือความเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ จำนวน 2 คน

- คุณมนต์ศักดิ์ เกษศิริรินทร์เทพ (นักวิชาการด้านภาพยนตร์) จบการศึกษาจากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาการภาพยนตร์และภาพนิ่ง เอกการภาพยนตร์ และภาพนิ่ง ผลงานที่ผ่านมา เขียนบท ภาพยนตร์เรื่อง 18-80 เพื่อนซี้ไม่มีซัว, โลกทั้งใบให้นายคน

เดี่ยว และรับรางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยมการประกวดภาพยนตร์แห่งชาติครั้งที่ 5 จากเรื่องโลกทั้งใบ ให้นายคนเดียว ปัจจุบันเป็น หัวหน้าภาควิชาวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

- คุณวาจิมล เดชเกต (นักวิชาการด้านภาพยนตร์) จบการศึกษาจากคณะวารสารศาสตร์ (ภาพยนตร์และวีดิทัศน์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจบศิลปศาสตรมหาบัณฑิตจาก New York Institute of Technology, U.S.A. ปัจจุบันเป็น ผู้อำนวยการสถาบันภาพยนตร์และการละคร วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

3.4.3 กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องข้องในฐานะการคัดกรองภาพยนตร์ก่อนเผยแพร่ในประเทศไทย จำนวน 4 คน

- ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องข้องในฐานะการคัดกรองภาพยนตร์ก่อนเผยแพร่ เรื่อง อาปัติ เป็นหนึ่งในคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ มีบทบาทในการออกเสียงอนุมัติให้ภาพยนตร์เรื่องอาปัติเผยแพร่ในประเทศไทยได้หรือไม่ อีกทั้งยังเป็นคนคอยให้คำปรึกษาแก่คุณปรัชญา ปิ่นแก้ว เป็นผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์เรื่อง อาปัติ อีกด้วยในการแก้ไขปัญหา

- ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องข้องในฐานะการคัดกรองภาพยนตร์ก่อนเผยแพร่ เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด เป็นหนึ่งในคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ มีบทบาทในการออกเสียงอนุมัติให้ภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด เผยแพร่ในประเทศไทยได้หรือไม่

- ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องข้องในฐานะการคัดกรองภาพยนตร์ก่อนเผยแพร่ เรื่อง แสงศตวรรษ เป็นหนึ่งในคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ มีบทบาทในการออกเสียงอนุมัติให้ภาพยนตร์เรื่อง แสงศตวรรษ เผยแพร่ในประเทศไทยได้หรือไม่

- ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องข้องในสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม สวธ. เป็นผู้ที่มีบทบาทในการจัดตั้งคณะกรรมการในการพิจารณาภาพยนตร์ในการจัดเรต และเป็นคนที่มีความสำคัญในการให้ภาพยนตร์เผยแพร่ในประเทศไทยได้หรือไม่

3.5 การจัดทำข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ตั้งประเด็นการศึกษา และข้อสันนิษฐานไว้เบื้องต้นเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาตลอดจนในการเก็บข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาและสะดวกต่อการจัดทำข้อมูลซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการกำหนดแนวคำถาม เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสังเกตแบบมีส่วนร่วมประกอบกับการสืบค้นหลักฐานต่างด้านเอกสารอื่น ๆ ซึ่งผู้ศึกษาได้ตั้งประเด็นการศึกษาและการรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.5.1 เพื่อศึกษาการบริหารภาพยนต์ของผู้ผลิตภาพยนต์เมื่อภาพยนต์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารภาพยนต์ของผู้ผลิตภาพยนต์เมื่อภาพยนต์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทยต่อสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นและปัจจัยที่มีต่อการการเผยแพร่ภาพยนต์เมื่อภาพยนต์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย

3.5.1.1 การกำหนดกรอบการบริหารภาพยนต์ของผู้ผลิตภาพยนต์เมื่อภาพยนต์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย (ผู้ส่งสาร ผู้รับสารและสิ่งรบกวน)

3.5.1.2 การจัดการเกี่ยวกับภาพยนต์เมื่อถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย การสร้างบรรยากาศการสื่อสารและการทำงานให้มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเมื่อภาพยนต์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย (อาทิ การสร้างความรู้ ความเข้าใจหรือการมีส่วนร่วม การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากร และการสนับสนุนพนักงานเพื่อช่วยให้การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ) และการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาและการรับมือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

3.5.1.3 การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องแสดงปฏิกิริยาตอบกลับเพื่อสร้างประสิทธิผลของ การแก้ไขภาพยนต์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย (มีการลำดับภาพอย่างไรเมื่อต้องมีการตัดบางช่วงของภาพยนต์ออกเพื่อไม่ให้เสียความหมาย)

3.5.2 เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนต์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนต์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทยต่อสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นและปัจจัยที่มีต่อกระบวนการแก้ไขภาพยนต์เมื่อภาพยนต์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย

3.5.2.1 อะไรเป็นสาเหตุที่มีผลต่อการเผยแพร่ภาพยนต์เมื่อภาพยนต์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย

3.5.2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับแก้เพื่อเผยแพร่ภาพยนต์เมื่อภาพยนต์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย

- ปัจจัยภายนอก ได้แก่ สภาพการเมือง เศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย และเทคโนโลยี

- ปัจจัยภายใน ได้แก่ การวางแผนดำเนินงานในการปรับแก้ การเตรียมตัวรับมือต่อปัญหาที่เกิดขึ้น กลยุทธ์ โครงสร้าง ระบบและกระบวนการ และวัฒนธรรมองค์การที่มีผลต่อภาพยนต์

3.5.2.3 จะเกิดอะไรขึ้นหากผู้ผลิตสื่อภาพยนต์ไม่แก้ไขภาพยนต์ที่ถูกห้ามเผยแพร่

3.5.2.4 ในการปรับแก้ไขภาพยนต์ที่ถูกห้ามเผยแพร่นั้น ได้มีขั้นตอนการดำเนินการอย่างไร มีอะไรในการพิจารณาการปรับแก้บ้าง ประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญมีอะไรบ้าง

ปัจจัยใดบ้างที่ สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการปรับแก้ไขภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่เพราะเหตุใด (กฎหมาย ทรัพยากร วัฒนธรรมองค์การ)

3.5.2.5 ขั้นตอนการดำเนินการในการปรับแก้ไขภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ และผู้ที่มีบทบาท ในขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านั้นใครเกี่ยวข้องบ้าง

3.6. การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้แนวทางการอ่านวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูล โดยจำแนกข้อมูล (Typological Analysis) คือ การจำแนกข้อมูลเป็นชนิด ๆ ซึ่งหลังจากที่ได้ข้อมูลมาแล้ว ผู้วิจัยทำการจัดแบ่งชนิดข้อมูลเป็นหัวข้อตามความเหมาะสมแล้วพิจารณาความสัมพันธ์ของข้อมูลชนิดต่าง ๆ ที่แบ่งไว้ โดยอิงจากวัตถุประสงค์และประเด็นหรือแนวคำถามการวิจัยที่กำหนดไว้เบื้องต้น การแสดงข้อมูล (Data Display) ผู้วิจัยแสดงข้อมูล คำสนทนาหรือคำสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นหลักฐานประกอบหมวดหมู่หรือกลุ่มข้อมูลที่จัดไว้ เพื่อแสดงให้เห็นหรือให้เกิดความเข้าใจและชัดเจนมากยิ่งขึ้น และป้องกันปัญหาในด้านความมือคติของผู้วิจัยเองโดยการนำเสนอข้อมูลนั้น และสร้างความน่าเชื่อถือโดยการกลับไปสัมภาษณ์อีกครั้งต่อผู้ให้ข้อมูลเพื่อทำการตรวจสอบซ้ำอีกครั้งเพื่อยืนยันผลสรุปการวิจัย ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นอย่างละเอียดด้วยวิธีพรรณนา (Descriptive Analysis) ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้การวิจัยเชิงคุณภาพในการเข้าสู่ข้อมูลตามปรากฏการณ์ที่มีลักษณะเฉพาะของผู้ผลิตธุรกิจภาพยนตร์ผ่านระเบียบวิธีวิจัย ได้แก่ แนวทางการศึกษาวิจัยซึ่งมีเครื่องมือการศึกษาคือตัวผู้ศึกษาเองและแบ่งผู้ให้ข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่ม และได้ทำการจัดระเบียบหมวดหมู่ การวิเคราะห์ และการนำเสนอให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา ส่วนการสังเคราะห์ข้อมูลนั้นจะทำจากส่วนย่อยไปสู่ส่วนใหญ่หรือภาพรวมซึ่งให้ความสำคัญกับการตีความ การให้ความหมายกับพฤติกรรมและเรื่องราวภายใต้ปรากฏการณ์ที่ศึกษา และสร้างความน่าเชื่อถือแก่ข้อสรุปนั้นโดยการ กลับไปสัมภาษณ์อีกครั้งต่อผู้ให้ข้อมูลเพื่อทำการตรวจสอบซ้ำอีกครั้งเพื่อยืนยันผลสรุปการวิจัยเพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นได้ของข้อมูล ตรวจสอบจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่งและตรวจสอบจากทฤษฎี

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การค้นคว้าอิสระเรื่อง การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาบัติ เป็นการศึกษาถึงกระบวนการจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการปรับแก้ภาพยนตร์ การวางแผนการทำงาน การจัดองค์กร การสั่งการ และการควบคุมการแก้ไขภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังศึกษาถึงแนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย และยังเป็นการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในทางแก้ไขภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับผู้ผลิตภาพยนตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

- 4.1 การบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่
- 4.2 แนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่

4.1 การบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาบัติ นั้นผู้ศึกษาเห็นว่าควรศึกษาสาเหตุของ การบริหารภาพยนตร์ทั้งภายในและภายนอกองค์กร จนกระทั่งนำไปสู่การบริหารจัดการข้อมูลของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทยซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้ศึกษาพบว่าปัจจัยแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในองค์การเน้นส่งผลกระทบต่อ การบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตจัดการเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในระดับที่แตกต่างกัน (ระดับมาก ปานกลาง หรือไม่มีผลเลย) และบางปัจจัยส่งผลกระทบเป็นทอด ๆ ไปยังปัจจัยอื่น ๆ ผู้ศึกษาพบว่าสาเหตุหลักที่มีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตจัดการเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กลับมาจากปัจจัยภายนอกองค์การ ได้แก่ แรงกดดันทางการเมืองและสังคม (Social and Political Pressure) ในส่วนนี้จะเห็นได้ชัดว่ามีความสำคัญในระดับมาก ในส่วนของกฎหมายข้อบังคับ และพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 โดยมีกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้ดูแล ต่อมาแรงกดดันทางเศรษฐกิจ (Economic Pressure) ในที่นี้จะเกี่ยวข้อง พันธมิตรทางการค้าหรือกลุ่มผู้ร่วมลงทุนนั้นมีส่วนสำคัญ แต่ก็ต้องมองที่จุดประสงค์ด้วยว่า พันธมิตรทางการค้าหรือกลุ่มผู้ร่วมลงทุนนั้นมีความต้องการอย่างไรในการทำภาพยนตร์ บางกลุ่ม

ต้องการเพียงแค่สนับสนุนผลงานในทางด้านการมีชื่อเสียง หรือบางกลุ่มอาจจะมองที่ทางด้านผลกำไรที่มีความสำคัญในระดับปานกลาง ต่อมา แหล่งข้อมูลเหตุการณ์และวัฒนธรรม (Events & Constant Information and Culture Supply) นั้นกระบวนการบริหารภาพยนตร์ต้องดูความเชื่อถือและระเบียบประเพณีของสังคมในแต่ละสมัย ซึ่งมีอิทธิพลโดยตรงและโดยอ้อมต่อกระบวนการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ที่มีความสำคัญในระดับปานกลาง ส่วนความสนใจและความต้องการของผู้รับสาร (Audience Interest/ Demand) แทบจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปรับแก้ภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่เลย ขณะที่ปัจจัยภายในด้าน การจัดการ (Management) ในส่วนของการดำเนินงานและความสามารถทางวิชาชีพ (Media Professional) นั้นมีความสำคัญในระดับมาก เพราะจะเป็นในส่วนของการวางแผนการรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ในส่วนและเทคโนโลยี (Technology) มีความเกี่ยวข้องน้อยมากส่วนมากจะเป็นการอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและกระบวนการแก้ไขงาน ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1.1 ปัจจัยภายนอกองค์การ

ปัจจัยภายนอกที่กระทบต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ ได้แก่ ปัจจัยด้านกฎหมายซึ่งจะอยู่ในส่วนของแรงกดดันทางการเมืองและสังคม ซึ่งส่งผลต่อการบริหารภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ ต่อมาปัจจัยแรงกดดันทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อ การบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ เพราะพันธมิตรทางการค้าหรือกลุ่มผู้ร่วมลงทุนจะส่งผลกระทบต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์ แม้ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตภาพยนตร์มากที่สุดแต่เป็นปัจจัยที่ผู้ผลิตภาพยนตร์มีการเน้นย้ำความสำคัญในระดับปานกลาง ขณะที่ปัจจัยแหล่งข้อมูลเหตุการณ์และวัฒนธรรมจะอยู่ในระดับปานกลางและ ความสนใจและความต้องการของผู้รับสาร แทบจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปรับแก้ภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่เลย

4.1.1.1 ปัจจัยด้านแรงกดดันทางการเมืองและสังคมมีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่

การศึกษาพบว่าปัจจัยด้านแรงกดดันทางการเมืองและสังคมมีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่เป็นอย่างมากโดยการควบคุมของภาครัฐทางด้านกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 โดยมีกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้ดูแลและพบว่าภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่อง แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาบัติ มีการทำผิดกฎหมายที่ใช้คัดกรองภาพยนตร์ที่นำมาเผยแพร่ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ที่สร้างจากต่างประเทศตลอดจนภาพยนตร์ที่ถูกสร้างโดยคนไทยก็ตาม ก็จะต้องเข้าสู่

กระบวนการคัดกรองโดย คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ในการคัดกรองเนื้อหาของภาพยนตร์ไม่ให้มีเนื้อหาที่เป็นบ่อนทำลายขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมของประชาชน หรืออาจจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ซึ่งอาจจะคณะกรรมการสั่งให้แก้ไขหรือตัดทอนเนื้อหาบางส่วน ของภาพยนตร์ที่ขัดต่อกฎหมาย หรือบางเรื่องอาจจะถูกตัดสินไม่ให้เผยแพร่

“รัฐต้องเข้ามาควบคุมดูแลเนื้อหาของสื่อภาพยนตร์ก่อนที่จะไปสู่สายตาประชาชนเพื่อไม่ให้ขัดต่อพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ไม่ให้มีเนื้อหาที่เป็นบ่อนทำลายขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมของประชาชน หรืออาจจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ” (ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม, สัมภาษณ์, 9 พฤษภาคม 2559)

โดยภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่อง แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาบัติ ความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ดังนี้

แสงศตวรรษ เป็นภาพยนตร์ไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ 2550 โดยมีเงื่อนไขให้ตัดฉากสำคัญออกไป 4 ฉาก ได้แก่ ฉากพระเล่นกีตาร์ ฉากพระเล่นเครื่องร่อน ฉากหมอดืมสุราในโรงพยาบาลขณะเป็นเวลาทำงาน และฉากการแสดงความรักระหว่างหมอกับแฟนสาวที่แวะมาเยี่ยมที่โรงพยาบาล โดยทางคณะกรรมการมีความเห็นว่าได้มีความผิดตามกฎหมายกระทรวง กำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ. 2552 อาศัยอำนาจตามความผิดในมาตรา 6 และมาตรา 26 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 และกฎหมายเซ็นเซอร์ อันเป็นกฎหมายที่มีบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล

โดยมติจากคณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ลงความเห็นว่าสมควรให้มีการตัดฉากที่ไม่เหมาะสมออกทั้งสิ้น 4 ฉาก ซึ่งเดิมหนังเรื่องนี้ได้เข้ารับการพิจารณาครั้งแรกเมื่อวันที่ 2 เมษายน โดยที่ประชุมมีมติให้ตัดฉากออก 3 ฉาก และจากการพิจารณาอีกครั้งในวันที่ 10 เมษายน โดยมีตัวแทนจากแพทยสภาเข้าร่วมพิจารณาเพิ่มเติม จึงสรุปให้ตัดเพิ่มอีก 1 ฉาก รวมทั้งสิ้น 4 ฉากด้วยกันฉากที่มีมติให้ตัดออกนั้น ได้แก่ 1.) ฉากพระเล่นกีตาร์ 2.) ฉากที่หมอสองคนดื่มเหล้าในโรงพยาบาล 3.) ฉากอวัยวะเพศของหมอแข็งตัวในโรงพยาบาล โดยไม่ได้มีกิจกรรมทางเพศใด ๆ และ 4.) ฉากที่หมอกำลังจูบแฟนสาวอยู่ในห้องล็อกเกอร์ จากกรณีภาพยนตร์ “แสงศตวรรษ” ของ “เจ๊ย” อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ไม่ผ่านการพิจารณาของกองเซ็นเซอร์ภาพยนตร์ โดยคณะกรรมการมีเงื่อนไขให้ฉายหนังเรื่องนี้ได้ก็ต่อเมื่อต้องตัด

ฉากที่มีปัญหาบางฉากออกไป ได้แก่ ฉากแรกพระสงฆ์กำลังเล่นกีตาร์ ฉากที่สองมีภาพของพระปรากฏในฉากที่มีการเล่นเครื่องร่อน ฉากที่สามหมอดูมีเหล่าก่อนออกรายการโทรทัศน์ และฉากที่สื่อวิยะเพศของหมอลุงชายเกิดแข็งตัวในโรงพยาบาล โดยคณะกรรมการกึ่งเซ็นเซอร์เห็นว่าทั้งสี่ฉากที่มีปัญหานั้นไม่เหมาะสมที่นำเสนอต่อสาธารณชน อ้างจากมาตรา 4 ของ “พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.2473” ว่าฉากที่กล่าวไปข้างต้นนั้น ส่งผลกระทบต่อ “ศีลธรรมอันดี” และได้ดำเนินการตามมาตรา 5 และ 7 ของพระราชบัญญัติดังกล่าว คือ การห้ามฉายภาพยนตร์ให้นำภาพยนตร์ออกนอกราชอาณาจักรและยึดภาพยนตร์นั้นไว้ (ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะการคัดกรองภาพยนตร์ก่อนเผยแพร่ เรื่อง แสงศตวรรษ, สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด โดยให้เหตุผลว่าภาพยนตร์เรื่องนี้มีเนื้อหาโดยรวมเกี่ยวกับการร่วมเพศระหว่างชายกับชาย หญิงกับหญิง และชายกับหญิง มีการสูบบุหรี่ ดื่มสุราในขณะที่แต่งกายเครื่องแบบนักเรียน และยังมีภาพเสนอขายบริการทางเพศในขณะที่แต่งกายเครื่องแบบนักเรียน สารสำคัญของภาพยนตร์มีการแสดงออกไปในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น การที่ให้เด็กหญิงและชายประกอบอาชีพขายตัวหรือโสเภณี แทนที่จะแก้ปัญหาโดยหาทางออกด้วยวิธีการอื่น มีฉากให้เด็กขายบริการทางเพศในชุดนักเรียน สอนให้เด็กสูบบุหรี่ ดื่มสุรา และสอนวิธีเล่าโลมทางเพศ รวมทั้งมีฉากที่ตัวละครฝันว่าฆ่าพ่อซึ่งแม้จะเป็นความฝันแต่ก็ไม่สมควร คณะกรรมการเห็นว่า สารสำคัญของภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายทอดเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม อาจทำให้สังคมและผู้ชมเกิดความเข้าใจผิด และเกิดการเลียนแบบในพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือการขายบริการทางเพศ รวมทั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอื่น ๆ จึงให้เหตุผลว่า เนื้อหาภาพยนตร์เรื่องนี้ ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

โดยมติจากคณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ลงความเห็นว่าการคณะกรรมการฯ ได้นำพิจารณาภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด อีก ครั้งหนึ่ง โดยให้คณะกรรมการฯ ทุกคนร่วมชมภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด ที่โรงถ่ายกันตนา ถนนเทียมร่วมมิตร เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาขอขึ้นอุทธรณ์ของนายธัญญ์วาริน ซึ่งหลังจากคณะกรรมการฯ ได้ชมภาพยนตร์ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด จนจบ และได้พิจารณาอย่างรอบคอบ ก็ได้ลงมติ 13 คะแนน ไม่อนุญาตให้ฉายภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด ส่วนที่ลงมติให้ฉายภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็ค

ยาร์ด มี 4 คณะ แล่งดออกเสียง 3 คน ไม่ลงคะแนนอีก 1 คน สำหรับ เหตุผลที่ทางคณะกรรมการฯ ไม่อนุญาตให้ฉายภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด เป็นเพราะเห็นว่า เนื้อหาบางส่วนในภาพยนตร์ เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด ขัดต่อศีลธรรมอันดี เช่น มีฉากที่ลูกฝันว่าฆ่าพ่อตัวเอง รวมทั้งยังมีฉากลามกอนาจาร เช่น คนใส่ชุดนักศึกษามีเพศสัมพันธ์กันซึ่งขัด ต่อกฎหมาย (ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะการคัดกรองภาพยนตร์ก่อนเผยแพร่ เรื่อง เรื่องอินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด, สัมภาษณ์, 14 พฤษภาคม 2559)

อาบัติ ไม่ผ่านการพิจารณาให้เข้าฉายจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และ วิทยทัศน์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม เนื่องจากมีภาพที่รุนแรงและไม่เหมาะสม เชิงดูหมิ่นศาสนาพุทธ โดยมีภาพสามเณรในขณะเสพของมีนเมา สามเณรจับเศียรพระพุทธรูปใน ลักษณะไม่ให้ความเคารพ ฯลฯ จึงทำให้กำเนิดฉายเดิมในวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ต้องถูกเลื่อน ไปจนกว่าจะผ่านการพิจารณาอีกครั้ง โดย ภาพยนตร์เรื่อง "อาบัติ" ถูกแบนในไทย หลังจากที่มีมติสั่ง ห้ามฉาย จนเกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์ เผย 4 เหตุผลที่ต้องแบน เพราะมีเนื้อหารุนแรงและไม่ เหมาะสม เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์ยกใหญ่เลยทีเดียว ที่เมื่อวานนี้ (12 ตุลาคม 2558) ทาง ผู้อำนวยการสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวิทยทัศน์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ได้ประกาศสั่งแบน ภาพยนตร์เรื่อง "อาบัติ" โดยเผยว่าหากต้องการจะให้ฉายต่อ ก็ต้องนำภาพยนตร์ดังกล่าวกลับไปแก้ไข เนื้อหาใหม่และในวันที่ 13 ตุลาคม 2558 มติของทางคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ ได้ระบุถึง เหตุผล 4 ประการที่ทำให้ต้องสั่งแบนภาพยนตร์เรื่องนี้ คือ 1.ปรากฏภาพสามเณรเสพของมีนเมา 2. มีภาพสามเณรใช้ความรุนแรง 3.พุดถึงความสัมพันธ์และใช้คำพุดเชิงขู่สาวที่ไม่เหมาะสม 4. มีการ แสดงความไม่เคารพต่อพระพุทธรูป

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิทยทัศน์จำนวน 6 คน ตรวจสอบ เนื้อหาของภาพยนตร์เรื่องนี้ มีมติเสียงข้างมาก ไม่อนุญาตให้นำภาพยนตร์ เรื่อง “อาบัติ” เผยแพร่สู่สาธารณชน เนื่องจากเห็นว่า เนื้อหาของภาพยนตร์ กล่าวถึงพระพุทธศาสนาโดยไม่มีการอธิบายถึงหลักทางพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะเรื่องพระธรรมวินัยอย่างถูกต้อง ขัดกับข้อกฎหมายตาม พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิทยทัศน์ พ.ศ. 2551 มาตรา 29 ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือกระทบต่อความมั่นคงของชาติ สื่อมวลชนรายงานความเห็นของคณะกรรมการเสียงข้างมากด้วยว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้ มีเนื้อหาและภาพบางตอนแสดงพฤติกรรมทางลบของ พระสงฆ์ในทางขู่สาว และพฤติกรรมทางลบของพระสงฆ์ จึงมีลักษณะของ

การประจานความผิด ดูแคลน กดผู้อื่นให้ต่ำลง อันเป็นการแสดงถึงการขาดคาราวะต่อพระสงฆ์ อันเป็นผู้สืบทอดพระพุทธศาสนา ซึ่งผู้สร้างภาพยนตร์ควรคำนึงถึงกาลเทศะ ความเหมาะสม และบริบทสังคมไทยด้วย การนำพฤติกรรมในทางชู้สาวของพระสงฆ์มาแสดงเผยแพร่เป็นจุดขายของภาพยนตร์สู่สาธารณชน ย่อมกระทบต่อความเสื่อมศรัทธาต่อพระสงฆ์และพุทธศาสนิกชน เป็นเหตุปัจจัยให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์พระสงฆ์โดยไม่มีเหตุผลควรโดยเฉพาะบุคคลทั่วไป ย่อมมีศรัทธา วุฒิภาวะ ปัญญา การใส่ใจในธรรมที่ไม่เสมอกันอาจทำให้เกิดปัญหายิ่งขึ้น หรือเกลียดพระสงฆ์ได้มากขึ้น ทั้งสองทาง (ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะการคัดกรองภาพยนตร์ก่อนเผยแพร่ เรื่องอาบัติ, สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

ปัจจัยด้านแรงกดดันทางการเมืองและสังคมดังกล่าวส่งผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่เพราะการที่ผู้ผลิตภาพยนตร์ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ตาม พ.ร.บ.ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 มาตรา 25 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ หากไม่ผ่านการได้รับอนุญาตจากกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ จะไม่สามารถนำออกไปสู่ผู้บริโภคได้

4.1.1.2 ปัจจัยด้านแรงกดดันทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่

การศึกษา พบว่าแรงกดดันทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ นั้นคือ นายทุนหรือกลุ่มผู้ร่วมลงทุน ในปัจจุบันนี้การทำธุรกิจภาพยนตร์ การบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์มีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมค่อนข้างมาก โดยเฉพาะผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ที่มีการใช้งบประมาณที่สูงในการผลิตและการจัดจำหน่ายจึงต้องมีนายทุนหรือกลุ่มผู้ร่วมลงทุน เข้ามาในการดำเนินธุรกิจภาพยนตร์ เพื่อให้เกิดผลกำไรที่สูงสุด และเป็นการลดความเสี่ยง ในการผลิตภาพยนตร์ ปัจจัยด้านแรงกดดันทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ นั้นมีความสำคัญอย่างมากในการบริหารภาพยนตร์ เพราะถ้าภาพยนตร์เรื่องนั้นมีการ นายทุนหรือกลุ่มผู้ร่วมลงทุน ในการทำภาพยนตร์จะมีผลต่อการบริหารงานภาพยนตร์เป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของรายได้และพันธมิตรทางการค้าเพราะว่าถ้าเกิดภาพยนตร์เองนั้นไม่สามารถเผยแพร่ได้ ก็จะทำให้เกิดปัญหาเป็นอย่างมาก แต่ทั้งนี้ก็ต้องดูที่ นายทุนหรือกลุ่มผู้ร่วมลงทุนว่าจุดประสงค์ของกลุ่มผู้ร่วมลงทุนนั้นต้องการอะไร การ

บริหารจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ก็จะมีการบริหารที่แตกต่างกันไป (มนต์ศักดิ์ เกษศิริรินทร์เทพ นักวิชาการด้านภาพยนตร์, สัมภาษณ์, 20 พฤษภาคม 2559) หลัก ๆ ในการทำธุรกิจภาพยนตร์เราจะแบ่งนายทุนหรือกลุ่มผู้ร่วมลงทุนเป็น 3 แบบ คือ 1.การลงทุนรวมกันเพื่อลดอัตราเสี่ยงในการลงทุนโดยการใช่ทุนรวม ในการสร้างภาพยนตร์โดยมีการแบ่งสัดส่วนในการแบ่งส่วนรายได้ตามที่ตกลงกัน เช่น การสร้างภาพยนตร์เรื่อง the eye2: คนเห็นผีภาค 2 (ไทย-ฮ่องกง) ที่เป็นการร่วมทุนกันระหว่างผู้ลงทุนชาวไทยกับฮ่องกงเพื่อการทำการตลาดและประชาสัมพันธ์ ทำให้เกิดศักยภาพในการสร้างและการลงทุนที่สูงที่สุด 2.การสร้างพันธมิตรทางการค้าในธุรกิจเดียวกันเพื่อช่วยในการประชาสัมพันธ์ หรือส่งเสริมกันในการทำธุรกิจเช่นการเป็นพันธมิตรทางการค้า เปนต์น หรือการร่วมลงทุนในโรงภาพยนตร์เพื่อทำให้เกิดความร่วมมือในการนำภาพยนตร์เขาฉายและทำให้เกิดอำนาจในการต่อรองที่สูงขึ้น เช่น การร่วมลงทุนในโรงภาพยนตร์ของกลุ่มบริษัท สหมงคลฟลัม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เปนต์น 3.การสร้างพันธมิตรในการธุรกิจภาพยนตร์ เพื่อเพิ่มโอกาสและช่องทางในการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ เนื่องจากในปัจจุบันการทำโฆษณาตามสื่อที่ทางผู้ผลิตมีอยู่ไม่เพียงพอ ต้องใช้สื่อต่างๆที่มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่ายการหาพันธมิตรในธุรกิจอื่น ๆ เช่น ร้านค้า ร้านอาหาร และ ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่เข้ามาอยู่ในภาพยนตร์จึงเป็นการเพิ่มช่องทางในการเผยแพร่สื่อของภาพยนตร์ ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการทำประชาสัมพันธ์หรือจัดกิจกรรมรวมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับ ลูกคาของทั้งสองฝ่ายนายทุนหรือกลุ่มผู้ร่วมลงทุนทางการค้าเหล่านี้ทำให้การดำเนินงานของ บริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยเฉพาะในดานการทำงานและ เป็นประโยชน์อย่างมากในการทำการประชาสัมพันธ์ แต่นอกจากข้อดีทั้งหลายแล้วก็ยังส่งผลกระทบต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ปัจจัยด้านแรงกดดันทางเศรษฐกิจ มีความยากลำบากขึ้นเพราะอำนาจในการตัดสินใจไม่ได้อยู่ที่ผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์อย่างเดียวโดยเฉพาะหากมีพันธมิตรที่เกี่ยวข้องในการทำงานด้วยเป็นจำนวนมากก็อาจทำให้การตัดสินใจลาซา โดยภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่อง แสงศตวรรษ อินเซก อินเดอะ แบ็คคอร์ต และ อาบัติ มีปัจจัยด้านแรงกดดันทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน เพราะมีความต้องการจากผู้ร่วมทุนที่ต่างกัน ดังนี้

แสงศตวรรษ เป็นหนึ่งในชุดผลงานของผู้กำกับ 6 คนจากทั่วโลก โดยมีคุณอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล เป็นผู้ร่วมกำกับภาพยนตร์ ร่วมกับผู้กำกับจากปารากวัย อิหร่าน ซาด ไต้หวัน และ อินโดนีเซีย ที่ได้รับเชิญให้ร่วมผลิตภาพยนตร์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของเทศกาล “นิว คราวน์ โฮป” ในโอกาสเฉลิมฉลอง 250 ปีของโมสาร์ท คีตกวีชาวออสเตรีย กรุงเวียนนา เป็นปีของโมสาร์ทโดยที่ประเทศออสเตรียได้ติดต่อเชิญศิลปิน แขนงต่าง ๆ อาทิ ดนตรี การแสดง โอเปร่า วรรณกรรม และ

ภาพยนตร์ เพื่อที่จะสร้างงานสำหรับการเฉลิมฉลองอันยิ่งใหญ่ เมื่อ พ.ศ. 2549 โดยได้รับการสนับสนุนทุนในการผลิตภาพยนตร์จากทางการกรุงเวียนนา และออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ในเทศกาลภาพยนตร์เวนิส จะเห็นได้ว่าจุดประสงค์ของนายทุนหรือกลุ่มผู้รวมลงทุนในการผลิตภาพยนตร์เรื่อง แสงศตวรรษ มีจุดประสงค์ไปที่การสร้างภาพยนตร์ ในการเฉลิมฉลอง 250 ปีชาตกาลของ โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท คีตกวีชาวออสเตรียโดยไม่ได้มุ่งไปที่ผลกำไรแต่เน้นไปที่การสร้างชื่อเสียงและการส่งเสริมในการทำภาพยนตร์ และเป็นการส่งประกวดมากกว่า

ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในกรณี ภาพยนตร์เรื่อง แสงศตวรรษ ไม่สามารถเผยแพร่ในประเทศไทยได้ ไม่มีอะไรส่งผลกระทบต่อการบริหารภาพยนต์ของพีเลเย เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับทุนจากต่างชาติเพื่อสร้างไปฉายในงานเฉลิมฉลองและส่งประกวดในเทศกาลภาพยนตร์อยู่แล้ว มีแต่เสียดายที่ภาพยนตร์ของพีเลเยไม่สามารถเผยแพร่ที่ไทยได้ แต่พีก็ประสบความสำเร็จจากภาพยนตร์เรื่องแสงศตวรรษ ได้รับรางวัลลำดับภาพยอดเยี่ยม จากงานเอเชียฟิล์มส์ อวอร์ดส์ ที่ฮ่องกง และรางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยม Lotus du Meilleur Film-Grand Prix ในงานเทศกาลภาพยนตร์เอเชียโดวิลล์ ครั้งที่ 9 ประเทศฝรั่งเศส (คุณอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง แสงศตวรรษ, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2559)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านแรงกดดันทางเศรษฐกิจของภาพยนตร์เรื่อง แสงศตวรรษ นั้นที่มีผลต่อการบริหารภาพยนต์ของผู้ผลิตภาพยนต์เมื่อภาพยนต์ถูกห้ามเผยแพร่้น้อยมาก เพราะกลุ่มผู้รวมลงทุนไม่ได้มีการคาดหวังทางด้านของผลกำไรไว้ตั้งแต่แรกแล้ว ทำให้กระบวนการบริหารภาพยนต์ของผู้ผลิตภาพยนต์เมื่อภาพยนต์ถูกห้ามเผยแพร่นั้น มีแนวทางแก้ไขที่ง่ายและส่งผลกระทบต่อทุนน้อยสุด

Insects in the Backyard เป็นภาพยนตร์สะท้อนปัญหาของสังคมไทยที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยคุณฉัตรฉัตริน สุขะพิสิษฐ์ ได้กำกับและอำนวยการสร้างเป็นภาพยนตร์อิสระในโครงการ Indy Spirit Project ของนิตยสารไปโฮสโคป ซึ่งเป็นนิตยการเกี่ยวกับภาพยนต์และได้ออกฉายครั้งแรกปี 2010 ในเทศกาลภาพยนตรนานาชาติแวนคูเวอร์และยังได้รับโอกาสเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Dragons and Tigers Competition ต่อมาได้เข้าฉายในเทศกาลภาพยนต์โลกกรุงเทพ เมื่อ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 จะเห็นได้ว่า แรงกดดันทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการบริหารภาพยนต์ของผู้ผลิตภาพยนต์เมื่อภาพยนต์ถูกห้ามเผยแพร่ นั้นแทบจะไม่มีเลย โดยจุดประสงค์ของการผลิตภาพยนต์เรื่องนี้หลัก ๆ คือ การส่งเข้าประกวด

ภาพยนตร์ที่พีทำส่วนมากจะทำเสนอในมุมของเพศทางเลือก ฉะนั้นในการหาผู้ร่วมทุนก็ค่อนข้างยากเพราะเป็นกลุ่มเฉพาะ ส่วนมากคนทำภาพยนตร์ประเภทนี้จะใช้งบส่วนตัวในการผลิต ทำให้พีมีสิทธิ์ที่จะตัดสินใจในการปรับแก้ภาพยนตร์อย่างไรก็ได้โดยไม่ต้องปรึกษาใครเพราะเป็นหนังที่พีออกทุนเอง และพีก็ไม่สนใจเรื่องของกำไร เพราะพีอยากจะเสนอภาพยนตร์แนวนี้ต่อสังคม (ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ ผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง อินเซค อินเดอะแบ็คคอร์ต, สัมภาษณ์, 1 พฤษภาคม 2559)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านแรงกดดันทางเศรษฐกิจของภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะแบ็คคอร์ต นั้นที่มีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ไม่มีเลย เพราะว่านายทุนหรือผู้ร่วมทุนเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่ออกงบประมาณในการผลิตเอง ใ้ในการปรับแก้ภาพยนตร์นั้นเป็นไปได้โดยง่าย โดยไม่กระทบต่อปัจจัยด้านแรงกดดันทางเศรษฐกิจ

อาบัติ เป็นภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ กำกับโดยชนิษฐา ขวัญอยู่ ผลงานสร้างเรื่องของ สหมงคลฟิล์ม อินเตอร์เนชั่นแนล และ บาแรมยู มีกำหนดฉายในวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์สะท้อนเรื่อง บาป บุญ หรือกรรมเวรที่ปัจจุบันเราหาตัวตนของมันยาก จะเห็นได้ว่า แรงกดดันทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ มีเป็นอย่างมากเนื่องด้วย การผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้มีการใช้งบประมาณที่เยอะทางบริษัทต้องมีการหานานทุนมาร่วมทุนในการผลิต โดยมีจุดประสงค์ทางธุรกิจที่ชัดเจนคือการได้ผลกำไรตามที่ตกลงกันไว้ นอกจากนี้จะมีผู้ร่วมทุนแล้วภาพยนตร์เรื่องนี้ยังมีการสร้างพันธมิตรทางการค้าในธุรกิจเดียวกันเพื่อช่วยในกระบวนการประชาสัมพันธ์ผู้บริโภคมากขึ้นรวมถึงการส่งเสริมกันในการทำธุรกิจเช่น การเป็นพันธมิตรกับสื่อต่างๆ ในการทำการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ อย่างเช่น เป็นพันธมิตรทางธุรกิจของช่อง 7 สีเพื่อขอให้เวลาช่องในการโปรโมทภาพยนตร์

ปัจจัยด้านแรงกดดันทางเศรษฐกิจนั้นมีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ เป็นอย่างมากเพราะเราเป็นองค์กรใหญ่และมีกลุ่มผู้ร่วมทุนทางธุรกิจเยอะทำให้กระบวนการทำงานต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ นั้นเป็นไปได้ยากมากเพราะเราไม่สามารถตัดสินใจได้เองคนเดียวต้องมีการประชุมกับผู้ร่วมทุนต่างๆที่เราทำธุรกิจด้วย (ปรีชญา ปิ่นแก้ว ผู้ควบคุมการผลิต เรื่อง อาบัติ ,สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2559)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านแรงกดดันทางเศรษฐกิจของภาพยนตร์เรื่อง อาบัติ นั้นพบว่าผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ นั้นมีเป็นอย่างมาก เพราะมันคือการลงทุนเพื่อผลกำไรของหลายๆฝ่ายและหลายๆกลุ่มธุรกิจทำให้กระบวนการบริการภาพยนตร์เป็นไปอย่างลำบากต้องมีการประชุมเพื่อหาข้อตกลงและหาทางออกให้ดีที่สุดของแต่ละฝ่าย ปัจจัยด้านแรงกดดันทางเศรษฐกิจดังกล่าวส่งผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้าม นั้นขึ้นอยู่กับข้อตกลงของนายทุนหรือกลุ่มผู้ร่วมลงทุนว่า มีจุดประสงค์อะไร เพราะการบริหารภาพยนตร์ต้องเป็นไปตามข้อตกลงของนายทุนหรือกลุ่มผู้ร่วมลงทุนที่ได้ตกลงกันไว้

4.1.1.3 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อการจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่

การศึกษาพบว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อการจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่เนื่องจากปัจจัยด้านเทคโนโลยีทางการสื่อสารและสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้ทำให้มีผลต่อกระบวนการผลิตภาพยนตร์เป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นในขั้นตอนในส่วนของการผลิต เพราะเทคโนโลยีสามารถเข้ามาอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ผลิตภาพยนตร์ได้อย่างมาก รวมไปถึงเป็นปัจจัยหนึ่งในการทำงานของผู้ผลิตภาพยนตร์ที่ทำให้การผลิตมีความรวดเร็ว เพราะจากเมื่อก่อนในการทำภาพยนตร์เราจะถ่ายทำด้วยการใช้ฟิล์มภาพยนตร์ แล้วต้องทำการล้างฟิล์มเพื่อมาสู่กระบวนการตัดต่อโดยการใช้การตัดฟิล์มที่ทำถารล้างมาเรียบร้อยแล้วต่อกันเป็นช่วงๆ ในเนื้อหาภาพที่ต้องการเพื่อทำกระบวนการนี้เสร็จแล้วจะทำการ คัดลอกเป็นฟิล์มภาพยนตร์ที่ใช้เผยแพร่ได้ เมื่อเสร็จจากกระบวนการนี้จะนำไปสู่กระบวนการของการลงเสียง เพราะเมื่อก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์จะไม่สามารถบันทึกเสียงลงในแผ่นฟิล์มได้ต้องทำการบันทึกเสียงแยกหรือภาพยนตร์บางเรื่องต้องทำการพากษ์เสียงใหม่อีกที แต่ในยุคปัจจุบันเมื่อเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้กระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นไปได้อย่างสะดวกสบายมากขึ้น ลดขั้นตอนการทำงานเป็นอย่างมาก รวมไปถึงส่งผลต่อการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างทันเหตุการณ์ และทันท่วงที

4.1.2 ปัจจัยภายในองค์กร

ปัจจัยภายในเป็นส่วนสำคัญอย่างมากต่อการหาจุดที่จำเป็นต้องนำมาวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย คือ ปัจจัยภายในด้าน การจัดการ (Management) ในส่วนของการดำเนินงานและความสามารถทางวิชาชีพ (Media Professional) นั้นมีความสำคัญในระดับมาก เพราะจะเป็นในส่วนของการวางแผนการรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ในส่วนของ เทคโนโลยี (Technology) มีความ

เกี่ยวข้องน้อยมากส่วนมากจะเป็นการอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและกระบวนการแก้ไขงาน ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1.2.1 ปัจจัยด้านการจัดการต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์ เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่

การศึกษาพบว่าการจัดการต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่นั้นมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ การจัดการต่อองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดนั้นย่อมเกิดจากการทำงานร่วมกันของทุกส่วน ก่อให้เกิดเป็นระบบในการทำงานที่มีคุณภาพ ซึ่งปัจจัยที่สำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งก็คือ บุคลากรในองค์กรโดยเฉพาะในด้านของการบริหารงานในธุรกิจและมุมมองของพนักงานในองค์กรนั้นย่อมเปรียบเสมือนการตรวจสอบผลในการบริหารและการนำหลักในการบริหารมาใช้อย่างเป็นรูปธรรมในองค์กรผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ บุคลากรในสวนต่าง ๆ ขององค์กรนั้นมีความรู้สึกนึกคิดต่อการบริหารงานองค์กรของตนเองนั้น โดยจากการศึกษาด้วยการสอบถามและเก็บข้อมูลทำให้พบว่าการบริหารงานองค์กรของการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์ ทั้ง 3 เรื่อง แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาปัติ มีการบริหารงานองค์กรตามหลักในการบริหารงานองค์กรด้านสื่อ โดยจะแตกต่างกันที่ขนาดของตัวองค์กร ดังต่อไปนี้

การบริหารและการจัดรูปแบบองค์กร (Organization Management) เป็นการจัดการองค์กรในลักษณะของการกระจายอำนาจ โดยมีผู้มีอำนาจสูงสุดสั่ง การองค์กรเพียงผู้เดียวมีอำนาจในการตัดสินใจในสวนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างเด็ดขาดและใช้การทำงานในลักษณะของครอบครัวในการดำเนินการ ทำให้เกิดความใกล้ชิดในการทำงานและเกิดความรวดเร็วในการตัดสินใจโดยเฉพาะในเรื่องที่เป็นเหตุการณ์เฉพาะหน้าและมีความสำคัญ เร่งด่วน ทำให้เกิด ความรวดเร็วและสะดวกในการทำงาน ทำให้แก้ปัญหาได้รวดเร็ว มีการปรับตัวได้ ง่ายและทันต่อสถานการณ์ โดยเฉพาะเมื่อผู้บริหารสามารถจะมองเห็นปัญหาหรือ หาทางแก้ไขในเรื่องต่าง ๆ ก็สามารถปฏิบัติได้ทันที ซึ่งทำให้เป็นประโยชน์ในการ ทำงานอย่างมาก แต่จะแตกต่างกันตรงที่จำนวนขนาดองค์กรและพนักงานของบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์

รูปแบบการทำงานของบริษัทเราเป็นการทำงานที่มีการแบ่งปันฝ่าย ๆ แต่ละฝ่ายก็ ทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด โดยที่ผู้บริหารจะคอยดูแลอย่างใกล้ชิด การทำงาน สวนใหญ่ก็เป็นการทำงานและประสานงานกันในแบบพี่น้องสามารถคุยกันได้ทั้ง เรื่องงานและเรื่องส่วนตัว ซึ่งบางครั้งก็มีเรามีการประชุมเพื่อให้ได้ มีความคิดใหม่ ๆ และแนวทางการแก้ไขที่บางที่หลายคนก็

คิดไม่ถึง (ปรัชญา ปิ่นแก้ว ผู้ควบคุมการผลิต เรื่อง อาปัติ, สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2559)

ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การบริหารและการจัดรูปแบบองค์กรของผู้ผลิตภาพยนตร์ เรื่อง อาปัติ จะมีความแตกต่างกับภาพยนตร์ เรื่อง แสงศตวรรษ และ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด ตรงที่รูปแบบการบริหารงานของการจัดการภายในองค์กร จะพบว่า องค์กรขนาดเล็กจะมีการจัดการขององค์กรแต่แตกต่างกัน ซึ่งมีผลต่อกระบวนการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ ตรงที่ความรวดเร็วในการทำงานและการแก้ปัญหา เนื่องจากบุคลากรในองค์กร มีจำนวนที่น้อยกว่าทำให้การแบ่งงานในการทำงานจะแตกต่างกัน เพราะในบุคลากรหนึ่งคนอาจจะทำงานในหลายส่วนขององค์กร ทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน และการแก้ปัญหา

ในกระบวนการจัดการต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์นั้น รูปแบบการจัดการต่อองค์กรมีส่วนสำคัญอย่างมากในการบริหารภาพยนตร์ เพราะต้องจัดการของรูปแบบองค์กรให้เหมาะสมกับขนาดขององค์กรเพื่อที่จะสามารถบริการงานของผู้ผลิตภาพยนตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง แสงศตวรรษ, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2559)

โดย คุณ ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ ผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด ได้มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันกับคุณ คุณอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ตรงที่ต้องมีการปรับกระบวนการจัดการขององค์กรให้มีความเหมาะสมกับขนาดของบริษัท และต้องมีการแบ่งงานอย่างชัดเจนเพราะในองค์กรขนาดเล็กเพราะพนักงานหนึ่งคนอาจจะทำงานมากกว่าหนึ่งตำแหน่งก็ได้

การศึกษาพบว่าการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์นั้นถ้าให้ประสบความสำเร็จจะต้องมีรูปแบบขั้นตอนและแนวคิดที่แตกต่างกันมากมายโดยเฉพาะในองค์การทางด้านภาพยนตร์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอทำให้การบริหารงานของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์นั้นแต่ละบริษัทจะมีความแตกต่างจากการบริหารงานสื่อมวลชนหรือองค์กรธุรกิจอื่นๆ มากน้อยตามลักษณะการบริหารงานในแต่ละฝ่าย โดยการใช้ ทฤษฎี กระบวนการบริหาร POSDCoRB มาแยกกระบวนการในการบริหาร ดังนี้

การวางแผน (Planning)

การวางแผนเป็นกระบวนการเพื่อกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การทำงานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบข่าย วิธีการและกิจกรรมทุกอย่างที่จะดำเนินการในองค์กรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานสูงสุด จากการศึกษาพบว่า ในสวนของการวางแผนพบว่า บริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ ทั้ง 3 เรื่อง แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ

แบ็คยาร์ด และ อาปัติ มีการวางแผนในการทำงานเพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถทำงานประสานกันได้อย่างมีระบบและ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้ โดยการวางแผนจะทำโดยกลุ่มผู้บริหารระดับสูงขององค์กรเป็นผู้วาง นโยบาย และกำหนดแผนงานเบื้องต้น การวางแผนในแง่ของกลยุทธ์ในการผลิตและดำเนินการ เรื่องของการวางตารางภาพยนตร์ที่จะเข้าฉาย และการบริหารองค์กรโดยภาพรวม โดยจะมีการ ทบทวนและปรับแผนตลอดจนหามาตรการในการแก้ปัญหาต่าง ๆ แบ่งย่อยเป็นเรื่อง ๆ ตาม ภาพยนตร์ที่เข้าฉาย ซึ่งจะมีการประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการทำงานร่วมกันของผู้บริหารและ ผู้ปฏิบัติงานอีกครั้งหนึ่งซึ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะที่แตกต่างกันของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง โดยมีการ เปิดโอกาสโอกาสให้พนักงานในองค์กรได้เข้ามามีส่วนรวมในการเสนอความคิดในการทำงานต่าง ๆ ตลอดจนการร่วมกันตัดสินใจโดยมีการวางแผนงานเป็นระยะ ๆ

บริษัทที่ทำงานด้านภาพยนตร์มันมีการเปลี่ยนแปลงที่สูงการทำงานของเรา จึงต้องมีการปรับตัวอยู่เสมอโดยที่หนังแต่ละเรื่องเราก็จะมีการวางแผนวาดคร จะทำอะไรกับมันบ้างแล้วก็ประชุมกันแต่ถ้าเป้าหมายที่เราตั้งไว้มันไม่ได้เราก็ ต้องมาดูกันว่ามันมีจุดอ่อนตรงไหนแล้วก็พยายามแก้ไขกันเพื่อสร้างความ แข็งแกร่งซึ่งเป็นเป้าหมายในการทำงานในฐานะผู้ผลิตภาพยนตร์พร้อมทั้งที่ พัฒนาการภาพยนตร์ใหม่มีความหลากหลายและแข็งแกร่งขึ้นเพื่อเปิดโอกาส ให้คนทำงานและคนดูหนัง (ปรัชญา ปิ่นแก้ว ผู้ควบคุมการผลิต เรื่อง อาปัติ, สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2559)

จากการวิจัยพบว่าบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ ทั้ง 3 เรื่อง แสงศตวรรษ อินเซค อิน เตอะ แบ็คยาร์ด และ อาปัติ มีกระบวนการการทำงานในการผลิตภาพยนตร์เป็นรายปี โดยจะมีการ ปรับเปลี่ยนการวางแผนงานบ้างตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมและเศรษฐกิจ เนื่องจากการทำ ธุรกิจภาพยนตร์นั้นเป็นธุรกิจที่ต้องเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาไม่มีอะไรที่แน่นอนโดยเฉพาะในเรื่อง ของภาพยนตร์ที่มีการกำหนดการฉายไว้แล้วอาจมีการเลื่อนขึ้นหรือปรับลงให้เข้ากับสถานการณ์ที่ เกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุหลายประการทั้งในสวนของตัวภาพยนตร์เองที่อาจประสบปัญหาการเสร็จไม่ทันกำหนดที่ได้วางไว้ ความไม่พร้อมในการทำงาน หรือปัจจัยภายนอก ต่าง ๆ ทำให้ต้องแก้ไขใน ระยะเวลาอันสั้น หรือต้องมีการเปลี่ยนแปลงการทำงานอย่างสม่ำเสมอ เพราะโดยลักษณะการ ดำเนินงานของธุรกิจภาพยนตร์แล้วนั้น เป็นธุรกิจที่มีการหมุนเวียนสูงและ มีการคงอยู่ในตลาดที่น้อย รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของรสนิยมของผู้ชมในช่วงเวลาต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไปด้วย ดังนั้นระยะเวลา ในการทำงานและประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ๆ จึงไม่แน่นอนนัก ทำให้การบริหารงานองค์กร ทางด้านภาพยนตร์จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรับการเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้นได้อย่างเสมอ การบริหารงานองค์กร

ด้านภาพยนตร์นั้นจำเป็นที่จะต้องมีความยืดหยุ่นสูงและต้องสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ได้อย่างรวดเร็ว

ในการวางแผนงานของบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์นั้นจะมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าเป็นปีๆไป เพราะในการทำภาพยนตร์เรามีการวางกันไว้ล่วงหน้าอยู่แล้วในแต่ละปีเพราะต้องดูกระแสของภาพยนตร์ว่าช่วงนั้นกระแสไปทางไหนแล้วก็จะมีการวางแผนในการที่จะฉายหนังทั้งปีว่าถ้าเดือนนี้เราควรลงหนังประเภทไหนถึงจะได้รับผลตอบแทนมากที่สุดหรือเดือนไหนควรเลี่ยงเพราะมีหนังกระแสหลักมา แต่อันนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับจังหวะและทางฝ่ายโปรดักชั่นควรวางทำหนังเสร็จทันหรือไม่ถ้าไม่เสร็จระยะเวลาจะเลื่อนไปมากน้อยขนาดไหนเพราะทุกอย่างมีความสัมพันธ์กันหมด แล้วก็ขึ้นอยู่กับจังหวะและความนิยมที่มีขึ้นมีลงของกระแสภาพยนตร์ในช่วงเวลานั้นๆว่าผู้บริโภคให้ความสนใจกับภาพยนตร์แนวไหน และภาพยนตร์แนวไหนหายไปจากตลาด เพราะถ้าเราทำภาพยนตร์ที่หายไปจากตลาดจะสร้างความแตกต่างจากผู้ผลิตภาพยนตร์รายอื่นจะสามารถแย่งส่วนทางการตลาดได้ (ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ ผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ต, สัมภาษณ์, 1 พฤษภาคม 2559)

มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าเป็นปี ๆ ไป เพราะในการทำภาพยนตร์เรามีการวางกันไว้ล่วงหน้าอยู่แล้วในแต่ละปีเพราะต้องดูกระแสของภาพยนตร์ว่าช่วงนั้นกระแสไปทางไหนแล้วก็จะมีการวางแผนในการที่จะฉายหนังทั้งปีว่าถ้าเดือนนี้เราควรลงหนังประเภทไหนถึงจะได้รับผลตอบแทนมากที่สุดหรือเดือนไหนควรเลี่ยงเพราะมีหนังกระแสหลักมา แต่อันนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับจังหวะและทางฝ่ายโปรดักชั่นควรวางทำหนังเสร็จทันหรือไม่ถ้าไม่เสร็จระยะเวลาจะเลื่อนไปมากน้อยขนาดไหนเพราะทุกอย่างมีความสัมพันธ์กันหมด แล้วก็ขึ้นอยู่กับจังหวะและความนิยมที่มีขึ้นมีลงของกระแสภาพยนตร์ในช่วงเวลานั้น ๆ ว่าผู้บริโภคให้ความสนใจกับภาพยนตร์แนวไหน และภาพยนตร์แนวไหนหายไปจากตลาด เพราะถ้าเราทำภาพยนตร์ที่หายไปจากตลาดจะสร้างความแตกต่างจากผู้ผลิตภาพยนตร์รายอื่นจะสามารถแย่งส่วนทางการตลาดได้ (ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ ผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ต, สัมภาษณ์, 1 พฤษภาคม 2559)

ในการวางแผนงานของบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เรื่อง แสงศตวรรษ นั้นจะมีความแตกต่างจากเรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ต และ อาปัติ ตรงที่ระยะเวลาในการทำงานที่แตกต่างกัน เพราะภาพยนตร์เรื่องแสงศตวรรษ เป็นการได้รับทุนในการสร้างงานเลยทำให้เป็นในการวางแผนงานนั้นแตกต่างไปจากภาพยนตร์เรื่องอื่น ในเรื่องของระยะเวลาก่อนการผลิต และที่สำคัญภาพยนตร์เรื่อง

นี่เป็นการ ร่วมกันกำกับภาพยนตร์ของผู้กำกับมากมาย และต้องมีการแข่งกับเวลาในการทำงาน เลย ต้องมีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการทำงานอยู่ตลอดเวลา

โดยปกติแล้วการทำงานของ พี่จะมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า ว่าปีนี้จะทำ ภาพยนตร์อะไร และมีงานประกวดอะไรบ้างเพื่อที่จะได้ทำภาพยนตร์ส่งไป ประกวด ในแต่ละปี แต่ในภาพยนตร์เรื่อง แสงศตวรรษ เป็นการดำเนินงานที่มี เวลาเข้ามาเกี่ยวข้องเลยทำให้มีการเตรียมงานที่น้อยมาก โดยการทำงานใน ครั้งนี้ ทางผู้กำกับทั้งหมดจะมาคุยกันในส่วนของงานแล้วแยกย้ายกันไปทำ ตามที่ได้วางแผนไว้ (อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง แสง ศตวรรษ, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2559)

การจัดองค์กร (Organization)

การจัดองค์กร หมายถึง การจัดโครงสร้างตามแบบแผนอย่างมีระเบียบ เพื่อให้เกิด ความรับผิดชอบและอำนาจในการปฏิบัติงานตามความเหมาะสมกับระบบและสภาพของบุคลากร ใน องค์กรเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการทำงาน ซึ่งในการจัดองค์กรหนึ่ง ๆ จำเป็นที่ต้องมี การวางแผน การสั่งงานและมอบหมายความรับผิดชอบให้กับหน่วยต่าง ๆ ขององค์กรตาม ความสามารถ และประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งหากต้องการประสิทธิภาพงานที่ดีที่สุดจะต้อง อาศัยความร่วมมือ จากทุก ๆ ฝ่าย โดยยึดเป้าหมายขององค์กรเป็นหลักสำคัญในการทำงานและ ทำให้สามารถดำเนินการ ตามแผนที่ได้วางไว้อย่างมีระบบ

จากการศึกษาการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้าม เผยแพร่จะพบว่าแบ่งการทำงานออกเป็น 7 ฝ่ายหลัก โดยทุกฝ่ายจะต้องทำงานสัมพันธ์ กันเพื่อให้เกิด เอกภาพในการทำงาน เพื่อให้ภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ๆ สามารถสร้างรายได้ให้กับ บริษัทให้ได้มาก ที่สุด โดยฝ่ายต่าง ๆ นั้นประกอบไปด้วย ฝ่ายขายและโปรแกรม ฝ่ายต่างประเทศ ฝ่ายโฆษณา ฝ่าย การตลาดและประชาสัมพันธ์ ฝ่ายบัญชีและบุคลากร ฝ่ายพัฒนาธุรกิจ และฝ่าย สร้างและควบคุมการ ผลิตภาพยนตร์ โดยฝ่ายต่าง ๆ เหล่านี้มีหน้าที่หลักดันให้ภาพยนตร์เป็นที่รู้จัก ของประชาชนโดย สามารถแบ่งหน้าที่ในการทำงานโดยจะยกตัวอย่างของการแบ่งฝ่าย ของ สหมงคลฟิล์ม อินเตอร์เนชั่นแนล ซึ่งถือเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ขนาดใหญ่ (ปรัชญา ปิ่นแก้ว ผู้ควบคุมการผลิต เรื่อง อาบัติ, สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2559)

ในการแบ่งฝ่ายของบริษัท จะมีการแบ่งฝ่ายที่ตอบสนองต่อความต้องการของ บริษัทและกระบวนการทำงานเนื่องจาก บริษัท สหมงคลฟิล์ม ถือเป็นบริษัทที่มีขนาดใหญ่และมีการ ผลิตภาพยนตร์ออกสู่ตลาดเป็นอย่างมากไม่ว่าจะในประเทศและนอกประเทศ จะแตกต่างจากบริษัท

ขนาดเล็ก ที่จะมีการแบ่งฝ่ายต่างที่น้อย เนื่องจากขนาดขององค์กรและเงินลงทุน โดยการแบ่งฝ่ายของบริษัท สหมงคลจะแบ่ง ดังนี้

1. ประธานกรรมการบริหาร (President) ทำหน้าที่วางแผนงานและกำหนดนโยบายทั้งในด้านของการสร้างภาพยนตร์และการตลาด โดย เป็นผู้ตัดสินใจในการเลือกลงทุนในการสร้างภาพยนตร์ การกำหนดตารางเข้าฉาย และการกำหนดรูปแบบการประชาสัมพันธ์ทั้งภาพยนตร์ไทยและต่างประเทศ ซึ่งเน้นด้านการวาง กลยุทธ์และการกำหนดแนวทางในการทำงานของบริษัท โดยจะรับรายงานจากกรรมการบริหารใน แต่ละฝ่าย และให้คำปรึกษาในการทำงาน รวมถึงการสั่งการผ่านกรรมการบริหารในแต่ละฝ่าย

2. รองประธานกรรมการบริหารและกรรมการบริหารฝ่ายบัญชีและบุคลากร (Vice President and Director of Finance) ทำหน้าที่ ควบคุมดูแลงานธุรการ และการเงินของบริษัท รวมทั้งงานด้านบุคลากรของบริษัท และ การบริหาร การเงินของกองถ่ายภาพยนตร์ไทย

3. กรรมการบริหารฝ่ายการตลาด (Director of Marketing) ทำหน้าที่ดูแลการประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ และวางแผนการซื้อสื่อ เพื่อประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ให้เป็นที่รู้จัก รวมถึงการกำหนดแนวทางและแผนงานตลอดจนทิศทางในการประชาสัมพันธ์ของธุรกิจภาพยนตร์แต่ละเรื่อง อย่างเป็นระบบแบบแผนที่วางไว้

4. กรรมการบริหารฝ่ายสื่อสารการตลาด (Director of Marketing Communication) ทำหน้าที่ดูแลการออกแบบ การผลิต และการ ใช้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งทางสื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5. กรรมการบริหารฝ่ายขายและโปรแกรมการฉายภาพยนตร์ (Director of Sale and Programming) ทำหน้าที่ประสานงานกับโรงภาพยนตร์ต่างๆในการฉายภาพยนตร์แต่ละเรื่อง รวมไปถึงการวางแผนกำหนดวันลงฉายของภาพยนตร์เพราะฝ่ายนี้จะรู้กำหนดของภาพยนตร์เรื่องอื่นที่จะฉายเดือนเดียวกับเราโดยถ้าหากมีภาพยนตร์ที่กำลังมาแรงและผู้บริโภคให้ความสนใจฝ่ายโปรแกรมฉายภาพยนตร์จะนำเรื่องเข้าที่ประชุมเพื่อดูวันและเวลาที่เหมาะสมในการกำหนดวันฉายภาพยนตร์ให้ประสบความสำเร็จมากที่สุด การติดตั้งสื่อที่โรงภาพยนตร์ การผลิตฟิล์มภาพยนตร์เพื่อออกฉาย รวมถึงการกำหนดสวนแบ่งและการบริหารงานโรงภาพยนตร์ของ บริษัทฯ ด้วย

6. กรรมการบริหารฝ่ายพัฒนาธุรกิจ (Director of Business Development) ทำหน้าที่บริหารสวนประกอบอื่น ๆ (Content) ของ ภาพยนตร์เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และหาช่องทางใหม่ในการดำเนินธุรกิจให้กับบริษัท เช่น ธุรกิจ โทรทัศน์ การทำแผนภาพยนตร์เพื่อจำหน่าย เป็นต้น

7. กรรมการบริหารฝ่ายต่างประเทศ (Director of Foreign Department) มี หน้าที่ดูแลเรื่องการจัดจำหน่ายภาพยนตร์ไทยของบริษัทใน ต่างประเทศ และ การจัดซื้อภาพยนตร์ต่างประเทศเพื่อนำเขามาฉายในประเทศไทย

การบริหารงานในแต่ละส่วนในแต่ละฝ่ายนั้นสามารถที่จะแบ่งแยกย่อยออกไปได้อีกตามลักษณะของการทำงานที่เกิดขึ้นและความเกี่ยวข้องกับงานซึ่งในแต่ละฝ่ายจะมีหัวหน้าฝ่ายควบคุมการทำงานโดยแบ่งได้เป็นดังนี้

1. ฝ่ายบัญชีขึ้นตรงกับรองประธานกรรมการมีหน้าที่จัดทำบัญชีควบคุมดูแลการเบิกจ่ายเงิน วางแผนทางการเงิน ดูแลสวนธุรกิจ และงานด้านบุคคล

2. ฝ่ายงานสร้างภาพยนตร์ไทย แบ่งเป็น

- ฝ่ายที่ปรึกษา ทำหน้าที่ดูแลบทด้านภาพยนตร์ไทย การประสานงานการสร้างภาพยนตร์ไทย การดูแลนักแสดงในสังกัด และควบคุมการผลิต ภาพยนตร์

- ฝ่ายบัญชีงานสร้าง ทำหน้าที่ดูแลเรื่องงบประมาณ และค่าใช้จ่ายในการสร้างภาพยนตร์ไทยทั้งนี้ทั้งสองฝ่ายทำงานขึ้นตรงกับประธานกรรมการบริหาร และรองประธานกรรมการบริหาร

3. ฝ่ายประชาสัมพันธ์และการตลาด ขึ้นตรงกับกรรมการบริหารฝ่ายการตลาด แบ่งเป็น

- ฝ่ายประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ไทยมีหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ไทย ให้เป็นที่รู้จัก รวมถึงการติดต่อกับฝ่ายข่าวของสื่อต่าง ๆ โดยแบ่งได้เป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้ คือ สื่อโฆษณาทางวิทยุและโฆษณาทางโทรทัศน์ โฆษณาทางสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

- ฝ่ายประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ต่างประเทศ มีหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ต่างประเทศที่บริษัทฯ นำเขามาฉาย มีลักษณะคล้ายกับฝ่ายประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ไทย

- ฝ่ายข้อมูลและประชาสัมพันธ์กองถ่ายภาพยนตร์ ทำหน้าที่หาข้อมูล จากกองถ่ายภาพยนตร์หรือข้อมูลจากแหล่งข่าวอื่น ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อเป็นข้อมูลในเขียนข่าวเพื่อ ประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์

- ฝ่ายกิจกรรมพิเศษหรือฝ่ายส่งเสริมการตลาด ทำหน้าที่คิดและหาแนวทาง เพื่อเพิ่มช่องทางในการสื่อสาร ให้กับภาพยนตร์ของบริษัทฯ เพื่อส่งเสริมการขายและทำให้ภาพยนตร์เป็นที่รู้จักและจดจำต่อกลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์ รวมถึงการหาพันธมิตรเพื่อร่วมประชาสัมพันธ์ ภาพยนตร์ด้วย

- ฝ่ายจัดซื้อสื่อโฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์ โดยมีหน้าที่วางแผนในการซื้อสื่อโฆษณาต่างๆเพื่อประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ของทางบริษัทฯ ที่จะเกิดขึ้น

- ฝ่ายสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีหน้าที่ดูแลและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของทางบริษัทฯ ให้ไปถึงกลุ่มเป้าหมายและทำให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป รวมถึงการจัดการดูแลเว็บไซต์ บริษัท หรือเว็บไซต์ของ ภาพยนตร์เรื่องต่าง ๆ ของบริษัทให้เกิด ประโยชน์สูงสุด เช่น

4. ฝ่ายโฆษณา มีหน้าที่ผลิตงานในการออกแบบต่างที่เกี่ยวข้องกับบริษัทและ ภาพยนตร์รวมถึงการติดตั้งสื่อเพื่อการโฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์ ภาพยนตร์ในแต่ละเรื่อง ขึ้นตรงกับกรรมการบริหารฝ่ายสื่อสารการตลาดโดยแบ่งออกเป็น

- ฝ่ายออกแบบสื่อภาพนิ่ง (Graphics) มีหน้าที่ในการออกแบบสื่อโฆษณา เช่น โปสเตอร์ สแตนด์ แบนเนอร์ ป้ายไวเนล และสื่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งสวนของภาพยนตร์ไทยและ ต่างประเทศ กล่าวคือ ในประเทศไทยภาพยนตร์ไทยนั้นมีการจ้างบริษัททำโฆษณาเพื่อการ ออกแบบเป็นทอดๆกันไป ในการออกแบบสื่อเพื่อประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์เพราะในแต่ละบริษัทใน การรับจ้างผลิตมีความสามารถที่แตกต่างกัน สวนภาพยนตร์ต่างประเทศนั้นจะมีการนำเข้าสื่อ โฆษณาต่าง ๆ เพื่อนำมาแก้ไขให้เหมาะสมกับการทำตลาดในประเทศไทยโดยให้ฝ่ายออกแบบสื่อ ภาพนิ่งเป็นผู้ดำเนินการ

- ฝ่ายสื่อเคลื่อนไหว (Production) มีหน้าที่ในการตัดต่อ บันทึกภาพ บันทึกเสียง และการทำสื่อเคลื่อนไหวต่าง ๆ โดยมีการจัดการคล้ายกับฝ่ายออกแบบสื่อภาพนิ่ง กล่าวคือ มีการวางบริษัทรับทำโฆษณาเพื่อการออกแบบและถ่ายทำสำหรับภาพยนตร์ไทยและนำเขาสื่อต่าง ๆ จากต่างประเทศเพื่อนำมาแก้ไข ปรับปรุง หรือถ่ายทำเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์

5. ฝ่ายขายและโปรแกรมมีหน้าที่ในการประสานงานกับโรงภาพยนตร์ในสวนต่าง ๆ เช่น การวางแผนติดตั้งสื่อภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ต่าง ๆ การประสานงานเรื่องการขอใช้พื้นที่หรือ โรงภาพยนตร์ การตรวจสอบการขายบัตรชมภาพยนตร์ การตกลงเรื่องสวนแบ่งจากการฉาย การรวมกันประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ การผลิตพลมภาพยนตร์เพื่อนำไปฉาย การวางแผนการฉาย ภาพยนตร์ และการรักษาความปลอดภัยของพลมภาพยนตร์ซึ่งทั้งหมดนี้ขึ้นตรงกับกรรมการบริหารฝ่ายขายและ โปรแกรม โดยสามารถแบ่งฝ่ายการทำงานแยก ย่อยได้เป็น

- ฝ่ายโปรแกรมและประสานงานโรงภาพยนตร์ (Sale) มีหน้าที่ตกลงเรื่องการ วาง แผนการฉายภาพยนตร์ จำนวนโรงภาพยนตร์ที่ฉาย การขอพื้นที่โรงภาพยนตร์ สวนแบ่งรายได้

- ฝ่ายตรวจสอบและดูแล ณ พื้นที่ฉาย (Checker) ทำหน้าที่ดูแลผลประโยชน์ ของ บริษัท ณ โรงภาพยนตร์ต่าง ๆ ทั้งในสวนของการติดตั้งสื่อประชาสัมพันธ์ การดูแลห้องบัตรชม ภาพยนตร์โดยมีเจ้าหน้าที่ของทางบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์วางงานในการทำงานโดยเรียกว่า “เช็คเกอร์” อยู่พื้นที่ของโรงภาพยนตร์ทุกๆที่มีภาพยนตร์ของบริษัทเข้าฉาย

- ฝ่ายรักษาความปลอดภัยของฟลัมภาพยนตร์ (Security) มีหน้าที่ในการดูแลฟลัมภาพยนตร์รวมไปถึงคุณภาพของฟิล์มภาพยนตร์ตั้งแต่กระบวนการเริ่มพิมพ์ฟลัมจนถึงโรงภาพยนตร์เพื่อป้องกันการลักลอบถ่ายภาพยนตร์ไปทำแผ่นผีหรือการนำส่วนหนึ่งของภาพยนตร์ไปใช้โดยการละเมิดลิขสิทธิ์

- ฝ่ายสโตร์ฟลัมหรือฝ่ายเก็บรวบรวมฟิล์ม (Films and Store) มีหน้าที่ในการดูแลจัดเก็บฟลัมภาพยนตร์ที่ผลิตขึ้นมา รวมถึงสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ และการส่งฟลัมภาพยนตร์ไปยังสายหนังและบริษัทอื่น ๆ

6. ฝ่ายพัฒนาธุรกิจมีหน้าที่บริหารสวนต่าง ๆ ของภาพยนตร์นอกเหนือจากการนำเข้าฉายในโรงภาพยนตร์ทำการควบคุมโดยกรรมการบริหารฝ่ายพัฒนาธุรกิจซึ่งในฝ่ายนี้จะมีการตั้งบริษัทในเครือเพื่อการบริหารงานด้านต่าง ๆ ให้เกิดความคล่องตัวและเป็นระบบมากขึ้น

7. ฝ่ายต่างประเทศมีหน้าที่ในการขายสิทธิของภาพยนตร์ในการฉายภาพยนตร์ไทยที่บริษัทฯผลิตขึ้นให้กับบริษัทผู้ซื้อชาวต่างประเทศที่สนใจเอาไปเผยแพร่ในประเทศของตนและทำการซื้อสิทธิภาพยนตร์จากต่างประเทศเข้ามาฉายในประเทศทั้งภาพยนตร์จากฮอลลีวูด และบริษัทภาพยนตร์อื่น ๆ ทั่วโลก โดยมีฝ่ายต่างประเทศเป็นผู้ดูแล

ในการจัดองค์กร ของบริษัทสหมงคลฟิล์มจะให้ความสำคัญกับการทำการตลาด และประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์เป็นหลัก โดยผู้บริหารจะให้ความสำคัญกับการ ประสานงานในองค์กร โดยมีระบบการติดต่อสื่อสาร และการทำงานที่รวดเร็วจากบนลงล่าง และ การทำงานในรูปแบบครอบครัวเดียวกัน คือ มีความยืดหยุ่นสูง แต่มีโครงสร้างการทำงานที่ คอนซางชัดเจนโดยผู้บริหารจะเข้ามาดูแลงานอย่างใกล้ชิด ทั้งในสวนของการรวมแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ และการรวมปฏิบัติงานโดยสามารถแลกเปลี่ยนความคิดกับกลุ่มผู้บริหารได้ (ปรัชญา ปิ่นแก้ว ผู้ควบคุมการผลิต เรื่อง อาบัติ, สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2559)

บริษัทของเราทำงานกันเหมือนพี่น้อง ใครมีอะไรก็เข้ามาคุยกับผมได้โดยตรง ลูกน้องของผมรู้ว่าใครเป็นอย่างไง บริษัทของเราคุยกันได้ทุกเรื่อง ประตุห้องทำงานผมไม่เคยปิด ใครอยากปรึกษาเรื่องอะไรก็เดินเข้ามาคุยได้เลย เพราะเขา ทำงานให้เรามีเรื่องอะไรก็ต้องคุยกัน ในเรื่องนี้ คุณชนิษฐา ขวัญอยู่ ผู้กำกับภาพยนตร์ กล่าวเพิ่มเติมว่า เราทำงานกันแบบพี่น้อง มีความสนิทสนมในการทำงานและพูดคุยกันได้ มีอะไรก็ จะปรึกษากันว่าควรจะทำอย่างไร จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นตรงไหนทุกๆวัน พนักงานก็จะเดินเข้ามาคุยกันเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทั้งในส่วนองเรื่องงานและบางทีก็เป็นเรื่องส่วนตัว ในการทำงานเรามีความสนิทกันจนสามารถที่จะนั่งคุยกันได้ทุกเรื่อง ทำให้เห็นว่า

การบริหารงานองค์กร นั้นเป็นการบริหารงานองค์กรที่มีความใกล้ชิดในการ
ทำงานค่อนข้างมากแถมอาจมีการ บริหารในรูปแบบบริษัทก็ตาม

การบริหารงานบุคคล (Staffing)

ผู้บริหารมีหน้าที่ในการคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน และกำหนดหน้าที่ของแต่ละ
บุคคล ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ทำงานตามหน้าที่นั้น ๆ โดยยึดความชำนาญเฉพาะอย่าง และความ
ชำนาญพิเศษของแต่ละบุคคล เป็นสำคัญโดยจะต้องมีการฝึกอบรม เพื่อให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ได้
อย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุด

จากการศึกษา พบว่าบุคลากรของบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ ทั้ง 3 เรื่อง แสง
ศตวรรษ อินเซก อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาบัติ ซึ่งโดยปกติแล้วผู้บริหารจะให้อำนาจการสั่งการกับ
หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ เป็นผู้รับผิดชอบในการสรรหาบุคลากรเพื่อเข้ามาทำงานและรายงานโดยตรงต่อผู้
บริหารแต่ละฝ่าย โดยเกณฑ์ในการคัดเลือกนั้นจะเลือกบุคลากรจากความรู้ความสามารถในด้านนั้น ๆ
และมีคุณลักษณะที่สามารถทำงานในวัฒนธรรมองค์กรของบริษัทได้ทั้งในทางทัศนคติและการทำงาน
มีระบบการทดลองงาน (Probation) เพื่อวัดศักยภาพในการทำงานและความสามารถในการทำงาน ร
วมกัน เนื่องจากการทำงานของบริษัทนั้นเน้นการทำงานเป็นทีม

เรามีการคัดเลือกคนที่จะเข้ามาทำงานกับเราโดยสามารถทำงานกับเราได้มอง
ไปในทางเดียวกันกับเราและเข้ากับกระบวนการทำงานของวัฒนธรรมองค์กร
ของเราได้โดยอาจจะเลือกจากคนที่เคยผ่านงานมาหรือเรียนมาโดยตรงและดู
ว่าเขาสามารถที่จะเข้ากับกับพนักงานคนอื่นได้หรือไม่เพราะแต่ละองค์กรก็
มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ของเราก็มี วัฒนธรรมองค์กรอีกแบบหนึ่ง
บางครั้งก็จะดูจากคนที่ทำกิจกรรมในตอนเรียนมา บาง เพราะงานของเราค
่อนข้างลุย คนที่ทำกิจกรรมบ่อย ๆ ก็น่าจะเข้ากับเราได้ โดยเฉพาะด้านการ
ทำงานเป็นทีมที่ต้องลุยพร้อม ๆ กัน (อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ผู้กำกับ
ภาพยนตร์ เรื่อง แสงศตวรรษ, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2559)

คุณอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง แสงศตวรรษ กลาว
เพิ่มเติมว่า ในส่วนของบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ขนาดเล็กก็จะมีคัดเลือกบุคคลที่คล้ายคลึงกันกับ
บริษัทขนาดใหญ่ โดยเลือกจากการเข้ากันได้ของผู้ร่วมงานและความคิดไปในทิศทางเดียวกับเรา

การสั่งการ (Directing)

การสั่งการ หมายถึง ความพยายามที่จะให้การกระทำต่าง ๆ ของทุกฝ่ายในองค์กร
เป็นไปในทิศทางเดียวกันและส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพสูงที่สุดในการทำงาน โดยที่ผู้บริหารต้อง มี

ความสามารถในการชี้แนะและควบคุมบังคับบัญชา (Guiding and Supervising) ให้การทำงานเป็นไปตามที่ต้องการใหม่มากที่สุด และส่งผลให้องค์กรมีผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ใฝ่ฝันไว้

จากการศึกษาพบว่าขั้นตอนการสั่งการของกลุ่มบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์มีการสั่งการจากผู้บริหารระดับสูง สุภกรรมการบริหารและปฏิบัติงาน ซึ่งเป็น การสั่งงานแบบรายบุคคล ทำให้เกิดการสั่งการที่รวดเร็วฉับไว โดยอำนาจการสั่งการสูงสุดจะอยู่ที่ ประธานกรรมการบริหารเพียงคนเดียว และมีกรรมการบริหารในแต่ละฝ่ายมีอำนาจตัดสินใจในฝ่าย ต่าง ๆ ของตน ซึ่งบางครั้งทำให้เกิดการกระจายอำนาจน้อย และบุคลากรในสวนต่าง ๆ ไม่มี อำนาจอย่างเต็มที่ในการตัดสินใจ ทำให้เกิดข้อเสียคือเกิดความสับสนในการทำงาน และเกิดความ ไม่ชัดเจนในการสั่งการและการบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานในองค์กรมีความเป็นกันเอง สูง และกลุ่มผู้บริหารยังมีวิสัยทัศน์ไม่แตกต่างจากกลุ่มผู้ทำงานมากนัก ทำให้เกิดความไม่เด็ดขาดใน การสั่งการ แต่โดยปกติแล้วการทำงานและการสั่งการจะเป็นการมอบหมายงานให้คิดและร่วมมือ กันในการตัดสินใจและดำเนินการ เพื่อให้เกิดการ ทำงานในลักษณะของการทำงานแบบเป็นทีม และให้ความรับผิดชอบในแต่ละบุคคลในการทำงานในสวนของตนแล้วจึงนำผลงานของแต่ละสวน มารวมกันเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างรวดเร็ว

บางครั้งในการทำงานของเราที่สั่งงานไปที่คนทำงานเลยมากกว่า เพราะเราเป็นผู้ผลิตขนาดเล็ก และมีความเป็นกันเองค่อนข้างสูงเลยดูเหมือนไม่ค่อยเป็นระบบ ซึ่งความจริงแล้วก็ยากให้คุยกันเฉพาะหัวหน้างานของเขามากกว่า เพราะบางทีเราจะได้สั่งงานทีเดียวและไม่ต้องลงรายละเอียดกับทุกคนเป็นรายบุคคลไป หรือบางทีหัวหน้าของเขาก็ไม่รู้เหมือนกัน ว่า เป็นหัวหน้าหรือเปล่า เพราะวาทะไกลชิดกันมาก เป็นกันเองเกินไปแต่ก็มีข้อดีคือค่อนข้างที่จะรวดเร็วและเป็นไปตามที่ต้องการค่อนข้างมาก สวนใหญ่เราจะให้งาน ตามหน้าที่ไปแล้วก็นำมาช่วยกันคิดช่วยกันทำ ซึ่งมันก็จะออกมาดี (อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง แสงศตวรรษ, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2559)

คุณ ธีญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ ผู้กำกับภาพยนตร์และ กรรมการบริหาร ภาพยนตร์ เรื่อง อินเซคอินเดอะ แบ็คคอร์ต ให้ความเห็นในเรื่องนี้ว่า เราเปิดอิสระให้คนอื่นเขาทำเหมือนกัน แต่เราตั้งความหวังไว้สูง มาตรฐานของเราสูง อย่างเช่นเราต้องการให้เขาทำเต็มที่กับเราก็สอนเขาที่ เหลือต้องให้เขาทำเอง ต้องเรียนรู้ วิธีการทำงานมันไม่ใช่มีวิธีที่ถูกวิธีเดียว ถ้าเขามีวิธีอื่นที่ดีเราก็ฟัง แต่สุดท้ายเราก็คอยมาตัดสินใจอีกทีว่าดีไหม ว่าเอามาใช้ได้ไหม

การสั่งการจากกลุ่มผู้บริหารดังกล่าวทำให้การทำงานขององค์กรมีข้อดีในการทำงานที่ ค่อนข้างรวดเร็วและสามารถเข้าใจเนื้องานที่ได้รับได้อย่างเต็มที่ รวมถึงเปิดโอกาสให้มีการ

แสดง ความคิดเห็นและช่วยเหลือกันในการทำงาน นอกจากนี้ยังทำให้สามารถที่จะปรับเปลี่ยนได้รวดเร็ว เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา การควบคุมดูแลบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดนั้น เราก็จะให้เค้าทำในสิ่งที่เค้าถนัด เพราะงานจะได้ออกมาดีและมีคุณภาพ โดยการกระจายงานจะไม่ไปกระจุกอยู่กับคนๆคนเดียวจะมีการกระจายอย่างทั่วถึง ไม่ให้เยอะเกินไป แล้วยังให้อำนาจ ในการตัดสินใจกับเขา แต่บางครั้งทีมก็ไม่แข็งพอทำให้ไม่สามารถไวใจได้ ซึ่งก็คงต้องแก้ไขกันอีกในการแก้ปัญหา ในสวนของการบริหารหรือลงโทษ บางครั้งก็ยากที่จะตัดสินกันว่าใครผิดใครถูกส่วนมากจะเป็นการรับผิดชอบร่วมกันหรือหนึ่งไม่ทำเงินเพราะใครประเด็นเหล่านี้เราจะไม่สนใจในมันเพราะถือว่าเราเป็นทีมเดียวกัน เพราะว่าเนื่องจากการทำงานด้านภาพยนตร์มีปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่ทำให้หนึ่งได้เงินหรือไม่ได้เงิน จริง ๆ แล้วถ้าเรื่องไหนได้ถึงเป้าที่เรา วางไว้ก็จะให้รางวัลนะ แต่สวนใหญ่ก็จะพาไปเลี้ยงพาไปเที่ยวหลังจบงานกันมากกว่า

แนวคิดในการบริหารงานขององค์กรด้านภาพยนตร์นั้นในสวนของการสั่งการพบว่า ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาจะออกคำสั่งให้หน่วยงานหรือฝ่ายต่างๆสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตนให้เป็นผู้นำที่มีความสามารถและรู้จักวิธีการแนะนำและสั่งการพนักงานผู้ใต้บังคับบัญชาให้สามารถทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไว้อย่างดีที่สุด ซึ่งผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาต้องรู้จักการมอบหมายงานที่ถูกต้องและเหมาะสมกับความสามารถของพนักงานในองค์กร และสามารถกระตุ้นให้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายทุกแผนกเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน และที่สำคัญผู้บริหาร ต้องมีมนุษยสัมพันธ์ และเทคนิคในการสั่งการเพื่อนำมาใหญ่ปฏิบัติงานสามารถทำงานให้ องค์กรอย่างเต็มที่เพื่อให้งานที่สำเร็จออกมามีประสิทธิภาพสูงสุด โดยเฉพาะการตัดสินใจในการสั่งการที่ต้องมีความรวดเร็วเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นและมีความชัดเจนเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการทำงาน นอกจากนี้แล้ว บุคลากรในสายงานสื่อสารมวลชน โดยเฉพาะด้านภาพยนตร์มักเป็นบุคลากรที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มีความคิดสร้างสรรค์ และมักไม่อยู่ในกฎเกณฑ์ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องทำความเข้าใจ ลักษณะเฉพาะดังกล่าวเพื่อนำมาประยุกต์ใช้และหาวิธีการที่ดีที่สุดในการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และทำให้บุคลากรมีจุดมุ่งหมายเดียวกับองค์กรในการปฏิบัติงาน

การประสานงาน (Coordinating)

การประสานงาน คือ การทำให้กลไกต่าง ๆ ขององค์กรทำงานได้อย่างมีระบบและสอดคล้องกัน โดยแต่ละฝ่ายมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่ต่างแต่ในการทำงานต้องประสานงานกัน เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบผลสำเร็จ และทำให้ทุกฝ่ายปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุดแล้วยอมทำให้ผลงานสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีดังนั้นการประสานงานจึงจัดเป็นศิลปะในการจัดการประเภทหนึ่งที่ทำให้ทุกคนรวมใจกันปฏิบัติงาน หลีกเลี้ยงความซับซ้อน มีการแบ่งงานหรือ จัดสรรหน้าที่ได้อย่าง

างชัดเจน ซึ่งจะทำให้ผลงานมีมาตรฐานและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ (ชนิษฐา ขวัญอยู่ ผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง อาบัติ, สัมภาษณ์, 9 พฤษภาคม 2559)

การประสานงานของเรามีการประสานงานเป็นอย่างดี เพราะในกระบวนการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์นั้นทุกฝ่ายจะต้องทำงานประสานกันไปมีการพูดคุยและปรึกษากันตลอดเวลา บางส่วนก็มีการประสานงานที่ดี บางส่วนการประสานก็แย ขึ้นอยู่กับว่าจะเป็นการประสานงานเรื่องใด กับฝ่ายไหนและกับใครทำให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ส่วนตัวมาเกี่ยวข้องค่อนข้างมาก ใครที่สามารถคุยกัน ได้รู้เรื่องและมีความสนิทสนมกันการประสานงานก็จะเป็นไปได้ด้วยดี ซึ่งไม่ติดการทำงาน

คุณอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง แสงศตวรรษ และคุณธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ ผู้กำกับภาพยนตร์และกรรมการบริหารภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ด กล่าวเพิ่มเติมว่าการประสานงานของสวนต่างๆของบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ขนาดเล็กนั้น องค์กรที่มีลักษณะของการใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวสูง และการประสานงานมักเป็นรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ ทำให้การประสานงานในสวนต่าง ๆ ขององค์กรมีอุปสรรคเกิดขึ้นมากทั้งในสวนของตัว บุคคล และสวนของความไม่ชัดเจนในหน้าที่ นอกจากนี้การติดต่อกันในลักษณะของลายลักษณ์อักษรอย่างเป็นทางการนั้นมีอยู่น้อยมาก และเกิดความไม่ชัดเจนในการประสานงานทำให้งาน บางส่วนเกิดความล่าช้าหรือเกิดข้อผิดพลาดจากการประสานงานได้โดย

จากการศึกษาพบว่าการแบ่งฝ่ายการทำงานในองค์กร ยังมีสวนต่าง ๆ ที่ทำงานทับซ้อนกันและมีความไม่ชัดเจนในการทำงานในบางสวน แต่โดยทั่วไปแล้วการแบ่งงานเป็นไปตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และทุกฝ่ายจะมีการวางแผนงานในการทำงานของตนเองและปฏิบัติตามเกณฑ์ที่ได้ระบุไว้ทำให้การตัดสินใจภายในฝ่ายฉับไว โดยมีกรรมการบริหารแต่ละฝ่ายเป็นผู้แบ่ง งานและความรับผิดชอบ นอกจากนี้ทุกฝ่ายยังมีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจนทำให้เกิด ประสิทธิภาพในการทำงานในแต่ละฝ่าย

การรายงานผล (Reporting)

การรายงานผลเป็นการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรประเภทหนึ่ง โดยการแสดงเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างเป็นทางการแก่ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ใหรับทราบความเป็นไปของการทำงาน ทั้งในสวนของการดำเนินที่ทําอยู่หรือความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อองค์กร ซึ่งการรายงาน ผลเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการควบคุมสั่งการการทำงานในองค์กร จากการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้ของบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ ทั้ง 3 เรื่อง แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ด และ อาบัติมีการทำการรายงานผลแบบไม่เป็นทางการกล่าวคือใช้การรายงานผลตามงานแต่ละชิ้นไปโดยมักไม่มี

เอกสารประกอบหรือเป็นเอกสารในลักษณะไม่เป็นทางการและมีใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการติดต่อสื่อสารในการส่งข้อความทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรือ Email หรือการส่งข้อความภาพและเสียงผ่านแอปพลิเคชันมือถือ Line เพื่อความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและการส่งข้อมูลให้กับบุคลากรในบริษัทมากกว่าการทำรายงานผลโดยรูปแบบของรายงานการทำงานตามปกตินั้นมักจะใช้ทำรายงานผลตาม ภาพยนตร์ที่เราฉายแบ่งเป็นเรื่องๆ ไป โดยมีทั้งรายงานผลเชิงสถิติ เช่น รายได้จาก การขาย จำนวนผู้ร่วมกิจกรรมฯ และรายงานผลเชิงข้อมูลหรือเหตุการณ์เพื่อให้ทราบปัญหาหรือผลสำเร็จ ของงานที่ได้จัดทำขึ้นมากกว่า

การทำรายงานสรุปผลการทำงานทางบริษัทเราก็มีบ้างแต่ก็มีไม่มากนักและส่วนมากจะเป็นแบบไม่เป็นทางการเพราะบางทีก็เป็นการเดินทาง เขามาบอกหรือพูดคุยว่าทำได้หรือไม่ แต่ส่วนใหญ่การรายงานสรุปผลการทำงานจะเป็นตามเรื่องต่างๆ ที่ต้องการรับทราบมากกว่าเช่น ยอดค่าใช้จ่าย เงินสนับสนุนว่าเรื่องนี้ต้องการรู้อะไรได้ผลอย่างไร ก็โดยการ สอบถามบ้าง จัดทำเอกสารบาง สเปเนออีเมล บาง (ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ ผู้กำกับภาพยนตร์และกรรมการบริหาร ภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด, สัมภาษณ์, 1 พฤษภาคม 2559)

จากการศึกษาพบว่าการทำรายงานสรุปผลและการประเมินผลงานของพนักงาน และฝ่ายต่างๆของบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เป็นการจัดทำรายงานและการประเมินผลของการทำงาน ขององค์กรเป็นสวนที่ทำให้สามารถวัดได้ว่าการทำงานเกิดผลสัมฤทธิ์หรือไม่ ซึ่งมีความเห็นว ในการทำรายงานสรุปผลและประเมินความสำเร็จขององค์กรนั้นมีค่อนข้างน้อยหรืออาจจะมีเลยในบางกรณี อันเนื่องมาจากหลายๆเหตุผล อาทิ ปริมาณงานที่มากทำให้ไม่สามารถสรุปผลการทำงานในรูปแบบของเอกสารได้ การทำงานในหลายสวนต้องมีการรอเวลาหรือ รอข้อมูลเพื่อการประเมินงาน แต่สวนใหญ่ข้อมูลที่ต้องการจะรวบรวมได้ล่าช้า และไม่ทันกับความ ต้องการในการจัดทำรายงาน ดังนั้นการรายงานผลสวนใหญ่ที่เกิดขึ้นจะวัดผลจาก รายได้ของ ภาพยนตร์และการรับรู้ของ ประชาชนต่อภาพยนตร์แต่ละเรื่องเป็นหลัก

งบประมาณ (Budgeting)

งบประมาณเป็นการกำหนดค่าใช้จ่ายของแผนงานที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถ ในการจัดการและบริหารทรัพยากรของผู้ผลิตภาพยนตร์เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับองคการ งบประมาณ ยังถือได้ว่าเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการบริหารและการควบคุมองคการอีกด้วยเพราะว่า การวางงบประมาณ คือการวางแผนด้านการใช้เงินทุนในการผลิตภาพยนตร์เพื่อเป็นแนวทางด้าน การเงินที่สามารถใช้เพื่อกระตุ้นให้ทุกฝ่ายในองคการให้ปฏิบัติตามแผนงานที่ได้วางไว้ให้ แล้วเสร็จ

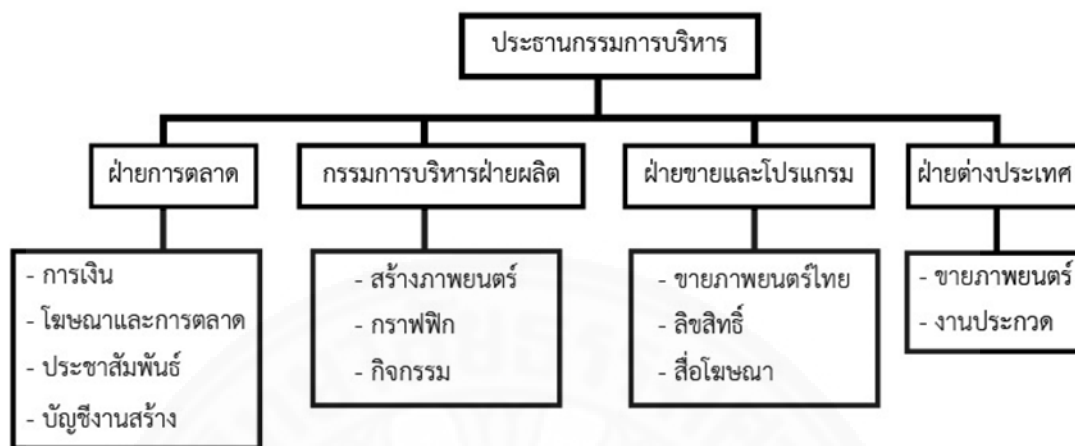
ภายในงบประมาณนั้น ๆ และทำให้ผู้บริหารสามารถมองเห็นแนวทางในการกำหนด จุดมุ่งหมาย โดยการคาดการณ์อย่างมีประสิทธิภาพจากข้อมูลที่มีอยู่

จากการศึกษาพบว่าบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ ทั้ง 3 เรื่อง แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แอ็คเคอร์ และ อาบัติ ในสวนของการจัดทำงบประมาณนั้น ผู้บริหารจะต้องทำการคำนวณ รายได้ของภาพยนตร์แต่ละเรื่องของบริษัทควรจะได้รับทั้งหมด ทั้งจากการฉายในโรงภาพยนตร์ การขาย ลิขสิทธิ์ให้นำไปฉายในฟรีทีวีและเคเบิลทีวี และการขายสิทธิ์ให้ ศูนย์เขาและจำหน่ายแผนภาพยนตร์ และเงินจากผู้สนับสนุนด้านอื่น ๆ จากเจ้าของผลิตภัณฑ์ต่างๆ แลวนำมากำหนดการวางแผนในการใช้จ่ายงบประมาณในการผลิตภาพยนตร์และการใช้จ่ายของบริษัทโดยแบ่งงบประมาณในส่วนต้นทุน กำไร ของบริษัท เช่น ค่าเช่าอุปกรณ์ต่างในการถ่ายทำหรือการเช่าสำนักงาน ค่าจ้างพนักงาน ฯลฯ และ งบประมาณในส่วนของการลงทุน ในภาพยนตร์แต่ละเรื่อง เช่น ทุนสร้าง และงบประมาณในการทำ ประชาสัมพันธ์ ซึ่งผู้บริหารจำเป็น ที่จะต้องบริหารต้นทุนค่าใช้จ่ายอย่างละเอียด และมีการหมั่น ตรวจสอบค่าใช้จ่ายอยู่ตลอดเวลา เพื่อหาความเหมาะสมของต้นทุนและกำไรของบริษัทเพื่อให้บริษัท สามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคงและมีประสิทธิภาพ

เราก็คุมงบประมาณ ใช้งบเป็นตัวคุมว่าภาพยนตร์แต่ละเรื่องเราจะใช้ งบประมาณเท่าไรในการทำโฆษณา การทำการตลาด โดยดูจากภาพยนตร์ ว่าแต่ละเรื่อง สามารถที่จะทำกำไรได้ขนาดไหน และเรื่องไหนน่าจะใช้ งบประมาณเท่าไร ก็จะมี เกณฑ์ในการตัดสินใจและประมาณการงบประมาณ ในแต่ละเรื่อง (ปรัชญา ปิ่นแก้ว ผู้ควบคุมการผลิต เรื่อง อาบัติ, สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2559)

จากการศึกษาพบปัจจัยด้านการจัดการต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิต ภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ ของกลุ่มบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์มีการสั่งการจากผู้บริหาร ระดับสูง สุทธิกรรมการบริหารและผู้ปฏิบัติงานโดยแยกตามทฤษฎี กระบวนการบริหาร POSDCoRB จะ พบว่าปัจจัยด้านการจัดการต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้าม เผยแพร่นั้น ทุกฝ่ายจะต้องทำงานสัมพันธ์กันโดยขั้นตอนการสั่งการของกลุ่มบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ มีการสั่งการจากผู้บริหารระดับสูง สุทธิกรรมการบริหารและผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นการ สั่งงานแบบ รายบุคคล ทำให้เกิดการสั่งการที่รวดเร็วฉับไว โดยอำนาจการสั่งการสูงสุดจะอยู่ที่ ประธาน กรรมการบริหารเพียงคนเดียว และมีกรรมการบริหารในแต่ละฝ่ายมีอำนาจตัดสินใจในฝ่ายต่าง ๆ ของ ตน ซึ่งบางครั้งทำให้เกิดการกระจายอำนาจน้อย และบุคลากรในสวนต่าง ๆ ไม่มี อำนาจอย่างเต็มที่ ในการตัดสินใจ ทำให้เกิดข้อเสียคือเกิดความสับสนในการทำงาน และเกิดความ ไม่ชัดเจนในการสั่ง การและการบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานในองค์กรมีความเป็นกันเองสูง และกลุ่มผู้บริหารยัง

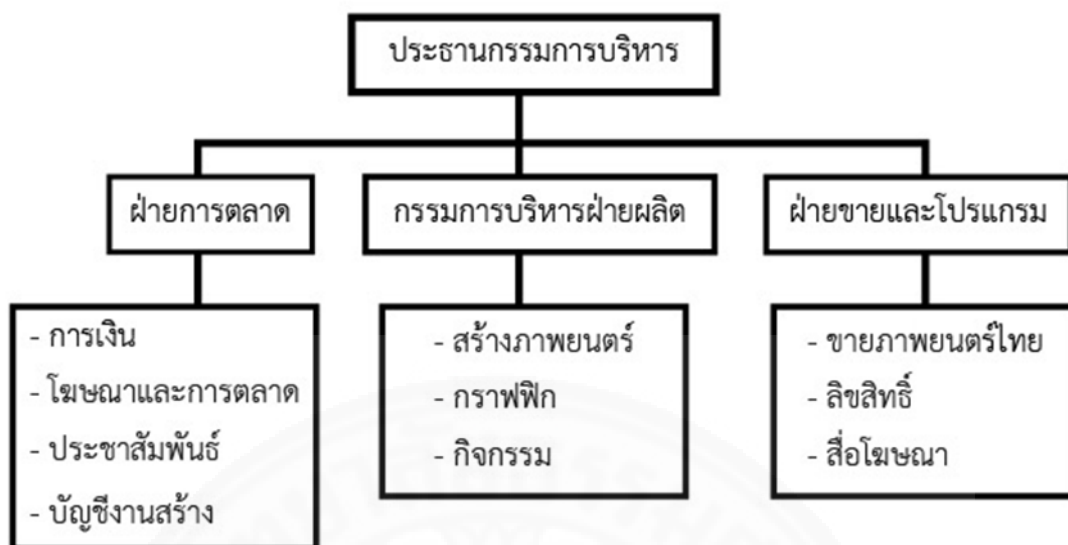
มีวิสัยทัศน์ไม่แตกต่างกันจากกลุ่มผู้ทำงานมากนัก ทำให้เกิดความไม่เด็ดขาดในการสั่งการ แต่โดยปกติแล้ว การทำงานและการสั่งการจะเป็นการมอบหมายงานให้คิด

ภาพที่ 4.1 แสดงโครงสร้างการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์ เรื่อง แสงศตวรรษ

จะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านการจัดการต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์ เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ด และ อาปัติ จะมีความแตกต่างกันอยู่ที่การจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์ ที่มีความแตกต่างกันของ ขนาดของบริษัท ที่มีความแตกต่างกันของการทำงานและการแบ่งฝ่ายการทำงาน จะเห็นได้ว่า บริษัทที่มีขนาดใหญ่ จะสามารถจัดการได้ดีกว่าบริษัทขนาดเล็ก โดยภาพยนตร์เรื่อง แสงศตวรรษ และ อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ด จัดเป็นผู้ผลิตขนาดเล็กจะมีการบริหารจัดการที่คล้ายกันคือ จะมีการสั่งงานจากผู้บริหาร โดยตรงไปในแต่ละฝ่ายงาน โดยที่ในแต่ละฝ่ายงานใน หนึ่งคนอาจจะทำงานหลายตำแหน่ง

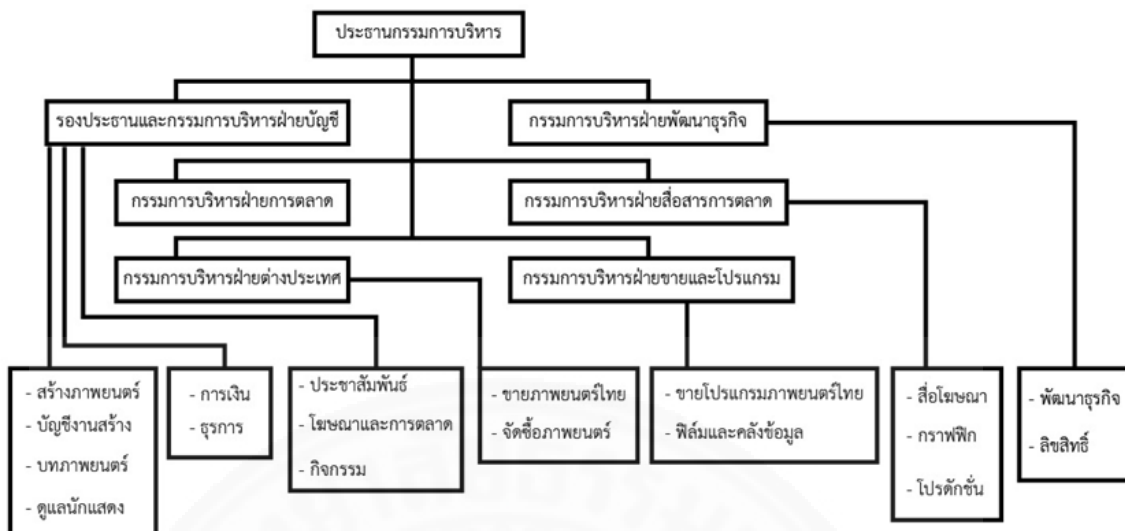
โดยภาพยนตร์เรื่อง แสงศตวรรษ จะมีการจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์ จะมีการกระจายงานไปเป็นส่วน ๆ ตามหน้าที่ของแต่ละงาน แต่ที่แตกต่างไปจากผู้ผลิตภาพยนตร์รายอื่นคือ มีการจัดตั้งฝ่ายต่างประเทศขึ้นมาเพราะทาง คุณอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ต้องการจะผลิตภาพยนตร์ เพื่อส่งประกวดเป็นหลัก เลยต้องมีการจัดตั้งฝ่ายต่างประเทศขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ติดต่อประสานงานในการส่งภาพยนตร์เข้าประกวด และยังคงดูแลงานขายภาพยนตร์เมื่อผู้ประกอบการต่างประเทศสนใจนำไปฉายในต่างประเทศและในการแบ่งฝ่ายของบริษัท จะมีการคัดเลือกคนที่มีความเหมาะสมกับหน้าที่และมีความสามารถโดยตรงในการทำงาน แต่เนื่องจากเป็นบริษัทขนาดเล็กจึงทำให้มีพนักงานน้อยเลยทำให้ในหนึ่งคนอาจจะทำหน้าที่ในการทำงานหลายตำแหน่งในเวลาเดียวกัน ซึ่งภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ด จะมีการจัดการความคล้ายกับภาพยนตร์เรื่อง แสงศตวรรษ

ภาพที่ 4.2 แสดงโครงสร้างการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์ เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็ค ยาร์ด

โดยที่ คุณ ชาญวารี สุธะพิสิษฐ์ ผู้อำนวยการสร้างและผู้กำกับ ภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด ให้ความเห็นเรื่องนี้ว่า ในการจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์ที่มีขนาดเล็กจะมีการจัดการที่คล้ายกันในการทำงานและการบริหาร แต่จะแตกต่างกันตรงที่ มุมมองของผู้บริหารและจุดประสงค์หลักของบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ว่าต้องการอะไร โดยการทำงานของพีจะเน้นไปในการผลิตภาพยนตร์ เฉพาะกลุ่มมากกว่าการผลิตภาพยนตร์ในการส่งประกวด ฉะนั้นทางบริษัทผลิตภาพยนตร์ของพีจึงไม่มีส่วนของฝ่ายต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้อง ของบริษัทโดยส่วนมาก ถ้ามีผู้ประกอบการธุรกิจภาพยนตร์สนใจในภาพยนตร์ของพี พีจะเป็นคนเข้าไปคุยในเรื่องของรายละเอียดเอง โดยที่ทางพีจะมีการพูดคุยกับฝ่ายการตลาดไปล่วงหน้าก่อนอยู่แล้วว่า เราจะคิดราคากันอย่างไร

ในส่วนของบริษัทเรื่อง อาบัติ ถือได้ว่าเป็นบริษัทที่มีขนาดใหญ่ในการบริหารงานของผู้ผลิตภาพยนตร์ เพราะจะมีการร่วมทุนในการทำบริษัททำให้มีการวางแผนองค์กรอย่างละเอียดมีการแบ่งฝ่ายในการทำงานอย่างชัดเจน และมีการมอบหมายหน้าที่ในการรับผิดชอบงานที่ไม่มีการทับซ้อนกัน

ภาพที่ 4.3 แสดงโครงสร้างการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์ เรื่อง อาปัติ

จากภาพจะเห็นได้ว่า ในการบริหารงานของบริษัท สหมลคลฟิล์มนั้นจะมีการแบ่งสายงานอย่างชัดเจนและให้อำนาจการตัดสินใจแก่กรรมการบริหารของฝ่ายต่าง ๆ เพราะว่าเนื่องจากเป็นองค์กรใหญ่การทำงานต้องมีความรวดเร็วและมีความรัดกุมในการทำงานเนื่องจาก ทางบริษัทมีการร่วมทุนจากนักธุรกิจมากมายและนอกจากจะเป็นบริษัทที่ผลิตภาพยนตร์แล้วยังเป็นบริษัทที่มีการบริหารโรงภาพยนตร์ของตัวเองอีกด้วย ดังนั้นในการแบ่งฝ่ายงานและประสานงานเลยมีความชัดเจนมากกว่าบริษัทขนาดเล็ก เพราะเมื่อเกิดปัญหาแล้วผลกระทบต่อบริษัทจะมีมากกว่าบริษัทอื่น

จากการได้ศึกษาถึงการวางแผนองค์กรของทั้ง ผู้ผลิตภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่อง ได้แก่ แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ต และ อาปัติ จะเห็นได้ว่าในการจัดการองค์การของผู้ผลิตภาพยนตร์นั้น จะมีการทำงานที่คล้ายกันคือ การตัดสินใจส่วนใหญ่ จะเป็นของฝ่ายบริหาร และการแบ่งงานจะจำแนกออกเป็นฝ่ายต่าง ๆ ที่มีผลต่อการทำงาน แต่จุดที่แตกต่างกันก็คือ ในการแบ่งฝ่ายในการทำงานนั้น จะแตกต่างกันตรงที่ แนวทางของผู้ผลิตภาพยนตร์ว่า มีความต้องการไปในทิศทางใด ซึ่งจุดนี้ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการวางแผนองค์การของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ และที่แตกต่างอีกอย่างหนึ่งก็คือ ในการมอบหมายงานในการทำงาน บริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ขนาดใหญ่จะมีการแบ่งงานที่ชัดเจนกว่าบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ขนาดเล็กก็คือ จำนวนของบุคคลในองค์การ เพราะว่าบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ขนาดใหญ่จะมีพนักงานในการทำงานที่มากกว่าจึงสามารถแบ่งงานได้อย่างชัดเจนและไม่มีความทับซ้อนกันในการทำงาน ซึ่งจะต่างจากบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ขนาดเล็ก ที่มีพนักงานในการทำงานที่น้อยกว่าจึงทำให้การแบ่งหน้าที่ในการทำงาน อาจจะทำให้เกิดปัญหาได้เนื่องจาก ในพนักงานหนึ่ง

คนอาจจะทำงานหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ทำให้คุณภาพของงานออกมาได้ไม่เต็มที่และร่วมไปถึงกระบวนการแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นที่อาจจะทำให้มีความล่าช้าของการทำงาน

4.1.2.2 ปัจจัยด้านความสามารถทางวิชาชีพการต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่

การศึกษาพบว่าความสามารถทางวิชาชีพ(Media Professional) อันได้แก่ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสวนงานต่าง ๆ ซึ่งหากทุกสวนงานสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมบูรณ์ สื่อที่ถูกผลิตออกมาก็ย่อมที่จะมีประสิทธิภาพมากที่สุดโดยเฉพาะหากบุคลากรมีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนั้นมีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ นั้นเป็นอย่างมากเพราะในกระบวนการทำงานในสายอาชีพภาพยนตร์หรือมีความสนใจใน ภาพยนตร์อยู่แล้วทำให้เกิดความรู้อย่างเข้าใจในการทำงานด้านภาพยนตร์ ทำให้งานสวนใหญ่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในบางสวนก็ยังมีบุคลากรที่ไม่ตรงกับความสามารถ หรือมีส่วนของ บุคลากรที่เป็นปัญหาที่องค์กรซึ่งทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงานมีการ แขนงงานให้ตรงกับหน้าที่ แต่บางครั้งเขาก็ไม่สามารถทำได้ตามที่เราร้องขอให้ เกิดปัญหาในการทำงานซึ่งโดยปกติแล้วพนักงานที่ทำงานกับเราก็จะเป็นคนที่รัก หน่ง หรือเรียนมาตรงสายอยู่แล้ว เมื่อเกิดปัญหาหรือการแก้ไข บุคคลที่มีความสามารถทางด้านวิชาชีพจะมีการแก้ไขปัญหาที่รวดเร็วและทันเวลา แต่ผู้ผลิตภาพยนตร์หลายท่านกล่าวว่า ในความเป็นจริงแล้ว ความสามารถทางด้านวิชาชีพไม่จำเป็นต้องเกิดจากการเรียนมาแต่อาจเกิดจากการผ่านงานมาก็ได้ เช่นผู้กำกับหลายท่านไม่ได้จบทางด้านภาพยนตร์มาแต่อยู่ในวงการบันเทิงทำให้เกิดการเรียนรู้ความเข้าใจทางด้านสายงานอย่างเช่น ผู้กำกับที่เป็นนักแสดงหลายคน ที่หันตัวเองมาเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ ก็ใจประสบการณ์จากการทำงานที่สั่งสมมาในการทำงาน

4.1.2.3 ปัจจัยด้านผู้รับสารที่มีผลต่อการจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่

การศึกษาพบว่าปัจจัยด้านปัจจัยด้านผู้รับสารที่มีผลต่อการจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นอย่างมากเนื่องจาก ผู้รับสารมีการเปิดรับข่าวสารที่มากขึ้นและสามารถแสดงความคิดเห็นได้เป็นอย่างมาก เพราะในปัจจุบัน โซเชียลมีเดีย ได้เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากในส่วนของพฤติกรรมของผู้บริโภค เพราะเป็นแหล่งข้อมูลที่เปิดกว้างและสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเป็นอิสระ จะเห็นได้ว่าจะมีการเปิดรับข่าวสารของผู้บริโภคต่อการรับชมภาพยนตร์มากมายและเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ผู้ผลิตภาพยนตร์ต้องมีการปรับตัวและปรับเปลี่ยนตามความต้องการของผู้บริโภคตลอดเวลา จะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านผู้รับสารจะมีผลต่อการจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่เป็นอย่างมาก จากกรณี เรื่องภาพยนตร์

อาบัติ ที่มีกระแสทางสังคมต่อการตัดสินภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ เพราะสื่อใหม่ได้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคในการแสดงความคิดเห็นที่เปิดกว้างมากขึ้นทำให้เกิดการกดดันต่อภาครัฐในการทำงาน และการใช้ พ.ร.บ.ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 ในการควบคุมภาพยนตร์และวีดิทัศน์เป็นอย่างมาก ซึ่งจะเห็นได้จากกระแสสังคมในภาพยนตร์เรื่องอาบัติ ที่ถูกห้ามเผยแพร่จนถึงตั้งคณะกรรมการรอบที่สองมาตรวจสอบ และอนุญาตให้เผยแพร่ได้แต่ต้องทำการตัดบางช่วงบางตอนออกไป ในมุมมองของผู้บริโภคมองเห็นว่า การกำกับควบคุมดูแลของรัฐ บางทีเป็นการปิดโอกาสทางการรับรู้ต่างๆต่อประชาชน ประชาชนมีสิทธิที่จะเลือกและวิเคราะห์เองได้ อีกทั้งประชาชนมองว่าการทำหน้าที่ของรัฐ บางครั้งไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ.ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ที่วางไว้ และทัศนคติของคณะกรรมการที่แตกต่างกันออกไป บางทีอาจจะเกิดจากความรู้สึกส่วนตัวว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่เป็นอย่างมากในยุคปัจจุบัน

4.2 แนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อ แนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบริคยาร์ด และ อาบัติ นั้นผู้ศึกษาเห็นว่าควรศึกษาสาเหตุของการบริหารภาพยนตร์ทั้งภายในและภายนอกองค์การ จนกระทั่งนำไปสู่แนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย การแก้ไขของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทยซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้ศึกษาพบว่า ปัจจัยแวดล้อมทั้งภายในองค์การนั้นส่งผลกระทบต่อการปรับแก้เพื่อเผยแพร่ภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทยและบางปัจจัยส่งผลกระทบเป็นทอดๆไปยังปัจจัยอื่น ๆ ผู้ศึกษาพบว่าสาเหตุหลักที่มีผลต่อการ ปรับแก้ภาพยนตร์ กลับมาจากปัจจัยภายในองค์การ ได้แก่ การวางแผนดำเนินงานในการปรับแก้การเตรียมตัวรับมือต่อปัญหาที่เกิดขึ้น กลยุทธ์ โครงสร้าง ระบบและกระบวนการ และวัฒนธรรมองค์การที่มีผลต่อภาพยนตร์ ที่ส่งผลกระทบในการปรับแก้เป็นอย่างมาก จะเห็นได้ว่าภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องนั้น หลัก ๆ จะเจอปัญหาทางด้านกฎหมายเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง อินเซค อินเดอะ แบริคยาร์ด และ แสงศตวรรษ แต่ภาพยนตร์เรื่อง อาบัติกลับ มีกระแสสังคมเข้ามาเกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า อาบัติ ที่ถูกเผยแพร่ได้เพราะแรกกดดันจากสังคมต่อกระทรวงวัฒนธรรม ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถปรับแก้แล้วออกเผยแพร่ได้

4.2.1 ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในเป็นส่วนสำคัญอย่างมากต่อการหาจุดที่จำเป็นต้องนำมาวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการปรับแก้เพื่อเผยแพร่ภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย คือ

4.2.1.1 กลยุทธ์ในการผลิตภาพยนตร์ขององค์กร ผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ มีแบบแผนในการผลิตภาพยนตร์ที่ชัดเจน คือ “ต้องใส่ใจในทุกรายละเอียดของภาพยนตร์” โดยทั้ง 3 ผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ จะมีกลยุทธ์ที่คล้ายคลึงกันโดยหลักๆ คือ กระบวนการผลิตที่มีคุณภาพและแสดงออกถึงความใส่ใจในทุกขั้นตอนประกอบได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) การสรุปเค้าโครงเรื่องของภาพยนตร์ (Brief Storyboard) คือการสรุปและทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ที่จะถ่ายทำอย่างละเอียดระหว่างผู้ร่วมงานทุกคน

2) การเตรียมงานการผลิตภายในบริษัท (Pre-Production) คือ การเตรียมงานก่อนการถ่ายทำ ได้แก่ การเลือกตัวแสดง สถานที่ถ่ายทำ สิ่งประกอบฉาก หรือเสื้อผ้า ฯลฯ และสิ่งสำคัญที่สุดคือบทภาพยนตร์ ซึ่งขั้นนี้เป็นการเตรียมงานภายในบริษัทก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์จริง ซึ่งทางบริษัทใช้เวลาเตรียมการผลิตในแต่ละเรื่องเป็น 5-6 เดือน หรือในบางเรื่องอาจใช้เวลาเป็นปี กว่าที่จะสรุปบทได้สมบูรณ์ที่สุด

เราทำหนังแต่ละปีแต่ไม่ก็เรื่อง เราว่าตอนนั้นกลุ่มผู้บริหารต้องการอะไร และอะไรเป็นกระแสของหนังในช่วงเวลานั้น ๆ และหนังประเภทไหนที่หายไปจากตลาดภาพยนตร์ เราจะวางโครงเรื่องและไปคุยกับนายทุนว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้ มีหน้าหนังเป็นอย่างไร และมีการวางตัวผู้กำกับไว้ และตัวนักแสดงไว้ล่วงหน้าก่อนทำภาพยนตร์แล้วค่อยวางแผนกันว่าจะไปในทิศทางไหน (ชนิษฐา ขวัญอยู่ ผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง อาบัติ, สัมภาษณ์, 9 พฤษภาคม 2559)

3) การถ่ายทำภาพยนตร์ (Production) คือ การถ่ายทำภาพยนตร์ในรายละเอียดทั้งหมด ตามที่ได้คิดวางแผนกันและตกลงกันไว้แล้ว เป็นขั้นตอนที่ต้องใส่ใจในรายละเอียดอย่างมากเพราะทุกการทำงานในแต่ละส่วนจะต้องมีค่าใช้จ่ายทั้งหมด กระบวนการนี้เองที่ทำให้มาตรฐานของบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ให้ความใส่ใจและรักษาความเป็นมืออาชีพโดยจะไม่ยอมลดราคาค่าผลิตภาพยนตร์ลงมาอย่างเด็ดขาด เพราะจะไม่ยอมลดคุณภาพทีมงานด้านการผลิตลงอย่างเด็ดขาด จุดนี้บอกถึงความเป็นสากลของบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ ทั้ง 3 บริษัทอย่างชัดเจน

4) การผลิตขั้นสุดท้าย (Post Production) คือ การนำชิ้นงานที่ได้ถ่ายทำไว้แล้วมาตัดต่อให้เป็นเนื้อเรื่อง ใส่เทคนิคต่าง ๆ ใส่เสียง เพื่อให้เป็นภาพยนตร์ที่สมบูรณ์ พร้อมทั้งจะนำออกฉายตามโรงภาพยนตร์ทั้งในและนอกประเทศ

4.2.1.2 วัฒนธรรมภายในองค์กร จากการศึกษาพบว่าบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ทั้ง 3 บริษัท มีวัฒนธรรมภายในองค์กรที่เหมือนเครือข่ายครอบครัว โดยรวมแล้วการบริการงานแบบครอบครัวนี้ทำให้วัฒนธรรมภายในองค์กรมีความสามัคคีอย่างมาก ทุกคนไม่ว่าจะอยู่แผนกไหนหรือส่วนรับผิดชอบอะไรจะต้องรับประทานอาหารร่วมกันในตอนกลางวันและในบางครั้งอาจเป็นตอนเย็นอีกมื้อหนึ่งด้วย การสร้างวัฒนธรรมภายในองค์กรเช่นนี้ทำให้การทำงานในแต่ละฝ่ายง่ายตายยิ่งขึ้น อาจเป็นเพราะความเป็นกันเองที่นำหน้ามาก่อนเรื่องงาน ส่งผลให้พนักงานทุกคนกล้าคิด กล้าตัดสินใจ โดยไม่กลัวว่าจะผิดพลาดตรงจุดไหน ทำให้พนักงานรู้สึกว่าเป็นที่ครอบครัวเดียวกันและเป็นหนึ่งในบริษัท

จากการศึกษาปัจจัยภายในองค์กรของบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ทั้ง 3 บริษัทเราสามารถวิเคราะห์ถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับแก้เพื่อเผยแพร่ภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ดังนี้

1) บุคลากรบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ทั้ง 3 บริษัท มีการบริหารทรัพยากรบุคคลอย่างมีระบบ มีการคัดเลือกบุคคลที่เอาดีและความสามารถโดยไม่คำนึงว่าจะต้องเกรดเฉลี่ยดีหรือจบจากมหาวิทยาลัยชื่อดัง และอีกอย่างที่ทำให้บุคลากรของบริษัทมีความแตกต่างออกไปคือระบบการทำงานจะมีการสอนงานกันจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งทำให้ภาพยนตร์ของบริษัทมีคุณภาพคงที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพ

2) เทคโนโลยี (Technical) เช่น อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆในการผลิตภาพยนตร์ขององค์กรซึ่งมีส่วนสำคัญในการทำงานที่จะช่วยให้การทำงานมีความสะดวกสบายมากขึ้น รวมไปถึงการประสานงานต่าง ๆ ทำให้เกิดความรวดเร็วฉับไวในการแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยเฉพาะในปัจจุบันที่มีการพัฒนาทางดานการสื่อสารและ การวางระบบงานซึ่งองค์กรที่มีอุปกรณ์ที่มีความทันสมัยและใช้ประโยชน์ได้อย่างครบถ้วนยอมจะ ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานได้โดยง่าย

จากการศึกษาพบว่าเทคโนโลยีในการทำงานของทางบริษัทมีความเพียงพอต่อความต้องการของพนักงาน โดยบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์พยายามที่จะพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและศักยภาพของเทคโนโลยีให้ทันสมัยและทันต่อความต้องการของพนักงานเนื่องจากในปัจจุบันนี้การใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารสามารถ ช่วยลดต้นทุนในด้านเวลา และรายจ่ายของบริษัทได้

โดยเฉพาะในฝ่ายเทคนิคที่ต้องมีการพัฒนา อยู่ เสมอ โดยผู้บริหารมองว่าอนาคตของการดำเนินธุรกิจ นั้นจำเป็นที่จะต้องนำเทคโนโลยีเข้ามา ผสมผสานเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนนี้เรามีเทคโนโลยีที่ค่อนข้างจะเพียงพอต่อการใช้งานไม่ว่าจะเป็น เทคโนโลยีทางด้านกระบวนการผลิตต่างๆทำให้อุปกรณ์มีขนาดเล็กลง แต่ทำงานได้มีศักยภาพที่สูงขึ้นทำให้สามารถผลิตภาพยนตร์ได้ง่ายขึ้น เพียงแค่เรามีโทรศัพท์มือถือเพียงเครื่องเดียวก็สามารถผลิตภาพยนตร์ได้ นอกจากนี้เรายังใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารได้อีกด้วยไม่ว่าจะเป็นการประชุมไม่ว่าเราอยู่ที่ไหนก็สามารถประชุมกับทีมงานได้หรือการ ส่งข้อความสื่อสารหรือส่งงานผ่าน แอปพลิเคชัน line หรือ facebook ติดต่อกันระหว่างทำงานทำให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็วและไม่ต้องเสียเวลาเดิน ไปเดินมาเพื่อคุยกันสวนงานต่าง ๆเราก็สามารถใช้อีเมลเพื่อส่งข้อมูล และทำให้เขาใจกันได้เร็วขึ้น ไม่ต้อง เสียเวลาส่งเอกสาร (อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง แสงศตวรรษ, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2559)

ทั้งนี้คุณธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ ผู้กำกับภาพยนตร์ อินเซค อินเดอะ แบ็ค ยาร์ดและโดย คุณปรัชญา ปิ่นแก้ว ผู้ควบคุมการผลิต เรื่อง อาบัติ ไต่กลางเพิ่มเติมในเรื่องนี้ว่า เทคโนโลยีทำให้การทำงานสะดวกขึ้นและเป็นสื่อหนึ่งที่มีคนสนใจค่อนข้างมากโดยเฉพาะเทคโนโลยี ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทำให้ ต้องมีการพัฒนาศักยภาพของเราอยู่เสมอห้ามหยุดนิ่ง เพราะเทคโนโลยีไปเราเท่าไรเราก็จะมีความสะดวกสบายมากขึ้นและในอนาคตมันก็จะเป็นอย่างของ ทางหนึ่งในการหารายได้ให้กับบริษัทด้วยไม่ว่าจะเป็นการใช้ channel ทาง youtube เราจึงมีสวน งานที่เกี่ยวข้องกับด้านนี้มารองรับการทำงานซึ่งในอนาคตคงมีการขยายออกไป

3) บุคลากรที่มีความสามารถด้านสื่อหรือความสามารถทางวิชาชีพในการ ผลิตภาพยนตร์ (Media Professional) อันได้แก่ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสวนงานต่าง ๆ ซึ่งหากทุกสวนงาน สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมบูรณ์ สื่อที่ถูกผลิตออกมา ก็ย่อมที่จะมีประสิทธิภาพ มากที่สุดโดยเฉพาะหากบุคลากรมีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนั้น ๆ

จากการศึกษาปัจจัยแวดล้อมภายใน บริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ทั้ง 3 บริษัท พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่มีความสามารถในสายอาชีพภาพยนตร์หรือมีความสนใจใน ภาพยนตร์อยู่แล้วทำให้เกิดความรู้อย่างเข้าใจในการทำงานด้านภาพยนตร์ ทำให้งานสวนใหญ่เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ แต่ในบางสวนก็ยังมีบุคลากรที่ไม่ตรงกับความสามารถ หรือมีส่วนของบุคลากรที่เป็น ปัญหาที่องค์กรซึ่งทำให้เกิดความลาซาในการทำงานโดย

เรามีปัญหาทางด้านบุคลากร เราพยายามให้ทุกคนได้ทำงานในสิ่งที่ตัวเองถนัด แขนงงานให้ตรงกับหน้าที่ แต่บางครั้งเขาก็ไม่สามารถทำได้ตามที่เรต้องการทำให้ เกิดปัญหาในการทำงาน ซึ่งโดยปกติแล้วพนักงานที่ทำงานกับเราก็จะเป็นคนที่รัก หนึ่ง หรือเรียนมาตรงสายอยู่แล้ว การทำงานของเขาก็ไม่คอยจะประสบปัญหา อะไร นอกจากว่าเขาจะทำไม่ได้ไม่ยอมทำ ก็เข้ามาคุยกันว่าอยากทำอะไรเราก็ จะให้เขาลองทำ (พันธุ์ธัมม์ ทองสังข์ ผู้ควบคุมการผลิต เรื่อง แสงศตวรรษ, สัมภาษณ์, 20 พฤษภาคม 2559)

4.2.1 ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายนอกเป็นส่วนสำคัญอย่างมากต่อแนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อแนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย จากการสัมภาษณ์บริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ทั้ง 3 บริษัท ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการปรับแก้เพื่อเผยแพร่ภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ประกอบไปด้วย ปัจจัยแวดล้อมภายนอกหลายประการ ซึ่งสามารถแบ่งได้ ดังนี้

1. ปัจจัยทางสังคมและการเมือง (Social and Political Pressures) เป็นปัจจัยที่ ส่งผลโดยตรงต่อการดำเนินงานของผู้ผลิตภาพยนตร์และขององค์กรโดยเฉพาะเรื่องในทางกฎหมาย เข้ามามีบังคับหรือปัญหาทางด้านการเมืองต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการดำเนินงานยอมทำให้การบริหารงานต่าง ๆ ของ องค์กรมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปจากการศึกษาพบว่าปัจจัยทางด้านสังคมและการเมือง เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่ เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับแนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ในสวนของกฎหมายที่รัฐคุ้มครองผู้บริโภคโดยมีพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 มีกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้ดูแล ในการพิจารณาการปรับแก้ และประเด็นอะไรที่ต้องให้ความสำคัญต่อการปรับแก้ไขภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย มีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

ในการพิจารณาภาพยนตร์เรามีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2551 ได้เปลี่ยนจากระบบตรวจพิจารณาภาพยนตร์ (รวมทั้งหนังสือ สารคดี ละคร ที่อาจอยู่ในรูปของหนังภาพยนตร์หรือตัวฟิล์มภาพยนตร์ไม่ว่าจะเป็น ซีดีรอม หรือ ดีวีดีรอม) ต้องถูกมาจัดการแบ่งแยกตามประเภทของ ภาพยนตร์และเรทของภาพยนตร์ที่กำหนดไว้ (ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม, สัมภาษณ์, 9 พฤษภาคม 2559)

จากการศึกษาพบว่าในการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ของกระทรวงวัฒนธรรมจะถูกแบ่งภาพยนตร์ไว้เป็น 7 ประเภท ได้แก่ 1) ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู 2) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ทั่วไป 3) สื่อภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุและวุฒิภาวะตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป 4) สื่อภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุและวุฒิภาวะตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป 5) สื่อภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุและวุฒิภาวะตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป 6) ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีดู (ยกเว้นผู้บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส) และ 7) ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักรนางฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร. (12 สิงหาคม 2552). กำหนดสัญลักษณ์เรตติ้งทั้ง 7 ประเภท (ไทยรัฐ, สืบค้นจาก <http://www.thairath.co.th/content/edu/25775>) ทั้งนี้โดยมีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เป็นผู้ตรวจพิจารณาและกำหนดประเภทภาพยนตร์ว่าอยู่ในประเภทใด ทั้งนี้บริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ต้องทำการยื่นเรื่องขอพิจารณาจัดเรตภาพยนตร์ และเป็นการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวภาพยนตร์โดยจะมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ดูหนังร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ถกประเด็นกันว่ามีส่วนไหนหรือไม่ที่อาจทำให้หนังตกไปอยู่ในเกณฑ์ “แบน” (กระทบต่อความมั่นคงของชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์) หรือมีส่วนไหนหรือไม่ที่จะทำให้นักไปอยู่ในเรต “ควรสนับสนุนให้ชม” จากนั้นคณะอนุกรรมการฯ จะได้รับแบบสอบถามให้กรอกว่าหนังเรื่องนั้นๆ มีความรุนแรงทางพฤติกรรม, เพศ และการใช้ภาษาที่เสี่ยงต่อเยาวชนในระดับไหน

ขั้นที่ 3 เมื่อลงคะแนนเสร็จ จะทำการรวบรวมคะแนนโดยเลขานุการของคณะอนุกรรมการฯ ซึ่งคะแนนที่ได้จะออกมาเป็นรหัส ตัวอย่างเช่น หากหัวข้อที่ว่าด้วย “มีฉากการดัดแปลงสิ่งรอบข้างให้เป็นอาวุธ” มีคนติ๊กว่าไม่มีเลย 1 คน น้อย 4 คน ปานกลาง 2 คน และมาก 0 คน กลุ่มหนาแน่นจะอยู่ที่ “น้อย” และหากรวมเข้ากับข้อต่าง ๆ ในหมวดความรุนแรงแล้ว กลุ่มหนาแน่นยังอยู่ที่ “น้อย” อยู่ ระดับความรุนแรงก็จะได้รับรหัสเป็น 1 (รหัสที่ว่าจะเป็นดังนี้ คือ ไม่มี = 0, น้อย = 1, ปานกลาง = 2, และ มาก = 3)

ขั้นที่ 4 – รวบรวมรหัสจากหมวดความรุนแรง การใช้ภาษา และเพศ ตามลำดับว่าออกมาเป็นแบบใด ยกตัวอย่างเช่น ‘รัก/สาม/เศร้า’ ได้รับรหัสความรุนแรง 1 การใช้ภาษา 2 และเรื่องเพศ 1 นั้นหมายความว่า ‘รัก/สาม/เศร้า’ ได้เรต น 15+ (ผู้ชมอายุต่ำกว่า 15 ปี ควรได้รับคำแนะนำจากผู้ปกครอง) เมื่อกฎกระทรวงตามมาตรา 27 ได้ประกาศออกใช้ และเมื่อเจ้าของหนังนำหนังมาตรวจพิจารณา และได้เรตไปแล้ว จะต้องติดเรตที่ได้นี้ ให้เห็นชัดเจนในบริเวณโรงหนัง ซึ่งผู้ที่เข้าไปชมจะเห็นได้ ทั้งนี้ เพื่อมิให้ผู้ที่มีอายุไม่เหมาะสมเข้าไปชมหนังที่ไม่เหมาะสมกับอายุตน นี้ถือเป็นข้อปฏิบัติที่ผู้ผลิตภาพยนตร์ต้องปฏิบัติตามกันทุกครั้งก่อนที่ภาพยนตร์จะถูกฉาย

โดยคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ จะมีการคัดเลือกโดยกระทรวงวัฒนธรรม โดยเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถในหลากหลายอาชีพ ผู้ที่จะมาทำการเซ็นเซอร์ภาพยนตร์เหล่านี้ก็ได้แก่ คณะกรรมการเซ็นเซอร์ชุดใหม่ล่าสุดที่เพิ่งได้รับการแต่งตั้งจาก คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ อันมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน (ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม, สัมภาษณ์, 9 พฤษภาคม 2559)

โดยการเซ็นเซอร์หนังจะกระทำกันที่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ทุกวัน อังคาร พุธ และพฤหัสบดีซึ่งจากเดิมที่คณะกรรมการเซ็นเซอร์หนัง จะประกอบไปด้วยคณะกรรมการ 11 คน โดยมีตำรวจเป็นแกนนำ และมีตัวแทนมาจากภาคส่วนอื่นๆ อาทิ กรมศาสนา สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งประเทศไทย ขณะที่คณะกรรมการชุดใหม่นี้ จะมีประมาณ 5 ชุด ชุดละ 5-7 คน ซึ่งตามกฎหมายนั้น ระบุให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว โดยต้องมีอัตราส่วนของข้าราชการ ไม่เกิน 4 คน และ เอกชน ไม่เกิน 3 คน ซึ่งคณะกรรมการจะเลือกมาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์ และการคุ้มครองผู้บริโภค

จากการศึกษาพบว่า คณะกรรมการเซ็นเซอร์ ก็มีส่วนในการในการพิจารณาการปรับแก้ หรือไม่อนุญาตห้ามฉายภาพยนตร์ในประเทศไทย และอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญคือ ปัจจัยทางสังคมจะเห็นได้ว่า ในปัจจุบัน ประชาชนมีการเปิดรับข่าวสารมากขึ้น มีความนึกคิดและแสดงออกมากขึ้นทำให้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการปรับแก้ภาพยนตร์ ยกตัวอย่างเรื่อง อาบัติ จะเห็นได้ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้มีการแสวงสังคมค่อนข้างมากยิ่งบอกกับการเปิดรับข่าวสารที่รวดเร็วและมีการแสดงความคิดเห็นในโลกโซเชียลมีเดีย เป็นอย่างมาก ทำให้เกิดกระแสการกดดันจากสังคมไปสู่ คณะกรรมการเซ็นเซอร์ นี่เป็นอีกหนึ่งที่เราเห็นได้ชัด

ในเรื่องอาบัติ คณะกรรมการชุดแรกไม่อนุญาตให้ฉายเนื่องจาก มีภาพที่ไม่เหมาะสม และมีการเรียกร้องจากคณะสงฆ์ ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่สมควรฉายเพราะบ่อนทำลายศาสนา แต่กระแสของสังคมค่อนข้างแรง ทางคณะกรรมการจึงได้ จัดการพิจารณาอีกครั้ง และเชิญผู้มีคุณวุฒิทางด้านต่างมาพิจารณากันอีกที และมีข้อสรุปที่จะให้ฉาย แต่ต้องมีการปรับแก้ภาพบางส่วนออก (ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะการคัดกรองภาพยนตร์ก่อนเผยแพร่ เรื่อง อาบัติ, สัมภาษณ์, 9 พฤษภาคม 2559)

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่สำคัญในการปรับแก้ภาพยนตร์มีขั้นตอนในการดำเนินงานเพื่อพิจารณาปรับแก้ภาพยนตร์เป็นไปตามที่ กระทรวงวัฒนธรรมได้ออกกฎหมายไว้ โดยยึดพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 เป็นตัวปฏิบัติ ในการอนุญาตฉายและการจัดเรทภาพยนตร์ จากการศึกษายังพบอีกว่า ปัจจัยทางด้านสังคมมีส่วนในการปรับแก้ภาพยนตร์

ในปัจจุบันเป็นอย่างมากเนื่องจาก ผู้บริโภคมีการเปิดรับที่มากขึ้นและมีการตัดสินใจในการบริโภคมากขึ้นทำให้เกิดกระแสทางสังคมซึ่งส่งผลกับการปรับแก้ภาพยนตร์เป็นอย่างมาก

อย่างเรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด ซึ่งถูกห้ามฉายเป็นเวลา 5 ปี ทางเราจึงทำเรื่องขออนุญาตขึ้นศาล หลังร่วมฟังการพิจารณาคดีขอให้เพิกถอนคำสั่งแบนหนัง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด ครั้งแรกที่ศาลปกครอง หลังหนังโดนแบน 5 ปี โดยตุลาการผู้แถลงคดีมีความเห็นให้ชนะคดี และตัวหนังได้เรท 20+ ตามที่ผู้สร้างยื่นขอไว้แต่แรก พร้อมให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ชดเชยค่าเสียหายเป็นเงิน 10,000 บาท สำหรับการตัดสินใจจริงโดยองค์คณะตุลาการเจ้าของสำนวนจะมีมติตัดสินพร้อมอ่านผลในวันที่ 25 ธันวาคม 2558 นี้ก็เกิดจากกระแสสังคมที่มีการเปิดกว้างมากขึ้นทำให้มีผลต่อการปรับแก้ภาพยนตร์ (ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ ผู้กำกับภาพยนตร์และ กรรมการบริหาร ภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด, สัมภาษณ์, 1 พฤษภาคม 2559)

การที่ภาครัฐเข้ามาควบคุมดูแลโดยการออกพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ในปัจจุบัน เนื่องจากภาพยนตร์ถือเป็นอีกสื่อหนึ่งที่แพร่หลายและเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้ง่ายทำให้ต้องมีการควบคุมดูแลในส่วนของตัวภาพและเนื้อหาของภาพยนตร์ ให้ไม่ผิดในด้านของจารีตประเพณีและ วัฒนธรรม ทั้งนี้การใช้กฎหมายเข้ามาควบคุมภาพยนตร์ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศนั้น ในทัศนะของผู้บริหารองค์การภาพยนตร์นั้นจะให้ความสำคัญทางด้านแรงกดดันทางสังคมและการเมืองเป็นอย่างมาก คือระเบียบข้อบังคับในการพิจารณาตรวจสอบภาพยนตร์หรือการเซ็นเซอร์ภาพยนตร์เนื่องจากการพิจารณาไม่มีมาตรฐานไม่แน่นอนรวมถึงมาตรฐานของคำว่า “ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน” ทำให้ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องมีการบวนการคิดในการสื่อสารทางด้านภาพยนตร์ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการใช้ภาษาและการใช้ภาพเพื่อสื่อความหมายมากขึ้นทำให้ไม่สามารถทำงานตามมาตรฐานของการผลิตภาพยนตร์ได้ชัดเจน นอกจากนี้ยังมีแรงกดดันจากฝ่ายต่าง ๆ เช่น แพทยสภา สถาบันสงฆ์ เข้ามามีส่วนในการพิจารณาคดีหรือการแสดงความคิดเห็นทำให้การทำงานของผู้ผลิตภาพยนตร์ต้องมีความระมัดกุมในการสื่อสารและการให้ข้อมูลที่ถูกต้องมากขึ้นไม่ให้ผิดจากหลักความเป็นจริงต่อสังคม หรือในบางกรณีเกิดจากการที่มาตรฐานการพิจารณาของคณะกรรมการไม่ชัดเจนทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถทำงานได้อย่างมั่นใจ

ในสวนของกฎหมายและเรื่องการประท้วงด้านต่าง ๆ ในตอนนี้ดูเหมือนว่าจะมีมากขึ้นเป็นกระแสไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับเขาทำให้การทำงานยากขึ้นและมีผลต่อเรื่องมาตรฐานการเซ็นเซอร์ใน

ปัจจุบันยังไม่มีมาตรฐาน ที่แน่นอน ทำให้เราไม่สามารถนำเสนอผลงานได้อย่างเต็มที่ เกิดการปิดกั้น จนบางครั้งก็ดูเหมือนไร้เหตุผล แต่เราก็ต้องปฏิบัติเพื่อให้สามารถฉายได้ โดยให้ ประชาชนเป็นผู้ตัดสิน (ขนิษฐา ขวัญอยู่ ผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง อาปัติ, สัมภาษณ์, 9 พฤษภาคม 2559)

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เช่นการควบคุมจากเจ้าของทุนปัจจัยด้านความเปลี่ยนแปลงของค่าเงินและอีกหลายๆ ปัจจัยซึ่งปัจจัยเหล่านี้ย่อมก่อให้เกิดผลต่อแนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ เพราะว่า ผู้ร่วมทุนจะมีผลต่อการปรับแก้เป็นอย่างมาก ในแนวทางการแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ เราต้องคำนึงถึงผู้ร่วมทุนในการตกลงแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น พันธมิตรทางการค้าเหล่านี้ทำให้การดำเนินงานของ บริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ในการมีพันธมิตรทางธุรกิจจะทำให้การบริหารงานองค์กรมีความยากลำบากขึ้น เนื่องจากต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของพันธมิตรทางธุรกิจควบคู่ไปกับการทำงานด้วย โดยเฉพาะหากมีพันธมิตรที่เกี่ยวข้องในการ ทำงานด่วยเป็นจำนวนมากก็อาจทำให้การตัดสินใจล่าช้า และทำให้การทำงานช้าลงเพราะในกระบวนการแก้ไขภาพยนตร์ ต้องอาศัยความรวดเร็วในการปรับแก้งานเพราะถ้าเกิดการล่าช้าก็จะทำให้มีการเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้นในส่วนงานอื่น จากการศึกษาพบว่า แนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทยจะมีขั้นตอนในการดำเนินการปรับแก้ภาพยนตร์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องดังนี้ โดยจะแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

1) คณะกรรมการเซ็นเซอร์ ทำหน้าที่การจัดเรตติ้งจึงต้องสอดคล้องกับธรรมชาติของสื่อภาพยนตร์ที่เป็นทั้งสื่อมวลชนและผลงานศิลปะ ขณะเดียวกันสื่อภาพยนตร์ยังเป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้คนได้รับรู้ทัศนคติของผู้สร้างได้ในเวลาอันรวดเร็วการควบคุมจึงต้องกระทำภายใต้ความเข้าใจและความต้องการของผู้ชมโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองและเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักที่ภาพยนตร์ต้องการจะสื่อสารด้วย การจัดเรตติ้งถือว่าเป็นวิธีการหนึ่งที่เป็นการให้สิทธิการสื่อสารในฐานะมนุษย์คนหนึ่งในสังคมประชาธิปไตยเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพสังคม

2) ผู้ผลิตภาพยนตร์ ผู้ที่อยู่ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทุกคนมีส่วนในการปรับแก้ภาพยนตร์ทั้งหมด เพราะเป็นขั้นตอนการตัดต่อเรียบเรียงภาพและเสียงเข้าไว้ด้วยกันตามสคริปต์หรือเนื้อหาของเรื่อง ขั้นตอนนี้จะมีการใส่กราฟิกและเทคนิคพิเศษภาพ การเชื่อมต่อ ภาพ/ฉาก อาจมีการบันทึกเสียงในห้องบันทึกเสียง เพิ่มเติม อีกทั้งได้ อาจมีการนำดนตรีมาประกอบเรื่องราวเพื่อเพิ่มอารมณ์ในการรับชมยิ่งขึ้น ขั้นตอนนี้ส่วนใหญ่จะดำเนินการอยู่ในห้องตัดต่อ มีเฉพาะคนตัดต่อ (Editor) ผู้กำกับภาพยนตร์และช่างเทคนิคที่เกี่ยวข้องเท่านั้น แต่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลัก ๆ ในการปรับแก้ภาพยนตร์ คือ

ผู้อำนวยการผลิต (Producer) ผู้อำนวยการผลิตเป็นผู้นำที่หน้าทีในการควบคุมการผลิตภาพยนตร์ทั้งหมด นับตั้งแต่การวางแผน การถ่ายทำ หลังการถ่ายทำ เพื่อให้การผลิตภาพยนตร์เป็นไปอย่างราบรื่นและมีความสมบูรณ์ที่สุด

ผู้กำกับภาพยนตร์ (Film Director) ผู้กำกับภาพยนตร์ มีหน้าที่ในการทำความเข้าใจบทภาพยนตร์ เลือกทีมงาน เลือกนักแสดง สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ และเป็นผู้ที่ควบคุมงานผลิตภาพยนตร์ทั้งหมดภายใต้การดูแล ของผู้อำนวยการผลิตภาพยนตร์

ฝ่ายกฎหมาย (Legal Department) ฝ่ายกฎหมายทำหน้าที่ในการทำสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งได้แก่การทำสัญญาเช่าลิขสิทธิ์ การเช่าเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ การทำประกันภัย ฯลฯ

คนตัดต่อ (Editor) ก็คือผู้ที่ทำหน้าที่ตัดต่อภาพ ทำหน้าที่นำภาพจากฟิล์มที่ถ่ายทำมา มาร้อยเรียงให้เป็นภาพยนตร์ ตามบทภาพยนตร์หรือ สตอรี่บอร์ด (Story Board) คือ การเขียนกรอบแสดงเรื่องราวที่สมบูรณ์ของภาพยนตร์หรือหนังแต่ละเรื่อง โดยมีการแสดงรายละเอียดที่จะปรากฏในแต่ละฉากหรือแต่ละหน้าจอ เช่น ข้อความ ภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียงดนตรี เสียงพูด และแต่ละอย่างนั้นมีลำดับของการปรากฏว่าอะไรจะปรากฏขึ้นก่อน-หลัง อะไรจะปรากฏพร้อมกัน เป็นการออกแบบอย่างละเอียดในแต่ละหน้าจอก่อนที่จะลงมือสร้าง ที่มีอยู่ แต่เชื่อว่าผู้ตัดต่อจะต้องตัดต่อตามบท ผู้ตัดต่อสามารถใส่เทคนิคต่างๆ หรือว่าเสนอวิธีการเล่าเรื่องที่แตกต่างไปได้ แต่ต้องเล่าในสิ่งที่ผู้กำกับต้องการนำเสนอแต่ผู้ตัดต่อภาพก็ต้องรู้วิธีการเล่าเรื่องให้มีความต่อเนื่อง รู้จังหวะว่าจังหวะไหนที่ควรจะตัดภาพนี้ เปลี่ยนไปอีกภาพหนึ่ง ไม่ให้สะดุด

ในการปรับแก้ไขภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลักๆคือ ผู้อำนวยการผลิต ผู้กำกับภาพยนตร์ ฝ่ายกฎหมาย คนตัดต่อ ทั้ง 4 คนนี้จะทำงานประสานกันในการปรับแก้ไขภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ เพราะในการปรับแก้ ต้องใช้ความรู้ความสามารถ ความเข้าใจ ในเรื่องของ กฎหมาย เนื้อเรื่องภาพยนตร์ และการลำดับภาพ เข้ามาประกอบกัน ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับว่า ทางคณะกรรมการเซ็นเซอร์ มีให้ปรับแก้อะไรในส่วนไหนบ้าง เช่น การตัดภาพบางภาพออก การตัดเสียงบางเสียงออก หรือการเปลี่ยนสีภาพ (ปรัชญา ปิ่นแก้ว ผู้ควบคุมการผลิต เรื่อง อาบัติ, สัมภาษณ์, 9 พฤษภาคม 2559)

ในการปรับแก้ภาพยนตร์เรื่อง อาบัติ ทางคณะกรรมการเซ็นเซอร์ ให้มีการตัดภาพบางภาพออก เพื่อที่จะสามารถนำไปเผยแพร่ได้ เมื่อเราได้รับอนุญาตให้การแก้ไขมาทางเราจะเรียกทีมงานหลัก ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมาประชุม โดยหลักๆจะเป็น ผู้อำนวยการผลิต ผู้กำกับภาพยนตร์ ฝ่ายกฎหมาย คนติดต่อ เพื่อมาหาทางแก้ไขตามที่คณะกรรมการเซ็นเซอร์ ต้องการ โดยเหตุผลที่ต้องให้ 4 คนนี้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไข เพราะว่า ผู้อำนวยการผลิต จะรู้รายละเอียดของภาพยนตร์ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการตกลงของผู้ร่วมทุน หรือ นายทุน และการใช้งบประมาณ เพื่อเอามาการถ่ายเพิ่มเพื่อแทนภาพที่ตัดออก ผู้กำกับภาพยนตร์ เป็นคนที่จะรู้หน้าหนังดีที่สุด และจะรู้ว่าถ้าเอาภาพนี้ออกควรเอาอะไรมาใส่แทน ส่วน คนติดต่อ เราต้องให้เค้าใช้ความสามารถทางด้านวิชาชีพในการลำดับภาพให้มีความกลมกลืน ที่สุดและ นักกฎหมายจะเป็น คนคอยตรวจอีกที่ว่าสิ่งที่เราปรับแก้มันตรงกับที่ คณะกรรมการเซ็นเซอร์ ต้องการหรือไม่

โดยคุณ เจ้ย อภิชาติ พงษ์ ได้กล่าวว่า สำหรับเรื่อง แสงศตวรรษ ทางคณะกรรมการเซ็นเซอร์ ได้มีการขอให้ตัดภาพบางภาพออก เพื่อที่จะสามารถทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ถูกเผยแพร่ได้ แต่การปรึกษากับทีมงานผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ ผู้อำนวยการผลิต ผู้กำกับภาพยนตร์ คนติดต่อ เรามองเห็นว่าถ้าตัดภาพเหล่านั้นออกไปแล้ว หน้าหนังที่เราต้องการสื่อสารกับผู้บริโภคก็จะเปลี่ยนแปลงไปเราจึงตัดสินใจไม่ทำการปรับแก้ภาพยนตร์ทำให้เราไม่สามารถเผยแพร่ได้ แต่จุดประสงค์หลักๆของทางเราคือการผลิตภาพยนตร์เพื่อการส่งประกวดในระดับโลกอยู่แล้ว และผู้ร่วมทุนของเราก็มีวัตถุประสงค์เดียวกัน จึงไม่ได้ปรับแก้ภาพยนตร์

อย่างเรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด ของคุณ กอล์ฟ ธัญวลิน คุณกอล์ฟ ธัญวลินได้กล่าวว่า ในกระบวนการปรับแก้ของพี่ หลักจะมีพี่กับ คนติดต่อ และนักกฎหมาย เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้ พี่เป็นทั้ง ผู้อำนวยการผลิตและผู้กำกับภาพยนตร์ ในการปรับแก้ของพี่ ก็เป็นไปตามกระบวนการของทางคณะกรรมการเซ็นเซอร์ โดยทำการตัดภาพบางภาพออก ในการปรับแก้ พี่อาจจะได้เปรียบกว่าภาพยนตร์เรื่องอื่นคือ พี่เป็นผู้อำนวยการผลิตและผู้กำกับภาพยนตร์ พี่จึงมีอำนาจในการตัดสินใจเต็มที่ เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเงินทุนการผลิตของตัวเอง และมีนักกฎหมายเป็นคนคอยดูอีกที่ว่าตรงกับสิ่งที่ คณะกรรมการเซ็นเซอร์ ได้บอกมาหรือไม่

จะเห็นได้ว่าในกระบวนการปรับแก้ของภาพยนตร์ จะมีแนวทางแก้ไขที่แตกต่างกันแต่จะมีบุคคลที่เกี่ยวข้องที่คล้ายคลึงกันคือ ผู้อำนวยการผลิต ผู้กำกับภาพยนตร์ ฝ่ายกฎหมาย คนติดต่อ เพราะจากการศึกษาความรับผิดชอบและหน้าที่ของบุคคลเหล่านี้ มีส่วนสำคัญในการปรับแก้ไขภาพยนตร์ (มนต์ศักดิ์ เกษศิริรินทร์เทพ นักวิชาการด้านภาพยนตร์, สัมภาษณ์, 20 พฤษภาคม 2559) ผู้ที่ได้รับรางวัล บทภาพยนตร์ยอดเยี่ยมการประกวดภาพยนตร์แห่งชาติครั้งที่ 5 จากเรื่อง โลกทั้งใบให้นายคนเดียว ได้ให้ความเห็นว่า

ความรู้เรื่องการสร้างภาพยนตร์เป็นพื้นฐานแรกที่ อำนวยการผลิต ผู้กำกับ ภาพยนตร์ ฝ่าย คนตัดต่อ ต้องทำความเข้าใจ เนื่องจากคำศัพท์และคุณสมบัติรวมทั้งกระบวนการ บางอย่าง จะเป็นจุดสำคัญในการตัดสินใจเลือกใช้โปรแกรมในการตัดต่อวิดีโอหรือภาพยนตร์ เพราะ การตัดต่อภาพยนตร์ คือการลำดับภาพจากภาพยนตร์ที่ถ่ายทำไว้ โดยนำแต่ละฉากมาเรียงกันตาม โครงเรื่อง จากนั้นใช้เทคนิคการตัดต่อให้ภาพและเสียงมีความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องกัน เพื่อให้ได้ ภาพยนตร์ที่เต็มรูปแบบ ถือได้ว่าการตัดต่อภาพยนตร์เป็นขั้นตอนสำคัญอีกอย่างหนึ่งของการสร้าง ภาพยนตร์ก่อนการนำไปเผยแพร่

จากการศึกษาพบว่า การวางโครงเรื่องเป็นการวางแผนว่าต้องการให้ ภาพยนตร์ออกมาแนวไหน เรื่องราวมีลำดับเป็นอย่างไร ซึ่งเนื้อเรื่องทั้งหมดจะอ้างอิงจากบท ภาพยนตร์เป็นหลัก หลังจากนั้นจะรวบรวมสิ่งที่คิดออกมาวางโครงเรื่องอย่างคร่าวๆ แล้ววาดเป็น รูปร่างขึ้นมา โครงสร้างนี้เรียกว่า “สตอรี่บอร์ด (Story Board)” การจัดเตรียมภาพยนตร์ เป็นขั้นตอน ต่อจากการวางโครงเรื่องซึ่งเราจะเตรียมไฟล์ภาพยนตร์ที่รวบรวมไว้หรือถ่ายทำเก็บไว้เป็นข้อๆ มา ประกอบกันเป็นเรื่องราวตาม สตอรี่บอร์ด (Story Board) โดยเรียงลำดับตามเหตุการณ์ วัน เวลาและ ข้อกำหนดอื่น ๆ ดังที่ตั้งไว้ ทำการตัดต่อภาพยนตร์เป็นการนำไฟล์ภาพยนตร์ที่เตรียมไว้มาตัดต่อและ เพิ่มเทคนิคต่าง ๆ เข้าไป เช่น เทคนิคการเปลี่ยนฉาก เทคนิคการเร่งความเร็วให้ภาพยนตร์ ฯลฯ เพื่อให้ภาพยนตร์สมบูรณ์และเป็นไปตาม สตอรี่บอร์ด (Story Board) ที่เตรียมไว้ก่อนหน้านี้ การ แปลงไฟล์ภาพยนตร์เพื่อนำไปเผยแพร่ ขั้นตอนสุดท้ายในการนำไฟล์ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสร็จแล้วมา แปลงเป็นไฟล์วิดีโอ จากนั้นนำไปบันทึกเป็นสื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์และคอมพิวเตอร์เพื่อนำไป เผยแพร่ต่อไป

แนวทางแก้ไขของภาพยนตร์ เรื่องแสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ด และ อาปัติ ในการแก้ไขภาพยนตร์เรื่อง แสงศตวรรษนั้น จากที่มีมติจากคณะกรรมการตรวจพิจารณา ภาพยนตร์ลงความเห็นว่ามีจุดตัดฉากที่ไม่เหมาะสมออกทั้งสิ้น 4 ฉาก 1) ฉากพระเล่น กีตาร์ 2) ฉากที่หมอสองคนตีหม้อในโรงพยาบาล 3) ฉากอวัยวะเพศของหมอแข็งตัวในโรงพยาบาล โดยไม่ได้มีกิจกรรมทางเพศใดๆ และ 4) ฉากที่หมอกำลังจูบแฟนสาวอยู่ในห้องล็อกเกอร์จากกรณี ภาพยนตร์ เมื่อได้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นทางทีมงานได้ทำการประชุมกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้กำกับทั้ง 6 ท่าน รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ มาสรุปแนวทางแก้ปัญหที่เกิดขึ้น โดยการแก้ไขปัญหาในครั้งที่ ทางผู้กำกับและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความเห็นไปในทางเดียวกันว่า เราจะไม่ทำการปรับแก้ไข ฉาก ทั้งหมด 4 ฉากเพราะว่าถ้าเราตัดฉากพวกนี้ออกไป หน้าหนังของเราจะไม่สามารถสื่อสารได้อย่าง ชัดเจน และอีกอย่างโดยจุดประสงค์หลักของการทำภาพยนตร์ในครั้งนี้แล้ว เพื่อการส่งภาพยนตร์ไป ฉายในของเทศกาล “นิว คราวน์ โฮป” ในโอกาสเป็นปีแห่งการเฉลิมฉลองของวันคล้ายวันเกิด

ครบรอบ 250 ปีของโมสาร์ท คีตกวีชาวออสเตรีย กรุงเวียนนา เป็นปีของโมสาร์ทโดยที่ประเทศออสเตรีย โดยทั้งนี้ในการตัดสินใจไม่ปรับแก้ไขไม่ได้มีผลกระทบอะไรต่อผู้ผลิตภาพยนตร์ ถึงแม้จะเป็นการร่วมทุนจากต่างประเทศ เพราะจุดประสงค์หลักของการร่วมทุนไม่ได้มองด้วยผลกำไร แต่เป็นการเข้าไปฉายในของเทศกาล “นิว คราวน์ โซป” มากกว่า โดยจะมีความแตกต่างจากภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบริคยาร์ด และ อาปติ ตรงที่ จุดมุ่งหมายของการผลิตภาพยนตร์ว่าต้องการอะไร ในส่วนของภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบริคยาร์ดนั้น มีมติจากคณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ลงความเห็นว่ามีขัดต่อศีลธรรมอันดี เช่น มีฉากที่ลูกฝันว่าฆ่าพ่อตัวเอง รวมทั้งยังมีฉากลามกอนาจาร เช่น คนใส่ชุดนักศึกษาามีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งขัดต่อกฎหมาย โดยแนวทางในการแก้ไขของภาพยนตร์ในเรื่องนี้ คุณธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ ผู้กำกับภาพยนตร์ ให้ความเห็นว่า เหตุผลที่ทำการตัดฉากดังกล่าวออก เพราะมองว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้มีการขอเรท 20 เพราะมีความเห็นว่าผู้ที่เข้ามาชมภาพยนตร์ จะมีทัศนคติและมีความคิดที่แยกแยะในด้านเนื้อหาได้ว่าอะไรควรอะไรไม่ควร โดยจริง ๆ แล้วเรามีความพยายามปรับแก้ไขโดยไม่ตัดฉากดังกล่าวออกแต่เป็นการ ใส่ข้อความไปในภาพยนตร์ แนวว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ควรใช้วิจารณ์งานในการรับชม และมีการใส่คำพูดไปในภาพยนตร์อีกว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ที่สร้างมาเพื่อการแสดงเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับบุคคลจริงเป็นอย่างไร ในการปรับแก้ภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบริคยาร์ด เราได้ทำการประชุมกับทีมงานทั้งหมด ว่าเราควรทำอะไร และเราก็ได้มีการจ้างนักกฎหมายมาช่วยว่าความในเรื่องนี้ด้วย อีกอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ทางคุณธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ เป็นผู้ออกทุนในการผลิตทั้งหมดเอง เลยทำให้กระบวนการทำงานและการตัดสินใจเป็นไปได้ง่ายซึ่งจะแตกต่างจากภาพยนตร์เรื่องอื่นถ้ามีการร่วมทุน และประเด็นที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ คุณธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ ตัดสินใจไม่ทำการตัดฉากออก เพราะต้องการเรียกร้องสิทธิ์ในการเปิดรับชมภาพยนตร์ของเพศทางเลือก และมองถึงทัศนคติทางลบของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ ว่ามีทัศนคติไปในทางลบต่อเพศทางเลือก เลยตัดสินใจไม่ทำการปรับแก้และทำเรื่องขออุธรณ์ต่อศาล ในส่วนภาพยนตร์เรื่อง อาปติ กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่ามีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ เพราะในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้มีการร่วมทุนจากผู้ประกอบการรายอื่น โดยไม่ได้รับการพิจารณาอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ และวิดิทัศน์ กระทรวงวัฒนธรรม ด้วยเหตุผลที่ว่า ภาพยนตร์ดังกล่าวกลับไปแก้ไขเนื้อหาใหม่เพราะมีเนื้อหาที่เป็นบ่อนทำลายขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมของประชาชน หรืออาจจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ โดยฉากที่ไม่ผ่านการพิจารณาจากกองเซ็นเซอร์คือ 1) ปราบกฏภาพสามเณรเสพของมินเมา 2) มีภาพสามเณรใช้ความรุนแรง 3) พูดถึงความสัมพันธ์และใช้คำพูดเชิงชู้สาวที่ไม่เหมาะสม 4) มีการแสดงความไม่เคารพต่อพระพุทธรูป โดยผู้ผลิตภาพยนตร์ได้ทำการปรับแก้และส่งคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ อีกครั้งจนทำให้ออกเผยแพร่ได้ ทางผู้ผลิตภาพยนตร์

เมื่อได้ทราบถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ได้รับทำการเรียกประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์มาประชุมแก้ไข ปัญหาอย่างเร่งด่วนเพราะว่า ถ้าไม่สามารถเผยแพร่ได้จะมีปัญหากับผู้ร่วมทุนในการทำงานของ ภาพยนตร์ ในการแก้ไขปัญหานี้ ผู้ผลิตภาพยนตร์ ยอมตัดสินใจตัดภาพที่ทางคณะกรรมการให้ ตัดออกเพื่อที่จะได้เผยแพร่ได้ โดยการตัดภาพดังกล่าวออกนั้น ต้องใช้ความสามารถทางด้านวิชาชีพ และความเข้าใจในเรื่องของภาพยนตร์ทั้งหมดมาช่วยในการแก้ไขปัญหา เพื่อไม่ให้กระทบต่อเนื้อหา ของภาพยนตร์ โดยการเลือกมุมภาพและการลำดับภาพใหม่เพื่อไม่ให้เสียต่อแนวทางของภาพยนตร์ จะเห็นได้ว่าแนวทางแก้ไขของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับหลาย ๆ ปัจจัยที่มา มีส่วนในการปรับแก้ไขภาพยนตร์

4.3 ปัญหาจากการที่มีผลกระทบต่อผู้ผลิตภาพยนตร์ไม่มีการปรับแก้ไขปัจจัยที่ถูกห้ามเผยแพร่

การศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ไม่มีการปรับแก้ไข ภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ ปัจจัยแวดล้อมทั้งภายนอกองค์กร นั่นก็คือ พันธมิตรทางการค้า หรือ กลุ่มผู้ รวมลงทุน เพราะในปัจจุบันนี้การทำธุรกิจภาพยนตร์ การมีกลุ่มผู้ร่วมทุนทำให้ลดอัตราเสี่ยงในการ ลงทุนโดยการลงทุนร่วมกัน การสร้างกลุ่มผู้รวมลงทุน เป็นส่วนสำคัญใน การทำให้เกิดความร่วมมือใน การทำผลกำไรที่สูงสุด และเป็นการลดความเสี่ยง หรือเป็นการเพิ่ม ช่องทางใหม่แก่กันทั้งในการโฆษณา และการตลาด โดยการแสวงหาพันธมิตรทางธุรกิจของ โดย ปรัชญา ปิ่นแก้ว กล่าวไว้

ถ้าเกิดภาพยนตร์ไม่มีการปรับแก้ไขภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ ทางบริษัทจะทำการ ประชุมกับนายทุนในการหาทางแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพราะว่าเป็นปัญหาที่นับได้ว่าสำคัญอย่างมากใน การทำภาพยนตร์ในปัจจุบัน เราจะหาข้อตกลงและวิธีที่ดีที่สุจริตระหว่างเรากับนายทุน

ในการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ไม่มีการปรับแก้ไข ภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ ปัจจัยแวดล้อมทั้งภายนอกองค์กร นั่นก็คือ พันธมิตรทางการค้า หรือ กลุ่มผู้ รวมลงทุน นั้นมีส่วนสำคัญ แต่ก็ต้องมองที่จุดประสงค์ด้วยว่า พันธมิตรทางการค้าหรือกลุ่มผู้รวม ลงทุน นั้นมีความต้องการอย่างไรในการทำภาพยนตร์ อย่างเช่น พันธมิตรทางการค้า หรือ กลุ่มผู้รวม ลงทุน บางกลุ่มต้องการเพียงแค่สนับสนุนผลงานในทางด้านการมีชื่อเสียง หรือบางกลุ่มอาจจะมองที่ ทางด้านผลกำไร ทำให้มีมุมมองต่าง ๆ ที่ต่างออกไป โดย แจ๊ อภิชาติพิง กล่าวไว้

สำหรับ พันธมิตรทางการค้า หรือ กลุ่มผู้รวมลงทุน ของทางพี่ เป้าหมายคือการ ร่วมทุนในการผลิตภาพยนตร์เพื่อส่งประกวดในเวทีระดับโลก ดังนั้นการที่ ภาพยนตร์ของพี่ถูกห้ามฉายนั้นส่งผลต่อพี่น้องอย่างมากเพราะจุดประสงค์จริงๆคือการ ทำภาพยนตร์เพื่อส่งเข้าประกวด

ดังนั้นจากการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ไม่มีการปรับแก้ไข ภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ พบว่าปัจจัยสำคัญเมื่อภาพยนตร์ถูกห้าเผยแพร่ในประเทศไทย หลัก ๆ อยู่ที่ ผลกำไรและกลุ่มผู้ร่วมทุน แต่ในประเด็นนี้ขึ้นอยู่กับว่า วัตถุประสงค์ของผู้ผลิตภาพยนตร์และกลุ่มผู้ร่วมทุนนั้น มองไปในทิศทางไหนและข้อตกลงระหว่างธุรกิจคืออะไร

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ต และ อาบัติครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ถึงการจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ว่ามีกระบวนการแก้ไขอย่างไรในการปรับแก้ภาพยนตร์ โดยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) ควบคู่ไปกับการเฝ้าสังเกตการณ์ จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานศิลปิน ผู้จัดการศิลปิน ทั้ง 12 ท่าน สามารถสรุปข้อมูลได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตจัดการเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 เพื่อศึกษาการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตจัดการเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย แสดงให้เห็นถึงกระบวนการบริหารของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย

จากการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์และการบริหารธุรกิจประสบการณ์ในการทำงานที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ ว่ามีกระบวนการทำงานอย่างไรในการทำงาน ตั้งแต่ขั้นตอนการผลิตรวมไปถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งทักษะของการทำงานด้านผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ว่ามีอะไรเกี่ยวข้องบ้าง

ในการศึกษาการจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ต และ อาบัติ พบว่าการจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ที่ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ขึ้นอยู่กับสภาพปัจจัยภายในและภายนอกโดยมีความสำคัญเป็นระดับมาก ระดับน้อย และไม่ส่งผลเลย ปัจจัยภายนอกองค์การ ได้แก่ แรงกดดันทางการเมืองและสังคม (Social and Political Pressure) ในส่วนนี้จะเห็นได้ชัดว่ามีความสำคัญในระดับมาก ในส่วนของกฎหมายข้อบังคับ และพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 โดยมีกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้ดูแล ต่อมาแรงกดดันทางเศรษฐกิจ (Economic Pressure) ในที่นี้จะ

เกี่ยวข้อง พันธมิตรทางการค้า หรือ กลุ่มผู้รวมลงทุน นั้นมีส่วนสำคัญ แต่ก็ต้องมองที่จุดประสงค์ด้วย ว่า พันธมิตรทางการค้า หรือ กลุ่มผู้รวมลงทุน นั้นมีความต้องการอย่างไรในการทำภาพยนตร์ บางกลุ่มต้องการเพียงแค่สนับสนุนผลงานในทางด้านการมีชื่อเสียง หรือบางกลุ่มอาจจะมองที่ทางด้านผลกำไรที่มีความสำคัญในระดับปานกลาง ต่อมา แหล่งข้อมูลเหตุการณ์และวัฒนธรรม (Events & Constant Information and Culture Supply) นั้นกระบวนการบริหารภาพยนตร์ ต้องดูความเชื่อถือและระเบียบประเพณีของสังคมในแต่ละสมัย ซึ่งมีอิทธิพลโดยตรงและโดยอ้อมต่อกระบวนการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่

ปัจจัยภายในเป็นส่วนสำคัญอย่างมากต่อการหาจุดที่จำเป็นต้องนำมาวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย คือ ปัจจัยภายในด้าน การจัดการ (Management) พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่นั้น ทุกฝ่ายจะต้องทำงานสัมพันธ์กันโดยขั้นตอนการสั่งการของกลุ่มบริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์มีการสั่งการจากผู้บริหารระดับสูง สุทธิกรรมการบริหารและผู้บริหารปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นการ สั่งงานแบบรายบุคคล ทำให้เกิดการสั่งการที่รวดเร็วฉับไว โดยอำนาจการสั่งการสูงสุดจะอยู่ที่ ประธานกรรมการบริหารเพียงผู้เดียว และมีกรรมการบริหารในแต่ละฝ่ายมีอำนาจตัดสินใจในฝ่ายต่าง ๆ ของตน ซึ่งบางครั้งทำให้เกิดการกระจายอำนาจน้อย และบุคลากรในสวนต่าง ๆ ไม่มี อำนาจอย่างเต็มที่ในการตัดสินใจ ทำให้เกิดข้อเสียคือ เกิดความสับสนในการทำงาน และเกิดความ ไม่ชัดเจนในการสั่งการและการบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำงานในองค์กรมีความเป็นกันเองสูง และกลุ่มผู้บริหารยังมีวิสัยทัศน์ไม่แตกต่างจากกลุ่มผู้ทำงานมากนัก ทำให้เกิดความไม่เด็ดขาดใน การสั่งการ ในส่วนของการดำเนินงานและความสามารถทางวิชาชีพ (Media Professional) การศึกษาพบว่าผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสวนงานต่าง ๆ ซึ่งหากทุกสวนงานสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมบูรณ์ สื่อที่ถูกผลิตออกมาก็ย่อมที่จะมีประสิทธิภาพมากที่สุดโดยเฉพาะหากบุคลากรมีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนั้น มีผลต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่นั้นเป็นอย่างมากเพราะจะเป็นในส่วนของวางแผนการรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ในส่วนของ เทคโนโลยี (Technology) การศึกษาพบว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคในการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่เนื่องจากปัจจัยด้านเทคโนโลยีทางการสื่อสารและสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้การเข้าถึงข้อมูลของผู้บริโภคในการหาข้อมูลเป็นไปอย่างสะดวกสบายขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ในการเข้าถึงข้อมูล ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป มีการเปิดรับข้อมูลที่เยอะขึ้น ทำให้รับรู้

ข่าวสารได้มากขึ้น ทำให้มีผลต่อการการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่เป็นอย่างมากเป็นการปิดโอกาสทางการรับรู้ต่างๆต่อประชาชน ประชาชนมีสิทธิที่จะเลือกและวิเคราะห์เองได้ อีกทั้งประชาชนมองว่าการทำหน้าที่ของรัฐ บางครั้งไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ. ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ที่วางไว้ และทัศนคติของคณะพิจารณาที่แตกต่างกันออกไป บางทีอาจจะเกิดจากความรู้สึกส่วนตัวนับว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคต่อการบริหารภาพยนตร์ของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่เป็นอย่างมากในยุคปัจจุบัน

5.1.2 เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ อาบัติ

ผู้ศึกษาเห็นว่าควรศึกษาสาเหตุของ การบริหารภาพยนตร์ทั้งภายในและภายนอกองค์กร จนกระทั่งนำไปสู่ แนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย การแก้ไขของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทยซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้ศึกษาพบว่า ปัจจัยแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรนั้นส่งผลกระทบต่อ การปรับแก้เพื่อเผยแพร่ภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทยและบางปัจจัยส่งผลกระทบเป็นทอดๆไปยังปัจจัยอื่น ๆ ผู้ศึกษาพบว่าสาเหตุหลักที่มีผลต่อการ ปรับแก้ไขภาพยนตร์ กลับมาจาก ปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ การวางแผนดำเนินงานในการปรับแก้การเตรียมตัวรับมือต่อปัญหาที่เกิดขึ้น กลยุทธ์ โครงสร้าง ระบบและกระบวนการ และวัฒนธรรมองค์กรที่มีผลต่อภาพยนตร์ ที่ส่งผลกระทบต่อ การปรับแก้เป็นอย่างมาก จะเห็นได้ว่า ภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องนั้น หลักๆจะเจอปัญหาทางด้านกฎหมาย เป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด และ แสงศตวรรษ แต่ภาพยนตร์เรื่อง อาบัติกลับ มีกระแสสังคมเข้ามาเกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า อาบัติ ที่ถูกเผยแพร่ได้เพราะ แรกกุดตันจากสังคมต่อกระทรวงวัฒนธรรม ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถปรับแก้แล้วออกเผยแพร่ได้ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อแนวทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย จากการสัมภาษณ์บริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ทั้ง 3 บริษัท ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อ การปรับแก้เพื่อเผยแพร่ภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ประกอบไปด้วย ปัจจัยแวดล้อมภายนอกหลายประการ ปัจจัยทางสังคมและการเมือง ส่งผลโดยตรงต่อการดำเนินงานขององค์กรโดยเฉพาะด้านกฎหมายที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการบังคับใช้หรือปัญหาทางดานการเมืองตาง ๆ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการดำเนินงานของผู้ผลิตภาพยนตร์ยอมทำให้การบริหารงานตาง ๆ ขององค การผู้ผลิตภาพยนตร์มีลักษณะที่ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านสังคมและการเมือง เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ เขามามีส่วนเกี่ยวข้องกับแนว ทางแก้ไขเมื่อภาพยนตร์กในสวนของกฎหมายที่รัฐคุ้มครองผู้บริโภคโดยมีพระราชบัญญัติภาพยนตร์ และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 คณะกรรมการเซ็นเซอร์ ก็มีสวนในการในการพิจารณาการปรับแก้ หรือไม่

อนุญาตให้ห้ามฉายภาพยนตร์ในประเทศไทย และอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญคือ ปัจจัยทางสังคมจะเห็นได้ว่าในปัจจุบัน ประชาชนมีการเปิดรับข่าวสารมากขึ้น มีความนึกคิดและแสดงออกมากขึ้นทำให้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการปรับแก้ภาพยนตร์ ยกตัวอย่างเรื่อง อาบัติ จะเห็นได้ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้มีกระแสทางสังคมค่อนข้างมากยิ่งบอกกับการเปิดรับข่าวสารที่รวดเร็วและมีการแสดงความคิดเห็นในโลก social เป็นอย่างมาก ทำให้เกิดกระแสการกดดันจากสังคมไปสู่ คณะกรรมการเซ็นเซอร์ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเราต้องคำนึงถึงผู้ร่วมทุนในการตกลงแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นพันธมิตรทางการค้าเหล่านี้ทำให้การดำเนินงานของ บริษัทผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ในการมีพันธมิตร ทางธุรกิจจะทำให้การบริหารงานองค์กรมีความยากลำบากขึ้น เนื่องจากต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ ของพันธมิตรทางธุรกิจควบคู่ไปกับการทำงานด้วย โดยเฉพาะหากมีพันธมิตรที่เกี่ยวข้องในการ ทำงานด้วยเป็นจำนวนมากก็อาจทำให้การตัดสินใจล่าช้า

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ต และ อาบัติ ผู้ศึกษาได้ใช้ ทฤษฎีการบริหารองค์กรสื่อสารมวลชน ทฤษฎี กระบวนการบริหาร POSDCoRB และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบในการอภิปรายผลในการศึกษาได้ดังนี้

จากการศึกษาพบว่า การศึกษาเรื่อง การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ต และ อาบัติ เป็นการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจในการบริหารงานเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย ทั้งในส่วนของการบริหารงานองค์กร และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการทำงานของบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ พบว่าผู้ผลิตภาพยนตร์มีการบริหารงานองค์กรในรูปแบบขององค์กรบริษัทขนาดกลางที่มีการ ส่งงานและการทำงานในรูปแบบของครอบครัว ซึ่งมีความสนิทสนมกันระหว่างกลุ่มผู้บริหารองค์กร และบุคลากรในฝ่ายของตนทำงานแบบพี่น้องหรือระบบเครือญาติกล่าวคือ การทำงานและประสานงานในลักษณะถ้อยทีถ้อยอาศัยและมีความใกล้ชิดกันของแต่ละบุคคลค่อนข้างมาก ทำให้การติดต่อและประชุม ประสานงาน

ทฤษฎีการบริหารองค์กรสื่อสารมวลชน เดนิส แมคควอล (Denis McQuail) ได้ประมวลหน้าที่หลักของสื่อมวลชนที่พึงมีว่าสื่อมวลชนต้องยอมรับและสอดคล้องกับแผนและนโยบายการพัฒนา สังคมโดยรวม ต้องอยู่ภายในขอบเขตที่กำหนดไว้ว่าจะต้องขึ้นอยู่กับลำดับความสำคัญของการ พัฒนาเศรษฐกิจและความต้องการการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของสังคม รัฐมีสิทธิที่จะเขาแทรกแซง

หรือควบคุมการทำงานของสื่อมวลชน ไม่ว่าจะด้วยกลไกแบบต่าง ๆ เช่น การเซ็นเซอร์ การให้ทุนสนับสนุน หรือการเข้าควบคุมโดยตรง โดย ผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เป็นองค์กรสื่อมวลชนประเภทหนึ่งซึ่งอยู่ภายใต้บริบทของ สังคมที่ต้องยอมรับและปฏิบัติตามเงื่อนไขของสังคมกำหนดขึ้น การจัดรูปแบบองค์กรของกลุ่มผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ องค์กรในรูปแบบของประมิตหัวกลับที่มีการสั่งงานจากบนลงล่าง โดยมีการแบ่งฝ่ายการทำงาน ตามลักษณะของงานที่เกิดขึ้นผู้บริหารต้องกระทำ กลึกและเออร์วิก (Gulick และ Urwick) เห็นว่าในกระบวนการจัดการของการบริหารองค์การส่วนมากจะประกอบด้วย การวางแผนงานหรือการวางแผนบริษัท (Planning), การจัดองค์การ (Organizing), การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงานผล (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) ซึ่งนิยมเรียกว่า POCDCoRB โดยแบ่งฝ่ายความรับผิดชอบและมีกรรมการบริหารฝ่ายนั้น ๆ เป็นผู้ควบคุมดูแลการทำงานในฝ่ายของตน ซึ่งจะมีผู้นำขององค์กรเป็นผู้กำหนดทิศทางซึ่งเป็นภาพรวม ขององค์กรเป็นหลัก โดยอาจแบ่งระดับการทำงานออกได้เป็น 3 ระดับกล่าวคือ ระดับผู้บริหาร ระดับหัวหน้าฝ่าย และระดับปฏิบัติการตามหลักของทฤษฎีระบบแต่ในการทำงานจริงระดับหัวหน้าฝ่ายอาจทำงานคล้ายระดับปฏิบัติการ ซึ่งทำให้ภาระในการรับผิดชอบสั่งการและ ตรวจสอบตกไปอยู่ที่ระดับผู้บริหารแทน ทำให้ภาระในการบริหารของผู้บริหารเพิ่มมากขึ้น โดยการ จัดรูปแบบการบริหารของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์ทำให้เกิดข้อดี และข้อเสียในการบริหารงานหลายประการ คือ ด้านการวางแผนการทำงานนั้นการวางแผนในการทำงานจะขึ้นอยู่กับตัวภาพยนตร์แต่ละเรื่องประสพภาพปัญหาที่เกิดขึ้นว่าแต่ละเรื่องมีสภาพปัญหาเกิดจากอะไรและ ควรแก้ไขในทางทิศทางไหนโดยการกำหนดแผนทั้งหมดจะเริ่มจากการอนุมัติโปรเจกต์เพื่อสร้างภาพยนตร์จะมีการวางแผนในการทำงานและมีการวางแผนในการรับปัญหาที่จะเกิดขึ้นไว้ก่อนล่วงหน้าแล้ว ดังนั้นหากเกิดการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการผลิตภาพยนตร์และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการผลิตภาพยนตร์ในสวนของการทำงานนั้นมีการแบ่งฝ่ายการทำงานเพื่อตอบสนองกับงานต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้น โดยการแบ่งฝ่ายการทำงานนั้นมีความชัดเจนในการทำงานและหน้าที่ของตัวบุคคล แต่ ขาดความชัดเจนในเรื่องของการแบ่งฝ่ายและการกำกับดูแลที่ชัดเจนในบางหน่วยงาน เนื่องจาก ลักษณะของงานมีความคาบเกี่ยวกันหลายฝ่าย ทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในการตัดสินใจ หรือมี ความลาช้าในการทำงาน นอกจากนี้การบริหารและสั่งการเป็นไปในรูปแบบของการสั่งงานเป็นรายบุคคลและใช้การสั่งการด้วยวาจาเป็นหลัก ซึ่งมีข้อดีในด้านความรวดเร็วของการสั่งการ ความ ยืดหยุ่นของการทำงานซึ่งมีค่อนข้างสูง และเกิดความเข้าใจในการสั่งงานสูง ทำให้การทำงานเกิด ความรวดเร็วและสามารถปฏิบัติงานได้ในระยะเวลาที่สั้นลง เนื่องจากการติดต่อสื่อสาร สามารถทำได้รวดเร็วและเกิดความคล่องตัว โดยการสื่อสารในสวนต่าง ๆ นั้นจะใช้การ ติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์มือถือ และการสั่งการทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งสะดวกและรวดเร็ว แต่มีข้อเสีย คือ การสั่งงาน

ขาดความหนักแน่นและไม่สามารถอ้างอิงได้ในบางครั้งซึ่งทำให้งาน บางอย่างขาดการติดตามและอาจไม่เป็นที่ไปตามที่ใดตกลงกันไว้โดยการสั่งการขององค์กรนั้นจะได้รับมอบหมายงานมาจากกลุ่มผู้บริหารมายังกลุ่มผู้ปฏิบัติงานโดยมีหัวหน้าฝ่ายแต่ละฝ่ายคอยติดตามและควบคุมดูแลงานที่เกิดขึ้นในส่วนของตน และมีการรายงานผลในแนวตั้ง แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นมักเกิดจากการที่หัวหน้างานในฝ่ายต่าง ๆ ไม่ได้รับอำนาจในการตัดสินใจอย่างเต็มที่จากผู้บริหาร หรือไม่สามารถควบคุมดูแลงานในฝ่ายของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้เกิดการรายงานผลโดยตรงกับผู้บริหาร และทำให้ ภาระหน้าที่ของผู้บริหารเพิ่มมากขึ้นโดยไม่จำเป็นและเกิดความสับสนในสายงานนั้น ๆ จนทำให้การทำงานเกิดปัญหาขึ้นได้ในระยะยาว ในส่วนหนึ่งของปัญหาในการทำงานและสั่งการดังกล่าว ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ก็คือ ปัญหาเรื่องการประสานงานของบุคลากรใน องค์กรเนื่องจากสาเหตุหลายประการ กล่าวคือ เนื่องจากองค์กรมีความใกล้ชิดในการทำงาน คอนข้างมากและมีการพัฒนาองค์กรมาจากองค์กรที่บริหารงานในระบบครอบครัว ดังนั้น การประสานงานหรือการแจ้งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้รับทราบโดยทั่วกันนั้นจะใช้วิธีการในการบอกกล่าว ด้วยวาจาเท่านั้น การรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ขององค์กรจึงมีการรับรู้แบบปากต่อปาก ทำให้การรับรู้ในแต่ละเรื่องขององค์กรนั้นมีความไม่เสมอภาคในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและอาจมีความเข้าใจที่ คลาดเคลื่อนกันได้ง่าย เพราะไม่มีการรับรู้แบบแปลนลายลักษณ์อักษรและมีหลักฐานในการยืนยัน ข้อมูลดังกล่าว นอกจากนี้ความเป็นอิสระและการมีความมั่นใจในตนเองของผู้ที่ทำงานด้านนี้ยังมี ส่วนทำให้เกิดความรู้สึกแปลกแยกและมีความเป็นตัวของตัวเองสูง ซึ่งทำให้การประสานของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันออกไป ทำให้ผู้ที่ต้องทำงานร่วมกันต้องใช้เวลาและทำความเข้าใจใน ลักษณะความเป็นปัจเจกของแต่ละบุคคลเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างดีที่สุด โดยเฉพาะ เมื่อองค์กรมีการทำงานในระบบพี่น้องและเครือญาติทำให้มีปัญหาเรื่องของวิถีชีวิตซึ่งต้องคำนึงถึง ในการทำงานด้วย ทำให้การติดต่อประสานงานของสวนต่าง ๆ ในองค์กรนั้นจะมีการประสานงาน ที่ดีมากภายในฝ่ายของตน แต่อาจมีปัญหาเมื่อเกิดการประสานงานในฝ่ายอื่น ๆ โดยเฉพาะในสวนงานที่มีการเกี่ยวข้องกันน้อยและมีโอกาสในการประสานงานกันต่ำ เมื่อต้องมีการประสานงาน กันอาจมีความล่าช้าและเกิดความไม่เข้าใจกันได้

นอกจากนี้การรายงานผลของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์มีการรายงานผลในการทำงานค่อนข้างน้อยและไม่เป็นเอกสารแบบทางการ ทำให้ข้อมูล ต่าง ๆ ขององค์กรไม่มีการส่งต่ออย่างเป็นระบบและไม่สามารถนำมาอ้างอิงได้ โดยสวนใหญ่แล้ว การรายงานผลเป็นการรายงานผลในที่ประชุมหรือการรายงานผลแบบคร่าว ๆ ในสิ่งที่ต้องการรับรู้ เท่านั้น ซึ่งทำให้การทำงานไม่มีการตรวจสอบงานอย่างเป็นระบบและทำให้เกิดข้อ ผิดพลาดในการทำงานได้ ด้านงบประมาณ มีการกำหนดงบประมาณโดยผู้บริหาร และในแต่ละสวนจะมีการนำ งบประมาณเหล่านั้นมาใช้เพื่อการทำงานซึ่งจะแตกต่างกันในตัวของภาพยนตร์แต่ละเรื่องว่ามี โอกาสในการทำกำไรหรือไม่ ซึ่งมีข้อดี คือ สามารถที่จะควบคุม

งบประมาณไต่ถาม แต่ขอเสีย ก็คือ บุคลากรจะไม่ทราบว่าจะบริหารงบประมาณอย่างไรเนื่องจาก จะมีการรองของแบบกรณี ๆ ไป และอาจทำให้เกิดการใช้งบประมาณที่เกินจำเป็นในบางส่วน

การศึกษาในครั้งนี้ทำให้พบว่า การจัดการของผู้ผลิตสื่อภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้าม เผยแพร่ในประเทศไทย กรณีศึกษา แสงศตวรรษ อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ต และ อาปติ การดำเนิน ธุรกิจด้านภาพยนตร์นั้น ปัจจัยที่ต้องคำนึงถึง ในการทำงานในการจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อ ภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย คือ ปัจจัยด้านการจัดการและการบริหารองค์กรที่จะทำให้ องค์กรประสบความสำเร็จในการบริหารและการแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “การจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ใน ประเทศไทย อาปติ อินเซค อินเดอะ แบ็คคอร์ต และแสงศตวรรษ” เป็นการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจใน การบริหารงานเมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ในประเทศไทยในการดำเนินการอยู่ในปัจจุบันและป จจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้ามเผยแพร่ ให้ประสบ ความสำเร็จ เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพที่ใช้การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่ม ตามกลุ่มคำถามตามวัตถุประสงค์การศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับความรับผิดชอบตามระดับการบริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้เห็นภาพของการจัดการของผู้ผลิตภาพยนตร์เมื่อภาพยนตร์ถูกห้าม เผยแพร่ในประเทศไทยที่ประสบผลสำเร็จ และใช้เป็นข้อมูลในการทำความเข้าใจในธุรกิจ อุตสาหกรรมภาพยนตร์ในประเทศไทยเท่านั้น ดังนั้นการวิจัยในอนาคต ควรศึกษาเจาะลึกใน รายละเอียดต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการอธิบายการทำงานใน อุตสาหกรรม ภาพยนตร์ในประเทศไทยยิ่งขึ้น โดยผู้ศึกษามีขอ เสนอแนะ ดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูลในดานภาพยนตร์นี้ปัจจุบันในสวนต่างๆของวงการภาพยนตร์ ยังมี การรวบรวมข้อมูลที่ค่อนข้างน้อยและไม่เป็นระบบ จึงทำให้ข้อมูลต่าง ๆ ของธุรกิจอุตสาหกรรม ภาพยนตร์เกิดความไม่น่าเชื่อถือ เนื่องจากมีข้อมูลที่ไม่ตรงกันมากมาย และการอ้างอิงก็เกิดจากการ รวบรวมในระบบที่แตกต่ากันออกไป โดยเฉพาะในเรื่องของตัวเลขรายได้ ภาพยนตร์ที่ไม่มีความแน นอน ซึ่งทำให้อาจเกิดความคลาดเคลื่อนในการนำข้อมูลมาใช่เพื่อ ประโยชน์ด้านอื่น ๆ

2. ภาครัฐควรเพิ่มการสนับสนุนการประกอบกิจการด้านภาพยนตร์ เนื่องจากธุรกิจ อุตสาหกรรมภาพยนตร์เป็นธุรกิจที่ได้รับความนิยมรับว่าเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่ใช้ในการเผยแพร่ วัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่ผู้บริหารและองค์กรด้านภาพยนตร์ต่าง ๆ นำภาพยนตร์ไป เผยแพร่ในต่างประเทศจึงควรได้รับการสนับสนุน และทำให้เกิดภาพของการรวมกันในการนุ เสนอ

ภาพที่ดีของประเทศทั้งในด้านความเจริญด้านศิลปะ และความสามารถในการสร้างภาพยนตร์ที่ทัดเทียมนานาชาติอารยะประเทศ โดยที่องค์กรภาพยนตร์เองจะต้องคำนึงถึงภาระที่จะต้องรักษาชื่อเสียงของภาพยนตร์ไทยที่ตนเองนำไปจัดจำหน่ายหรือนำเสนอในต่างประเทศด้วย

3. การรวมมือกันของบุคลากรและองค์กรด้านภาพยนตร์อย่างเป็นระบบยอมทำให้เกิดการพัฒนาในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ โดยเฉพาะในปัจจุบันที่มีการระบาดของแผนภาพยนตร์ ละเมิดลิขสิทธิ์ที่บ่อนทำลายวงการภาพยนตร์ การแสวงหาผลประโยชน์ของบุคลากรในวงการภาพยนตร์บางส่วน และการขาดความร่วมมือในการทำงานของผู้ประกอบธุรกิจภาพยนตร์ยอมทำให้ระบบธุรกิจและการบริหารงานองค์กรด้านภาพยนตร์ประสบอุปสรรคมากขึ้น และทำให้ไม่สามารถเรียกร้องสิทธิที่ควรจะได้ของผู้ประกอบธุรกิจภาพยนตร์ อาทิ การยกเลิกพระราชบัญญัติเซ็นเซอร์ภาพยนตร์ การปราบปรามธุรกิจแผนภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์อย่างจริงจัง

4. ศึกษาแรงกดดันทางด้านเศรษฐกิจว่า เมื่อผู้ผลิตภาพยนตร์มีการร่วมทุนกับผู้ประกอบการรายอื่นทำไมถึงมีปัญหาถ้าเทียบกับผู้ผลิตภาพยนตร์ที่มีการออกงบประมาณในการผลิตเอง ถ้าภาพยนตร์ไม่ได้ถูกเผยแพร่

5. ความสัมพันธ์ของชื่อเสียงของผู้กำกับภาพยนตร์ ต่อการเลือกรับชมภาพยนตร์ของผู้บริโภคเนื่องจากผู้กำกับภาพยนตร์มีแนวทางที่แตกต่างกัน การวิจัยความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันของผู้กำกับภาพยนตร์ต่อการเลือกรับชมของผู้บริโภคทำให้เกิดความเข้าใจในทัศนคติของผู้ชมต่อผู้กำกับภาพยนตร์ว่ามีความเกี่ยวเนื่องกันหรือไม่อย่างไรในการเลือกรับชมภาพยนตร์

6. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการทำงานของ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เนื่องจาก คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ มีส่วนในการเปิดรับสื่อต่าง ๆ ของผู้บริโภคในด้านภาพยนตร์ ในสวนของผู้ปฏิบัติงานในสายงานด้านนี้ เพราะ คิดเห็นของประชาชนเหล่านั้นย่อมมีส่วนสำคัญในการพัฒนารูปแบบของการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ใหม่การพัฒนา ยิ่งขึ้นต่อไป นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการเรียนรู้ในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เพื่อให้สามารถพัฒนางานต่อไป

รายการอ้างอิง

หนังสือ

- กาญจนา แก้วเทพ. (2553). *สื่อสารมวลชน ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: หางหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช. (2532). *การบริหารงานภาพยนตร์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2549). *โครงการวิจัยทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย รายงานผลการวิจัย*. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2549). *การสื่อสารเพื่อการจัดการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ประสิทธิ์ภัณฑ์แอนด์พรินติ้ง.

วิทยานิพนธ์

- ชลธิศ แก้วประเสริฐสม. (2549). *การบริหารงานสื่อวิทยุ-โทรทัศน์ด้วยกลยุทธ์พันธมิตรทางธุรกิจ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาการบริหารสื่อสารมวลชน.
- ธีรยา สมปราษฎ์. (2547). *กลยุทธ์การสร้างสรรคการดำเนินธุรกิจด้านภาพยนตร์ ไทยของกลุ่มฟิล์มบางกอก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, คณะนิเทศศาสตร์.
- สมบัติเตชะรัตนประเสริฐ. (2550). *การบริหารงานองค์กรภาพยนตร์กลุ่มบริษัทสหมงคลฟิล์มอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาการบริหารสื่อสารมวลชน.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- ไทยรัฐ. (2552). *กำหนดสัญลักษณ์เรตติ้งทั้ง 7 ประเภท*. สืบค้นจาก <http://www.thairath.co.th/content/edu/25775>
- iLaw. (2555). *นานาทัศนะ คนทำหนังสั่งแบน พ.ร.บ.ภาพยนตร์*. สืบค้นจาก <http://ilaw.or.th/node/1624>

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. (2559). *คู่มือการพิจารณาภาพยนตร์*. สืบค้นจาก <http://www.culture.go.th/movie/index.html>

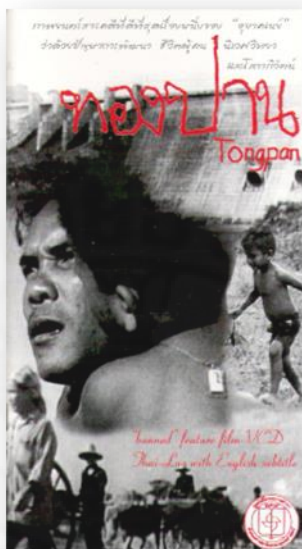

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
กรณีศึกษา กรณีภาพยนตร์ที่ถูกห้ามฉายในประเทศไทย

ภาพยนตร์เรื่อง ทองปาน (Thongpan)

ข้อมูลภาพยนตร์

กำกับโดย ไพจง ไทลสกุล, สุรชัย จันทิมาธร, ยุทธนา มุกดาสนิท และรัศมี เผ่าเหลืองทอง

อำนวยการสร้างโดย ไมค์ มอร์ริว และ The Isan Film Group

เขียนบทโดย คำสิงห์ ศรีนอก, วิทยากร เชียงกุล และไพจง ไทลสกุล

ทองปาน เป็นภาพยนตร์ไทยกึ่งสารคดี ที่สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2519 เรื่องราวเกี่ยวกับชาวนาอีสานที่ได้รับผลกระทบจากโครงการก่อสร้างเขื่อนผามอง เพื่อการพัฒนาลุ่มแม่น้ำโขงตอนกลาง โครงการนี้เป็นโครงการของสหรัฐอเมริกาโดยได้รับการสนับสนุนจากธนาคารโลก เป็นเขื่อนผลิตไฟฟ้าพลังน้ำที่ใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งเมื่อสร้างเสร็จแล้วจะทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดเลยหนองคาย หลวงพระบาง และเวียงจันทน์ จมอยู่ใต้น้ำ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ฉายครั้งแรกในเทศกาลภาพยนตร์ลอนดอน (London Film Festival) และได้รับรางวัลเกียรติยศ Outstanding Film of Southeast Asia เข้ามาฉายในประเทศไทยครั้งแรกช่วงปลายปี พ.ศ. 2520 ที่สถาบันเกอเธ่ บ้านพระอาทิตย์ และที่สยามสมาคม

จากเรื่องจริงที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2518 ของทองปาน ชาวนาคนชายขอบผู้เคยต้องย้ายที่ทำกินมาแล้วถึง 2 ครั้ง เนื่องจากการสร้างเขื่อน ทองปานกำลังเดินทางไปซื้อยารักษาวัณโรคให้ภรรยา

และถูกเชิญชวนให้มาร่วมการสัมมนาเรื่องผลกระทบจากการสร้างเขื่อนผามอง กั้นแม่น้ำโขง ชายแดน ไทย-ลาว ซึ่งมีนักวิชาการ ตัวแทนจากภาครัฐ อาจารย์มหาวิทยาลัย นักศึกษา นักข่าว และชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ เข้าร่วม ระหว่างการสัมมนา ทองปานทำกระเป๋าสตางค์ที่มีเงินอยู่เพียง 20 บาทหาย และไม่ได้ไปซื้อยา และพบว่าภรรยาตายเสียก่อนที่เขาจะกลับไปถึงบ้าน

คณะผู้สร้างได้นำเรื่องของทองปานมาดัดแปลง ให้ทองปานเป็นอดีตชาวนาที่อาศัยอยู่ใต้เขื่อน ต้องเปลี่ยนอาชีพมาเป็นกรรมกร เพราะทางการไม่ยอมปล่อยน้ำเหนือเขื่อน เขาได้รับการชักชวนจากนักศึกษามาร่วมสัมมนา บอกเล่าผลกระทบจากเขื่อน ภาพยนตร์นำเสนอภาพการสัมมนา สลับกับภาพชีวิตประจำวันของทองปาน เป็นการเสียดสี และวิพากษ์วิจารณ์นโยบายการพัฒนาชนบทของรัฐบาล ช่วงหลังเหตุการณ์ 14 ตุลา

ถ่ายทำที่ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา และ ทีมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในระหว่างการตัดต่อหลังถ่ายทำเสร็จไม่นานเกิดเหตุการณ์ 6 ตุลาบรรดาข้อมูลภาพยนตร์ตกเป็น ผู้ต้องหากระทำการเป็น คอมมิวนิสต์ หลบหนีเข้าป่า ไผจง ไหลสกุล ผู้สร้าง เขียนบทและกำกับ ต้องหนีไปต่างประเทศพร้อมกับฟิล์มหนังต้องห้าม ไม่มีโอกาสฉายในเมืองไทยรอบปกติ อีกทั้งเพลงประกอบเรื่อง ชื่อ คนกับควาย ของ สุรชัย จันทิมาธร ก็กลายเป็นเพลงต้องห้ามด้วย

นักแสดงนำผู้รับบท ทองปาน โพนทอง ชีวิตจริงเป็นนักมวยชื่อ องอาจ มณีวรรณ ต่อมาได้แสดงภาพยนตร์เรื่อง ลูกอีสาน (2525) ของวิจิตร คุณาวุฒิ รับบทเป็น พ่อสุดได้รับรางวัล Award of Merit จาก Asian American International Film Festival ที่นิวยอร์ก และจัดฉายในเทศกาล ภาพยนตร์ที่ วอชิงตันดีซีลอนดอน เอตินเบิร์ก และฮ่องกง

เรื่องย่อ

นักศึกษาคนหนึ่งเดินทางเข้ามาที่อำเภอเชียงคาน เมืองเล็กๆ ในจังหวัดเลย ติดชายแดน ไทย-ลาว ซึ่งกำลังจะมีการสร้างเขื่อนผามอง เขื่อนยักษ์กั้นแม่น้ำโขง เขากำลังจะไปอำเภอปากชม เพื่อตามหาชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบจากเขื่อน และได้พบกับคนถือสามล้อรับจ้าง ชื่อ ทองปาน

ทองปาน เคยมีที่นาอยู่ที่กาฬสินธุ์ เมื่อมีการสร้างเขื่อนลำปาวกั้นลำน้ำปาว ที่นาของเขา ไม่ได้ถูกเวนคืนเหมือนเพื่อนบ้าน แต่ตั้งอยู่ใต้เขื่อน นาของเขาล่ม เพราะขาดน้ำในหน้าแล้ง และน้ำท่วมในหน้าฝน ทางการให้เหตุผลว่าเขื่อนสร้างมาราคาแพงมาก ต้องรักษาไว้ให้ดี โดยคงระดับน้ำให้เหมาะสม ซึ่งทองปานก็ยอมรับผลกระทบแต่โดยดี

ในที่สุดทองปานก็พาลูกเมีย ย้ายไปรับจ้างในโรงเลื่อยฝ่งลาว ตามเพื่อนบ้านที่อพยพไปก่อนหน้า แต่ไม่นานก็ต้องเลิกหลังเกิดรัฐประหาร รัฐบาลใหม่ของลาวสั่งห้ามการตัดไม้ และส่งทหาร

เข้ามาเผาทำลายไม้เถื่อน ทองปานหันไปเป็นกรรมกรสร้างสนามบินที่โคราช หันมารับจ้างเลี้ยงไก่ เปลี่ยนไปเป็นนักมวย และมาถึบรรดรับจ้างในตัวอำเภอเชียงคานในที่สุด

ในการสัมมนาที่จัดขึ้น ผู้ร่วมสัมมนาประกอบด้วยนักวิชาการ ตัวแทนจากธนาคารโลก แพทย์ นักอนุรักษ์ฝ่ายต่อต้านเขื่อน นายอำเภอเจ้าของท้องที่ ต่างอภิปรายข้อดีข้อเสียของเขื่อนอย่าง กว้างขวาง มีการวิพากษ์ถึงการสร้างเขื่อนครั้งก่อนหน้า ว่าสร้างขึ้นโดยการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่จาก ส่วนกลาง โดยไม่ได้มีการศึกษาผลกระทบ หรือถามความเห็นจากประชาชนในพื้นที่เลย ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่มีการอภิปราย โดยมีชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบเข้าร่วมด้วย

เมื่อคราวที่ทองปานจะต้องพูด ปรากฏว่าทองปานหายไปไหนไม่มีใครทราบ หลังการ สัมมนานักศึกษาคนเดิมแวะไปตามหาทองปานที่บ้าน พบว่าทองปานเป็นห่วงเมียที่เป็นวัณโรค จึง หลบกลับมาก่อนและพบว่าเมียตายเสียแล้ว จากนั้นมา ไม่มีใครเคยพบเห็นทองปานอีกเลย

ภาพยนตร์เรื่อง คนกราบหมา (My Teacher Eats Biscuits)

ข้อมูลภาพยนตร์

แนวภาพยนตร์ Black Comedy

กำกับโดย สมานรัชฎ์ กาญจนะวณิช หรือ อิง เค, มานิต ศรีวาณิชภูมิ

ผลิตโดย สมานรัชฎ์ กาญจนะวณิช

อำนวยการสร้างโดย Third eye pictures

อิง เค และ มานิต ศรีวาณิชภูมิ เป็นผู้กำกับอินดี้รุ่นแรก ๆ ของไทย ก่อนที่กระแส ภาพยนตร์อินดี้ไทยจะมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในประเทศไทยและต่างแดน โดยในขณะนั้นยังมีข้อจำกัดใน เรื่องเทคนิคอยู่ค่อนข้างมาก ภาพยนตร์เรื่อง คนกราบหมา ถ่ายทำด้วยระบบ 16 มม. และผู้กำกับอิง เค เป็นผู้ลงทุนเองทั้งหมด การฉายครั้งแรกเป็นการฉายภายในเฉพาะในกลุ่มเพื่อนฝูงและทีมงานที่

สถาบันเกอเธ่ หลังจากนั้น หนึ่งได้ถูกวางโปรแกรมฉายในเทศกาลภาพยนตร์กรุงเทพครั้งแรกของเครือเนชั่น แต่ถูกแบนห้ามฉายไปในที่สุด

เรื่องย่อ

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ตลกร้าย นำแสดงโดย กฤษดา สุโกศล (น้อย วงพรู) และ ธาธิณี เกรแฮม ตัวหนังเว้าด้วยลัทธิประหลาดที่คนพากันไปกราบไหว้หมา คนกราบหมาเป็นภาพยนตร์ความยาว 120 นาที ถ่ายทำด้วยฟิล์ม 16 มิลลิเมตร โดยใช้ทุนส่วนตัว

หนังเรื่องคนกราบหมาเป็นเรื่องของผู้ชายคนหนึ่งที่ต้องการจะเอาชนะใจภรรยาเก่าของเค้า ดังนั้นเขาและเพื่อนจึงได้เข้าร่วมลัทธิ ๆ หนึ่ง ซึ่งภรรยาเก่าของเขาก็อยู่ในลัทธินั้นด้วย ผู้คนในลัทธิแต่งตัวในชุดขาวสะอาด ที่อยู่อาศัยเหมือนสถานที่ที่ได้รับอิทธิพลมาจากศาสนาฮินดู พวกเขากินอาหารของสุนัขและกินอุจจาระของสุนัข นอกจากนี้ยังเลียนแบบท่าทางต่าง ๆ ของสุนัขอีกด้วย คนที่อยู่ในลัทธินี้มีทั้งคนไทยและคนต่างชาติ

ผู้นำของลัทธินี้เปรียบเสมือนมือขวาของเทพเจ้าสุนัข เธอเป็นคนสวยซึ่ง อิง เค เป็นผู้แสดงเอง นอกจากนี้ยังมีนักบวชของศาสนาที่อ้างสิทธิ์ของการเป็นนักบวชว่าสามารถมี Sex กับศพได้เพื่อการศึกษาธรรมะขั้นสูงสุด จึงต้องมีอะไรกับคนตาย นอกจากนี้ทุกศพนั้นต่างเป็นผู้ชาย ดังนั้นทำให้นักบวชหาข้ออ้างในการกระทำดังกล่าวได้อย่างชอบธรรม

ภาพยนตร์เรื่อง แสงศตวรรษ (Syndromes and a Century)

ข้อมูลภาพยนตร์

กำกับโดย อภิชาติ วีระเศรษฐกุล

อำนวยการสร้างโดย อภิชาติ วีระเศรษฐกุล , พันธุ์ธัมม์ ทองสังข์ , ชาร์ลส์ เดอ โมซ์

เขียนบทโดย อภิชาติ วีระเศรษฐกุล

นำแสดงโดย นันทรัตน์ สวัสดิกุล , จารุชัย เอี่ยมอร่าม, โสภณ ภู่งนก, อาคนัย เชื้อขำ, ศักดิ์ดา แก้วบัวดี, นุดี นิมสมบุญ

วันที่เข้าฉาย 19 เมษายน พ.ศ. 2550 (กำหนดฉาย)

ความยาว 105 นาที

แสงศตวรรษ (อังกฤษ: Syndromes and a Century) เป็นภาพยนตร์ไทย กำกับโดย อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล เป็นหนึ่งในชุดผลงานของผู้กำกับ 6 คนจากทั่วโลก ร่วมกับผู้กำกับจาก ปารากวัย อิหร่าน ชาด ไต้หวัน และอินโดนีเซีย ที่ได้รับเชิญให้ร่วมผลิตภาพยนตร์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของเทศกาล “นิว คราวน์ โฮป” ในโอกาสเฉลิมฉลอง 250 ปีชาตกาลของ โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท คีตกวีชาวออสเตรีย เมื่อ พ.ศ. 2549 โดยได้รับทุนสนับสนุนจากทางการกรุงเทพมหานคร และออกฉายรอบปฐมทัศน์เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ในเทศกาลภาพยนตร์เวนิส

ภาพยนตร์เรื่องแสงศตวรรษ ได้รับรางวัลลำดับภาพยอดเยี่ยม จากงานเอเชียฟิล์มส์ อวอร์ดส์ ที่ฮ่องกง และรางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยม Lotus du Meilleur Film-Grand Prix ในงานเทศกาลภาพยนตร์เอเชียโตวิลล์ ครั้งที่ 9 ประเทศฝรั่งเศส

เรื่องย่อ

เรื่องของ หมอสองคนที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง หมอที่เป็นพ่อและแม่ ของผู้กำกับหนังเรื่องนี้จากนั้นมันจึงค่อย ๆ กลายเป็นเรื่องเล่าอีกเรื่องหนึ่งเรื่องเล่าที่พอจะเล่าคร่าว ๆ ได้ว่า เป็นเรื่องของ คุณหมอสาวคนหนึ่งในโรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่งที่กำลังสัมภาษณ์คุณหมอคนใหม่ที่เข้ามาทำงาน เป็นวันแรก เธอกำลังถูกจีบจากเพื่อนร่วมงานอีกคนหนึ่ง เสร็จจากสัมภาษณ์ เธอเข้าไปตรวจรักษา พระรูปหนึ่งซึ่งมีเรื่องเล่าของตัวเอง เกี่ยวกับบิณฑุญาณไก่ พระหนุ่มที่มาด้วยกันไปทำฟัน และเล่าเรื่องสมัยยังไม่บวชให้หมอฟัง และหมอฟันก็เล่าเรื่อง ตัวเองด้วยเช่นกัน ย้อนกลับมาที่คุณหมอสาว เธอเองก็มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับ เกษตรกรหนุ่มและกล้วยไม้เรืองแสงของเขา ก่อนที่เรื่องทั้งหมดจะไป ผุดบังเกิดอีกครั้งในอีกสถานที่หนึ่ง อีกมุมมองหนึ่ง ไหลเวียน ย้อนทวน ถอยหลังและเดินไปข้างหน้า เรื่องเล่าบางเรื่องเปลี่ยนมุมมอง บางเรื่องบังเกิดซ้ำ บางเรื่องก็เกิดขึ้นใหม่

ภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด (Insects in the Backyard)

ข้อมูลภาพยนตร์

<u>กำกับโดย</u>	ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์
<u>อำนวยการสร้างโดย</u>	วริทธิ์พล จิวะสุรัตน์
<u>เขียนบทโดย</u>	ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์
<u>นำแสดงโดย</u>	ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์, สุชาดา โรจนมโนธรรม, นนทป์วิธ ด่านศรีบุรณ์, อนุพงษ์ สกุลมงคลลาภ, สตีเว่น ฟูเรอร์
<u>ค่าย</u>	ดาร์คไซด์ ออฟ เดอะ มูน โปรดักชัน (Darkside of the Moon Production)

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคม เป็นภาพยนตร์อิสระในโครงการ Indy Spirit Project ของนิตยสารไบโอสโคป ออกฉายครั้งแรกในเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติแวนคูเวอร์ 2010 และได้รับเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Dragons and Tigers Competition ต่อมาได้เข้าฉายในเทศกาลภาพยนตร์โลกกรุงเทพ เมื่อ 6 พฤศจิกายน พ.ศ.2553

เรื่องย่อ

ภาพยนตร์เรื่อง Insects in the Backyard เป็นภาพยนตร์แนวดราม่าที่น่าเสนอเรื่องราวของความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งเล่าเรื่องผ่านครอบครัวหนึ่ง อันประกอบด้วยพ่อ(ธัญญา) แม่ ลูกสาว (เจนนี่) และลูกชาย (จอห์นนี่) แต่แม่เสียชีวิตเมื่อคลอดลูกชาย พ่อจึงทำหน้าที่ดูแลลูกทั้งสองคนตามลำพัง พ่อมีลักษณะทางกายภาพเป็นชายแต่มีเพศสภาพเป็นหญิง ชอบแต่งตัวเป็นผู้หญิง และมีจินตนาการทางเพศกับเพศชาย แม่พ่อจะพยายามให้ความอบอุ่นแก่ลูก ๆ ทำหน้าที่ในครอบครัวให้สมบูรณ์มากเพียงใด แต่ลูกทั้งสองก็ไม่ยอมรับสถานภาพของพ่อ และบอกกับคนอื่น ๆ ว่าเป็นพี่สาว ชื่อ ธัญญา ความไม่เข้าใจความหลากหลายทางเพศของพ่อ ทำให้เด็กทั้งสองเลือกออกจากบ้านและพยายามใช้ชีวิตในโลกของตัวเอง ลูกสาวออกไปคบหากับเพื่อนชายที่ขายบริการทางเพศ ส่วนเธอก็อาสาช่วยหารายได้ด้วยการขายบริการทางเพศเช่นเดียวกัน ลูกชายที่กำลังเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นอยู่ในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อถูกภาวะความสับสนในใจที่มีต่อพ่อผลักดันให้เขาเจริญรอยตามพี่สาว โดยเลือกขายบริการให้คนรักเพศเดียวกัน สุดท้าย เกิดจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ว่า ไม่ว่าจะมีความหลากหลายทางเพศแค่ไหน สิ่งสำคัญ คือ ความรัก ความผูกพันที่มนุษย์มีให้กัน

หนังจะเล่าเรื่องราวของพวกเขาผ่านเรื่องของความรักที่พยายามไขว่คว้า ความฝันที่ไม่มีวันเป็นจริง มิตรภาพที่ต้องพิสูจน์ อีกทั้งความต้องการทางเพศที่คุกรุ่นอยู่ในใจ ทั้งหมดนี้ต่างเป็นตัวปัญหาของพวกเขา และมีผลทำให้พวกเขาเหล่านี้ไม่เข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิด ของคนที่มีความแตกต่างระหว่างวัยและเพศที่แตกต่างกัน หนังเล่าเรื่องราวของแต่ละคนก่อนและหลังเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้พวกเขาต้อง แยกจากกันไป เพื่อได้เรียนรู้สิ่งที่ทำลงไป และได้ทำความเข้าใจกับสิ่งที่ตนอยู่ในปัจจุบัน เพื่อสะท้อนถึงสิ่งที่ผ่านมาในอดีต ที่จะทำให้พวกเขาได้เติบโตขึ้นและตัดสินใจเลือกชีวิตที่เหลืออยู่ด้วยตัวเอง

ภาพยนตร์เรื่อง เช็คสเปียร์ต้องตาย (Shakespeare Must Die)

ข้อมูลภาพยนตร์

กำกับโดย สมานรัชฎ์ กาญจนะวณิชช์ หรือ อิง เค

อำนวยการสร้างโดย มานิต ศรีวานิชภูมิ

เขียนบทโดย สมานรัชฎ์ กาญจนะวณิชช์ หรือ อิง เค

นำแสดงโดย พิศาล พัฒนพีระเดช, ธาธิณี เกรแฮม, นิวัติ กองเพียร, สกุล บุญยทัต

เช็คสเปียร์ต้องตาย (Shakespeare Must Die) เป็นภาพยนตร์นอกกระแส เขียนบทและกำกับโดย “สมานรัชฎ์ กาญจนะวณิชช์ หรือ อิง เค” และมี “มานิต ศรีวานิชภูมิ” เป็นผู้อำนวยการสร้าง ภาพยนตร์เรื่องดังกล่าว ดัดแปลงจากบทละครโศกนาฏกรรมแม็คเบ็ธ (The Tragedy of Macbeth) ของวิลเลียม เช็คสเปียร์ กวีเอกของโลก โดยมีปรับให้เป็นภาษาไทยและเข้ากับบริบทของวัฒนธรรมไทย

เช็คสเปียร์ต้องตาย เป็นเรื่องราวของขุนพลที่มักใหญ่ใฝ่สูงอย่างไร้ขอบเขตและคลั่งไคล้ในไสยศาสตร์ เมื่อมีแม่มดมาทักว่าจะได้เป็นกษัตริย์ในภายหน้า และโดยการยุยงของภรรยา เขาสังหารพระราชินีเพื่อสถาปนาตัวเองขึ้นเป็นกษัตริย์ แมคเบธปกครองแผ่นดินด้วยความบ้าอำนาจ พาให้บ้านเมืองตกอยู่ในยุคมืดมนแห่งความหวาดกลัว โดยที่ตัวเขาเองก็ปราศจากความสุข ต้องใช้ความรุนแรงอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เพื่อรักษาอำนาจของตน

โดยใช้วิธีการเล่าเรื่องแบบละครซ้อนละคร ดำเนินเรื่องควบคู่กันไป มีเหตุการณ์สองส่วนคือ ละครเวที ในเหตุการณ์ร่วมสมัยของขุนพลกระหายเลือด มักใหญ่ใฝ่สูง ฆมภายในไสยศาสตร์ มีตัวละครนำชื่อ “เมฆเด็ด” เป็นขุนนางที่ล้มอำนาจกษัตริย์และสถาปนาตัวเองเป็นกษัตริย์พระองค์ใหม่

เขมเต็ดลุ่มหลงในอำนาจ เกิดหวาดระแวงว่าจะถูกล้มล้างจนต้องฆ่าใครต่อใคร เพื่อจะได้อยู่ในอำนาจต่อไป และโลกภายนอก ในชีวิตร่วมสมัยของนักปกครองเผด็จการของประเทศสมมติแห่งหนึ่ง ผู้ที่มงภายในไสยศาสตร์ โหดเหี้ยมบ้าอำนาจ ซึ่งมีชื่อเรียกว่าท่านผู้นำและภริยาไฮโซน่าสะพรึงกลัวของท่าน เรื่องราวทั้งหมดเล่าผ่านมุมมองของตัวละครที่ชื่อว่า “บุญรอด” ที่ส่องสะท้อนโลกทั้งสองเข้าหากัน ค่อยๆ เริ่มซึมเข้าหากัน จนกระทั่งสุดท้ายมันประสานงากันอย่างรุนแรงและโหดร้าย เมื่อตัวละครต้องชดใช้ด้วยชีวิต โทษฐานที่แสดงละครเรื่องนี้ในสังคมที่ถูกปกครองด้วยท่านผู้นำ พวกเขาติดต่อสู่กับความกลัวด้วยศิลปะ

สมานรัชฎ์เรียกภาพยนตร์เรื่องนี้ว่าเป็น “หนังผีต้นทุนต่ำ” เป็นหนังที่ได้รับการพิจารณาให้ได้รับทุนสร้างจากกองทุนส่งเสริมภาพยนตร์ของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สศร.) กระทรวงวัฒนธรรม ภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 เป็นเรื่องสุดท้าย ด้วยเงินจำนวน 3 ล้านบาท ตั้งแต่ครั้งแรกที่มีการนำเสนอตัวบทต่าง ๆ ก็ผ่านตามขั้นตอนของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ โดยมีกำหนดออกฉายในเดือนเมษายน พ.ศ. 2555

โดยคุณมานิต ศรีวานิชภูมิ ผู้อำนวยการสร้าง ให้เหตุผลว่าทำไมถึงทำภาพยนตร์เรื่องนี้ “แม้เคเบธเป็นเรื่องที่ดีที่สุดของเชคสเปียร์ เราเรียนเรื่องนี้ตั้งแต่อายุ 15 และเป็นงานที่ศึกษาเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ได้ดีที่สุดเรื่องหนึ่ง” และเล่าต่อว่า “เชคสเปียร์ต้องตายเล่าเรื่องของแม็คเบธ ซึ่งลุ่มหลงในอำนาจและต้องฆ่าใครต่อใครไม่สิ้นสุด เพื่อจำได้อยู่ในอำนาจต่อไป และเรื่องทั้งหมดถูกมองสังเกตการณ์ผ่านตัวละครตัวหนึ่งที่ชื่อว่า “บุญรอด” ที่ได้รับเกียรติจากคุณสกุล บุญยทัต นักวิจารณ์วรรณกรรมและอาจารย์ประจำคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร”

“เพราะตัวละครของเชคสเปียร์มักจะให้คุณค่ากับความเป็นมนุษย์ แต่ในขณะเดียวกันงานของเขาก็สอนให้รู้ว่าเมื่อเกิดความสะพรึงกลัวจากเรื่องราวที่เห็นในบทละครนั้น เราต้องเข้าสู่ภาวะบริสุทธิ์ใจ เข้าสู่การชำระล้าง ว่าเราจะไม่ผิดพลาดแบบตัวละครที่เราเห็น โดยตัวละครของเชคสเปียร์นั้น จะมีลักษณะ Tragic Greatness คนที่ยิ่งใหญ่ในอำนาจ แต่ในขณะเดียวกันก็มีลักษณะของ

Tragic Flaw คือมีข้อบกพร่องในตัวเองอันนำไปสู่สิ่งเลวร้ายตรงนี้เป็นสิ่งที่สำคัญในงานของเชคสเปียร์ เพราะเค้าจะมักจะทำให้ตัวละครมีทั้งด้านขาวและด้านดำผสมกัน ซึ่งก็คือความเป็นมนุษย์ที่นำออกมาตีแผ่ เพื่อให้คนดูหนังอ่านวรรณกรรมได้เข้าใจสัจธรรมของชีวิต”

ภาพยนตร์เรื่อง ฟ้าต่ำแผ่นดินสูง (Boundary)

ข้อมูลภาพยนตร์

<u>แนวภาพยนตร์</u>	สารคดี
<u>กำกับโดย</u>	นนทวัฒน์ นำเบญจพล
<u>อำนวยการสร้างโดย</u>	นนทวัฒน์ นำเบญจพล
<u>เขียนบทโดย</u>	อภิชาติ วีระเศรษฐกุล
<u>กำหนดฉาย</u>	25 เมษายน พ.ศ. 2556 (ยกเลิกฉาย) 27 มิถุนายน พ.ศ. 2556 (ฉายเฉพาะโรงภาพยนตร์)
<u>ความยาว</u>	105 นาที
<u>จัดอยู่ในเรต</u>	น 18+

เรื่องย่อ

ฟ้าต่ำแผ่นดินสูง Boundary (2013) ภาพยนตร์สารคดีท่องเที่ยวที่ว่าด้วยการเดินทางอันเริ่มจากความอยากรู้อยากเห็นของวัยรุ่นกรุงเทพฯ คนหนึ่ง ที่อยากรู้ว่าชีวิตความเป็นอยู่ของคนต่างจังหวัดและคนที่อาศัยอยู่บริเวณชายแดนนั้นดำเนินชีวิตและมีทัศนคติต่อเรื่องราวต่าง ๆ ในสังคมไทยอย่างไร ภาพยนตร์นำพาไปสู่พื้นที่ที่สวยงามและพื้นที่ที่คนในเมืองไม่มีโอกาสได้พบเห็น

ทั่วไปในจังหวัดศรีสะเกษ และ จังหวัดในประเทศกัมพูชาที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย และเป็นพื้นที่พิพาทกันระหว่างสองประเทศพอดี ฟ้าต่ำแผ่นดินสูง พยายามนำเสนอประเด็นความขัดแย้งด้วยความระมัดระวัง และมุ่งหวังประเด็นเพื่อสันติภาพเป็นหลัก โดยได้รับรางวัลทุนสนับสนุนในการสร้างจากองค์กรศิลปะระหว่างประเทศ ART NETWORK ASIA และเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติปูซาน ASIAN NETWORK DOCUMENTARY DMZ Fund และออกฉายครั้งแรกในเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติ เบอร์ลินครั้งที่ 63

ภาพยนตร์เรื่อง ปิตุภูมิ พรหมแดนแห่งรัก (Fatherland)

ข้อมูลภาพยนตร์

<u>อำนวยการสร้างโดย</u>	สมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ
<u>กำกับโดย</u>	ต้อม - ยุทธเลิศ สิปปภาค
<u>นำแสดงโดย</u>	อนันดา เอเวอริงแฮม , เวียร์ - ศุกลวัฒน์ คณารศ, ใหม่ - ดาวิกา โฮร์เน่
<u>จัดจำหน่าย</u>	บริษัท มหาการพิคเจอร์
<u>เข้าฉาย</u>	29 พฤศจิกายน 2555
<u>งบประมาณ</u>	80 ล้านบาท

เรื่องย่อ

สะท้อนชีวิตของทหารตำรวจที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับปัญหาสามจังหวัดชายแดน เป็นการพบกันครั้งแรกของ อนันดา เอเวอริงแฮม กับ ศุกลวัฒน์ คณารศ ยังเป็นการหยิบเรื่องราวที่ไม่ค่อยมีผู้กำกับของบ้านเราเอามาเสนอในช่วงหลายปีนี้ หนึ่งดัดแปลงจากนิยายเรื่อง “พรหมแดน” ของ วสิษฐ เดชกุญชร ที่ ถ่ายทอดมุมมองของตำรวจสองนายในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีนิสัยและ

พื้นเพต่างกัน แต่ร่วมงานด้วยกันได้เป็นอย่างดี คนหนึ่งเป็นลูกขายนายตำรวจที่เที่ยงตรง และขอไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ยะลา หลังจากครูของเขาเสียชีวิตเพราะถูกคนร้ายลอบยิงขณะทำหน้าที่คุ้มครองครูกับ นักเรียน และเพื่อที่จะลืมคนรักที่เสียชีวิตไปจากเหตุการณ์สึนามิ ส่วนอีกคนเป็นหนุ่มนักเรียนนอกจากอังกฤษ ลูกชายข้าราชการกระทรวงต่างประเทศ ที่มาสมัครเป็นตำรวจเพราะผู้หญิงในฝันของเขาเป็นลูกสาวนายตำรวจ และการที่เขาต้องไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ยะลาทำให้เขาต้องห่างไกลหญิงคนรัก หนึ่งยังมี ดาวิกา โฮอร์เน รับบทดีออกเตอร์จากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ที่กลับมาสอนหนังสือด้านสังคมวิทยาที่มหาวิทยาลัยทางภาคใต้ และมีส่วนในการช่วยเหลือการทำงานของสองหนุ่มนายตำรวจด้วย

ภาคผนวก ข

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักรไทย

ภาพยนตร์เรื่อง ทองปาน (Thongpan)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักรไทย

มาตรา 26 ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ตามมาตรา 25 ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์กำหนดด้วยว่าภาพยนตร์ดังกล่าวจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใด ดังต่อไปนี้

1. ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู
2. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป
3. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป
4. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป
5. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป
6. ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีดู
7. ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร

มาตรา 29 ในการพิจารณาอนุญาตภาพยนตร์ตามมาตรา 25 ถ้าคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์เห็นว่าภาพยนตร์ใดมีเนื้อหาบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจ กระทบต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศ ไทย ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์มีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือตัดทอน ก่อนอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้มั่นคง และเกียรติภูมิของประเทศไทย

เมื่อภาพยนตร์เรื่องนี้ใกล้เสร็จสมบูรณ์ก็เกิดเหตุการณ์นองเลือดและรัฐประหาร “6 ตุลา 19” ภาพผู้เข้าร่วมสัมมนาในปี พ.ศ. 2518 ซึ่งมีอาจารย์ป่วย อึ้งภากรณ์รวมอยู่ด้วย ถูกหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งนำไปลงข่าวว่าเป็นการประชุมของพรรคคอมมิวนิสต์ ภาพยนตร์เรื่อง "ทองปาน" กลายเป็น "หนังต้องห้าม" ข้อมูลภาพยนตร์ต้องระหกระเหินแยกกันไปคนละทิศทาง แต่โชคดีที่ฟิล์มภาพยนตร์รอดไปได้และตัดต่อจนเสร็จสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2520

ต่อมา “ทองปาน” ได้ออกอากาศที่ต่างประเทศเป็นครั้งแรก และได้รางวัลเกียรติยศ "Outstanding Film of Southeast Asia" ด้วย กลายเป็นภาพยนตร์ที่ชาวต่างประเทศที่สนใจเอเชียอาคเนย์ "ต้องดู"

แม้ “ทองปาน” จะเคยฉายในเกอเธ่ กรุงเทพฯ ครั้งแรกในราวปลายปี พ.ศ. 2520 และฉายที่สยามสมาคมในเวลาไล่เลี่ยกัน แต่ก็ไม่ได้หาผู้ดูได้ทั่วไป คงอยู่เฉพาะในวงจำกัดเท่านั้น

สามสิบปีผ่านไป ภาพยนตร์เรื่องทองปานได้เผยแพร่สู่สาธารณชนอีกครั้ง มีซีดี ภาพยนตร์วางขายพร้อมหนังสืออย่างเต็มภาคภูมิในงานสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “ลุ่มน้ำโขง : วิกฤต การพัฒนา และทางออก” เมื่อวันที่ 25 - 26 มกราคม พ.ศ. 2549 และต่อมาได้เริ่มมีวางจำหน่ายใน ร้านหนังสือทั่วไป

บทวิเคราะห์โดย ดร.ชาญวิทย์ เกษตรศิริ

“ทองปาน ภาพยนตร์สารคดีที่ดีที่สุดเรื่องหนึ่งของอุษาคเนย์ ว่าด้วยปัญหาการพัฒนา ชีวิตผู้คน นิเวศวิทยาและโลกาภิวัตน์ ” (คำโปรย จากปกปกอกเกตบุ๊กแถมวีซีดีชื่อ ทองปาน)

“ทองปาน เป็นภาพยนตร์กึ่งสารคดีขาวดำ ความยาว 60 นาทีสร้างขึ้นในสมัยของ มรสุมการเมืองไทย เมื่อปี 2519 (สร้างเสร็จก่อนเหตุการณ์ 6 ตุลาคม ไม่กี่วัน) โดยทีมงานสมัครเล่น ที่เป็นอาจารย์ นักศึกษาทั้งไทยและเทศ รุ่น 14 ตุลา 2516 ... คนไทยส่วนใหญ่ไม่ได้ดู แต่ในวงการ อุษาคเนย์ศึกษา นอกบ้านเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งอเมริกาเหนือ ยุโรปและออสเตรเลีย ทองปาน กลายเป็นหนังที่ must see “ต้องดู” ของอาจารย์และนักศึกษา...หนังต้องห้ามในไทยเรื่องนี้ไปเปิดตัว ที่ London Film Festival จนได้รางวัลเกียรติยศ Outstanding Film of Southeast Asia” (คำนำ จาก ชาญวิทย์ เกษตรศิริ)

“ทองปาน สร้างตามรอยเหตุการณ์การสังหารกรณีเรื่อง เชื้อนผามอง ปัญหาการตั้ง รกรากใหม่และการเคลื่อนย้ายประชากร เกิดในปี พ.ศ. 2518 ณ บริเวณเขื่อนจุฬาภรณ์ ผู้เข้าร่วม สัมมนาประกอบไปด้วย นักศึกษา นักวิชาการ นักข่าว ชาวบ้านผู้ได้รับความเดือดร้อน และตัวแทนจาก ภาครัฐ” (บทสัมภาษณ์ของไพจง ไหลสกุล หนึ่งในทีมผู้กำกับ)

“เกือบจะพูดได้ว่า หนังเรื่องนี้เกิดขึ้นด้วยความบังเอิญเพราะเดิมทีเดียว เพื่อนๆที่คิดจะ ทำหนังสือเกี่ยวกับชีวิตชนบทของประเทศไทยตั้งใจจะสร้างจากเรื่องสั้นของผมเรื่องหนึ่ง แต่หลังจาก ที่เราได้พบกับทองปาน เราก็คิดว่า เรื่องราวชีวิตของเขาจะมีชีวิตชีวามากกว่า” (คำสิงห์ ศรีนอก หนึ่งในทีมเขียนบทภาพยนตร์)

เรื่องราวหลากหลายของภาพยนตร์กึ่งสารคดี (Feature film) เรื่องคนชายขอบชาว อีสานนาม ทองปาน นี้ได้บังเกิดและถูกขับขานเผยแพร่ขึ้นอีกครั้งเนื่องในวาระบรรจบครบรอบ 30 ปี ของหนัง ชวนให้เป็นบททำทนายที่ต้องการรอกการพิสูจน์ในการดำรงอยู่ เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งถ้าหากได้รับการจับตามองด้วยดวงตาแห่งยุคมิลลิเนียมของชนรุ่นหลังด้วยแล้ว น่าจะทำให้เกิดอาการทะเลาะหลวง ทางใดทางหนึ่งหรือไม่มากก็น้อยให้พอเห็นซึ่งความเข้มข้นในการถ่ายทอดการชี้แจง นำเสนอ เรื่องราว แห่งความเป็นจริงส่วนหนึ่งของประเทศโลกที่สาม ถึงแม้ว่าจะต้องหรือตามองข้ามหรือละเลยในส่วน

ของเทคนิคงานสร้างอันแสนธรรมดาเก่าแก่ เซยๆไร้ซึ่งความโฉบเฉี่ยวอลังการงานสร้างที่มักตัดภาพ
ฉับ...ฉับถี่เป็นหมื่นพันภาพต่อหนึ่งนาที่อันแสนคุ่มตาแห่งยุคสมัยนี้ ไปบ้างก็ตาม

วิเคราะห์ฉากต่าง ๆ ที่ทำให้ภาพยนตร์เรื่องทองปานถูกห้ามฉาย และทำให้นักแสดงและทีมงาน ถูกใส่ความเป็นคอมมิวนิสต์

หนังเปิดเรื่องที่ฉากการตักน้ำในคูนน้ำเล็ก ๆ ของ ผัน ภรรยาวัยกลางคนของทองปาน
แล้วค่อย ๆ ทาบน้ำด้วยไม้คานที่ทาบลงบนบ่ออันแกร่งกร้าน เดินผ่านใต้โครงเสาไฟฟ้าแรงสูงขนาด
ใหญ่ยักษ์หึมา ภาพความขัดแย้งอย่างสิ้นเชิงเปิดประเด็นหนังให้มีพลังเป็นอย่างยิ่งขึ้น เมื่อตัวละคร
เดินเข้าหากล้องพร้อมเสียงเพลง คนกับควาย (ซึ่งขณะนั้นเป็นเพลงต้องห้าม ทางการเมืองที่ถูก
กล่าวอ้างว่าเป็นเพลงแห่งลัทธิคอมมิวนิสต์) ค่อยดังขึ้น ซ้ำยังไม่พอเมื่อกล้องไม่เคลื่อนไปไหน แต่ยัง
จับภาพของผันหามครุน้ำมุ่งหน้าเข้าหากล้องโดยค่อย ๆ ซ้อนทับกับภาพควายตัวหนึ่งยืนเล็มหญ้าใน
ฉากหลังจนทับมิดทั้งภาพควาย เหลือเพียงแต่หญิงชาวบ้านทาบน้ำ

แค่เปิดเรื่องยังไม่มีบทสนทนาใด ๆ ก็สามารถสื่ออารมณ์ของหนังได้อย่างทรงอานุภาพ
แฝงมีเสน่ห์จึงไม่น่าแปลกใจว่าอีก 50 กว่านาทีที่เหลือเรื่องราวภาษาของภาพจะนำเสนอได้อย่าง
อารมณ์ประชดประชันสักแค่ไหน อีกทั้งถ้าดูที่ความหมายของเพลงแล้วยังสามารถนำไปคิดต่อได้อีก
กว้างไกล

คนกับคนทำนาประสานคน

คนกับควายทำนาประสานควาย

คนกับควายความหมายมันลึกล้ำ

ลึกล้ำทำนามาเนิ่นนาน

แข่งขันการงานมาเนิ่นนาน

สำราญเรื่อยมาพอสุขใจ...

ปัญหาแรกของคนใต้เขื่อน ต้องแล้งน้ำเพราะถูกกักน้ำไว้เหนือเขื่อน พอหน้าฝนถูก
ปล่อยให้น้ำท่วมนาเพราะกลัวเขื่อนพัง เป็นคำบอกเล่าจากปากคำของ ทองปาน พร้อมภาพเล่าเรื่อง
ชีวิตแสนอัตคัดความเป็นอยู่กับภรรยาและลูก 4 คน ภาพซูมหน้าบุตรชายคนหนึ่งของทองปาน ถัดมา
กับภาพฝูงแพะเดินข้างถนนที่มีเสียงกระหึ่มของมอเตอร์ไซด์วิ่งผ่าน ชวนให้อดคิดถึงการมาเยือนของ
การพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ท่ามกลางเหล่าๆแพะสองขาในชนบทไม่ได้

เนื้อเรื่องที่ดำเนินต่อไป หลังจากทองปานถูกชักชวนให้เป็นตัวแทนไปร่วมสัมมนาถึง การ
สร้างเขื่อน ผามอง ที่มุ่มมันจะสร้างขึ้นในแถบลุ่มแม่น้ำโขงตอนกลาง กินพื้นที่แถบจังหวัดเลยและ
หนองคายของไทย หนังใช้ภาพการประชุมที่ประกอบด้วยผู้คนหลายฝ่ายทั้ง นักวิชาการ ข้าราชการ
ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายต่อต้าน ผู้เชี่ยวชาญต่างชาติ ผู้แทนราษฎร นักศึกษา ชาวบ้าน ตัดสลับกับภาพความ
เป็นอยู่ของครอบครัวทองปาน เช่นการ การวิดน้ำจับปลา การวางแหแต่ไร้เงาปลาเหมือนแต่ก่อน

อาการป่วยของภรรยา การดิ้นรนหาเงินด้วยการขึ้นชกมวย หรือการหันหน้าเข้าหาเหล่าหนีปัญหา ฯลฯ

หนังมีซับไตเติ้ลภาษาอังกฤษตลอด ยกเว้นเมื่อตอนผู้เชี่ยวชาญต่างชาติลุกขึ้นอภิปรายหนังจึงใจตัดซับฯ ออกน่าจะพยายามทำให้ได้อารมณ์เดียวกับตัวละครของปาน ที่ฟังข้อความไม่รู้เรื่อง จับใจความไม่ครบถ้วน ท่ามกลางการประชุมอันดูสวยหรู ที่สรรหาแต่ถ้อยคำข้อความหลากมูมมองของผู้ลุกขึ้นพูดป่าวประกาศปาว ๆ เช่น

- พอการพัฒนามาแล้ว ไฟฟ้ามา วิทย์มา ทีวีมา คนถูกโฆษณาให้ซื้อของ คนรวยและต่างชาติก็รวยมากขึ้น ชาวบ้านต้องพลัดถิ่นจากพื้นที่สร้างเขื่อนอีกทั้งปลาบึกแถวนี้้อาจสูญพันธุ์ เพราะถูกถือว่าไม่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ

- ปัญหาของการพัฒนา คือ ทำอย่างไรให้พอใจแก่คนหมู่มากและยาวนานที่สุด แต่ตัดขาดที่ความซับซ้อนของปัญหาที่ไม่อาจคาดเดาได้

- ประชุมกันบนโต๊ะ ตัดสินชะตากรรมให้ชาวบ้านรี? น้ำท่วมแล้วใครได้ ใครเสีย?

- การพัฒนามีทั้งผลดีและผลเสีย ให้ได้ร้อยเปอเซ็นต์คงไม่มี แต่คำนวณดูแล้วได้รับผลดีมากกว่าเสีย ก็ควรพิจารณากันให้ดี

- ถ้าเขื่อนสร้างได้ ประเทศไทยร่ำรวยแน่ ๆ พลังงานนำไปตัดแปลงได้อีกเยอะแยะ

- คนที่จะทำอะไรได้สำเร็จต้องมีอำนาจอย่างใดอย่างหนึ่ง ความเศร้าของนักวิชาการ คือนอกจากปากกา ไมโครโฟน ปริญญาบัตรคนละ 3-4 ใบ เรายังมีอำนาจอะไรหนุนหลัง พวกเราอยู่อีกหรือ?

- ประชาธิปไตยจาก 14 ตุลาที่ได้มา จะมีความหมายอะไร? ถ้ามันไม่ประกันชีวิตความเป็นอยู่ให้ได้ดีกว่านี้

- เขื่อนเป็นสัญญาว่าชีวิตดีขึ้นรี? แต่ทำไมบางกลุ่มต้องอพยพหนี เส้าไฟฟ้ามันข้ามหัวชาวบ้านให้แต่ชาวเมืองสว่างไสวจนแยกไม่ออกว่ากลางวันกลางคืนแล้ว

- เพราะประชาชนไขว้เขวและไม่มีความไม่เข้าใจ ประชาชนส่วนน้อยควรต้องเสียสละให้คนส่วนใหญ่บ้าง ฯลฯ

และมีตัวแทนจากชาวบ้านเสียงหนึ่ง ที่พูดอย่างอ่อนน้อมถ่อมตน จึงเป็นได้เพียงแค่การตั้งคำถามด้วยน้ำเสียงแผ่วเบาว่า

“น้ำก็อยากได้ ดินก็อยากได้อยู่ แต่ปัญหาอื่นของชาวบ้าน เช่น ขโมยขโจร ราคาข้าวตกต่ำ สัมประทานทางเดินรถถูกเอารถเอาเปรียบ ขาดแคลนหมอ ถ้าสร้างเขื่อนมาแล้วจะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ป้?”

หรือฉากเปรียบเปรยในตอนทองปานขึ้นชมมวยเพื่อแลกเงิน หมัดล้วน ๆ ที่ถูกระดมเข้าใส่อย่างไม่นับถือนับแล้วเขาถูกนี่คือ อย่างสิ้นท่าไม่ต่างจาก ชีวิตที่โดนมรสุมโหมกระหน่ำภายใต้ถ้อยคำ “การพัฒนาประเทศ” นั้นเอง ในช่วงท้ายเรื่องส่งผลกระทบต่ออย่างใหญ่หลวง เมื่อฝัน ภรรยาต้องจากไปด้วยด้วยวัณโรคเพราะขาดเงินค่ารักษา โดยมีเพียงฝากข้อความไว้กับลูกชายว่า เธอต้องการควายสักตัวเท่านั้น ถึงแม้วัยยะของควาย คล้ายจะเป็นความหมายที่ซ่อนสัญลักษณ์ให้ตีความกันไปต่าง ๆ นานา เพราะภาพสัตว์สี่ขาควิวินิจฉัยชาวไทยประเภทนี้ยังมีให้เห็นตอกย้ำความมีอยู่ความเป็นจริงของมันอยู่เป็นระยะ ๆ ในฉากอื่น ๆ

ถึงแม้ในการสัมภาษณ์ ทองปานจะหายตัวไปตอนท้าย ๆ ไม่ได้แสดงความคิดเห็นอันใดเลย ก็ถือว่าคล้ายประจักษ์เป็นไปตามประสาคนที่ไม่ค่อยมีปากมีเสียงในสังคม หรือยิ่งนานวันผู้คนแบบทองปานก็มักจะมีพฤติกรรมในแบบค่อย ๆ จางลงจนหายตัวไปในสังคมจนแทบเสมือนไม่มีตัวตนใด ๆ ทั้งสิ้น เช่นเดียวกับการหายไปจากหมู่บ้านของทองปานในตอนจบของเรื่องราว

คงปฏิเสธไม่ได้ว่า การนำเสนอบทพูดบทสนทนาของตัวละครบางตัวจะคล้ายการท่องจำไปบ้างตามประสานักแสดงสมัครเล่นทั้งหมด ที่ถือเป็นจุดด้อยหนึ่งของหนัง แต่ทั้งหลายทั้งปวงก็ถูกหักกลบลบหนี่ไปด้วยประเด็นของเรื่องราวเข้มข้นที่มาจากชีวิตจริงของทองปาน การสัมภาษณ์เรื่องเขียนที่เกิดขึ้นจริง ชวนให้อดร่วมตามติดประเด็นต่างๆหลังเครื่องหมายควายขึ้นมาร์คขึ้นไม่ได้ ถึงคำถามที่ถูกตั้งทั้งทำไว้ว่า

ตกลง ถ้าสร้างเขียนแล้วจะแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้รึเปล่า?

ซึ่ง เขียน ในที่นี้สามารถตีความว่าเป็น สัญลักษณ์แห่ง การพัฒนาประเทศ ในรูปแบบหนึ่งนั่นเอง ที่หนังนำเสนอการให้ความคิดความเห็นในหลาย ๆ ฝ่าย โดยสังเกตกันดี ๆ จะพบว่า ทุกฝ่ายใช้วิธีการแอบอิงจากเพียงเรื่องของแต่ละคนแต่ละฝ่ายเกี่ยวข้องหรือมีข้อมูล หรือมีผลประโยชน์อยู่เท่านั้น ดูแล้วไม่ต่างจากการนำเสนอเพียงประสบการณ์ส่วนตัวเพียงด้านเดียวไปจับกับปัญหาใหญ่ที่ซับซ้อน ลึกล้ำกว่า ฉะนั้นการจะตีความว่าใครถูก ใครผิด ใครดี ใครไม่ดี ใครน่าเชื่อถือ จึงอยู่ที่ว่าใช้อะไรมาเป็นบรรทัดฐานในการตัดสินใจในแต่ละประเด็นๆไป ซึ่งไม่่ง่ายที่จะฟันธงตัดสินใจอะไรใด ๆ ดังนั้น บทสรุปอันเปิดกว้างไว้จึงเป็นคำถามปลายเปิดมากกว่า 30 ปีแล้ว

ภาพยนตร์เรื่อง คนกราบหมา (My Teacher Eats Biscuits)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักรไทย

ภาพยนตร์มีกำหนดฉายครั้งแรกในเทศกาลภาพยนตร์กรุงเทพ ครั้งที่ 1 (Bangkok Film Festival) ปี พ.ศ. 2540 ซึ่งมีคุณไบบรอัน เบนเน็ทท์, คุณพนา จันทรวีโรจน์ และหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น เป็นผู้จัดงาน แต่ก่อนงานเปิดมีผู้ส่งสารร้องเรียนไปที่กองเซ็นเซอร์ภาพยนตร์ ว่าบท

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่เหมาะสมและดูหมิ่นศาสนาพุทธ กองเซ็นเซอร์จึงเข้ามาตรวจสอบ และมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฉายภาพยนตร์เรื่องนี้และถึงขั้นระงับการออกอากาศภาพยนตร์ตัวอย่างในสื่อออนไลน์ อาทิ YouTube Channel อีกด้วย

มาตรา 26 ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ตามมาตรา 25 ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์กำหนดด้วยว่าภาพยนตร์ดังกล่าวจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใด ดังต่อไปนี้

1. ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู
2. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป
3. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป
4. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป
5. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป
6. ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีดู
7. ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร

มาตรา 29 ในการพิจารณาอนุญาตภาพยนตร์ตามมาตรา 25 ถ้าคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์เห็นว่าภาพยนตร์ใดมีเนื้อหาบ่อนทำลาย ชัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์มีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือตัดทอนก่อนอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้มั่นคง และเกียรติภูมิของประเทศไทย

ด้วยเนื้อหาที่ค่อนข้างรุนแรงและหมิ่นหลายสถาบันของประเทศ คนกราบหมา ได้วิพากษ์วิจารณ์สังคมไทยในหลาย ๆ ด้าน รวมทั้งสถาบันต่าง ๆ ในสังคม ในตอนแรกนั้น ทางกองเซ็นเซอร์ไม่ทราบอะไรเกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่องนี้ เพราะเป็นโปรเจกต์อินดี้ที่จะฉายในเทศกาลเท่านั้น แต่มีมือลึกลับส่งแฟกซ์ไปตามสื่อ ลงตีพิมพ์ว่า เทศกาลหนังครั้งนี้มีหนังต้องห้ามหลายเรื่อง รวมทั้งภาพยนตร์คนกราบหมา เมื่อสื่อตีพิมพ์ข่าวดังกล่าว ทำให้กองเซ็นเซอร์ต้องเรียกหนังมาดู ส่งผลให้ คนกราบหมาถูกสั่งห้ามฉายในที่สุด อิงเคไปประท้วงถึงหน้าสภา แต่คนกราบหมาก็ไม่เคยฉายในเมืองไทย จนถึงขณะนี้ ยกเว้นรอบเดียวที่สถาบันเกอเธ่นั้น

มีฉากเสียดสีเรื่องการเสด็จของพระ และถูกมองว่าเป็นภาพยนตร์ที่ก้าวล่วง เสียดสี และเยาะเย้ยศาสนา ที่น่าเศร้า คือ คนกราบหมานั้นเป็นภาพยนตร์ที่เสียดสังคมไสยศาสตร์ได้ตลกที่สุด แยกคายที่สุด และสนุกมากเรื่องหนึ่งเท่าที่ประเทศไทยเคยสร้างมา น่าเสียดายที่คนไทยไม่ได้ดู นักวิจารณ์ภาพยนตร์ท่านหนึ่งกล่าวไว้

ต่อมา ภาพยนตร์เรื่องคนกราบหมา ได้ไปฉายในภาพยนตร์นานาชาติที่ ฮาวาย, ลอส แองเจลิส, นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ไม่มีโอกาสได้ฉายในประเทศไทย ยกเว้นการฉายภายในเพียงรอบเดียวที่สถาบันเกอเธ่

ภาพยนตร์เรื่อง แสงศตวรรษ (Syndromes and a Century)

เหตุผลของการสั่งห้ามฉาย

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีกำหนดฉายในประเทศไทย ในวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2550 แบบจำกัดโรง จำนวน 2 โรง แต่ภาพยนตร์ไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ เมื่อวันที่ 2 เมษายน และ 10 เมษายน พ.ศ. 2550 โดยมีเงื่อนไขให้ตัดฉากสำคัญออกไป 4 ฉาก ซึ่งทางคณะกรรมการชี้ว่ามีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ขององค์กรศาสนาและองค์การทางการแพทย์ จึงจะอนุญาตให้ฉายได้ ซึ่งอภิชาติพงศ์ ได้ตัดสินใจที่ไม่ฉายภาพยนตร์เรื่องนี้ในประเทศไทย

ฉากที่ไม่ผ่านการพิจารณาจากกองเซ็นเซอร์คือ

- 1) ฉากพระกำลังเล่นกีตาร์
- 2) ฉากหอมต็มเหล้าในโรงพยาบาลขณะกำลังปฏิบัติหน้าที่
- 3) ฉากหอมชายจูบแสดงความรักกับแฟนสาวที่แวะมาเยี่ยมที่โรงพยาบาล ก่อนจะต้องจากกันเมื่อฝ่ายหญิงต้องย้ายไปทำงานต่างจังหวัด และเกิดอารมณ์ทางเพศจนเห็นความผิดปกติของเป้ากางเกง (ในกางเกง)
- 4) ฉากพระเล่นเครื่องร่อน

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักรไทย

แสงศตวรรษ เป็นภาพยนตร์ไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ 2550 โดยมีเงื่อนไขให้ตัดฉากสำคัญออกไป 4 ฉาก ได้แก่ ฉากพระเล่นกีตาร์ ฉากพระเล่นเครื่องร่อน ฉากหอมต็มเหล้าในโรงพยาบาลขณะกำลังปฏิบัติหน้าที่ และฉากหอมชายจูบแสดงความรักกับแฟนสาวที่แวะมาเยี่ยมที่โรงพยาบาล โดยทางคณะกรรมการมีความเห็นว่าได้มีความผิด ตามกฎกระทรวง กำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ. 2552 อาศัยอำนาจตามความผิดในมาตรา 6 และมาตรา 26 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 และกฎหมายเซ็นเซอร์ อันเป็นกฎหมายที่มีบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ทั้งนี้จากความผิดดังกล่าว หากพิจารณาจากทั้ง 4 ฉากที่ห้ามเผยแพร่นั้น จะพิจารณาได้เป็นดังนี้

1. ฉากที่พระเล่นกีตาร์ และฉากพระเล่นเครื่องร่อน

- มีความไม่เหมาะสมในเนื้อหาส่งเสริมการศึกษา จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือศีลธรรม

- มีสาระสำคัญของเรื่องเป็นการเหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนา หรือไม่เคารพต่อปูชนียบุคคล ปูชนียสถาน หรือปูชนียวัตถุ

2. ฉากหมอดืมเกล้าในโรงพยาบาลขณะกำลังปฏิบัติหน้าที่ และฉากหมอชายจูบแสดงความรักกับแฟนสาวที่แวะมาเยี่ยมที่โรงพยาบาล ก่อนจะต้องจากกันเมื่อฝ่ายหญิงต้องย้ายไปทำงานต่างจังหวัด และเกิดอารมณ์ทางเพศจนเห็นความผิดปกติของเป้ากางเกง (ในกางเกง)

- แสดงให้เห็นถึงความไม่เหมาะสมต่อวิชาชีพ เนื่องจาก แพทย์ ควรจะมีพฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างที่ดี อีกทั้งในฉากที่หมอจูบปากกับแฟนสาว ถึงแม้ว่าจะเป็นการแสดงออกทางความรัก แต่ทางคณะกรรมการก็ตัดสินว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่ควรที่จะปฏิบัติในสถานที่ราชการ โดยเฉพาะในสถานโรงพยาบาล และต่อวิชาชีพ

มุมมองความคิดเห็นของนักเขียน นิตยสาร

เว็บไซต์ของนิตยสาร “เพสต์” นิตยสารเพลง หนัง และวัฒนธรรมร่วมสมัยของสหรัฐอเมริกา ได้จัดอันดับ “50 ภาพยนตร์ยอดเยี่ยมแห่งศตวรรษ” ระหว่างปี ค.ศ.2000-2009 ผลปรากฏว่าหนังไทยเรื่อง “แสงศตวรรษ” ของ “อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล” ถูกยกย่องให้เป็นภาพยนตร์ยอดเยี่ยมลำดับที่ 18 จากการจัดอันดับดังกล่าว

โรเบิร์ต เดวิส นักเขียนของนิตยสารเพสต์ ได้เขียนบรรยายถึงหนังไทยเรื่องนี้ว่า ด้วยความที่อภิชาติพงศ์เล่าเรียนจนถึงระดับปริญญาตรี สาขาสถาปัตยกรรม ในประเทศไทย และเดินทางไปเรียนปริญญาโทด้านภาพยนตร์ในสหรัฐฯ การมีประสบการณ์ในสองวัฒนธรรมอันแตกต่างของเขา จึงส่งผลให้งานของอภิชาติพงศ์เป็นภาพยนตร์ทดลองอย่างเข้มข้นที่มีความอ่อนโยนอยู่ในตัว

“หนังของอภิชาติพงศ์เป็นดังวัตถุอันงดงามที่ถูกผ่าแยกออกจากกันตรงกึ่งกลาง ในช่วงขณะหนึ่ง กล้องถ่ายภาพยนตร์ของเขาจะแช่ภาพนิ่งอยู่กับหม้อบ้านเอเชียอันเขียวขจี แต่ในอีกช่วงขณะ มันก็จับจ้องไปที่เรื่องราวซึ่งเดินทางผ่านประตูแห่งกาลเวลา อันส่งผลให้เกิดงานภาพยนตร์ที่น่าประทับใจและน่าประหลาดใจถึงขีดสุด เรื่องราวในแสงศตวรรษอิงอยู่ประวัติชีวิตพ่อและแม่ของผู้กำกับที่เป็นหมอตั้งคู่ หนึ่งถูกแบ่งเป็นสองช่วง จากท้องเรื่องเป็นสถานือนามัยชนบทในครั้งแรกมาสู่โรงพยาบาลสมัยใหม่ในครึ่งหลัง ซึ่งถือเป็นการฉายภาพให้เห็นถึงโลกสองโลก” นักเขียนของนิตยสารเพสต์กล่าวถึงแสงศตวรรษ

มุมมองความคิดเห็นของ สื่อต่างประเทศ (นิตยสาร)

เว็บไซต์ไทม์ เอท์ นิวยอร์ก ได้สำรวจความคิดเห็นนักวิจารณ์หนังเพื่อจัดอันดับ “50 ภาพยนตร์แห่งศตวรรษ” ปรากฏว่า แสงศตวรรษ อยู่ในอันดับที่ 44 ขณะหนังสือพิมพ์เทเลกราฟ ประเทศอังกฤษ ได้ยกย่องให้ 97 ของรายชื่อ “100 ภาพยนตร์ ซึ่งนิยามความเป็นทศวรรษแรกของ

ศตวรรษที่ 21” นอกจากนั้นนิตยสารเพลย์ยังจับอันดับให้ แสงศตวรรษ อยู่ในลำดับที่ 18 ในอันดับ “50 ภาพยนตร์ยอดเยี่ยมแห่งศตวรรษ” อีกด้วย

ข้อกำหนดของการฉายภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีกำหนดฉายในประเทศไทย ในวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2550 แบบ จำกัดโรง จำนวน 2 โรง แต่ภาพยนตร์ไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ เมื่อวันที่ 2 เมษายน และ 10 เมษายน พ.ศ. 2550

สรุป

แสงศตวรรษ ถึงแม้ว่าจะเป็นภาพยนตร์ ที่ห้ามฉายภายในราชอาณาจักรไทย มีความผิดตามกฎกระทรวง กำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ. 2552 อาศัยอำนาจตามความผิดในมาตรา 6 และมาตรา 26 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 เชื่อว่าผู้กำกับต้องการนำเสนอ เนื้อหามุมมองในแง่มุมมองของสังคมไทย เช่น ศาสนา ความเชื่อเกี่ยวกับกรรม การเวียนว่ายตายเกิด จากสังคมไทยที่ต้องก้าวข้ามผ่านทุนนิยม แต่ด้วยฉากที่สะท้อนให้ภาพอย่างชัดเจน ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ สาระสำคัญของเรื่องเป็นการเหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสีย มาสู่ศาสนา หรือ ความประพัตต่อวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีความไม่เหมาะสมพึงปฏิบัติวัฒนธรรมไทยที่มีความเฉพาะ ในการรักษาขนบธรรมเนียมที่ต้องควรพึงระวัง

ทางคณะกรรมการฯ จึงมีความเห็นที่จะต้องตัดบางฉากออกไป

ทีมงานได้ติดต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ เพื่อขอรับฟิล์มภาพยนตร์คืนเมื่อวันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2550 ปรากฏว่า คณะกรรมการฯ ไม่คืนฟิล์มภาพยนตร์ให้ โดยชี้แจงว่า จะคืนให้ก็ต่อเมื่อได้นำฟิล์มไปทำการตัดฉากทั้ง 4 ฉากทิ้งออกเสียก่อน ด้วยเหตุผลว่า หากส่งฟิล์มในสภาพสมบูรณ์คืนแก่ทีมงาน ทางทีมงานอาจถือโอกาสนำกลับมาตัดเองแล้วส่งเข้าสู่กระบวนการอุทธรณ์อีกครั้ง อันจะทำให้คณะกรรมการตรวจพิจารณาฯ มีความผิดในการปฏิบัติงานทันที

หลังจากเหตุการณ์ไม่คืนฟิล์มภาพยนตร์ ได้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ อย่างกว้างขวาง ทั้งทางสื่อมวลชน และสังคมอินเทอร์เน็ต และผู้ไม่เห็นด้วยกับกรณีดังกล่าว นำโดย อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล นิตยสารไบโอสโคป มูลนิธิหนังไทย ภาพยนตร์แห่งชาติ และกลุ่มผู้กำกับภาพยนตร์ชาวไทย ได้รวมตัวกันเรียกร้องให้พิจารณากฎหมายเซ็นเซอร์ และระบบการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ของไทย โดยเปิดให้ร่วมลงชื่อสนับสนุนผ่านเว็บไซต์

ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2551 มีประกาศว่าผู้กำกับภาพยนตร์ได้นำภาพยนตร์นี้เข้ารับการพิจารณาอีกครั้ง ซึ่งครั้งนี้ถูกสั่งให้ตัดเพิ่มเป็น 6 ฉาก โดยอภิชาติพงศ์ใส่ฟิล์มดำแทนฉากที่โดนตัด เพื่อแสดงถึงการโดนบังคับตัดออก

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่า แสงศตวรรษ จะถูกห้ามฉายในไทย แต่ได้ถูกนำเสนอออกต่างประเทศ และผลตอบรับดีทั้งในเนื้อหาการนำเสนอ ฉาก ที่สะท้อนให้เห็นการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างครบถ้วน จนได้รับจัดอันดับหนึ่งแห่งทศวรรษ ล่าสุดนิตยสารวัฒนธรรมร่วมสมัยสหรัฐฯ จัดให้อยู่ในอันดับ 18 แสงศตวรรษได้รับการจัดอันดับเป็นหนังที่ดีที่สุดในทศวรรษแรกของคริสต์ศตวรรษที่ 21 จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาพยนตร์ทั่วโลก โดยศูนย์จัดฉายภาพยนตร์แห่งเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติโตรอนโต ประเทศแคนาดา และเป็นหนังยอดเยี่ยมอันดับที่ 44 ของการจัดอันดับภาพยนตร์แห่งทศวรรษโดยเว็บไซต์ไทม์ เอาร์ท นิวยอร์ก

ภาพยนตร์เรื่อง อินเซค อินเดอะ แบ็คยาร์ด (Insects in the Backyard)

เหตุผลของการสั่งห้ามฉาย

หลังการฉายรอบปฐมทัศน์ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ฉายภาพยนตร์เรื่อง Insects in the Backyard โดยให้เหตุผลว่าภาพยนตร์เรื่องนี้มีเนื้อหาโดยรวมเกี่ยวกับการร่วมเพศระหว่างชายกับชาย หญิงกับหญิง และชายกับหญิง มีการสูบบุหรี่ ดื่มสุรา ในขณะที่แต่งกายเครื่องแบบนักเรียน และยังมีภาพเสนอขายบริการทางเพศในขณะที่แต่งกายเครื่องแบบนักเรียน สารสำคัญของภาพยนตร์มีการแสดงออกไปในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น การที่ให้เด็กหญิงและชายประกอบอาชีพขายตัวหรือโสเภณี แทนที่จะแก้ปัญหาโดยหาทางออกด้วยวิธีการอื่น มีฉากให้เด็กขายบริการทางเพศในชุดนักเรียน สอนให้เด็กสูบบุหรี่ ดื่มสุรา และสอนวิธีเล่าโลมทางเพศ รวมทั้งมีฉากที่ตัวละครฝันว่าฆ่าพ่อซึ่งแม้จะเป็นความฝันแต่ก็ไม่สมควร คณะกรรมการเห็นว่าสารสำคัญของภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายทอดเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม อาจทำให้สังคมและผู้ชมเกิดความเข้าใจผิดและเกิดการเลียนแบบในพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือการขายบริการทางเพศ รวมทั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอื่นๆ จึงให้เหตุผลว่า เนื้อหาภาพยนตร์เรื่องนี้ ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

ต่อมาได้มีการพยายามฉายภาพยนตร์เรื่องนี้รอบจำกัดผู้ชม ในวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2553 ซึ่งตรงกับวันรัฐธรรมนูญระหว่างเสวนาเชิงวิชาการเรื่อง พ.ร.บ.ภาพยนตร์และวีดิทัศน์กับรัฐธรรมนูญไทย จัดโดยมูลนิธิหนังไทย, หอภาพยนตร์, สมาคมผู้กำกับภาพยนตร์แห่งประเทศไทย, เครือข่ายคนดูหนังแห่งประเทศไทย และนิตยสารไปโฮสโคป แต่ก็ได้มีการระงับการฉายภาพยนตร์รอบพิเศษนั้น

แม้ธัญญ์วารินได้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์คณะใหญ่ที่มีนายไตรรงค์ สุวรรณคีรี รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการแล้วก็ตาม แต่คณะกรรมการได้มีมติ 13 ต่อ 4 มิให้ฉายภาพยนตร์เรื่องนี้ในประเทศไทยทุกกรณี นับเป็นภาพยนตร์เรื่องแรกของไทยที่ถูก

ห้ามฉายหลังจากพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พุทธศักราช 2551 มีผลบังคับใช้ ขณะนี้ผู้กำกับได้ยื่นเรื่องไปยังศาลปกครองเพื่อขอให้มีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวต่อไป

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักรไทย

บริษัท ป๊อบ พิคเจอร์ จำกัด ยื่นคำขออนุญาตนำภาพยนตร์เรื่อง Insects in the Backyard ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ โดยขออนุญาตให้จัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป (เรท น 18+) และในวันเดียวกัน คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ คณะที่ 2 ซึ่งประกอบด้วย นายวิภาส สรรักษ์ นายรักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม นางสาววรรณสิริ โมรากุล นายนคร วีระประวัตติ นายสันติ ชูขวัญทอง นายปกรณ์ ต้นสกุล มีมติออกคำสั่งไม่อนุญาต เนื่องจากมีเนื้อหาขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

ต่อมาธัญญ์วาริน สุขพิสิษฐ์ผู้กำกับ ยื่นคำขออนุญาตนำภาพยนตร์เรื่อง Insects in the Backyard ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์อีกครั้ง ในนามของตัวเอง โดยขออนุญาตให้จัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีดู (เรท ฉ 20) และเพิ่มคำเตือนเข้าไปในภาพยนตร์ว่า “ภาพยนตร์เรื่องนี้สร้างขึ้นจากจินตนาการของผู้สร้าง พฤติกรรมต่างๆ ของตัวละครในเรื่องเป็นเพียงเหตุการณ์สมมติไม่ได้อ้างถึงบุคคลใดทั้งสิ้น โปรดใช้วิจารณญาณในการรับชม” และในวันเดียวกัน คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ คณะที่ 2 ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการชุดเดิม มีมติออกคำสั่งไม่อนุญาต เนื่องจากมีเนื้อหาขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ โดยมีนายไตรรงค์ สุวรรณคีรี รองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ประชุมเพื่อพิจารณาอุทธรณ์อีกครั้งและลงมติไม่อนุญาต 13 เสียง อนุญาต 4 เสียง และงดออกเสียง 3 เสียง

คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติออกหนังสือแจ้งมติให้ ธัญญ์วารินทราบ โดยระบุว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้มีเนื้อหาโดยรวมเป็นการถ่ายทอดลักษณะเนื้อหาเกี่ยวกับการร่วมเพศระหว่างชายกับชาย หญิงกับหญิง และชายกับหญิง มีการสูบบุหรี่ ดื่มสุราในขณะที่แต่งกายเครื่องแบบนักเรียนอยู่หลายตอน และยังเสนอขายบริการทางเพศในขณะที่แต่งกายเครื่องแบบนักเรียนสาระสำคัญของภาพยนตร์แสดงออกไปในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น การให้เด็กหญิงและชายประกอบอาชีพขายตัวหรือโสเภณีแทนที่จะแก้ปัญหาโดยหาทางออกด้วยวิธีการอื่น มีฉากให้เด็กขายบริการทางเพศในชุดนักเรียน มีการสอนให้เด็กสูบบุหรี่ ดื่มสุรา และสอนวิธีเฝ้าโลก รวมทั้งมีการนำเสนอการฆ่าพ่อ ซึ่งแม้จะเป็นฉากในความฝันแต่ก็ไม่สมควรจะมีเนื้อหาเหล่านี้ คณะกรรมการเห็นว่า เนื้อหาสาระสำคัญของภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการถ่ายทอดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมกับ

สังคมไทย อาจทำให้สังคมและผู้ชม แม้อายุเกิน 20 ปี เกิดความเข้าใจผิดและเกิดการเลียนแบบในพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือการขายบริการทางเพศ รวมทั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอื่นๆ จึงเป็นการขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน การที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ไม่อนุญาตให้ภาพยนตร์เรื่อง *Insects in the Backyard* ออกเผยแพร่เนื่องจากขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนนั้น จึงชอบแล้ว มีมติยกอุทธรณ์

การกระทำต่างๆที่ขัดต่อพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์

คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ (บอร์ดชาติ) มีมติ ห้ามไม่ให้ภาพยนตร์ *"Insects in the Backyard"* เข้าฉายในราชอาณาจักรไทย หลังผู้สร้าง-กำกับ ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ ยื่นอุทธรณ์ต่อกระทรวงวัฒนธรรมหลังหนังของเธอถูกคำสั่งห้ามฉายจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ในการยื่นขอจัดเรตติ้งถึงสองครั้ง (ผู้สร้างขอเรต ฉ.20 ที่ไม่อนุญาตให้ผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าชมโดยเด็ดขาด กับหนังของตัวเอง) นั้นหมายถึงว่า นับจากนี้ *"Insects in the Backyard"* ไม่มีสิทธิเข้าฉายในรูปแบบใดๆ ก็ตาม ในประเทศไทย หากมีการฝ่าฝืนผู้ละเมิดจะถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย

หลังพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2552 หนังสืทุกเรื่องที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์บ้านเราต้องมีการจัดเรตติ้งของหนังให้เหมาะสมกับกลุ่มอายุผู้ชมทั้งหมด 7 ประเภท ได้แก่ ส. ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมให้มีการชม ท. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ชมทั่วไป น. 13+ ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ชมอายุ 13 ปีขึ้นไป น.15+ ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ชมอายุ 15 ปีขึ้นไป น.18+ ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ชมอายุ 18 ปีขึ้นไป ฉ. 20 ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ชมอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าชมโดยเด็ดขาด (ตรวจบัตรประชาชน) และภาพยนตร์ที่ห้ามฉายในราชอาณาจักร

กฎหมายฉบับนี้ ผู้เกี่ยวข้องในวงการหนังรวมทั้งผู้ชมกลุ่มหนึ่งต่างมีข้อกังขาว่า ในเมื่อมีการแบ่งประเภทของหนังตามกลุ่มอายุผู้ชมแล้ว เหตุใดจึงต้องมี ‘แบน’ หรือ ‘ห้ามฉาย’ อีก เพราะนั่นหมายถึงการลิดรอนสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนผ่านสื่อภาพยนตร์ โดยเจ้าหน้าที่รัฐด้วยเช่นกัน

และในขณะเดียวกัน การต่อสู้เพื่อสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อภาพยนตร์ของคุณธัญญ์วาริน ก็ไม่หยุดลงเช่นกัน เมื่อเธอประกาศจะยื่นฟ้องขอความเป็นธรรมต่อศาลปกครองสำหรับมติของบอร์ดชาติ ที่สั่งแบนหนังของเธอ นั้นหมายถึงว่าเส้นทางของ ‘เหล่าแมลงในสวนหลังบ้าน’ ที่จะออกเผยแพร่สู่สายตาประชาชนใช้จะมีดมนสั้นหนทางไปเสียทีเดียว เพราะหากศาลปกครองรับคำฟ้องไว้พิจารณา และมีคำสั่งคุ้มครอง หนังสือเรื่องนี้จากมติดบอร์ดชาติ ก็มีสิทธิได้รับการทบทวนให้พิจารณาใหม่ และมีโอกาสออกฉายได้ หรือแล้วแต่ดุลพินิจของศาล

การฉายทั้งสองครั้งในเมืองไทยของ “Insects in the Backyard” ในเทศกาลภาพยนตร์โลกแห่งกรุงเทพฯ เมื่อเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา เสียงตอบรับจากผู้ชมเป็นไปด้วยดี ไม่มีกระแสต่อต้าน หรือข้อกล่าวหาใดๆ ต่อหนังเรื่องนี้ออกมาให้ได้ยินแม้แต่เน้อย ทั้ง ๆ ที่คำชี้แจงของคณะกรรมการทั้งสองชุดต้องตรงกันในประเด็นที่ว่า “หนังมีเนื้อหาขัดต่อศีลธรรมอันดี”

แม้ภาพที่ปรากฏใน “Insects in the Backyard” หลายๆ ฉาก จะดูวาบหวิว ล่อแหลมรุนแรงและส่อนัยทางเพศ หากแต่หนังได้สะท้อนประเด็นความพิกลพิการของสังคมไทยผ่านครอบครัวๆ หนึ่ง ที่มีพ่อเป็น “กะเทยแต่งหญิง” มีลูกสาว-ลูกชาย ที่เรียกเขา (หรือเธอ) ว่า “พี่ธัญญา” ซึ่งทั้งคู่ไม่เคยยอมรับสถานภาพทั้งในฐานะ ‘พ่อ’ หรือ ‘พี่สาว’ ส่วนแม่นั้นตายจากไปนานแล้ว ดูเหมือนกับว่า เรื่องราวในหนัง คล้ายเป็นกระจกสะท้อนภาพอันลึกลับของสังคมไทย รวมถึงบทบาทของคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์อยู่กลาย ๆ

“เจนนี่” และ “จอห์นนี่” แสดงอาการต่อต้านพ่ออยู่ตลอดเวลา ในขณะที่ “ธัญญา” ก็ไม่เคยขาดตกบกพร่องต่อหน้าที่หัวหน้าครอบครัวรวมทั้งบทบาทของ “แม่บ้าน” ที่ดี ความสุขเพียงหนึ่งเดียวคือจินตนาการทางเพศ ที่เธอนำมาใช้ในงานเขียนเพื่อหาเลี้ยงชีพ เธอมักจะดื่มและสูบบุหรี่อยู่เกือบจะตลอดเวลา

‘เจนนี่’ หนีห่างจากพ่อ ออกไปคบหากับเพื่อนชายที่ขายบริการให้พวกเร้าร่วมเพศ ส่วนเธอก็อาสาช่วยหารายได้ด้วยการขายตัวเช่นเดียวกัน ขณะที่ผู้เป็นน้องชาย ชีวิตอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของวัยรุ่น ภาวะความสับสนในใจก็ผลักดันให้เขาเจริญรอยตามพี่สาวไปติด ๆ หลังเห็นพอกับเพื่อนจูบกันในวันที่เขาชวนมาเที่ยวบ้าน

นักเรียน-นักศึกษาขายบริการ ความหลากหลายทางเพศ คือสิ่งที่ปรากฏในสังคมไทยอยู่ตลอดเวลา เราสามารถพบเห็นบุคคลเหล่านี้ได้ตามท้องถนนจนถึงบนหน้าหนังสือพิมพ์ ปฏิเสธไม่ได้ว่าสิ่งเหล่านี้มีอยู่จริง หากแต่จะยอมรับและอยู่ร่วมกันมันได้แค่ไหน เหมือน “แมลงในสวนหลังบ้าน” ที่แม้จะสร้างความรำคาญให้บ้าง แต่มันก็ยังเป็นส่วนหนึ่งในบ้านหรือสังคมของเราโดยไม่หลีกเลี่ยงไปได้ เหมือนกับที่ “เจนนี่” และ “จอห์นนี่” รั้งเกียจพ่อของเธอที่เป็นกะเทย แต่ก็ต้องอยู่ร่วมชายคาและอาศัย “พ่อ” คนนี้แหละที่คอยหาเลี้ยง

เช่นเดียวกัน ผู้ใหญ่ในสังคมไทย มักจะปฏิเสธความผิดปกติ โดยไม่เคยพยายามที่จะเข้าใจหรือเปิดใจยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น คอยแต่จะป้องปราม ควบคุม กักขังเสรีภาพของการแสดงออกทางความคิดอ่านของคนที่คิดต่าง หรือหยิบเอาความจริงมาตีแผ่ แม้ในหนังที่ต้องพยายามดัดแปลงแผ่ผ่านมาในรูปแบบเรื่องแต่งหรือจินตนาการเพื่อสะท้อนความจริงบางอย่างเหล่านี้

ตั้งแต่ พ.ร.บ.ภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีผลบังคับใช้ตั้งแต่กลางปีที่แล้ว มีหนังไทยสองเรื่องที่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด (ซึ่งไม่รู้ว่ามีกี่เรื่อง) มีการเข้มงวดกวัดขันตามข้อบังคับบ้างหรือปล่าว) คือ

“ผู้หญิงห้าบาท 2” และ “เจ้านกระจอก” ที่ได้เรต ฉ.20 คือห้ามผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีเข้าชมโดยเด็ดขาดและต้องมีการตรวจบัตรประชาชนก่อนเข้าชมอย่างเคร่งครัด ส่วนเรตอื่นๆ ทางโรงจะปล่อยให้เด็กอายุต่ำกว่าที่กำหนดเข้าไปดูหนังได้ ก็คงไม่สามารถห้ามปรามได้ เต็มที่ก็แค่แนะนำ แต่จะมีคนปฏิบัติตามแค่ไหนเป็นอีกเรื่อง (มีข่าวว่าโรงหนังบางแห่ง ปล่อยให้เด็กมัธยมเข้าไปดู “น้ำตาลแดง” หน้าตาเฉย ทั้งๆ ที่หนังได้เรต น.18+)

ภาพยนตร์เรื่อง เช็คสเปียร์ต้องตาย (Shakespeare Must Die)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักรไทย

“เช็คสเปียร์ต้องตาย” นับเป็นภาพยนตร์ไทยเรื่องที่สอง ที่ถูกคำสั่งห้ามฉายภายใต้ พ.ร.บ. ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ฉบับปัจจุบัน โดย Insects in the Backyard ของธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ เป็นภาพยนตร์เรื่องแรกที่ถูกคำสั่งดังกล่าว ในปี พ.ศ. 2553 ซึ่งเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครอง ครั้งนั้นมีเหตุผลจากคณะกรรมการท่านหนึ่งลงมติสั่งห้ามฉาย ระบุว่า ภาพยนตร์ดังกล่าวขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน แม้เนื้อหาของเรื่องจะพยายามสะท้อนสภาพสังคม แต่สิ่งที่นำเสนอมีความรุนแรงมาก ทั้งภาพและภาษา อีกทั้งยังมีฉากที่แสดงให้เห็นว่า ลูกอยากฆ่าพ่อของตัวเอง มีการใช้มีดแทงจนเลือดท่วม ซึ่งเป็นเรื่องไม่สมควรอย่างยิ่ง”

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (กองเซ็นเซอร์) กรมส่งเสริมกระทรวงวัฒนธรรม คณะที่ 3 ที่ พล.ต.ต. เอนก สัมพลัง เป็นประธาน ได้มีมติห้ามเผยแพร่ได้รับเรต “ห” หรือ “ห้ามเผยแพร่ในประเทศไทย” เมื่อวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2555 โดยให้เหตุผลว่า มีเนื้อหาก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ ตามกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ. 2552 ข้อ 7(3) จึงมีมติไม่อนุญาต โดยจัดเป็นประเภทภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา 26 (7) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2553 ทั้งนี้เนื่องจากในภาพยนตร์มีการอ้างอิงถึงเหตุการณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 มีการนำภาพถ่าย ภาพความเสียหายจากเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองในประเทศไทย ช่วงเดือนเมษายน พ.ศ. 2522 มาใช้และการให้ปีศาจในเรื่องสวมชุดแดงเปรียบเหมือนการกล่าวหาเสื้อแดง (สัญลักษณ์การแบ่งฝ่ายทางการเมือง)

มาตรา 26 ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ตามมาตรา 25 ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์กำหนดด้วยว่าภาพยนตร์ดังกล่าวจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใด ดังต่อไปนี้

1. ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู
2. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป

3. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป
4. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป
5. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป
6. ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีดู
7. ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ความใน (6) มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ดูซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรส หลักเกณฑ์ในการกำหนดว่า ภาพยนตร์ลักษณะใดควรจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

โดยสามารถอธิบายขยายความ “ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร” ว่าต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ หรือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- สาระสำคัญของเรื่องเป็นการเหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนา หรือไม่เคารพต่อปูชนียบุคคล ปูชนียสถาน หรือปูชนียวัตถุ
- เนื้อหาที่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ
- เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ
- สาระสำคัญของเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
- เนื้อหาที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์ที่เห็นอวัยวะเพศ

มาตรา 29 ในการพิจารณาอนุญาตภาพยนตร์ตามมาตรา 25 ถ้าคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เห็นว่าภาพยนตร์ใดมีเนื้อหาบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือตัดทอนก่อนอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้

ศ.ดร. อภินันท์ โปษยานนท์ รองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงว่า ภาพยนตร์เรื่อง “เชคสเปียร์ต้องตาย” เป็นภาพยนตร์ที่ได้รับทุนสร้างจากกองทุนส่งเสริมภาพยนตร์ของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สศร.) กระทรวงวัฒนธรรม ภายใต้โครงการไทยเข้มแข็งของรัฐบาล ในปี 2553 นั้น ตนเองเป็นประธานคณะกรรมการพิจารณาสนับสนุน

ขณะที่พิจารณาอนุมัติให้เงินสนับสนุนภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นการพิจารณาเพียงบทคัดย่อ ยังไม่ได้ดำเนินการสร้างขึ้น การตรวจสอบว่าสมควรส่งเสริมหรือไม่ ต้องทำให้รอบคอบกว่านี้ และ

เนื่องจากภาพยนตร์มีการเสนอภาพหลายด้านพร้อมๆ กัน อาจมีความเข้าใจผิดพลาดและเกิดผิดใจกัน ในภายหลัง ภาพยนตร์เรื่องนี้อาจเป็นการเมืองหรือไม่ก็ได้แล้วแต่จะมอง ปัญหาคือการนำเสนอไม่ใช่ เรื่องของความคิดสร้างสรรค์และการตีความ เนื่องจากแต่ละคนสามารถตีความได้หลายแบบ แล้วแต่ สถานการณ์ในช่วงเวลานั้นๆ

นายเชลียง เทียมสนิท ฝ่ายกฎหมายกระทรวงวัฒนธรรม ชี้แจงว่า “ผู้สร้างบทภาพยนตร์ ได้ดัดแปลงบทให้เป็นประเทศสมมติก็จริง แต่ภาพที่ออกมาสื่อให้เห็นได้ว่าเป็นประเทศไทย และมี เนื้อหาสาระบางอย่าง เช่น ฉากเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่าอาจกระทบต่อ ความมั่นคงและในการพิจารณาของคณะกรรมการกฎหมายของกระทรวงวัฒนธรรมได้พิจารณาตาม เจตนารมณ์ของกฎหมาย”

มานิต ศรีวานิชภูมิ ในฐานะผู้อำนวยการสร้าง ได้ทำจดหมายเปิดผนึก “หยุดแบน ภาพยนตร์ไทย หยุดผิดกันเสรีภาพไม่เป็นประชาธิปไตย” เพื่อยื่นให้กับนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ในวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2555 ทั้งนี้ใจความในจดหมายอ้างถึงความเห็นของกลุ่มคน อันประกอบด้วย ทีมผู้สร้างภาพยนตร์, สมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทย, นักวิชาการ, นักแสดง, ผู้ ประกอบวิชาชีพด้านภาพยนตร์, กลุ่มคนรักหนัง และประชาชนผู้รับเสรีภาพ เห็นว่ามติดังกล่าว คลุมเครือ ครอบจักรวาล ไร้เหตุผลสนับสนุน ถือเป็นมาตรการรุนแรง ขาดความพอดี อันเป็นเหตุให้ กระทบต่อ “สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ”

ภาพประกอบ : คุณมานิต ศรีวานิชภูมิ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์เชคสเปียร์ต้องตาย

และได้ออกคำชี้แจง “แถลงข่าวเรื่องภาพยนตร์ไทยเชคสเปียร์โดนแบนโดยรัฐบาลไทย” ในเว็บไซต์ www.shakesprearemustdie.com มีใจความดังนี้

“บ่ายวันนี้ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ (กองเซ็นเซอร์) ในกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ภายใต้รัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร มีมติสั่งห้ามฉาย “เชคสเปียร์ต้องตาย”

ภาพยนตร์เรื่องสุดท้ายที่ได้รับทุนสร้างจากกองทุนส่งเสริมภาพยนตร์ของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สศร.) กระทรวงวัฒนธรรม ภายใต้โครงการไทยเข้มแข็งของรัฐบาลอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในปี 2553 ซึ่งเพิ่งสร้างเสร็จและเข้าตรวจพิจารณาปีนี้

ตามเอกสารบันทึกการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ “คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า ภาพยนตร์เรื่องเชกสเปียร์ต้องตาย (Shakespeare Must Die) มีเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ ตามกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2552 ข้อ 7 (3) จึงมีมติไม่อนุญาต โดยจัดเป็นประเภทภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา 26 (7) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551”

ภาพยนตร์เรื่อง “เชกสเปียร์ต้องตาย” เป็นภาพยนตร์ไทยที่สร้างขึ้นจากบทละคร “โศกนาฏกรรมแม็คเบ็ธ” (The Tragedy of Macbeth) ของ วิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare) กวีเอกของโลก เป็นเรื่องราวของขุนพลที่มักใหญ่ใฝ่สูงอย่างไร้ขอบเขตและคลั่งไคล้ในไสยศาสตร์ เมื่อมีแม่มดมาทักว่าจะได้เป็นกษัตริย์ในภายหน้า และโดยการยุยงของภรรยา เขาสังหารพระราชินีเพื่อสถาปนาตนเองขึ้นเป็นกษัตริย์ แม็คเบ็ธปกครองแผ่นดินด้วยความบ้าอำนาจ พาให้บ้านเมืองตกอยู่ในยุคมืดมนแห่งความหวาดกลัว โดยที่ตัวเขาเองก็ปราศจากความสุข ต้องใช้ความรุนแรงอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เพื่อรักษาอำนาจของตน

อนึ่ง ละครเรื่องแม็คเบ็ธนี้ เมื่อปีที่แล้วได้มีการจัดแสดงโดยคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ “แม็คเบ็ธ” นั้น บรรจุอยู่ในหลักสูตรการศึกษาของเด็กมัธยมต้นทั่วโลก (ในทุกประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ) มาเป็นเวลาหลายชั่วคน และได้ถูกสร้างเป็นภาพยนตร์มาแล้วหลายครั้ง รวมทั้งโดยนักทำหนังอินเดีย ญี่ปุ่น และจีน เป็นต้น

ภาพประกอบ : ละครเวทีเรื่อง 'แม็คเบ็ธ' จัดแสดงโดยคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“เหตุการณ์นี้ทำให้ผมเห็นว่า เราไม่สามารถพูดถึงเรื่องศีลธรรม ความโลภ ความบ้าอำนาจ ความมักใหญ่ใฝ่สูงอันไร้ขอบเขตกันได้อีกแล้วในประเทศไทย ผู้คนอยู่กันด้วยความกลัว ราว

กับว่าอยู่ใต้แม่เคเบิ้ลในบทธะครของเซคสเปียร์จริง ๆ มันแปลกประหลาดมากที่องค์กรของกระทรวงวัฒนธรรมลุกขึ้นแบนหนังที่กระทรวงวัฒนธรรมเองเป็นผู้สนับสนุน และกองเซ็นเซอร์ภายใต้กรมส่งเสริมวัฒนธรรม เห็นควรแบนเซคสเปียร์”

ทีมงานของภาพยนตร์ได้แสดงความคิดเห็นผ่านโซเซียลมีเดียว่า “หนังเรื่องนี้ไม่ได้รับความเห็นชอบให้ฉายจากคณะกรรมการเซ็นเซอร์ จำนวน 7 คน เพราะเกรงว่าคนดูจะแยกไม่ได้ว่าอันไหน “เรื่องจริง” หรือ “เรื่องแต่ง” ก่อนที่จะระบุว่า “เราไม่ได้รับอนุญาตให้ฉายในราชอาณาจักรไทย” และกล่าวยืนยันว่า “นี่คือบทภาพยนตร์ที่ถอดมาจากบทประพันธ์ของเซคสเปียร์ ตัวต่อตัว คำต่อคำ”

โดยในภาพยนตร์กล่าวอย่างเด่นชัดว่า “ภาพยนตร์ขนาดยาว เนื้อหาอ้างอิงจากบทประพันธ์ของวิลเลียม เซคสเปียร์ นักประพันธ์เอกของโลก ถ่ายทอดในรูปแบบภาพยนตร์ โดยถอดความหมาย “คำต่อคำ” เพื่อคงความสวยงามของภาษากวีโดยใช้ภาษาไทย นับเป็นภาพยนตร์เซคสเปียร์ไทยเรื่องแรก”

สมานรัชฎ์ กาญจนะวณิช ผู้กำกับภาพยนตร์ ให้สัมภาษณ์ไว้กับหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งว่า “...สิ่งที่ประหลาดสำหรับเรื่องนี้ ก็คือ กระทรวงวัฒนธรรม ภายใต้การดูแลของรัฐบาลเป็นคนให้ทุนมา แต่กลับถูกแบนโดยหน่วยงานเดียวกัน ที่ทั่วโลกเค้าสนใจคือคุณแบนเซคสเปียร์ไม่พอ คุณยังแบนหนังของคุณเองด้วย มันเป็นเรื่องตลกและไร้สาระมาก เพราะก่อนจะยื่นเรื่องให้ผ่านจนได้ทุน เราก็ต้องถ่ายตัวอย่างหนังไปให้ดู เรามีฉากฆ่ากษัตริย์ พวกเขาได้เห็นกันหมดแล้ว และเราก็ตกลงร่วมกันว่าจะยึดเอาบทของเซคสเปียร์เป็นหลัก ไม่ได้ทำให้เห็นฉากฆ่าอะไร แคื่อยืนอยู่หน้าห้องบรรทมตามในบทธะคร เขาเห็นตัวอย่างนั้นแล้วและก็ตัดสินใจให้เงินทุนมา...”

ภาพประกอบ : คุณสมานรัชฎ์ กาญจนะวณิช ผู้กำกับภาพยนตร์เซคสเปียร์ต้องตาย

ยุทธนา บุญอ้อม เป็นอีกหนึ่งเสียงยืนยันว่า “อันที่จริงน่าจะให้คุณดูเรื่องนี้อย่างแฟร์ ๆ ไม่ใช่ไปแบน ไม่ใช่ดู คือควรจะให้คนดูเรื่องนี้แล้วตัดสินใจเองว่าชอบหรือไม่ชอบ ให้เค้าได้ตัดสินใจด้วยตัวเอง ไม่ใช่มาปิดกั้นกันก่อน”

มโนธรรม เทียมเทียบรัตน์ นักวิจารณ์หนังสืออิสระ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า “มีความเชื่อของคนกลุ่มหนึ่งว่า งานของเซ็คสเปียร์สูงส่ง จนต้องปีนบันไดดู และมักจะเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ซึ่งไม่เป็นความจริงเลย ถ้าเมื่อเราย้อนกลับไปดู มันจะเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ ธาตุแท้ และความขัดแย้ง มันไม่ใช่เรื่องใหญ่โตที่จับต้องไม่ได้”

“สำหรับเรื่องเซ็คสเปียร์ต้องตาย ใครจะเป็น “แม็คเบธ” นั้น อยู่ที่ว่าตีความของคนดู และคนทำด้วยนะ ไม่มีใครรู้หรอกว่า เขาเข้าใจจริงๆแล้วเซ็คสเปียร์ต้องการบอกอะไร งานของเซ็คสเปียร์มีความคลาสสิกมาก แต่ละคนย่อมตีความหรือทำออกมาไม่เหมือนกัน อย่างล่าสุดที่โรงละครอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็เพิ่งทำออกมาโดยตีความไปแบบหนึ่ง ในทัศคติผมก็คิดอีกแบบหนึ่ง แต่สิ่งหนึ่งที่เข้าใจตรงกัน คือ เซ็คสเปียร์พยายามจะบอกว่า มนุษย์เรานั้นมีหลายด้าน มีทั้งคนดี ทั้งคนเลว กล่าวคือมีหลากหลายมิติ อย่างในหนังสือเรื่องเซ็คสเปียร์ต้องตาย จะมองอย่างไรนั้น ก็ขึ้นอยู่กับคนดู คนทำว่าจะตีความอย่างไร”

นายบรรจง โกศลวัฒน์ นักวิชาการ สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ แสดงความคิดเห็นว่า “ตนเป็นผู้สอนวิชาภาพยนตร์มากกว่า 30 ปี ไม่เคยรู้จักกับผู้สร้างภาพยนตร์เรื่องนี้มาก่อน และเพิ่งจะได้ชมภาพยนตร์เรื่องนี้ แล้วพบว่า มีเนื้อหาค่อนข้างหนัก การใช้ภาษาเขียนบททำได้ดี คำพูดกระชับ นักแสดงเล่นได้ดี ภาพยนตร์ดีดี แบบนี้ถูกห้ามฉายได้อย่างไร”

“แต่มีข้อสังเกตในเรื่องประเทศสมมติอยู่ เกิดเป็นคำถามว่าอาจเป็นภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ชมในวงจำกัด มติห้ามฉายภาพยนตร์เรื่องนี้ในราชอาณาจักรจึงไม่เป็นธรรม สำหรับในประเด็นภาพเหตุการณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 นั้น เห็นว่าเบากว่าภาพยนตร์สารคดีและภาพเหตุการณ์จริง”

จากการสั่งห้ามฉายภาพยนตร์ มุมมองของผู้จัดทำมองว่าเป็นเหมือนการละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยการแทรกแซงของรัฐบาลในการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการคิดและตัดสินใจของประชาชน เพราะรัฐบาลใช้ความคิดเห็นของตนเองในการตัดสินใจ ทั้งๆที่ควรให้ประชาชนได้ใช้ความคิดเห็นของตัวเองในการเลือกรับชมภาพยนตร์เอง การกระทำนี้เหมือนเป็นการจำกัดกรอบความคิดของคนในประเทศให้แคบลง ให้คิดน้อยลง ทั้งที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตย แต่การกระทำของรัฐบาลนั้นดูเหมือนว่าจะสวนทางกับการเป็นประเทศประชาธิปไตย ที่ทุกคนต่างก็มีความคิดเสรีบนพื้นฐานของความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน

มีการยื่นคำร้องอุทธรณ์

ทางผู้ผลิตได้ยื่นคำร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นหนังสือตามคำร้องที่ 251/2555 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2555 ว่า ผู้ร้องได้รับทุนจากรัฐบาลในการสร้างภาพยนตร์เรื่อง “เชกสเปียร์ต้องตาย” เมื่อสร้างเสร็จแล้วจึงได้ขออนุญาตนำภาพยนตร์ดังกล่าวออกฉาย โดยมีประเด็นในการร้องเรียน 2 เรื่อง ดังนี้

1. เนื้อหาฉากใดที่เป็นเหตุให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ คณะที่ 3 เห็นว่า ภาพยนตร์เรื่อง “เชกสเปียร์ต้องตาย” มีเนื้อหาที่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ แล้วมีมติไม่อนุญาตให้ภาพยนตร์เผยแพร่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา 26 (7) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551

2. การที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ มีมติห้ามภาพยนตร์เรื่อง “เชกสเปียร์ต้องตาย” ออกฉายในราชอาณาจักร เป็นการกระทำที่จำกัดสิทธิเสรีภาพได้หรือไม่อย่างไร

โดยขอให้พิจารณาตามข้อท้วงติง ดังนี้

1. เรื่องเพชรสีฟ้าประกอบฉาก โดยให้เหตุผลว่า เกรงจะเป็นการพาดพิงถึงเพชรบลูไดมอนด์

2. การขอให้เปลี่ยนป้ายประกอบฉากการประท้วงให้เป็นภาษาสมมติ เนื่องจากเห็นว่าเป็นประเทศสมมติโดยขอให้ผู้สร้างภาพยนตร์ไปปรับปรุง แต่ไม่ระบุฉากหรือรายละเอียด ทำให้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงใดๆ

3. ในคำอุทธรณ์ เรื่องภาพเหตุการณ์ 6 ตุลา โดยทางผู้สร้างภาพยนตร์ได้แรงบันดาลใจมาจากภาพถ่าย ในเหตุการณ์ดังกล่าวเท่านั้น แต่กลับเห็นว่าฉากดังกล่าวเป็นการสร้างความแตกแยกทั้งที่มีภาพยนตร์เรื่องอื่นที่มีฉากดังกล่าวอยู่ด้วย แต่ยังสามารถออกฉายได้

โดยมีผลการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ด้านการคุ้มครองฯ) ว่า คำสั่งห้ามฉายของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและแสดงออกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และเห็นสมควรทบทวนคำสั่งห้ามฉายโดยให้จัดอยู่ในประเภทภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และขอเสนอให้มีการปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. ภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ พ.ศ. 2551 แต่เนื่องจากว่า เรื่องนี้กำลังเป็นคดีความอยู่ในศาลปกครอง คณะกรรมการสิทธิฯ จึงขอยุติการดำเนินการแต่เพียงเท่านี้

ภาพยนตร์เรื่อง ฟ้าต่ำแผ่นดินสูง (Boundary)

เหตุผลของการสั่งห้ามฉาย

ฟ้าต่ำแผ่นดินสูง เป็นชื่อของภาพยนตร์เรื่องหนึ่งที่จะเข้าฉายอย่างเป็นทางการในเดือนกรกฎาคมนี้ สร้างโดยผู้สร้างภาพยนตร์รุ่นหนุ่ม ชื่อ นนทวัฒน์ นำเบญจพล ภาพยนตร์เรื่องนี้ มีความน่าสนใจในฐานะหนังนอกกระแส ที่มีลักษณะสัจนิยม(realistic) ถ่ายภาพและบันทึกเหตุการณ์ตามที่เป็นจริง เป็นแบบสารคดีโดยไม่อาศัยเนื้อเรื่องแบบละคร หรืออาศัยดารานำที่เป็นหนุ่มหล่อสาวสวย เป็นเครื่องจูงใจ แต่ใช้การบอกเล่าหรือฟ้องสังคมด้วยเนื้อเรื่องที่ตรงไปตรงมา

ก่อนหน้านี้ ภาพยนตร์เรื่องนี้เคยเป็นข่าวมาแล้ว ตั้งแต่เมื่อสร้างเสร็จ แล้วกลายเป็นหนังที่ถูกเลือกให้ฉายในเทศกาลภาพยนตร์สารคดีนานาชาติศาลายา ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 6 เมษายน ที่ผ่านมา แต่ในวันที่ 23 เมษายน กลับมีข่าวว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ได้พิจารณาห้ามฉายภาพยนตร์เรื่องนี้ในราชอาณาจักร โดยเห็นว่า เนื้อหาและภาพของภาพยนตร์นี้ ก่อให้เกิดการแตกแยกทางความคิด กระทบต่อความมั่นคงของชาติ และความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ซึ่งอาจชักจูงให้ผู้ชมหลงเชื่อจึงไม่ควรอนุญาตให้เผยแพร่

เป็นการดีที่อีก 2 วันต่อมา คำสั่งห้ามฉายก็ถูกยกเลิกโดยคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ชุดใหญ่ เพียงแต่คณะกรรมการขอจัดหนังในเรท 18 พร้อมกันนั้น ผู้สร้างถูกขอร้องให้ตัดเสียงในช่วงต้นเรื่องความยาว 2 วินาที-ซึ่งเป็นประโยคที่พิธีกรบนเวทีในงานเคาท์ดาวนัรับปีใหม่ที่สื่งแยกราชประสงค์-พูดว่า “เรามาร่วมเคาท์ดาวนัและร่วมฉลองให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระชนมายุครบ 84 พรรษา” ซึ่งฝ่ายผู้สร้างก็ยอมรับตามนั้น เพราะเห็นว่า ไม่ได้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาหลักของเรื่อง

เนื้อเรื่องของภาพยนตร์

เปิดฉากที่งานเคาน์ดาวนัปีใหม่ พ.ศ.2554 แต่ก็ได้ย้อนเหตุการณ์เล่าไปถึงการกวาดล้างปราบปรามประชาชนคนเสื้อแดงเมื่อเดือนเมษายน-พฤษภาคม พ.ศ.2553 ด้วย จากนั้น ภาพยนตร์ก็เล่าถึงเรื่องชีวิตของชายคนหนึ่ง ชื่อ อี๊ด ที่เป็นชาวบ้านธรรมดา บ้านเดิมอยู่ที่ตำบลกุตเสลา อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเป็นหมู่บ้านใกล้เขาพระวิหาร เล่าถึงชีวิตวัยเยาว์ของอี๊ดที่มีการศึกษาไม่สูงนัก และใช้ชีวิตบวชเป็นเณรอยู่ถึง 4 ปี ก่อนที่จะสึก แล้วไปจับใบแดง ต้องเข้าเป็นทหารประจำการ หลังจากที่ต้องฝึกฝนอย่างหนักแล้ว ก็ถูกส่งไปประจำการที่สามจังหวัดภาคใต้ จากนั้น ก็ได้เป็นทหารชั้นผู้น้อยที่ถูกส่งมาปราบการชุมนุมของคนเสื้อแดงในกรุงเทพฯ ด้วย ทั้งที่ญาติพี่น้องและชาวบ้านสนับสนุนฝ่ายเสื้อแดงแทบทั้งสิ้น แต่อี๊ดก็ต้องมาปฏิบัติตามหน้าที่

ในกรณีนี้ เท่ากับว่าภาพยนตร์ได้พยายามเล่าเรื่องการปราบปรามคนเสื้อแดงในอีกทัศนะหนึ่ง ทั้งยังได้ใส่ข้อความเพื่อเสนอทัศนะเกี่ยวกับคนเสื้อแดงต่อผู้ชม เช่นเล่าว่า ที่ราชประสงค์

เคยมีการปิดล้อมสังหารหมู่ กลุ่มผู้ชุมนุมเสื้อแดงซึ่งส่วนใหญ่เดินทางมาจากต่างจังหวัด" และว่า "รัฐบาลไทยในสมัยนั้นอ้างว่าเป็นการกระทำของมือที่สาม เพื่อสร้างสถานการณ์ใส่ร้ายรัฐบาล" แต่ "กลุ่มผู้ชุมนุมเสื้อแดงและผู้สนับสนุนเชื่อว่าเป็นการกระทำของรัฐบาลและทหาร" จากนั้นก็อธิบายต่อไปว่า "ชาวกรุงเทพฯและผู้ไม่สนับสนุนหลายคนกล่าวชื่นชมรัฐบาลและทหาร" ขณะที่ "ชาวต่างจังหวัดถูกปรามาสว่าโง่ เห็นแก่เงิน"

แต่นั้นยังไม่ใช่ประเด็นสำคัญในเรื่องนี้ เรื่องสำคัญที่สุดที่ภาพยนตร์เล่าก็คือ ผลกระทบของความขัดแย้งเรื่องเขาพระวิหาร ที่มีต่อประชาชนในพื้นที่กันทรลักษ์ อันเป็นมุมมองที่คนเมืองและกลุ่มเสื้อเหลืองและกลุ่มรักชาติที่สนับสนุนการเรียกร้องดินแดนคืนไม่เคยคำนึงถึง เพราะเมื่อสถานการณ์ถึงขีดสุดและเกิดการสู้รบตามพรมแดน ประชาชนทั้งสองฝากพรมแดนได้รับความเดือดร้อนโดยตรง ต้องเสี่ยงกับกระสุนปืนร้ายแรงที่ทหารสองฝ่ายยิงตอบโต้กัน และต้องอพยพออกจากเขตพื้นที่อันตราย ดังนั้น ชาวบ้านจึงมีความพอใจมากกว่าในการเปลี่ยนรัฐบาลจากรัฐบาลอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ มาเป็นรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตร แล้วทำให้การเผชิญหน้าระหว่างประเทศยุติลง อย่างน้อยก็ทำให้พวกเขาได้ชีวิตปกติกลับคืนมา

ภาพยนตร์ฟ้าต่ำแผ่นดินสูงยังไปไกลกว่านั้น เพราะยังได้เล่าเรื่องความขัดแย้งเดียวกันในความเชื่อและเรื่องเล่าของประชาชนฝ่ายกัมพูชาที่อุดรมีชัยด้วยว่า ฝ่ายไทยต่างหากที่พยายามบุกรุกและโง่งดินแดนของกัมพูชาตลอดมา จนถึงขนาดว่า อาศัยเงื่อนไขที่กัมพูชามีสงคราม ย้ายหลักพรมแดนตามใจชอบ เช่นกล่าวว่า "หลักเขตไม่ได้เดินย้อนกลับไปทางฝั่งไทย แต่มันเขยิบมาทางฝั่งของเรา" และทหารไทยก็เป็นฝ่ายเปิดฉากโจมตีกัมพูชาก่อน ฝ่ายกัมพูชาจึงเป็นคู่ต่อสู้เพื่อปกป้องพรมแดนและชีวิตของประชาชน และยังลงท้ายเรื่องด้วยการสำรวจถนนสายใหม่ที่ขึ้นเขาพระวิหารจากฝั่งกัมพูชา ที่เป็นเรื่องใหม่ที่ยังไม่ค่อยเป็นที่รับทราบในไทย

นัยยะที่ภาพยนตร์นี้พยายามสะท้อนก็คือ เส้นเขตแดนระหว่างประเทศเป็นเพียงสิ่งสมมุติ แต่ก็กลายเป็นเส้นแบ่งประชาชนให้ขัดแย้งกัน ทั้งที่ประชาชนทั้งสองฝากพรมแดนต่างก็พูดภาษาเขมรเช่นเดียวกัน และประชาชนสองฝ่ายก็ปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสงบและสันติมากกว่าที่จะมีกรณีพิพาทกัน ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงให้ชื่อภาษาอังกฤษว่า Boundary ซึ่งหมายถึงเขตแดน นนทวัฒน์ นำเบญจพล ผู้สร้างภาพยนตร์ได้อธิบายว่า "หลายคนมองว่าเป็นเรื่องของเขตแดน แต่ความจริงแล้วตามความคิดของผมหมายถึงเขตแดนตามความคิดของชาวบ้านในพื้นที่ ที่ต่างคนต่างมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังนั้นการนำเสนอของตนในตัวภาพยนตร์แล้วจะพยายามนำเสนอให้รอบด้านให้มากที่สุด ให้ตัวละครแต่ละคนได้มีโอกาสมากที่สุด" ภาพยนตร์เรื่องนี้ จึงเป็นสารคดีอันน่าสนใจ อย่างน้อยที่สุดก็คือการนำพาสถาการณ์ชนชาวไทยไปรับรู้มุมมองของฝ่ายกัมพูชา ซึ่งถือเป็นงานสร้างสรรค์อย่างง่าย ที่จะทำมาซึ่งประโยชน์แก่ทุกฝ่าย

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักรไทย

จากกรณี ภาพยนตร์ ฟ้าย่ำแผ่นดินสูง เป็นภาพยนตร์ที่ได้เข้ารับการพิจารณา คือ "ผลการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เรื่องฟ้าย่ำแผ่นดินสูง ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ในราชอาณาจักรไทย ด้วยเนื้อหาที่ขัดต่อความมั่นคงของชาติ และความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ และการนำเสนอข้อมูลบางเหตุการณ์ยังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของศาล โดยไม่มีบทสรุปทางเอกสาร

ภาพยนตร์เรื่องดังกล่าว ทางคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเป็นมติเอกฉันท์ว่า เนื้อหาขัดกับกฎกระทรวงที่กำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ. 2552 ในข้อที่ 7 กำหนดไว้ว่า ภาพยนตร์ที่ห้ามฉายในราชอาณาจักรมีลักษณะ 6 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ หรือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. สาระสำคัญของเรื่องเป็นการเหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนาหรือไม่เคารพต่อปูชนียบุคคล ปุชนียสถาน หรือปูชนียวัตถุ
3. เนื้อหาที่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ
4. เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ
5. สาระสำคัญของเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
6. เนื้อหาที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์ที่เห็นอวัยวะเพศ ซึ่งภาพยนตร์เรื่อง ฟ้าย่ำแผ่นดินต่ำ มีเนื้อหาเข้าข่ายในข้อที่ 3 และ 4 จึงไม่สามารถอนุญาตให้ฉายภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวได้

มุมมองความคิดเห็น ผู้กำกับภาพยนตร์

สถานีโทรทัศน์เนชั่นทีวี รายการสยามสารพา ได้สัมภาษณ์นายณนทวัฒน์ นำเบญจพล ผู้กำกับภาพยนตร์ฟ้าย่ำแผ่นดินสูง และนายสุภาพ ทธิเมทธิพิ บรรณาธิการ หนังสือไปโฮสโคป ถึงกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เรื่องฟ้าย่ำแผ่นดินสูง ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ในราชอาณาจักรไทย ด้วยเนื้อหาที่ขัดต่อความมั่นคงของชาติ และความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ

นายณนทวัฒน์ กล่าวว่า หลังจากที่ถูกเซ็นเซอร์ได้คำสั่งให้หนังของตนไม่ผ่านการเซ็นเซอร์ โดยถึงขั้นห้ามฉายในประเทศเลยนั้น ตนก็ยังคงสงสัยและเกิดความไม่เข้าใจอย่างยิ่งกับความเห็นของคณะกรรมการที่ระบุออกมา โดยเฉพาะกรณีที่มีการพูดถึงว่าหนังเรื่องนี้มีการพาดพิงสถาบันพระมหากษัตริย์ ตนยืนยันว่าหนังเรื่องนี้โดยเฉพาะเนื้อหาของตัวหนังไม่มีความเกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์เลย ส่วนประเด็นที่คณะกรรมการกล่าวอ้างนั้น ตนยืนยันว่าน่าจะเป็นเพียงประเด็นเดียวที่มีการพูดถึงพระมหากษัตริย์เท่านั้น สำหรับชื่อหนังฟ้าย่ำแผ่นดินต่ำนั้น ตนก็ไม่ได้มีเจตนาและไม่รู้เรื่องคำว่าฟ้าย่ำหมายถึงพระมหากษัตริย์ตามที่มีการตีความกันไป ส่วนชื่อหนังที่นำมา

ตั้งนั้นตนได้นำมาจากเพลงฟ้าต่ำแผ่นดินสูง ที่เป็นเพลงภาพยนตร์เรื่องโทนในอดีตที่ผ่านมา สำหรับความหมายของหนังเรื่องนี้ ที่หลายคนมองว่าเป็นเรื่องของเขตแดน แต่ความจริงแล้วตามความคิดของตนได้หมายถึงเขตแดนตามความคิดของชาวบ้านในพื้นที่ ที่ต่างคนต่างมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังนั้นการนำเสนอของตนในภาพยนตร์แล้วจะพยายามนำเสนอให้รอบด้านให้มากที่สุด ให้ตัวละครแต่ละคนได้มีโอกาสมากที่สุด

นายนวนทวัฒน์ กล่าวว่า ไม่ได้คิดเลยว่าการนำภาพยนตร์ของตนเข้าไปตรวจการพิจารณาของกบว.แล้วจะถูกแบนเช่นนี้ เพราะเมื่อมาทราบหนังตนถูกสั่งห้ามออกฉายแล้ว ตนงงและตกใจอย่างมาก ส่วนข้อคิดเห็นของกองเซ็นเซอร์ที่ระบุว่าเป็นจุดที่ทำให้หนังถูกแบนนั้น ส่วนตัวแล้วคิดว่าคงจะไม่สามารถทำได้ทุกข้อตามที่มีการให้ข้อสังเกต ส่วนชื่อเรื่องของตัวหนังนั้นคิดว่าคงจะไม่มีการเปลี่ยน เนื่องจากประเด็นสำคัญตัวเนื้อหาของตัวหนังไม่มีส่วนได้ที่จะพูดถึงสถาบันพระมหากษัตริย์อยู่แล้ว และฉากที่มีการต่อสู้รบกันของกองกำลังทหารของทั้งสองประเทศตามแนวชายแดนนั้น ตนคิดว่า เป็นจุดที่มีความสำคัญที่ไม่อยากจะตัดออก นอกจากนี้ ภาพดังกล่าวที่ตนนำมาเสนอนั้นก็ภาพที่มีคนนำไปลงเอาไว้ในยูทูบ ซึ่งใครก็สามารถจะค้นหาได้อยู่แล้ว ไม่มีการปิดกั้นแต่อย่างใด ดังนั้นตนมีความสงสัยว่าในยูทูบก็หาดูได้ แต่เมื่อตนมาลงไว้ในหนังทำไมไม่สามารถดูได้ ดังนั้นถ้าจะมีการปรับแก้หนังเรื่องนี้ใหม่ตนก็คงจะปรับแก้ในบางจุดที่คิดว่าสามารถทำได้ แต่ไม่ใช่ทั้งหมดของตัวหนังทั้งเรื่อง

เมื่อถามว่า การที่ถูกแบนในครั้งนี้ส่วนตัวคิดว่ามาจากปัญหาเรื่องการเมืองในตัวหนังหรือมาจากปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นายนวนทวัฒน์ กล่าวว่า ตนพยายามนั่งคิดและดูในมุมมองของคณะกรรมการที่พิจารณา ซึ่งคิดว่ากรรมการอาจจะมองว่าหากปล่อยหนังเรื่องนี้ให้ออกไปแล้วอาจจะมีปัญหาในภายหลังได้ จึงสั่งห้ามไปเลยดีกว่า แต่ในขณะเดียวกันหนังสือเรื่องนี้ก็มีเจตนาที่ไม่ต้องการให้มีปัญหา แต่กลับอยากจะทำให้เกิดความสันติภาพให้เกิดขึ้น

นายสุภาพ กล่าวว่า หลังจากที่ได้ดูหนังเรื่องนี้ก่อนที่จะมีการยื่นขอการพิจารณาของกองเซ็นเซอร์นั้น ตนมีความคิดว่าหนังเรื่องนี้จะต้องถูกแบนอย่างแน่นอน เพราะจุดหนึ่งในการพิจารณาของกรรมการตรวจพิจารณา หากเห็นว่าเข้าข่ายอาจจะมีปัญหาเรื่องของความละเอียดเกี่ยวกับความรู้สึกขึ้น กรรมการตรวจก็มักจะใช้วิธีการหนีปัญหาด้วยสั่งห้ามไปเลยดีกว่า ซึ่งถือว่าเป็นการตัดสินใจที่ง่ายที่สุดที่ไม่ต้องทำให้เกิดปัญหาในภายหลัง ส่วนที่นายนวนทวัฒน์อาจจะมีการขออุทธรณ์ในการพิจารณาหนังเรื่องนี้ใหม่อีกนั้น ตนมั่นใจว่าหากอุทธรณ์ไปก็คงจะไม่ผ่านการพิจารณาอย่างแน่นอน เพราะหากอุทธรณ์แล้วผ่านขึ้นมาจริง ก็เป็นไปได้ว่าหลักคิดและการพิจารณาของคณะกรรมการแรกกับชุดที่อุทธรณ์ใหม่นั้น มีบรรทัดฐานในการพิจารณาที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง เพราะเราอย่างลืมน่าหลักคิดในการพิจารณาของคณะกรรมการก็มักจะมีกรอบคิดที่เหมือนกัน ไม่แตกต่างกัน นอกจากคำตัดสินใจคณะกรรมการชุดแรกออกมาแล้ว หลักการคิดของคณะกรรมการชุดที่สองก็

จะถูกบีบจากคำตัดสินของคณะกรรมการชุดที่แรกไปโดยปริยาย (<http://www.bangkokbiznews.com>)

มุมมองความคิดเห็น ของปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ประธานคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

กล่าวในฐานะประธานคณะกรรมการฯ ว่า ภาพยนตร์เรื่องดังกล่าว ทางคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเป็นมติเอกฉันท์ว่า เนื้อหาขัดกับกฎกระทรวงที่กำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ. 2552 ในข้อที่ 7 กำหนดไว้ว่า ภาพยนตร์ที่ห้ามฉายในราชอาณาจักรมีลักษณะ 6 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ หรือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. สาระสำคัญของเรื่องเป็นการเหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนาหรือไม่เคารพต่อปูชนียบุคคล ปูชนียสถาน หรือปูชนียวัตถุ
3. เนื้อหาที่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ
4. เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ
5. สาระสำคัญของเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
6. เนื้อหาที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์ที่เห็นอวัยวะเพศ

ซึ่งภาพยนตร์เรื่อง ฟ้าสูงแผ่นดินต่ำ มีเนื้อหาเข้าข่ายในข้อที่ 3 และ 4 จึงไม่สามารถอนุญาตให้ฉายภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวได้ และได้แจ้งมติให้แก่ผู้สร้างทราบแล้ว

“ปกติแล้วทางคณะกรรมการฯ ไม่มีสิทธิ์ไปตัดทอนเนื้อหาภาพยนตร์เรื่องใดได้นอกจากทางผู้สร้างต้องการจะได้รับการพิจารณาให้ฉายในเรตไหน อาทิ ภาพยนตร์บางเรื่องมีภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเรต 20+ แต่ทางผู้สร้างต้องการที่จะฉายในเรต น 18+ ทางผู้สร้างจะกลับไปปรับเนื้อหาให้เข้ากับกฎกระทรวง กรณีดังกล่าวก็เช่นกัน ทางคณะกรรมการฯ จะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเนื้อหาภาพยนตร์ ถ้าหากทางผู้สร้างต้องการให้ทางคณะกรรมการฯ อนุญาตให้ฉายก็ต้องกลับไปพิจารณาเรื่องเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมและปรับเอง จากนั้นสามารถเสนอมาให้คณะกรรมการฯ พิจารณาอนุญาตให้ฉายได้อีกครั้ง ยืนยันว่าทางคณะกรรมการฯ พร้อมเปิดให้ทางผู้สร้างยื่นของอุทธรณ์คำพิจารณา ได้” ปลัดวธ. กล่าว ผู้สื่อข่าวได้รับการเปิดเผยจากหนึ่งในคณะกรรมการฯ ว่า สำหรับเนื้อหาของภาพยนตร์เรื่อง ฟ้าสูงแผ่นดินต่ำ ในส่วนที่ทางคณะกรรมการฯ เห็นว่าไม่สมควรอนุญาตให้ฉาย มีความยาวประมาณ 2 นาที โดยมีเนื้อหาบางส่วนที่มีการพาดพิงเกี่ยวกับกรณีพิพาทปราสาทพระวิหาร ระหว่างไทยกับกัมพูชา(<http://www.thairath.co.th>)

สรุป

ฟ้าต่ำแผ่นดินสูง เป็นภาพยนตร์สารคดี ที่ได้รับการพิจารณาห้ามฉาย จาก คณะอนุกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ซึ่ง หนึ่งฟ้าต่ำแผ่นดินสูงมีเนื้อหาขัดต่อความมั่นคงของชาติ มีเนื้อหาเกี่ยวกับลัทธิหรือคำสั่งสอนที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดีหรือขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งอาจชักจูงให้ผู้หลงเชื่อ เนื้อหาบางส่วนที่กระทบต่อสถาบันพระมหากษัตริย์หรือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเนื้อหาที่ก่อให้เกิดความแตกสามัคคีระหว่างคนในชาติ เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศ ถึงแม้ว่าเนื้อหากำหนดจะถ่ายทอดเรื่องราว จากชีวิตหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมไทย แต่ด้วยเนื้อหาที่นำเสนออาจก่อให้เกิดความสูญเสีย ความเข้าใจผิด การเลียนแบบ หรือเป็นการปลุกกระแสม จากภาพยนตร์ได้ แต่ด้วยภาพยนตร์เรื่องนี้ ผู้กำกับต้องการนำเสนอเรื่องราวในมุมมอง สารคดี ให้แง่คิด โดยข้อมูลทั้งหมดได้จากการลงไปยังพื้นที่จริงจากมุมมองของประชาชนในพื้นที่จริงที่อาศัยอยู่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชาที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากข้อพิพาทกรณีเขาพระวิหารส่วนหนึ่งทางผู้สร้างต้องการให้ภาพยนตร์เรื่อง ฟ้าต่ำแผ่นดินสูงเป็นพื้นที่การแสดงออกให้ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจริง ๆ ได้แสดงมุมมองทัศนคติและความคิดเห็นที่พวกเขาไม่มีโอกาสได้สื่อและได้พูดออกมาสู่สาธารณชนได้รับรู้ประชาชนควรมีสิทธิได้พูดในสิ่งที่คิดและภาพยนตร์ ฟ้าต่ำแผ่นดินสูงเป็นการนำเสนอของประชาชนทุกฝ่ายมาสู่สาธารณชนและอยากให้ฟังความคิดเห็นที่ต่างกันและอยู่ร่วมกันได้ในสังคมและยังคงเชื่อว่าประชาชนไทยมีวิจรรย์ญาณในการทำความเข้าใจในชุดข้อมูลนี้ด้วยตัวของพวกเขาเอง

ถึงแม้ว่าภาพยนตร์จะไม่ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่ผู้กำกับ นนทวัฒน์ นำเบญจพล ได้ยื่นอุทธรณ์ในขั้นต่อไป และแม้ในท้ายที่สุด ภาพยนตร์ของเขาจะไม่ได้รับอนุญาต เขาก็จะถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้พบเห็น ได้พูดคุย ได้เข้าใจจากการลงพื้นที่จริงบริเวณชายแดนทั้งฝั่งไทยและฝั่งกัมพูชาผ่านการพูดและการเขียนของเขาต่อไป

แต่ในที่สุด เมื่อคณะกรรมการฯ ได้เปิดให้ทางผู้สร้างยื่นของอุทธรณ์คำพิจารณา และให้ผู้สร้างหรือผู้กำกับ ต้องปรับเรื่องเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมและปรับเองใหม่อีกครั้ง จากนั้นสามารถเสนอมาให้คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาอนุญาตให้ฉายได้อีกครั้ง จนในที่สุดทางคณะกรรมการฯ ยินยอมให้อนุญาตฉายได้ แต่ต้องตัดฉากบางส่วนออกที่มีความยาวประมาณ 2 นาที โดยมีเนื้อหาบางส่วนที่มีการพาดพิงเกี่ยวกับกรณีพิพาทปราสาทพระวิหาร ระหว่างไทยกับกัมพูชา โดยจะกำหนดฉายวันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2556 นี้

ภาพยนตร์เรื่อง ปิตุภูมิ พรหมแดนแห่งรัก (Fatherland)

เหตุผลของการสั่งห้ามฉาย

มีการคาดการณ์ว่าที่หนังไม่ได้เข้าฉายเนื่องจากหวั่นเนื้อหาของภาพยนตร์จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของ 3 จังหวัดชายแดนและเป็นการโหมไฟใต้ให้รุนแรงมากขึ้นไปกว่าเดิม

ฉากหรือเหตุผลของภาพยนตร์ที่ผิดกฎหมาย

เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการเมืองใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ และความไม่ปลอดภัยของสถานการณ์ โดยไม่มั่นใจว่าผลกระทบที่อาจตามมาจะก่อให้เกิดความไม่สามัคคีของคนในประเทศและทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อศาสนา ทำให้ผู้สร้างตัดสินใจไม่ส่งภาพยนตร์เข้ารับการพิจารณาเรตติ้งและจะไม่นำออกฉาย จึงกลายเป็นภาพยนตร์ไทยเรื่องล่าสุด ที่ผู้ชมจะไม่มีโอกาสได้ชมเพราะเจ้าของภาพยนตร์เลือกที่จะเซ็นเซอร์ตัวเอง

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร

กฎกระทรวงกำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ. 2552 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 26 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 33 มาตรา 41 มาตรา 43 และมาตรา 45 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ออกกฎกระทรวงไว้ ดังนี้

ในกรณีศึกษา ภาพยนตร์เรื่อง ปิตุภูมิ พรหมแดนแห่งรัก ตัวภาพยนตร์เองอาจยังไม่ได้ถูกนำเข้าไปให้คณะกรรมการพิจารณาเรตติ้งตรวจสอบ โดยให้เหตุผลของการงดฉายเพราะนายทุนสั่งระงับนั้น ถ้าจะวิเคราะห์เมื่อภาพยนตร์ถูกจัดเรตติ้ง จะถูกจัดอยู่ในหมวด ข้อ 7 ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ หรือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. สาระสำคัญของเรื่องเป็นการเหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนาหรือไม่เคารพต่อปูชนียบุคคล ปูชนียสถาน หรือปูชนียวัตถุ
3. เนื้อหาที่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ
4. เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ
5. สาระสำคัญของเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
6. เนื้อหาที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์ที่เห็นอวัยวะเพศ

เมื่อพิจารณาแนวโน้มถึงบทภาพยนตร์อันอาจส่งผลให้เกิดปัญหาตามข้อกฎหมายที่กล่าวไว้เบื้องต้น สามารถบอกได้ว่าภาพยนตร์เรื่อง ปิตุภูมิ พรหมแดนแห่งรัก มีความเสี่ยงต่อการถูกจัดในเรตติ้ง H หรือ ห้ามฉาย เพราะมีส่วนเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อ 2 และ 3 ตามมาตรา 6 และมาตรา 26 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551

การสั่งห้ามฉายในราชอาณาจักร การวิเคราะห์ตามมุมมองของผู้ที่เกี่ยวข้อง ความเห็นของผู้กำกับ

ต่อม ยุทธเลิศ สิปปภาค

สาเหตุที่ไม่ได้ฉาย ไม่ได้เกิดจากการแบนจากสถาบันใดๆ ทั้งสิ้น เพราะหนังเรื่องนี้ ยังไม่ได้มีการส่งไปที่ไหน แต่ที่ยังระงับการฉายก็เนื่องจากว่า ทางนายทุนเห็นว่าหนังเรื่องนี้ไม่เหมาะที่จะฉายในสถานการณ์แบบนี้ เพราะเนื้อหาของหนังเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และเข้าไปเกี่ยวข้องกับทุก ๆ เรื่องกับสถานการณ์ภาคใต้ ทั้งเรื่องศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม ตำรวจ ทหาร ข้าราชการ ทุกอย่างเข้าไปเกี่ยวหมด เป็นการนำเสนอข้อเท็จจริง เรื่องความขัดแย้งในพื้นที่ จึงเห็นว่าไม่น่าจะฉายหนังเรื่องนี้

โดยตอนแรกทางนายทุนถึงกับบอกว่า จะไม่ฉายหนังเรื่องนี้เลย แต่ต่อมาได้มีการพูดคุยกันและตกลงกันว่า จะรอโอกาสและเวลา ที่สถานการณ์ต่าง ๆ ดีขึ้น แล้วค่อยนำหนังเรื่องนี้มาฉาย

ไม่รู้สึกว่าเสียดาย แต่จะเป็นเมื่อไหร่ก็บอกไม่ได้จริง ๆ ตอนแรกที่ตนจะทำหนัง ก็คิดว่า จะทำหนังเกี่ยวกับหมวดแค้น แต่ตนก็คิดว่าคนอื่นทำไปเยอะแล้ว จึงอยากทำอะไรที่แปลกออกมา จึงได้นำเรื่องนี้มาทำ

ตอนที่ทำก็ยังไม่เห็นใครว่าอะไร แต่พอหนังถ่ายทำไปเสร็จเรียบร้อยและได้ดูกัน จึงรู้สึก ว่าไม่ควรจะฉายในขณะนี้ ในความคิดของเราก็ยังดีที่หนังยังไม่ได้ฉาย เพราะหนังอาจจะไปเป็นประเด็นให้แต่ละฝ่ายหยิบไปโจมตีกัน ยังอยากเป็นคน ไม่อยากเป็นแพะ และผู้สร้างเองก็บอกว่าถ้าเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นจากหนังเรื่องนี้ เขารับผิดชอบไม่ไหว (www.smmonline.net , 30 เมษายน 2556 เวลา 17:07)

ความเห็นของนักแสดง อนันดา เอเวอร์ริ่งแฮม

“มันก็ปกติแหละครับที่จะเสียดายแต่ผมก็เข้าใจ คือมันเป็นเรื่องที่ค่อนข้างเซนซิทีฟก็ เป็นไปได้ที่เรื่องจะถูกแบน มันเป็นเรื่องที่เรากลัวตั้งแต่แรกแล้ว เสียดายตรงที่จุดประสงค์ของหนังเรื่องนี้ทำมาให้คนเข้าใจกันมากขึ้น ให้รักกันมากขึ้น นั่นแหละครับ ที่โดนแบนเพราะเรื่องมันแรง มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้น ณ ตอนนั้นแหละครับ คือหนังมันพูดถึง 3 ชายแดนภาคใต้ ผมก็เข้าใจแหละว่ามันเซนซิทีฟ ถึงแม้ว่าเรามีจุดประสงค์ที่มันดี แต่มันก็เป็นเรื่องธรรมดาแหละที่จะมีคนไม่เห็นด้วย มันเป็นเรื่องที่เสี่ยงที่ไม่ใช่หน้าที่ผมที่จะหวั่น ถ้าเขารู้สึกว่ามันไม่ควรก็คือไม่ควรครับ ก็เสียดายเฉย ๆ จะปรับปรุงก็เอาเถอะ ถ้าเกิดเก็บบรรณรชของหนังไว้ได้ก็อยากให้คนได้ดูครับ เพราะมีหลายคนที่เหนื่อย

เพื่อที่จะทำโปรเจกต์นี้ออกมา ก็อยากให้มันได้ฉายครับ” อนันดา กล่าว (www.tnew.co.th,14 พฤษภาคม 2555 เวลา 13:35)

สรุป

แม้ภาพยนตร์เรื่อง ปิตุภูมิ พรหมแดนแห่งรัก นี้จะถูกถ่ายทำจนเสร็จ และตัดต่อเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่ความเป็นไปได้ที่คนไทยจะได้ชมภาพยนตร์เรื่องนี้บนจอทั่วประเทศ คงน้อยมาก เพราะฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเมืองและปัญหาในพื้นที่ ต่างพากันคัดค้านไม่เห็นด้วยกับการเผยแพร่ภาพยนตร์ โดยเฉพาะการปลุกความรับผิดชอบให้ผู้กำกับแบบกลาย ๆ หาก ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นข้ออ้างในการก่อความรุนแรง ซึ่งแม้จะดูไม่ค่อยยุติธรรมนัก แต่เมื่อไม่มีทางเลือก ผู้กำกับก็จำเป็นต้องเก็บภาพยนตร์เอาไว้ก่อน

หลังจากประเทศไทยเปลี่ยนมาใช้ระบบเรตติ้ง ตั้งแต่ปี 2551 ทำให้เสรีภาพผู้สร้างภาพยนตร์แทนถูกแทนด้วยวิธีเซ็นเซอร์ในกฎหมายเก่า และมีภาพยนตร์ไทยทั้ง อินเซ็ค อินเดอะ แบริค ยาร์ด และ เซ็คสเปียร์ต้องตาย ถูกห้ามฉายคือสิ่งที่ทำให้คนในวงการภาพยนตร์ต้องออกมารวมตัวแสดงจุดยืนอีกครั้ง คือการแก้พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ 2551 ซึ่งยังไม่เปิดตัวอย่างเป็นทางการเพราะอยู่ระหว่างการระดมความคิดเห็นจากคนวงการภาพยนตร์ ซึ่งถ้าดูแนวโน้มของ ปิตุภูมิ แล้วก็ยังคงสมควรที่จะถูกจัดเรตติ้งอยู่ที่ H หรือ ห้ามฉาย ตามข้อ 7 ที่ว่าภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร คือ สารสำคัญของเรื่องเป็นการเหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนาหรือไม่ เคารพต่อปูชนียบุคคล ปูชนียสถาน หรือปูชนียวัตถุ และ เนื้อหาที่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ นั้นเอง

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551

มีเพื่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อเป็นการปรับปรุงการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ รวมไปถึงมีวัตถุประสงค์ที่จะรวมสื่อสองประเภทเข้าด้วยกัน ได้แก่ สื่อภาพยนตร์และสื่อวีดิทัศน์ แต่ในทางปฏิบัติ ได้รวมเกมคอมพิวเตอร์ และคาราโอเกะเข้ามาอยู่ภายใต้การควบคุมของพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ก่อนภาพยนตร์จะเข้าฉาย ให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรจะต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการชุดหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์” ซึ่งประกอบไปด้วยกรรมการไม่เกิน 7 คน โดยการแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์ ศิลปวัฒนธรรม หรือการคุ้มครองผู้บริโภค โดยการแต่งตั้งนี้ ถูกกำหนดให้เป็นหน้าที่รัฐ จำนวนไม่เกิน 4 คน และภาคเอกชนจำนวนไม่เกิน 3 คน โดยมีหน่วยงานผู้รับผิดชอบได้แก่ สำนัก

ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ มีหน้าที่รับผิดชอบบูรณาการงานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประเภทภาพยนตร์

คณะกรรมการชุดดังกล่าว นอกจากจะมีอำนาจในการกำหนดประเภทภาพยนตร์แล้ว ในขณะที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เห็นว่าภาพยนตร์ใดมีเนื้อหาที่เป็นบ่อนทำลายขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ มีอำนาจสั่งการแก้ไข หรือตัดทอนภาพยนตร์ดังกล่าว

กฎหมายภาพยนตร์ปัจจุบัน กำหนดประเภทภาพยนตร์ดังต่อไปนี้

1. ภาพยนตร์ส่งเสริมการเรียนรู้
2. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป
3. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป
4. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป
5. ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป
6. ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบสอง
7. ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ที่ราชอาณาจักร

เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาประเภทภาพยนตร์ถูกกำหนดไว้ในกระทรวง กำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ. 2552 โดยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาที่น่ากลัวสยองขวัญ หรือแสดงการกระทำที่รุนแรง ทารุณ โหดร้าย หรือขาดมนุษยธรรม
2. เนื้อหาที่แสดงพฤติกรรมทางเพศที่ส่อไปในทางลามกอนาจาร เนื้อหาที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์ที่เห็นอวัยวะเพศ
3. เนื้อหาที่แสดงวิธีการก่ออาชญากรรมหรือใช้อาวุธซึ่งอาจชักจูงหรือส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ
4. เนื้อหาที่แสดงวิธีการใช้สารเสพติด
5. เนื้อหาเกี่ยวกับลัทธิหรือคำสอนที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดีหรือขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งอาจชักจูงให้ผู้ชมหลงเชื่อ
6. ใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในลักษณะของคำหยาบคายหรือลามก
7. เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสถาบันพระมหากษัตริย์หรือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

8. สาระสำคัญของเรื่องเป็นการเหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนาหรือไม่
เคารพต่อปูชนียบุคคล ปูชนียสถาน หรือปูชนียวัตถุ

9. เนื้อหาที่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติเนื้อหาที่กระทบกระเทือน
ต่อสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ เกณฑ์ที่ควรเพิ่มเติมเพื่อนำมาใช้ในการพิจารณาได้แก่ ลักษณะเนื้อห
เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทางศีลธรรม เช่น ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาจงกการเป็นชู้ จะถูกจัดอยู่ใน
ประเภทใด เพราะ “การเป็นชู้” ถือว่าเป็นพฤติกรรมไม่เหมาะสมทางศีลธรรม แต่ก็ได้เป็นลักษณะที่
ต้องห้าม ดังนั้น คณะกรรมการจะสามารถพิจารณาได้ตั้งแต่ประเภทภาพยนตร์ที่เหมาะสมสำหรับผู้ดู
ทั่วไปจนถึง ประเภทภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473
- (2) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2479
- (3) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 205 ลงวันที่ 9 กันยายน พุทธศักราช 2515
- (4) พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“ภาพยนตร์” หมายความว่า วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำ
มาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง แต่ไม่รวมถึงวีดิทัศน์

“วีดิทัศน์” หมายความว่า วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมา
ฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่องในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น คาราโอเกะที่มี
ภาพประกอบหรือลักษณะอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ภาพยนตร์ไทย” หมายความว่า ภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาไทยหรือภาษาท้องถิ่นของ
ประเทศไทยทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่ในบทภาพยนตร์ต้นฉบับสำหรับการแสดงภาพยนตร์และ
เจ้าของลิขสิทธิ์เป็นผู้มีสัญชาติไทย

“สร้างภาพยนตร์” หมายความว่า การผลิต ถ่ายอัด บันทึก หรือทำด้วยวิธีการใดๆ
เพื่อให้เป็นภาพยนตร์

“ฉาย” หมายความว่า การนำภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์มากระทำให้ปรากฏภาพ หรือภาพ
และเสียงด้วยเครื่องฉาย หรือเครื่องมืออื่นใด และให้หมายความรวมถึงการถ่ายทอดด้วย

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์
หรือวีดิทัศน์ แล้วแต่กรณี

“โรงภาพยนตร์” หมายความว่า สถานที่ฉายภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เท่าที่มีได้อยู่
ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

- (1) อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์
- (2) สถานที่กลางแจ้งสำหรับฉายภาพยนตร์
- (3) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 29 ในการพิจารณาอนุญาตภาพยนตร์ตามมาตรา 25 ถ้าคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์เห็นว่าภาพยนตร์ใดมีเนื้อหาที่เป็นบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทยให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์มีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือตัดทอนก่อนอนุญาต หรือจะไม่อนุญาตก็ได้

(มาตรา 25 ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา)

ภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา 25 มิให้ถือว่าภาพยนตร์นั้นมีลักษณะที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง

แนวทางในการควบคุมสื่อภาพยนตร์ แบ่งออกเป็น 3 แนวทาง (ชยพล สุทธิโยธิน 2553, หน้า 125)

1. การควบคุมโดยออกกฎหมาย เป็นการควบคุมสื่อภาพยนตร์โดยอาศัยมาตรการทางกฎหมาย ซึ่งมีการเขียน หรือบัญญัติไว้อย่างชัดเจน โดยระบุถึงการกระทำที่ต้องห้าม หรือถ้ากระทำแล้วถือเป็นความผิด เช่น การระบุว่ากระทำการอย่างใดเป็นความผิด หรือไม่เป็นความผิด โดยมีการระบุสภาพบังคับว่า ผลจากการฝ่าฝืนนั้น ผู้ฝ่าฝืนจะต้องได้รับผลร้ายอย่างไร เช่น การระบุว่าผู้ฝ่าฝืนต้องมีความผิดและได้รับโทษ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดมีอะไรบ้าง

2. การควบคุมกันเองโดยผู้ประกอบการวิชาชีพภาพยนตร์ เป็นการควบคุมโดยผู้ที่ประกอบวิชาชีพภาพยนตร์ได้เข้าร่วมกันกำหนดข้อบังคับ ระเบียบปฏิบัติ จรรยาบรรณ จริยธรรม หรือข้อกำหนดอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นมาเพื่อใช้ยึดถือและปฏิบัติเหมือนกัน การควบคุมลักษณะนี้ตรงกับวิธีการที่เรียกว่า “การควบคุมกันเอง”

3. การควบคุมโดยสื่อมวลชนและประชาสังคม เป็นการควบคุมโดยอาศัยพลังของสังคม ซึ่งมีหน่วยย่อยของสังคมที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการควบคุมอยู่ 2 ส่วน

- 3.1.1. สื่อมวลชน เป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ในการสอดส่องดูแลความเป็นไปของสังคม คอยเตือนภัยให้ทัศนะ แสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

สื่อมวลชนจะทำหน้าที่ในการควบคุมภาพยนตร์ โดยเฉพาะในด้านเนื้อหาสาระให้ภาพยนตร์เสนอเนื้อหาสาระในแนวทางที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม หากพบสิ่งที่ไม่สมควร สื่อมวลชนก็จะเรียกร้องให้มีการแก้ไข โดยมากแล้วสื่อมวลชนที่คอยทำหน้าที่นี้มากคือ หนังสือพิมพ์ ในปัจจุบันสื่ออินเทอร์เน็ตก็มีบทบาทสำคัญในการควบคุมตรวจสอบภาพยนตร์ด้วยเช่นกัน

3.1.2. ประชาสังคม เป็นสถาบันทางสังคมที่เกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มกันของคนในสังคมที่มีความสนใจในประเด็นทางสังคมเรื่องเดียวกัน มีความมุ่งหมายที่จะเป็นพลังขับเคลื่อนสังคมทั้งในด้านการตรวจสอบ การพัฒนาและการส่งเสริมความก้าวหน้าของสังคมในแนวทางสันติ ตัวอย่างของการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายต่างๆ เช่น เครือข่ายสิ่งแวดล้อม เครือข่ายเด็ก เครือข่ายสตรี เครือข่ายสื่อออกกระแส ประชาสังคมมีบทบาทสำคัญในการควบคุมสื่อมวลชนหลายๆ แขนง รวมทั้งภาพยนตร์ ด้วยการตรวจสอบวิพากษ์วิจารณ์ เสนอแนะ เรียกร้องให้มีการแก้ไขในสิ่งที่ถูกต้อง เรียกร้องให้ทำในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมและดีงาม

การถูกจำกัดเสรีภาพในการนำเสนอภาพยนตร์นั้น เปรียบเสมือนการปิดกั้นการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นด้านเนื้อหา ภาพ และเสียง ดังนั้นในการผลิตภาพยนตร์เรื่องหนึ่งๆ อาจเป็นไปได้ที่จะถูกจำกัดกรอบของเนื้อหา และการนำเสนอ การห้ามฉายภาพยนตร์จึงเป็นการปิดกั้นสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชนและประชาชน ทำให้ภาพยนตร์ที่สะท้อนแก่นแท้ และสภาพความเป็นจริงของสังคมกลับไม่ได้รับชม เพียงเพราะการถูกพิจารณาว่าเป็นภาพยนตร์ที่ห้ามฉายในราชอาณาจักร

ซึ่งโดยความเป็นจริงแล้วสื่อมวลชนมีสิทธิที่จะนำเสนอ หรือตีแผ่เรื่องจริงสู่มวลชน และมวลชนเองก็มีสิทธิที่จะได้รับรู้ในฐานะที่เป็นปวงชนชาวไทย

“สิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน”

มาตรา 45 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัวหรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน

มาตรา 46 พนักงานหรือลูกจ้างของเอกชนที่ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือสื่อมวลชนอื่น ย่อมมีเสรีภาพในการเสนอข่าวและแสดงความคิดเห็นภายใต้ข้อจำกัดตามรัฐธรรมนูญ โดยไม่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าของกิจการนั้น แต่ต้องไม่ขัดต่อจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพ และมีสิทธิ

จัดตั้งองค์กรเพื่อปกป้องสิทธิ เสรีภาพและความเป็นธรรม รวมทั้งมีกลไกควบคุมกันเองขององค์กร
วิชาชีพ

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๔๒ ก

หน้า ๑๑๖
ราชกิจจานุเบกษา

๔ มีนาคม ๒๕๕๑

พระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และกฎหมายว่าด้วยการควบคุม
กิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑”

พระราชบัญญัติ

ภาพยนตร์และวีดิทัศน์

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๖๓
- (๒) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๖๕
- (๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๕
- (๔) พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ภาพยนตร์” หมายความว่า วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง แต่ไม่รวมถึงวีดิทัศน์

“วีดิทัศน์” หมายความว่า วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่องในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น การเอาโอเคที่มีภาพประกอบหรือลักษณะอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ภาพยนตร์ไทย” หมายความว่า ภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาไทยหรือภาษาท้องถิ่นของประเทศไทยทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่ในบทภาพยนตร์ต้นฉบับสำหรับการแสดงภาพยนตร์และเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นผู้มีสัญชาติไทย

“สร้างภาพยนตร์” หมายความว่า การผลิต ถ่ายอัด บันทึก หรือทำด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้เป็นภาพยนตร์

“ฉาย” หมายความว่า การนำภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์มากระทำให้ปรากฏภาพ หรือภาพและเสียงด้วยเครื่องฉาย หรือเครื่องมืออื่นใด และให้หมายความรวมถึงการถ่ายทอดด้วย

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ แล้วแต่กรณี

“โรงภาพยนตร์” หมายความว่า สถานที่ฉายภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เท่าที่มีได้อยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

- (๑) อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์
- (๒) สถานที่กลางแจ้งสำหรับฉายภาพยนตร์

หมวด ๑

คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสิบเอ็ดคน เป็นกรรมการ และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์ หรือการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่อาจารย์ในสถาบันการศึกษาของรัฐ ด้านละหนึ่งคน และผู้แทนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการภาพยนตร์ หรือวีดิทัศน์จำนวนเจ็ดคน

มาตรา ๘ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการรับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนออนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมภาพยนตร์ และการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) กำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้มีการสร้างภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่มีลักษณะสร้างสรรค์ ส่งเสริมการเรียนรู้ หรือมีคุณค่าในทางศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบที่คนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

(๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับภาพยนตร์และวีดิทัศน์

(๔) เสนอคำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ร้านวีดิทัศน์” หมายความว่า สถานที่ที่จัดให้มีเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการฉาย เล่น หรือดูวีดิทัศน์

“หมายเลขรหัส” หมายความว่า หมายเลขที่กำหนดสำหรับภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ที่ผ่านการพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการแล้ว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีอำนาจเข้าไปในสถานที่สร้างภาพยนตร์ จะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับเจ็ดหรือเทียบเท่า

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นนายทะเบียนกลางมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งนายทะเบียนประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเขตจังหวัดของตน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(๕) ออกประกาศกำหนดสัดส่วนระหว่างภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์ต่างประเทศที่จะนำออกฉายในโรงภาพยนตร์ตาม (๑) ของบทนิยามคำว่า “โรงภาพยนตร์” ในมาตรา ๔

(๖) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนและคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ประกาศตาม (๕) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ให้กระทรวงวัฒนธรรมกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามนโยบาย แผน ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่คณะกรรมการเสนอหรือกำหนดตาม (๑) และ (๒)

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

มาตรา ๑๔ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์คณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะให้ประกอบด้วยบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ (๑) ให้มีจำนวนไม่เกินเก้าคน โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการต่างประเทศ ภาพยนตร์ ศิลปวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน หรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ ภาพยนตร์

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้มีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์ ศิลปวัฒนธรรม หรือการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งต้องแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่เกินสี่คนและ จากภาคเอกชนจำนวนไม่เกินสามคน

มาตรา ๑๗ ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ตามมาตรา ๑๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

ให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา ๑๘ (๑)

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) อนุญาตการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร
(๒) ตรวจสอบและกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือ จำหน่ายในราชอาณาจักร

(๓) อนุญาตการนำวีดิทัศน์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร

- (๔) อนุญาตการนำสื่อโฆษณาออกโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ในราชอาณาจักร
 (๕) อนุญาตการส่งภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ออกไปนอกราชอาณาจักร
 (๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๕ ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์โดยอนุโลม

หมวด ๓

การประกอบกิจการภาพยนตร์

มาตรา ๒๐ ผู้ใดประสงค์จะสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอ อนุญาตพร้อมด้วยบทภาพยนตร์ คำโครง และเรื่องย่อของภาพยนตร์ที่จะสร้างต่อสำนักงานพัฒนาการ ท่องเที่ยว และต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์และหน่วยงาน ของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่ที่จะใช้สร้างภาพยนตร์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ตามบทภาพยนตร์ และคำโครงตลอดจนเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาต โดยคำนึงถึงฉากที่ถ่ายทำทสันทนา และสถานที่ถ่ายทำ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพสังคม และสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๒ การสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักรดังต่อไปนี้ ไม่ต้องขออนุญาต

- (๑) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- (๒) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อคู่เป็นการส่วนตัว
- (๓) ภาพยนตร์ที่มีการสร้างในต่างประเทศและได้นำมาใช้บริการตามกระบวนการหลังการ ถ่ายทำภาพยนตร์ในราชอาณาจักร ซึ่งได้แจ้งต่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- (๔) ภาพยนตร์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่ไม่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง และเกียรติภูมิของประเทศไทย

ผู้สร้างภาพยนตร์ผู้ใดสงสัยว่าการสร้างภาพยนตร์ของตนจะเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง อาจขอให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนดำเนินการสร้างได้ ในกรณีนี้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์จะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ซึ่งขอความเห็นทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดครุยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ให้ความเห็นชอบแล้ว

การขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา คำปวยการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ มิให้ถือว่ากระทำการนั้นเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่การสร้างภาพยนตร์มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องดำเนินการปรับปรุงสิ่งดังกล่าวให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม ทั้งนี้ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๕ ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๖ ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์กำหนดด้วยว่าภาพยนตร์ดังกล่าวจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู
- (๒) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป
- (๓) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป
- (๔) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป

(๕) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป

(๖) ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีดู

(๗) ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ความใน (๖) มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรส

หลักเกณฑ์ในการกำหนดว่าภาพยนตร์ลักษณะใดควรจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ภาพยนตร์ดังต่อไปนี้ ไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕

(๑) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

(๒) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อคู่เป็นการส่วนตัว

(๓) ภาพยนตร์ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐสร้างขึ้นเพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น

(๔) ภาพยนตร์ที่ฉายในเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) ภาพยนตร์ที่ฉายทางโทรทัศน์และผ่านการตรวจพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แล้ว

(๖) ภาพยนตร์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ภาพยนตร์ตาม (๒) (๔) และ (๖) หากนำออกฉายเป็นการทั่วไป ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕

ภาพยนตร์ตาม (๕) หากนำออกฉายทางสื่อประเภทอื่น หรือนำออกให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕

มาตรา ๒๘ การตรวจพิจารณาและกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่ฉายทางโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ให้นำความในมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๕) และ (๖) ให้ฉายทางโทรทัศน์ได้ในระหว่างเวลาที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๕ ในการพิจารณาอนุญาตภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๕ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เห็นว่าภาพยนตร์ใดมีเนื้อหาที่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือตัดทอนก่อนอนุญาต หรือจะไม่อนุญาตก็ได้

ภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ มิให้ถือว่าภาพยนตร์นั้นมีลักษณะที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ การอนุญาตให้นำภาพยนตร์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ไม่คุ้มครองผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ให้พ้นจากความรับผิดชอบในทางแพ่ง ทางอาญา หรือจากการกระทำที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายอื่นอันเกิดจากการฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายภาพยนตร์

มาตรา ๓๑ ให้นายทะเบียนกลางกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตราเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทของภาพยนตร์ และหมายเลขรหัสลงบนภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕

ในกรณีที่นายทะเบียนกลางเห็นสมควรอาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขออัดหรือบันทึกคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต รวมทั้งประเภทของภาพยนตร์ไว้บนภาพยนตร์และบนหีบห่อที่บรรจุภาพยนตร์นั้นด้วยก็ได้

การกำหนดหมายเลขรหัส ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตและประเภทของภาพยนตร์ หรือคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตแล้วให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ให้นายทะเบียนกลางเก็บสำเนาภาพยนตร์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งชุด

ให้นายทะเบียนกลางส่งสำเนาภาพยนตร์ที่หมดความจำเป็นต้องใช้ในการตรวจสอบให้หอภาพยนตร์แห่งชาติเพื่อเก็บรักษาไว้

เพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษา สำเนาภาพยนตร์จะจัดทำในรูปของวัสดุใดก็ได้

มาตรา ๓๓ ให้นำความในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาภาพยนตร์โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ห้ามผู้ใดส่งภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ การส่งภาพยนตร์ดังต่อไปนี้ออกไปนอกราชอาณาจักร ไม่ต้องได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๑๔

(๑) ภาพยนตร์ที่ได้รับอนุญาตให้สร้างตามมาตรา ๒๐

(๒) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๒

(๓) ภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณา ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา ๒๕

(๔) ภาพยนตร์ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๖ การพิจารณาและอนุญาตตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่ วันที่ได้รับคำขอ ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าอนุญาต

มาตรา ๑๗ ห้ามผู้ใดประกอบกิจการโรงภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ ตอบแทน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับโรงภาพยนตร์แต่ละโรง ยกเว้นใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงภาพยนตร์ตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “โรงภาพยนตร์” ในมาตรา ๔ ให้ใช้ได้ทั่วราชอาณาจักร

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ห้ามผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยทำ เป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับสถานที่ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์แต่ละแห่ง

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ผู้ที่จะขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา
- (๕) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘
- (๖) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ เว้นแต่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตและเวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๐ ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ

มาตรา ๔๒ ถ้าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือบกพร่องในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงกรณีดังกล่าว

การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓ ภาพยนตร์ที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายจะต้องเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระเช่นเดียวกับภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ และมีการแสดงเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทของภาพยนตร์และหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา ๓๑

มาตรา ๔๔ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ แจกประเภทของภาพยนตร์ที่นำออกฉายแต่ละเรื่องไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจนในบริเวณโรงภาพยนตร์

ห้ามผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ ยินยอมหรือปล่อยให้ผู้อื่นซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดตามมาตรา ๒๖ (๖) เข้าไปในโรงภาพยนตร์ในระหว่างที่ทำการฉายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทดังกล่าว

มาตรา ๔๕ ห้ามผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๘ ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา ๒๖ (๖) ให้แก่ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดไว้สำหรับภาพยนตร์ประเภทดังกล่าว

มาตรา ๔๖ การฉายภาพยนตร์ในสถานที่ที่บุคคลทั่วไปสามารถดูได้ ต้องเป็นภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา ๒๖ (๑) หรือ (๒)

หมวด ๔

การประกอบกิจการวิดิทัศน์

มาตรา ๔๗ วิดิทัศน์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ วิดิทัศน์ดังต่อไปนี้ ไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๗

(๑) วิดิทัศน์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นการส่วนตัว

(๒) วิดิทัศน์ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐสร้างขึ้นเพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น

(๑) วัตถุประสงค์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

วัตถุประสงค์ตาม (๑) และ (๓) หากนำออกขายเป็นการทั่วไป ให้เช่า หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๗

มาตรา ๔๘ ห้ามผู้ใดส่งวัตถุประสงค์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๐ การส่งวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ออกไปนอกราชอาณาจักร ไม่ต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๘

(๑) วัตถุประสงค์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา ๔๗

(๒) วัตถุประสงค์ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๑ ให้นำความในมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับแก่วัตถุประสงค์โดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ ให้นำความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๕๑ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาวัตถุประสงค์โดยอนุโลม

มาตรา ๕๓ ห้ามผู้ใดจัดตั้งหรือประกอบกิจการร้านวัตถุประสงค์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับร้านวัตถุประสงค์แต่ละแห่ง

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับแก่การประกอบกิจการร้านวัตถุประสงค์ที่ตั้งอยู่ในสถานบริการที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองเด็กและเยาวชน การออกกฎกระทรวงตามวรรคสามจะกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอาคารหรือสถานที่ตั้งของร้านวัตถุประสงค์ด้วยก็ได้

มาตรา ๕๔ ห้ามผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับสถานที่ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์แต่ละแห่ง การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๘ ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ ด้วย

มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้นำความในมาตรา ๔๐ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับแก่การต่ออายุใบอนุญาตโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ ให้นำความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับแก่การประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์และการประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์โดยอนุโลม

มาตรา ๕๘ วีดิทัศน์ที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายจะต้องมีลักษณะเช่นเดียวกับวีดิทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๗ และมีการแสดงเครื่องหมายการอนุญาตและหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา ๑๑ ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๑

มาตรา ๕๙ การประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์จะต้องกระทำในวัน เวลา และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองเด็กและเยาวชน การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดเวลาในการเข้าใช้บริการของผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรสด้วยก็ได้

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่มีการขออนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์และกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ในสถานที่เดียวกัน จะต้องแยกพื้นที่ในการให้บริการออกจากกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕
นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีการสร้างภาพยนตร์ โรงภาพยนตร์ ร้านวิทยุทัศน์ สถานที่ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวิทยุทัศน์ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ สื่อโฆษณา หรือการกระทำที่อาจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๒) ตรวจ ค้น อายัด หรือยึดภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ หรือสื่อโฆษณาในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น

(๓) สั่งให้หยุดการสร้างภาพยนตร์ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง

(๔) สั่งห้ามการฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ หรือวิทยุทัศน์ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง

(๕) สั่งให้หยุดการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์สื่อโฆษณาที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๔๗ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๒

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๑) หรือทำการค้นตาม (๒) แล้วถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

การค้นตาม (๒) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ หลักฐานดังกล่าวจะถูกขักย้าย ชุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้นอายัด หรือยึดหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

มาตรา ๖๒ ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ หรือสื่อโฆษณาที่ได้ยึดไว้ตามมาตรา ๖๑ (๒) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบและผู้เป็นเจ้าของ

หรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด ให้ตกเป็นของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือกระทรวงวัฒนธรรม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้หยุดการสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา ๖๑ (๓) ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้สร้างภาพยนตร์ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด

ผู้รับอนุญาตหรือผู้สร้างภาพยนตร์ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เพื่อพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตหรือห้ามสร้างภาพยนตร์ดังกล่าวต่อไป

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖

การอุทธรณ์

มาตรา ๖๖ คำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๗ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๒ คำสั่งเพิกถอนการอนุญาตหรือคำสั่งห้ามสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา ๖๓ ของคณะกรรมการพิจารณา

หรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด ให้ตกเป็นของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือกระทรวงวัฒนธรรม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้หยุดการสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา ๖๑ (๓) ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้สร้างภาพยนตร์ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด

ผู้รับอนุญาตหรือผู้สร้างภาพยนตร์ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เพื่อพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตหรือห้ามสร้างภาพยนตร์ดังกล่าวต่อไป

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖

การอุทธรณ์

มาตรา ๖๖ คำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๗ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๒ คำสั่งเพิกถอนการอนุญาตหรือคำสั่งห้ามสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา ๖๓ ของคณะกรรมการพิจารณา

ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์
ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๗ คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต คำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต คำสั่งให้ชำระ
ค่าปรับทางปกครอง คำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๗
มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ วรรคสอง มาตรา ๗๐
มาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๓ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสิบห้าวันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์
ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑

โทษทางปกครอง

มาตรา ๖๘ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ผู้ใดฉายภาพยนตร์ไทยน้อยกว่า
สัดส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๕ (๔) ต้องชำระค่าปรับทางปกครองตามอัตราที่
นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด ทั้งนี้ ไม่เกินสามแสนบาท

อัตราค่าปรับทางปกครองตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนกลางจะกำหนดให้แตกต่างกันสำหรับ
แต่ละจังหวัดก็ได้

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ปรากฏแก่นายทะเบียนว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือ
มาตรา ๓๘ ผู้ใดดำเนินกิจการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๔

วรรคหนึ่ง หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๑ ให้นำทะเบียนมีอำนาจ สั่งให้ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่ กำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียน พิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ปรากฏภายหลังว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๑ หรือ มาตรา ๕๔ ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามมาตรา ๕๑ ให้นำทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว

มาตรา ๗๑ ในกรณีที่ปรากฏแก่นายทะเบียนว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๑ ประกอบ กิจการโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๖๐ ให้นำทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมี กำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินครั้งละเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งประกอบกิจการโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๖๐ อีก ให้นำทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครองตามที่นายทะเบียน กำหนดตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๕ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกลงโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๕ และจงใจหรือเจตนากระทำความผิดที่ถูกลงโทษปรับทางปกครองซ้ำอีก ให้นำทะเบียนมีอำนาจสั่ง พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๕ เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของ

นิติบุคคลนั้นต้องรับโทษปรับทางปกครองตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ากระทำความผิดนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

ส่วนที่ ๒

โทษอาญา

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง หรือนำภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๗) ออกเผยแพร่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคสอง มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือประกอบกิจการดังกล่าวในระหว่างถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๔ วรรคสอง มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง หรือประกอบกิจการดังกล่าวในระหว่างถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๔๒ ก

หน้า ๑๓๗
ราชกิจจานุเบกษา

๔ มีนาคม ๒๕๕๑

มาตรา ๘๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔ บรรดาความผิดตามส่วนนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใดให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ในการสอบสวนถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๘๕ ให้นำความในมาตรา ๗๔ มาใช้บังคับแก่กรณีที่มีนิติบุคคลต้องรับโทษอาญาตามส่วนนี้โดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๖ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำหน้าที่คณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๘๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ให้คณะกรรมการทำหน้าที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน

มาตรา ๘๘ ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน

มาตรา ๘๙ บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ เจ้าพนักงานผู้ตรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ยังมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ เจ้าพนักงานผู้ตรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวแล้ว การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๕๑๓ หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้วแต่กรณี ต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด

มาตรา ๙๐ ผู้ใดประกอบกิจการโรงภาพยนตร์หรือร้านวีดิทัศน์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่ง
ไม่ออกใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๕๑ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พุทธศักราช ๒๔๗๓ หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่ใช้อยู่
ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้
จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ
ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงาน
เหตุผลต่อคณะรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์	ฉบับละ	๒๕,๐๐๐ บาท
(๒)	ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๓)	ใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๔)	ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๕)	การอนุญาตให้สร้างภาพยนตร์ต่างประเทศ	เรื่องละ	๕,๐๐๐ บาท
(๖)	การตรวจพิจารณาภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์	นาทีละ	๕๐ บาท
		เศษของนาทีให้ปัดทิ้ง	
(๗)	การตรวจพิจารณาสื่อโฆษณา	เรื่องละ	๒๐๐ บาท
(๘)	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๙)	การต่ออายุใบอนุญาตประกอบ กิจการ โรงภาพยนตร์	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๑๐)	การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๑)	การต่ออายุใบอนุญาตประกอบ กิจการร้านวีดิทัศน์	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๒)	การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดย
คำนึงถึงลักษณะ ขนาด หรือประเภทของโรงภาพยนตร์ ร้านวีดิทัศน์หรือของสถานที่ประกอบกิจการให้เช่า
แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ก็ได้

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๔๒ ก

หน้า ๑๔๐
ราชกิจจานุเบกษา

๔ มีนาคม ๒๕๕๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๙๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งเทคโนโลยีได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ในปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของหลายองค์กรและมีความซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังนั้น เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และกฎหมายว่าด้วยการควบคุม กิจการเทปและวีสดุโทรทัศน์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งปรับปรุงระบบการตรวจ พิจารณาภาพยนตร์ให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรเดียวเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการตรวจพิจารณา ประกอบกับกิจการภาพยนตร์ในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นรูปธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายฉัฐดนัย คำโต
วันเดือนปีเกิด	19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2524
วุฒิการศึกษา	นิเทศศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม
ประสบการณ์ทำงาน	บริษัทปี้ลิ่งค์ มีเดีย จำกัด บริษัทฟิฟิลมีเดีย กรุ๊ป จำกัด บริษัท เทรนต์ โอเวอร์ ออร์แกนไนซ์เซอร์ จำกัด

